

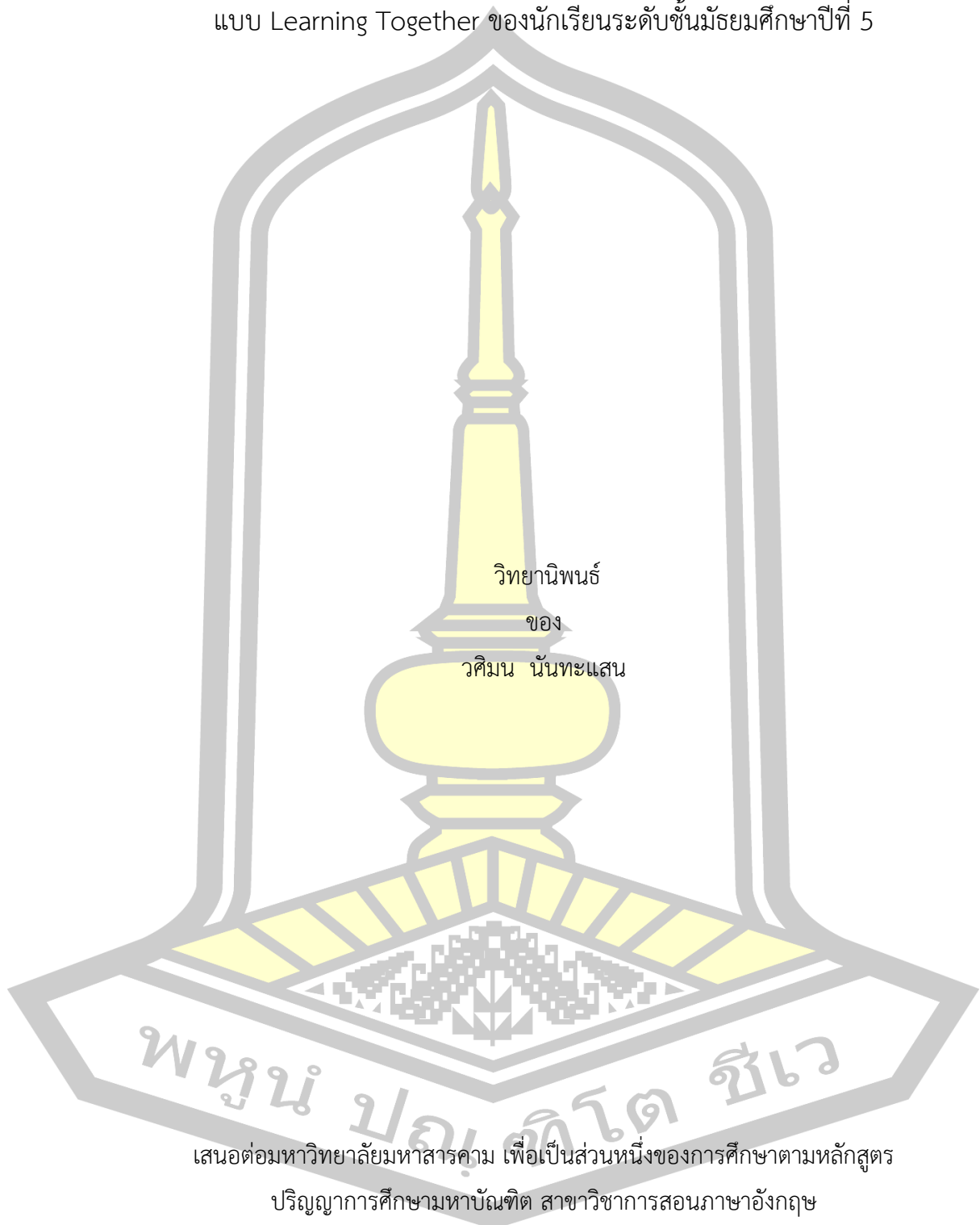
การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนแสดงความคิดเห็นโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ
Learning Together ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

วิทยานิพนธ์
ของ
วศิมน นันทะแสน

เสนอต่อมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ
ปีการศึกษา 2560

สงวนลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนแสดงความคิดเห็นโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้
แบบ Learning Together ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

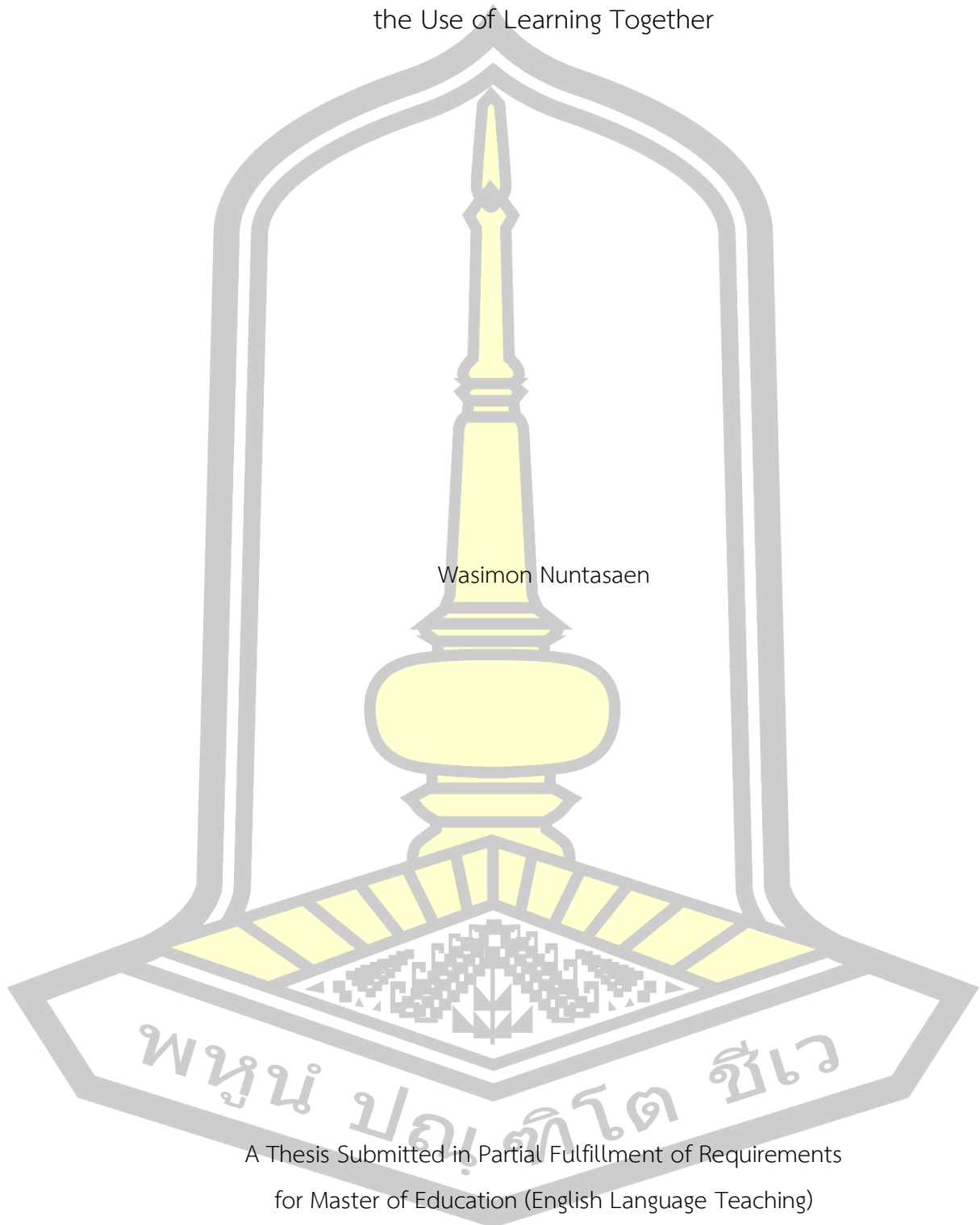

วิถยานิพนธ์
ของ
วศิมน นันทะแสน

เสนอต่อมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ
ปีการศึกษา 2560

สงวนลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

Enhancing English Opinion Writing Ability of Grade 11th Students through
the Use of Learning Together

Wasimon Nuntasae

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of Requirements
for Master of Education (English Language Teaching)

Academic Year 2017

Copyright of Mahasarakham University

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ได้พิจารณาวิทยานิพนธ์ของนางสาววศิมน นันทะแสน
แล้วเห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชา
การสอนภาษาอังกฤษ ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ

(อ. ดร. อินธิสาร ไชยสุข)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

(อ. ดร. พิลานุช ภูษาวิโสธรณ์)

.....กรรมการ

(อ. ดร. พิมพยุพา ประพันธ์)

.....กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

(ผศ. ดร. ลดาวัลย์ วัฒนบุตร)

มหาวิทยาลัยขอนแก่นให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญา การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชา การสอนภาษาอังกฤษ ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

.....
(ผศ. ดร. กนกพร รัตนสุธีระกุล)

คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

.....
(ผศ. ดร. กริสน์ ชัยมูล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วัน.....เดือน.....ปี.....

ชื่อเรื่อง	การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนแสดงความคิดเห็นโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ Learning Together ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5		
ผู้วิจัย	วศิมน นันทะแสน		
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์ ดร. พิลาณัฐ ภูษาวิโสธรณ์		
ปริญญา	การศึกษามหาบัณฑิต	สาขาวิชา	การสอนภาษาอังกฤษ
มหาวิทยาลัย	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	ปีการศึกษา	2560

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนแสดงความคิดเห็นของนักเรียนก่อนและหลังได้รับการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ Learning Together และเพื่อศึกษาเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ Learning Together ในการพัฒนาความสามารถด้านการเขียนแสดงความคิดเห็นภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/8 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคาม ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 รวมทั้งสิ้น 18 คน ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย ได้แก่ 1.) แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT เรื่องการเขียนแสดงความคิดเห็น 2.) แบบทดสอบวัดความสามารถทางการเขียนแสดงความคิดเห็นภาษาอังกฤษ 3.) แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง 4.) แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม 5.) แบบวัดเจตคติของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบค่าที

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1.) ผลคะแนนที่ได้จากการทดสอบความสามารถด้านการเขียนแสดงความคิดเห็นภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 พบว่า คะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียนโดยมีค่าเฉลี่ย 14.39 และ 10.17 และระดับความสามารถด้านการเขียนแสดงความคิดเห็นภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน คืออยู่ในระดับมาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.) ผลคะแนนที่ได้จากการวัดเจตคติของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ต่อการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT ในการพัฒนาการเขียนแสดงความคิดเห็นภาษาอังกฤษ พบว่า การแปลความหมายของการวัดเจตคติ ได้ค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับเจตคติที่ดี มีค่าเฉลี่ย 4.34

จากผลการศึกษาพบว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT สามารถช่วยให้นักเรียนมีความสามารถด้านการเขียนแสดงความคิดเห็นภาษาอังกฤษสูงขึ้น และมีเจตคติที่ดีต่อการเขียนแสดงความคิดเห็นภาษาอังกฤษมากขึ้น หลังจากการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ Learning Together

คำสำคัญ : การเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือ, การเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT, การเขียนแสดงความคิดเห็น, การเขียนแสดงความคิดเห็นภาษาอังกฤษ, ความสามารถในการเขียนแสดงความคิดเห็น

TITLE	Enhancing English Opinion Writing Ability of Grade 11th Students through the Use of Learning Together		
AUTHOR	Wasimon Nuntasaeen		
ADVISORS	Pilanut Phusawisot , Ph.D.		
DEGREE	Master of Education	MAJOR	English Language Teaching
UNIVERSITY	Maharakham University	YEAR	2017

ABSTRACT

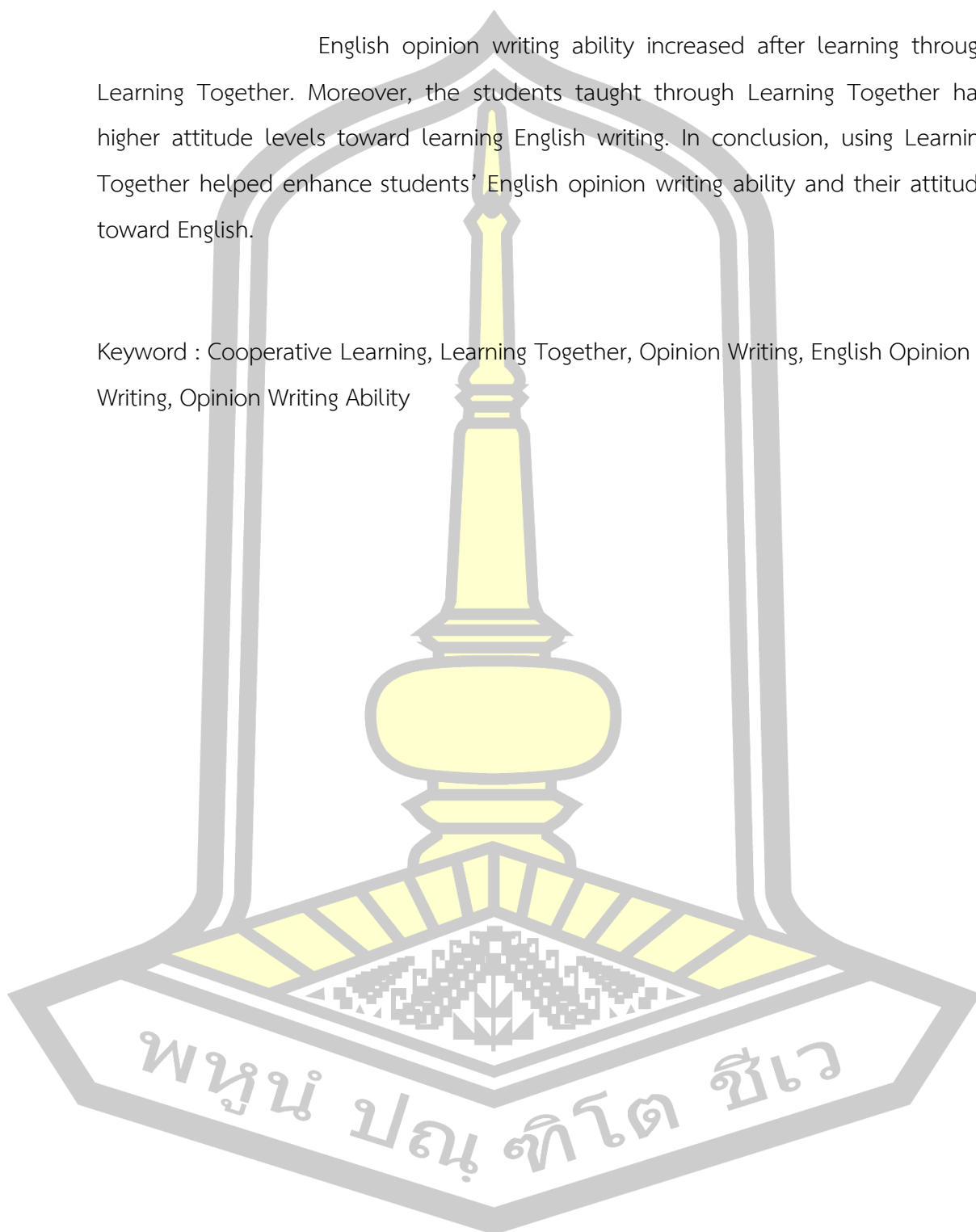
The purposes of this study were to study English opinion writing ability and attitudes towards English opinion writing through Learning Together. The participants were 18 grade 11th students from Maharakham University Demonstration School in the first semester of academic year 2017, selected by cluster random sampling. The instruments used in this study were three lesson plans, opinion writing pretest and posttest, semi-structured interview, students' group-work observation form, and students' attitude questionnaire. The mixed-methods design was utilized to collect and analyze data. The data were analyzed by mean, percentage, standard deviation and t-test dependent samples.

The findings of this study are as follows:

- 1.) The students' pretest and posttest English opinion writing ability scores were 10.17 and 14.39 respectively. The students' English opinion writing ability was found significantly different at the 0.05 level.
- 2.) The students' attitudes toward Learning Together through English opinion writing were at the "Good" level (Mean = 4.34)

English opinion writing ability increased after learning through Learning Together. Moreover, the students taught through Learning Together had higher attitude levels toward learning English writing. In conclusion, using Learning Together helped enhance students' English opinion writing ability and their attitude toward English.

Keyword : Cooperative Learning, Learning Together, Opinion Writing, English Opinion Writing, Opinion Writing Ability

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความกรุณาและความช่วยเหลืออย่างดียิ่งจากอาจารย์ ดร.พิลาณูช ภูษาวิโสธร อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก อาจารย์ ดร.พิมพ์ยุพา ประพันธ์ อาจารย์ บัณฑิตศึกษา อาจารย์ ดร.อินธิสาร ไชยสุข ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ลดาวัลย์ วัฒนบุตร ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก ที่ให้ความช่วยเหลือตรวจสอบ แก้ไข และให้ข้อเสนอแนะ ในการทำวิจัย ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ คุณครูอรพิน ศรีวงศ์แก้ว คุณครูณัฐพัชร สล้างสิงห์ และคุณครูภัทราภรณ์ ศรีมีเทียน ที่ได้กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความถูกต้อง ตรวจสอบ แก้ไข ปรับปรุง เครื่องมือที่ใช้ ในการทำวิจัยครั้งนี้

ขอขอบคุณผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 5 ปีการศึกษา 2560 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม ที่ให้ความร่วมมือในการทดลองเป็นอย่างดี

ขอขอบคุณผู้อำนวยการกิ่งฟ้า ไชยนาม ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านห้วยแร่ ที่อนุญาตให้ทำการ ทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้

ขอขอบคุณคุณพ่อศิริ คุณแม่วนิดา นันทะแสน ตลอดจนครอบครัวนันทะแสนและญาติพี่น้อง ทุกคน ที่ให้กำลังใจและสนับสนุนช่วยเหลือในการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้อย่างดียิ่ง และขอขอบคุณ เพื่อนนิสิตสาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ รุ่น พ.26 ทุกคน ที่ให้กำลังใจและข้อเสนอแนะด้วยดีตลอดมา

คุณค่าและประโยชน์ของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณของบุพการี ครูอาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่านที่ประสิทธิ์ประสาทความรู้ และให้ความช่วยเหลือผู้วิจัยมาตั้งแต่ต้น ทำให้ผู้วิจัยประสบผลสำเร็จในชีวิต หน้าที่การงานและการศึกษาเช่นในปัจจุบัน

วศิมน นันทะแสน

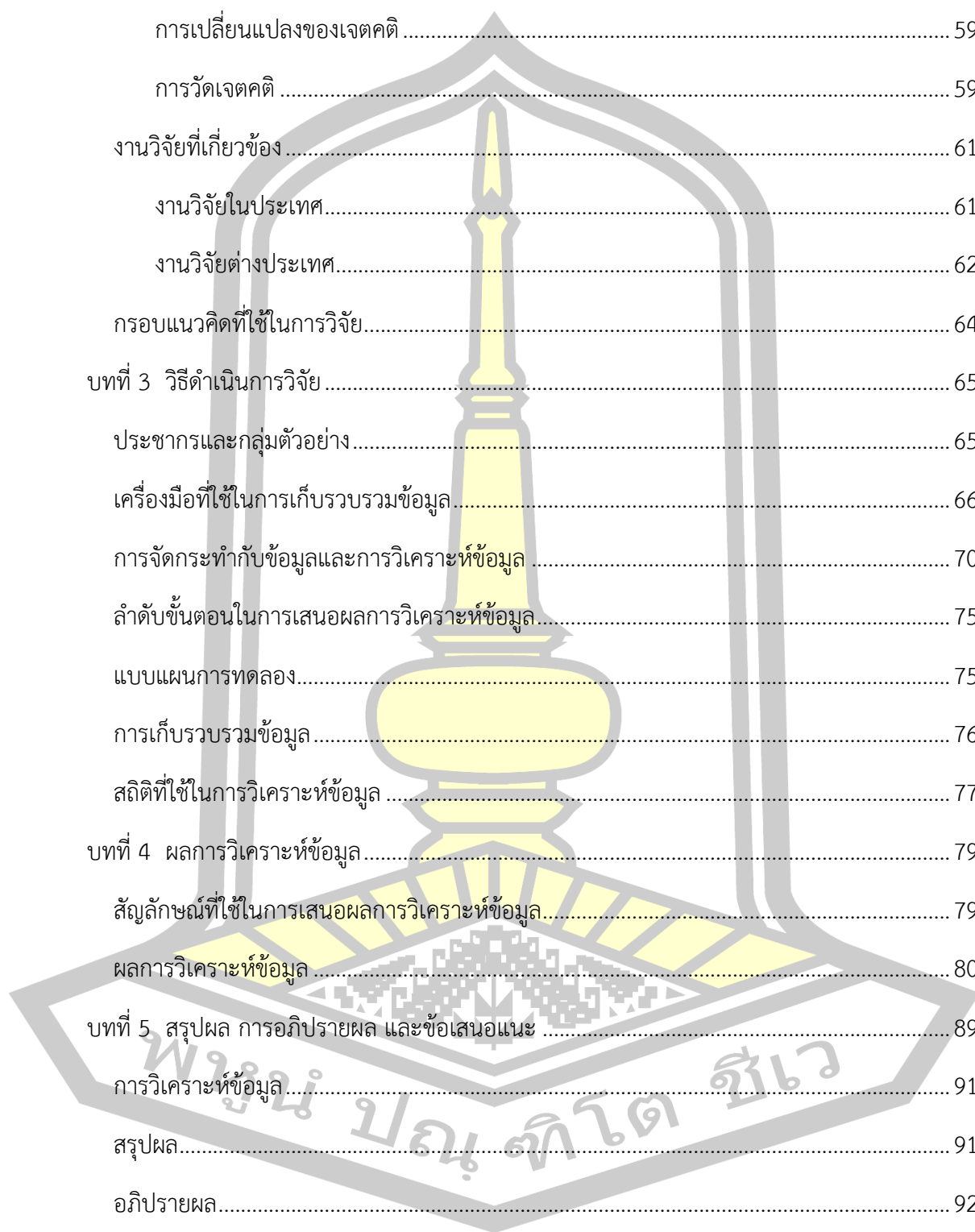
พูน ปณ ทิโต ชีเว

สารบัญ

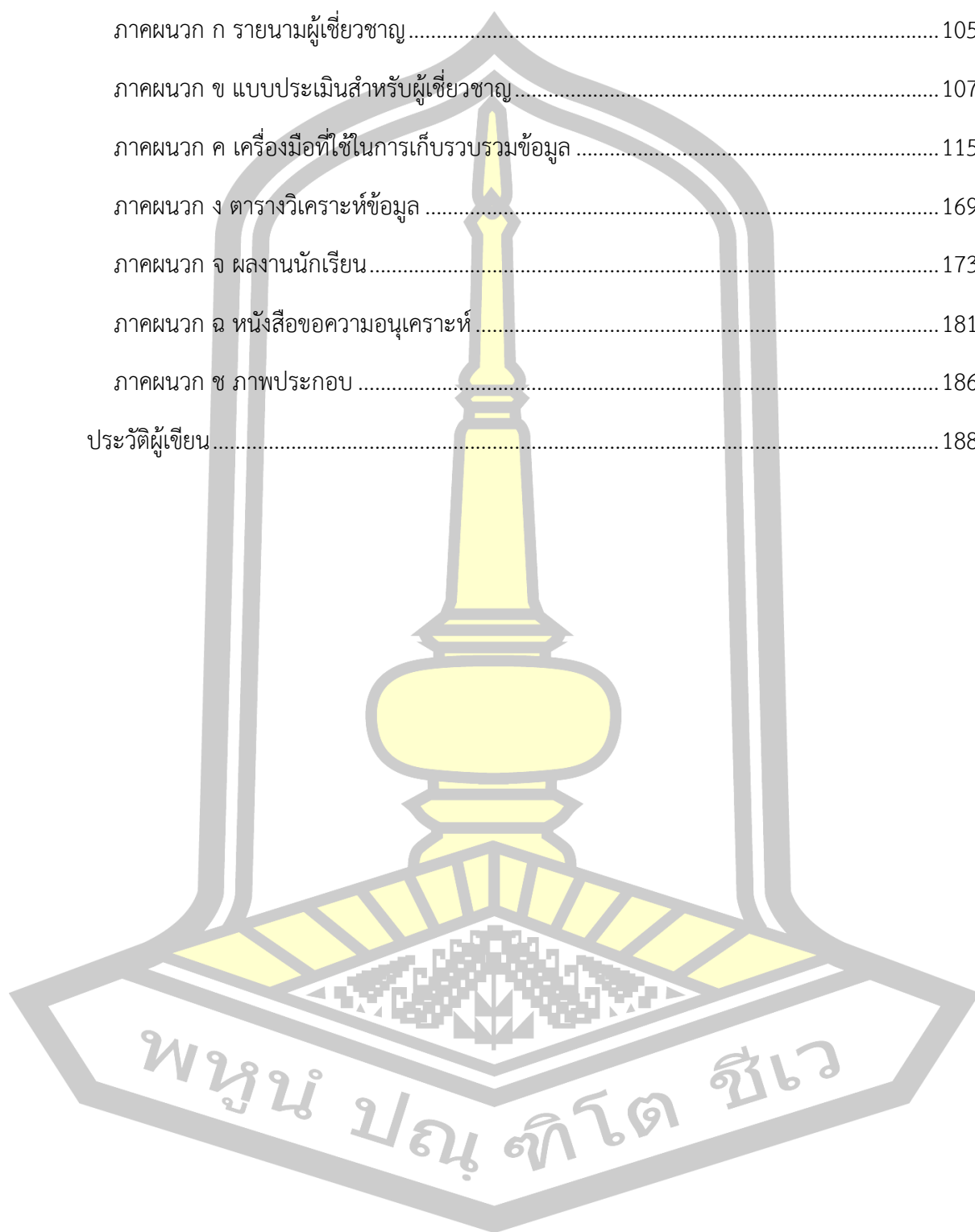
	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ฉ
กิตติกรรมประกาศ.....	ช
สารบัญ.....	ณ
สารบัญตาราง.....	ฐ
สารบัญภาพประกอบ.....	ฑ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	4
คำถามการวิจัย.....	4
ความสำคัญของการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.....	9
การเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือ (Cooperative Learning).....	12
ความหมายของการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือ.....	12
องค์ประกอบของการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือ.....	12
รูปแบบของการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือ.....	16
ขั้นตอนของการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือ.....	20
การสังเกตพฤติกรรมความร่วมมือในชั้นเรียน.....	22

ประโยชน์ของการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือ	24
การประยุกต์ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	24
การเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT (Learning Together)	25
ความหมายของการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT	25
องค์ประกอบของการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT	26
วัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT	29
ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT	29
หลักในการแบ่งกลุ่มสำหรับการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT	33
แบ่งกลุ่มนักเรียนดังนี้ จะได้นักเรียนคละกันพอดี ดังตัวอย่าง	34
ลักษณะและประสิทธิภาพของการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT	34
ข้อดีและข้อจำกัดของการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT	35
บทบาทของผู้เรียนและบทบาทของครูผู้สอน	36
การเขียนแสดงความคิดเห็น (Opinion Writing)	41
ความหมายของการเขียนแสดงความคิดเห็น	41
ความสำคัญของการเขียนแสดงความคิดเห็น	42
ประเภทของงานเขียนแสดงความคิดเห็น	42
รูปแบบของการเขียนแสดงความคิดเห็น	45
องค์ประกอบและความสามารถในการเขียนแสดงความคิดเห็น	47
การวัดและประเมินผลความสามารถทางการเขียนแสดงความคิดเห็น	50
จิตวิทยาสำหรับการสอนเขียนภาษาอังกฤษ	54
เอกสารเกี่ยวกับเจตคติ	55
ความหมายของเจตคติ	55
องค์ประกอบของเจตคติ	56
ที่มาของเจตคติ	57

ลักษณะของเจตคติ.....	58
การเปลี่ยนแปลงของเจตคติ	59
การวัดเจตคติ	59
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	61
งานวิจัยในประเทศ.....	61
งานวิจัยต่างประเทศ.....	62
กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย.....	64
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	65
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	65
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	66
การจัดกระทำกับข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล	70
ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	75
แบบแผนการทดลอง.....	75
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	76
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	77
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	79
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	79
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	80
บทที่ 5 สรุปผล การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	89
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	91
สรุปผล.....	91
อภิปรายผล.....	92
ข้อเสนอแนะ	96
บรรณานุกรม.....	98

ภาคผนวก.....	104
ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญ.....	105
ภาคผนวก ข แบบประเมินสำหรับผู้เชี่ยวชาญ.....	107
ภาคผนวก ค เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	115
ภาคผนวก ง ตารางวิเคราะห์ข้อมูล	169
ภาคผนวก จ ผลงานนักเรียน.....	173
ภาคผนวก ฉ หนังสือขอความอนุเคราะห์.....	181
ภาคผนวก ช ภาพประกอบ	186
ประวัติผู้เขียน.....	188

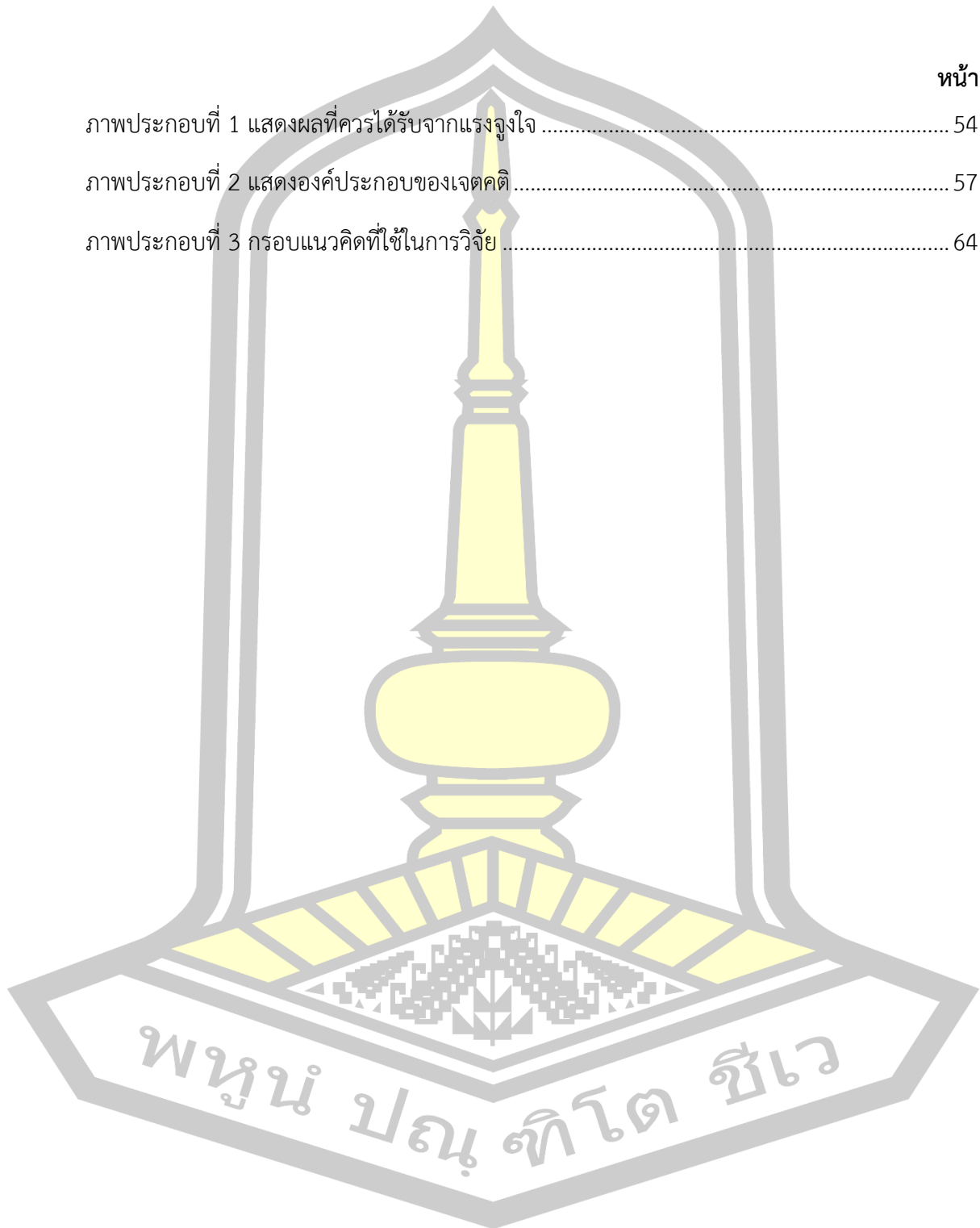
สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 ตัวอย่างการแบ่งกลุ่มนักเรียน	34
ตารางที่ 2 เกณฑ์การประเมินความสามารถด้านการเขียนโดยประยุกต์จาก มาตรฐานการศึกษาของรัฐและจาคอปส์	52
ตารางที่ 3 การวิเคราะห์แผนการเรียนรู้หน่วยย่อย	67
ตารางที่ 4 เกณฑ์การให้คะแนนการเขียนโดยประยุกต์จากเกณฑ์ของจาคอปส์	71
ตารางที่ 5 ระดับความสามารถการเขียนภาษาอังกฤษโดยประยุกต์จากเกณฑ์ของจาคอปส์	73
ตารางที่ 6 ระดับคะแนนที่ใช้ในการตอบแบบวัดเจตคติ	74
ตารางที่ 7 แผนการทดลองแบบ One Group Pretest – Posttest Design	76
ตารางที่ 8 การเปรียบเทียบระดับความสามารถด้านการเขียนแสดงความคิดเห็นภาษาอังกฤษของ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังได้รับการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT	80
ตารางที่ 9 ระดับความสามารถด้านการเขียนแสดงความคิดเห็นภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังได้รับการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT	81
ตารางที่ 10 ระดับความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนก่อนและหลังได้รับการ เรียนรู้การเขียนแบบแสดงความคิดเห็นโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT	81
ตารางที่ 11 เจตคติที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT ในการ พัฒนาการเขียนแสดง ความคิดเห็นของนักเรียน	82

พูน ปณ ทิโต ชีเว

สารบัญภาพประกอบ

	หน้า
ภาพประกอบที่ 1 แสดงผลที่ควรได้รับจากแรงจูงใจ	54
ภาพประกอบที่ 2 แสดงองค์ประกอบของเจตคติ	57
ภาพประกอบที่ 3 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย	64

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การศึกษาของไทยในปัจจุบัน มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ภาษาอังกฤษและพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่ก็ยังมีผู้เรียนจำนวนมากประสบปัญหาด้านการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ทั้งทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน Beare (2017) กล่าวว่า ทักษะที่มีความยากและเป็นปัญหาที่สุด คือ ทักษะการเขียน เนื่องจากต้องใช้ความตั้งใจและเวลาในการฝึกฝนมาก เป็นทักษะที่ใช้ความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างไวยากรณ์และเน้นความถูกต้อง ในการเขียนมักจะเขียนเกี่ยวกับเรื่องทางด้านวิชาการ ซึ่งผู้เขียนจะต้องเขียนโดยให้รายละเอียด สรุปลง และเสนอความคิดเห็นในเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่ได้จากการอ่านและการฟังจากสื่อต่าง ๆ เพราะฉะนั้น ทักษะการเขียนจึงเป็นทักษะที่ยากที่สุดของภาษาอังกฤษ เพราะต้องกลั่นกรองข้อมูล ความคิด และสอดแทรกอารมณ์ความรู้สึกนึกคิดของผู้เขียนลงไป อีกทั้งยังบอกให้ผู้อื่นรับรู้ รับทราบ และปฏิบัติตาม

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ได้กำหนดมาตรฐาน ตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้แกนกลางไว้ว่า นักเรียนจะต้องเข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อต่าง ๆ ได้ มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก แสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและมีประสิทธิภาพ รวมทั้งนำเสนอความคิดรวบยอดในเรื่องต่าง ๆ โดยการเขียนจากข่าว ประสบการณ์ เหตุการณ์ในชีวิตประจำวัน สถานการณ์ในท้องถิ่น สังคม และโลก (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) ทำให้เห็นได้ว่าหลักสูตรแกนกลางให้ความสำคัญในเรื่องของการสื่อสารเพื่อแสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ซึ่งนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 นั้น เป็นกลุ่มที่จะต้องเตรียมตัวเพื่อสอบวัดความรู้ในปีต่อไป เพื่อสอบจัดอันดับเข้ามหาวิทยาลัยในคณะหรือสาขาที่ต้องการ ดังนั้น นักเรียนกลุ่มนี้จะต้องมีความสามารถในการเขียนถ่ายทอดความรู้สึกและแสดงความคิดเห็นภาษาอังกฤษได้ ซึ่งในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จะเน้นในด้านการเขียนเป็นหลัก ได้แก่ การเขียนเพื่อแสดงความคิดเห็น

(Opinion Writing) เกี่ยวกับข่าว ประสบการณ์ เหตุการณ์ในชีวิตประจำวัน สถานการณ์ในท้องถิ่น สังคม และโลก ตามที่หลักสูตรแกนกลางระบุไว้

การเขียนแสดงความคิดเห็นภาษาอังกฤษ (English Opinion writing) เป็นการเขียน เพื่อแสดงความคิดเห็นประกอบกับเหตุผลที่มีความสร้างสรรค์ ผู้เขียนสามารถแสดงความคิดเห็นเพื่อตั้ง ข้อสังเกต สนับสนุนข้อเท็จจริงโต้แย้งข้อเท็จจริง และประเมินค่าจากสิ่งที่ได้รับรู้มา (Kru JOJO Talk Blog, 2014) ซึ่งมีองค์ประกอบสำคัญ 3 ส่วน ได้แก่ Strong feeling, Clear opinion statement, และ Supporting reasons (Rebecca Higgs, 2018) ทั้งนี้ ควรมีการลำดับเรื่องให้มีความต่อเนื่อง และสอดคล้องโดยใช้คำเชื่อมที่เหมาะสม สรุปท้ายความคิดเห็นให้เหมาะสมกับประเด็น โดยใช้ภาษาที่ ตรงตามความรู้สึกของผู้เขียน ชัดเจนและถูกต้องตามโครงสร้างไวยากรณ์

จากการสนทนากับนักเรียนระดับมัธยมศึกษากลุ่มหนึ่งของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัย มหาสารคามเกี่ยวกับการเรียนภาษาอังกฤษในห้องเรียน พบว่า นักเรียนมีปัญหาในการเขียน คือ เขียนประโยคไม่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ ใช้คำศัพท์ไม่เหมาะสม และใช้รูปแบบการเขียนไม่ถูกต้อง จากการสังเกตการเรียนการสอนในห้องเรียน พบว่า ครูสอนเนื้อหาและให้ความรู้แก่นักเรียนโดยตรง เพื่อนำความรู้ไปใช้ในการสอบเรียนต่อมหาวิทยาลัย นักเรียนไม่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน ทุกคนมีความ พยายามและตั้งใจเรียนอย่างมีระเบียบวินัย แต่เวลาครูดถาม นักเรียนจะไม่กล้าตอบและขาดความ มั่นใจในตนเอง หลังจากหมดคาบเรียนแล้ว นักเรียนหลายคนจะเดินไปสนทนาเกี่ยวกับเรื่องบทเรียน ที่ผ่านมา จากสถานการณ์ข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยเกิดความสนใจที่จะนำรูปแบบหรือวิธีสอนที่นักเรียน สามารถร่วมมือกันทำงาน ทำให้ทุกคนมีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน เพื่อให้การเรียนภาษาอังกฤษได้รับการ แก้ไขและพัฒนาขึ้น

ผู้วิจัยพบว่าแนวคิดและวิธีการสอนที่คาดว่าจะช่วยพัฒนาความสามารถทางการเขียน ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาให้ดีขึ้นนั้น คือ การนำรูปแบบการเรียนรู้ด้วยกลุ่ม ร่วมมือแบบ LT (Learning Together) มาประยุกต์ใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอนในห้องเรียน เพราะมีความเหมาะสมและช่วยให้การเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนมีความง่ายขึ้น สร้างเจตคติที่ดี เพื่อส่งผลให้เขียนได้อย่างถูกต้อง เพิ่มคะแนนและความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ พร้อมทั้งมี ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับนักเรียน สามารถปรึกษา สอบถาม และให้คำแนะนำกันได้ซึ่งเหมาะสม กับห้องเรียนที่นักเรียนมีความสามารถต่างกัน ได้แก่ นักเรียนที่เรียนอยู่ในระดับเก่ง ปานกลาง และ อ่อน ซึ่งการเรียนรู้อยู่แบบ LT นี้ เป็นการจัดการเรียนรู้โดยการแบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็นกลุ่มเล็ก ๆ

สมาชิกในกลุ่มทุกคนมีส่วนร่วมในงานที่ได้รับมอบหมายตามหน้าที่ของแต่ละคน การแบ่งหน้าที่ในกลุ่มตามความสามารถของนักเรียนนี้จะมีผลต่อความสำเร็จในการทำงาน สำหรับการเขียนแสดงความคิดเห็นนั้น มีขั้นตอนและวิธีการที่ย่างยากมาก หากนักเรียนสามารถรับผิดชอบหน้าที่ในส่วนของตนเองได้ ก็จะสามารถช่วยเหลือเพื่อนในกลุ่มให้ทำงานจนสำเร็จลุล่วงได้ ดังนั้น รูปแบบการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT (Learning Together) สามารถสอนให้นักเรียนได้ใช้ทักษะทางสังคมเพื่อการสื่อสาร สร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างสมาชิก ช่วยเหลือเพื่อนร่วมห้อง สร้างความร่วมมือในการทำงานกลุ่มและมีส่วนร่วมเท่าเทียมกัน ทุกคนมีโอกาสคิด ระดมสมอง นำข้อมูลที่ได้มาพิจารณาและตัดสินใจเพื่อแสดงความคิดเห็น จนสมาชิกในกลุ่มได้ข้อสรุป โดยนักเรียนเก่งช่วยเหลือนักเรียนอ่อนเกิดความซาบซึ้งในน้ำใจของเพื่อนในกลุ่ม เสริมทักษะการสื่อสารและการทำงานเป็นกลุ่ม ทำให้มีการพัฒนาความสามารถทางการเขียนแสดงความคิดเห็นของนักเรียนได้

ทฤษฎีการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT (Learning Together) เป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนทำงานเป็นกลุ่มย่อย โดยมีสมาชิกกลุ่มที่มีความสามารถแตกต่างกัน ช่วยส่งเสริมประสิทธิภาพในการเรียนรู้ของแต่ละคน และสนับสนุนให้มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน จนบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ โดยองค์ประกอบในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (D W Johnson, Johnson, & Smith, 1991) ได้แก่ การสร้างความรู้สึกร่วมกัน การจัดให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน การจัดให้ความรับผิดชอบส่วนบุคคล การมีทักษะทางสังคมและทำงานร่วมกับคนอื่นได้ดีในกลุ่มของตนเอง การเสริมสร้างความรับผิดชอบของวัยรุ่นในช่วงอายุ 13 – 20 ปี เป็นสิ่งที่ควรปฏิบัติ เพราะสามารถช่วยให้เด็กเกิดความเข้าใจในปัญหาต่าง ๆ และช่วยในการตัดสินใจ (อัปสรสิริ เอี่ยมประชา, 2557) เนื่องจากระยะวัยรุ่นเป็นระยะที่มีความรู้สึกสับสน ขาดความมั่นใจ อิทธิพลจากกลุ่มเพื่อนวัยเดียวกัน และความรู้สึกได้รับการยอมรับจากสังคมแวดล้อม มีผลต่อการปรับตัวของเด็กวัยนี้เป็นอย่างยิ่ง และ อารยา ช่ออั้งชัย (2554) ได้ระบุว่า เด็กในวัยรุ่นนั้นมักชอบกิจกรรมชอบทำงานเป็นกลุ่ม ต้องการความสนุกสนาน และขณะเดียวกันก็จะรู้จักใช้เหตุผล ต้องการแสดงความสามารถของตนให้คนอื่นเห็น พูดได้อีกหนึ่งนัยก็คือ จะมีความคิดและเหตุผลเป็นของตนเอง

การเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT เป็นการเรียนรู้ที่มีกระบวนการง่าย ไม่ซับซ้อน โดยจัดผู้เรียนเข้ากลุ่มละความสามารถ มีขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้ 5 ขั้นตอน (D W Johnson และคณะ, 1991) ได้แก่ 1.) ขึ้นทบทวนเนื้อหาที่เกี่ยวข้อง 2.) ขึ้นกระบวนการกลุ่ม แบ่งกลุ่มนักเรียน กลุ่มละประมาณ 4 คน เพื่อแบ่งหน้าที่รับผิดชอบ โดยคนแรกอ่านคำสั่ง คนที่สองรวบรวมข้อมูล คนที่สาม

หาคำตอบ คนที่สี่ตรวจคำตอบ 3.) ชั้นตรวจสอบผลงานและทดสอบเป็นรายกลุ่ม 4.) ชั้นสรุปผลงาน และเสริมแรงโดยให้รางวัลแก่กลุ่มที่ได้คะแนนสูงสุด และ 5.) ชั้นสรุปบทเรียน พร้อมทั้งประเมินผลการทำงานกลุ่ม

จากแนวคิดและปัญหาที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความมุ่งหมายที่จะนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT มาประยุกต์ใช้สำหรับการพัฒนาการเขียนแสดงความคิดเห็นในเรื่องที่ผู้เรียนให้ความสนใจและเกี่ยวข้องกับนักเรียน ผู้วิจัยหวังว่าผลการศึกษาวินิจฉัยนี้ จะเป็นประโยชน์สำหรับการพัฒนาการเขียนของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษา และเป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในรายวิชาการเขียนภาษาอังกฤษต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียนแสดงความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังได้รับการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT
2. เพื่อศึกษาเจตคติของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ต่อการใช้การเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT ในการพัฒนาความสามารถด้านการเขียนแสดงความคิดเห็น

คำถามการวิจัย

1. การใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT สามารถพัฒนาความสามารถในการเขียนแสดงความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ได้หรือไม่
2. นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีเจตคติที่ดีต่อการใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT ในการเขียนแสดงความคิดเห็นหรือไม่ อย่างไร

ความสำคัญของการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้จะทำให้ทราบว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT (Learning Together) นั้น จะสามารถพัฒนาความสามารถทางการเขียนแสดงความคิดเห็นของผู้เรียน และผู้เรียนมีเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษอย่างไร เพื่อนำผลที่ได้มาใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษสำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษ รวมถึงการเขียนในรูปแบบอื่น ๆ ต่อไป เช่น การเขียนเล่าเรื่อง (Narration) การเขียนบรรยาย (Description) การเขียนโต้แย้ง (Argumentation) และการเขียนอธิบาย (Exposition)

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคาม ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 8 ห้องเรียน เป็นนักเรียนที่ได้เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานมาแล้ว รวมทั้งสิ้น 277 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/8 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคาม ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 รวมทั้งสิ้น 18 คน ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster random sampling) เนื่องจากเป็นนักเรียนที่เรียนในแผนการเรียนศิลป์ – ภาษา ที่ได้เรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน รายวิชาการใช้ภาษาอังกฤษ และรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการอาชีพมาแล้ว ผู้วิจัยได้เข้าไปสังเกตการณ์ในห้องเรียน พร้อมทั้งมีข้อมูลการเรียนของนักเรียนในชั้นเรียนมาก่อน นักเรียนพอจะมีพื้นฐานในการเขียนภาษาอังกฤษอยู่บ้าง และเป็นห้องเรียนที่ประกอบไปด้วยนักเรียนที่ความสามารถ ได้แก่ นักเรียนที่มีผลการเรียนเก่ง ปานกลาง อ่อน ซึ่งนักเรียนบางส่วนยังมีปัญหาในการเขียนภาษาอังกฤษ

3. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ใช้เวลาในการทำวิจัย จำนวน 18 ชั่วโมง เวลา 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 ชั่วโมง ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 ไม่รวมการทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน

4. ตัวแปรที่ศึกษา

4.1 ตัวแปรต้น ได้แก่รูปแบบการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT
4.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความสามารถด้านการเขียนแสดงความคิดเห็นภาษาอังกฤษ และเจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

5. ขอบเขตของเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ ได้แก่ เนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 เรื่อง การเขียนแสดงความคิดเห็น (Opinion Writing)

ประกอบด้วย การเขียนแสดงความคิดเห็นจากข่าว ประสบการณ์ เหตุการณ์ในชีวิตประจำวัน สถานการณ์ในท้องถิ่น สังคม และโลก โดยในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้ใช้เนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับ เทคโนโลยีและสุขภาพ ซึ่งเป็นเรื่องที่น่าสนใจและมีความคุ้นเคยในชีวิตประจำวัน โดยแบ่งเนื้อหาที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

- 5.1 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Expressing Opinions
- 5.2 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง Writing Opinions
- 5.3 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง Writing your Opinions

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ความสามารถด้านการเขียนแสดงความคิดเห็น (Opinion Writing Ability) หมายถึง ความสามารถในการเขียนเพื่อแสดงความคิดเห็นประกอบกับเหตุผลที่มีความสร้างสรรค์ ซึ่งประกอบด้วย องค์ประกอบ 3 ส่วน ได้แก่ Strong feeling, Clear opinion statement, และ Supporting reasons โดยนักเรียนจะต้องสามารถเขียนแสดงความคิดเห็นที่ตรงประเด็นและชัดเจน ให้เหตุผลและ ยกตัวอย่างที่สมเหตุสมผล สรุปความคิดเห็นให้ตรงกับประเด็น มีความต่อเนื่องของลำดับเนื้อหา การใช้ตัวอักษรใหญ่ – เล็ก การใช้เครื่องหมายวรรคตอน การเลือกใช้คำศัพท์ และการเขียนตาม โครงสร้างทางไวยากรณ์ของภาษามีความถูกต้องและเหมาะสม ซึ่งได้จากการวัดโดยใช้แบบทดสอบ วัดความสามารถในการเขียนแสดงความคิดเห็นภาษาอังกฤษ

2. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT (Learning Together) หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้นักเรียนเรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มขนาดเล็ก คละกันตามความสามารถ ด้านภาษาอังกฤษ กลุ่มละ 3 คน โดยจัดผู้เรียนเข้ากลุ่มคละความสามารถทั้งเก่ง ปานกลาง และอ่อน ทำความเข้าใจเนื้อหาาร่วมกันโดยกำหนดบทบาทหน้าที่ให้แก่สมาชิกแต่ละคน ได้แก่

สมาชิกคนที่ 1 รับผิดชอบทำงานในส่วนแรก หาคำตอบ หาความหมายของคำศัพท์

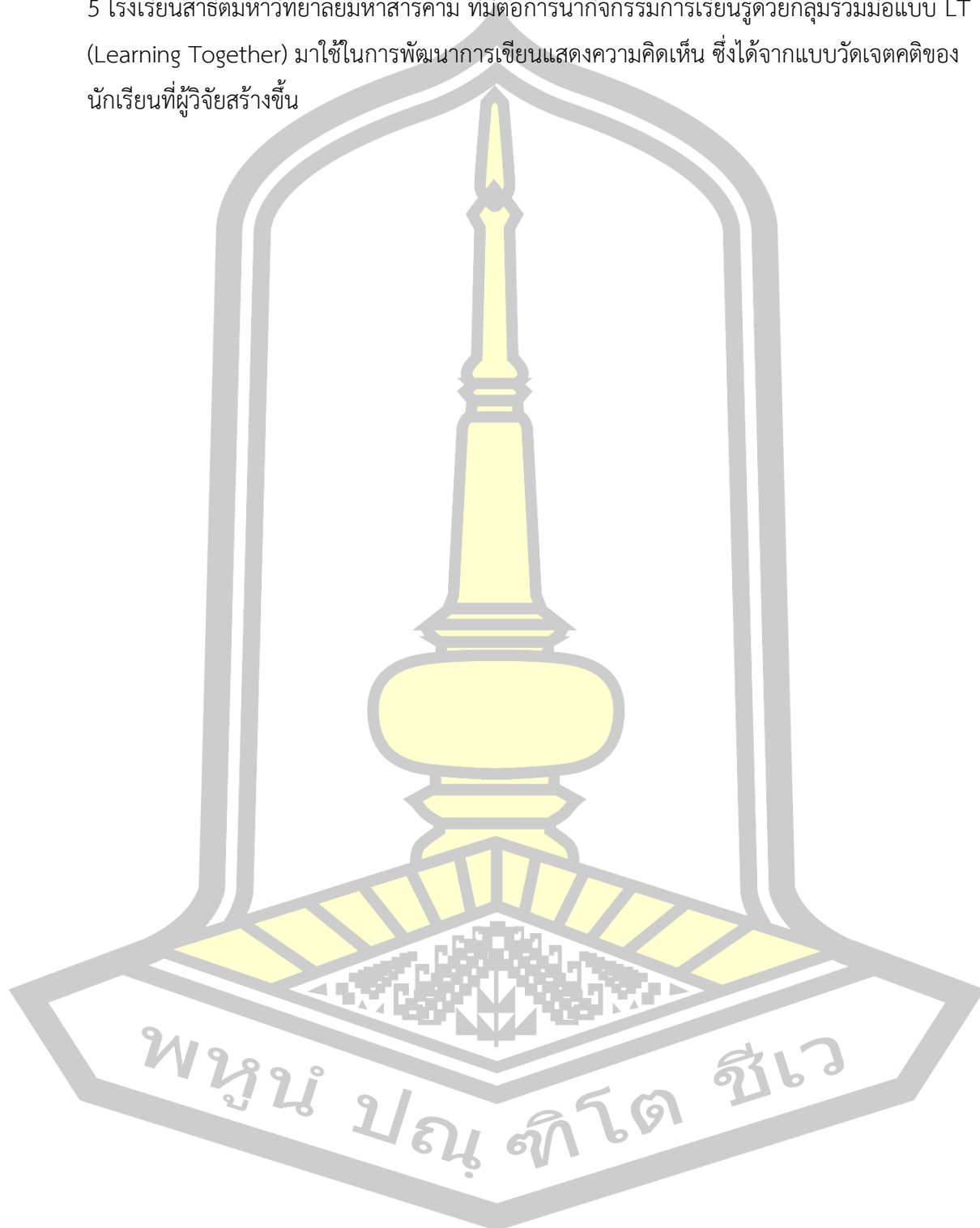
สมาชิกคนที่ 2 รับผิดชอบทำงานในส่วนหลัง หาคำตอบ หาความหมายของคำศัพท์

สมาชิกคนที่ 3 ตรวจสอบงานเขียนทั้งเนื้อหาและการใช้ภาษา พร้อมทั้งนำเสนอ

ผลงานในรูปแบบที่น่าสนใจ เป็นต้น

เมื่อเสร็จกระบวนการกลุ่มแล้ว ครูและเพื่อน ๆ จะให้คะแนนและให้รางวัลแก่กลุ่มที่มีคะแนนสูงสุด ทั้งนี้ นักเรียนทุกคนจะได้รับหน้าที่ของตนเองตามงานที่ได้รับมอบหมายหมุนเวียนกัน

3. เจตคติของนักเรียน หมายถึง ความคิดหรือความรู้สึกของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม ที่มีต่อการนำกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT (Learning Together) มาใช้ในการพัฒนาการเขียนแสดงความคิดเห็น ซึ่งได้จากแบบวัดเจตคติของนักเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนแสดงความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT ครั้งนี้มีเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังหัวข้อต่อไปนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
2. การเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือ (Cooperative Learning)
 - 2.1 ความหมายของการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือ
 - 2.2 องค์ประกอบของการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือ
 - 2.3 รูปแบบของการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือ
 - 2.4 ขั้นตอนการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือ
 - 2.5 การสังเกตพฤติกรรมการร่วมมือในชั้นเรียน
 - 2.6 ประโยชน์ของการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือ
 - 2.7 การประยุกต์ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
3. การเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT (Learning Together)
 - 3.1 ความหมายของการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT
 - 3.2 องค์ประกอบของการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT
 - 3.3 วัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT
 - 3.4 ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT
 - 3.5 หลักการแบ่งกลุ่มการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT
 - 3.6 ลักษณะและประสิทธิภาพของการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT
 - 3.7 ข้อดี ข้อเสีย และข้อจำกัดของการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT
 - 3.7 บทบาทของผู้เรียนและครูผู้สอน
4. การเขียนแสดงความคิดเห็น (Opinion Writing)
 - 4.1 ความหมายของการเขียนแสดงความคิดเห็น

- 4.2 ความสำคัญของการเขียนแสดงความคิดเห็น
- 4.3 ประเภทของงานเขียนแสดงความคิดเห็น
- 4.4 รูปแบบของการเขียนแสดงความคิดเห็น
- 4.5 องค์ประกอบและความสามารถในการเขียนแสดงความคิดเห็น
- 4.6 การวัดและประเมินผลความสามารถทางการเขียนแสดงความคิดเห็น
- 4.7 จิตวิทยาสำหรับการสอนเขียน
5. เอกสารเกี่ยวกับเจตคติ
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 6.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 6.2 งานวิจัยต่างประเทศ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

กระทรวงศึกษาธิการ (2551) ได้กำหนดคุณภาพด้านการเขียนของผู้เรียนเมื่อจบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ดังรายละเอียดต่อไปนี้

นักเรียนสามารถเขียนโต้ตอบข้อมูลและสื่อสารอย่างต่อเนื่องและเหมาะสม เลือกและใช้คำขอร้อง คำชี้แจง คำอธิบาย และให้คำแนะนำ เขียนแสดงความต้องการ เสนอและให้ความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์จำลอง หรือสถานการณ์จริงอย่างเหมาะสม เขียนอธิบาย และเขียนประโยคและข้อความสัมพันธ์กับสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่าง ๆ ที่อ่าน รวมทั้งระบุและเขียนสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่าง ๆ สัมพันธ์กับประโยคและข้อความที่ฟังหรืออ่าน เขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล บรรยาย อธิบาย เปรียบเทียบ และแสดงความคิดเห็น เขียนบรรยายความรู้สึกและแสดงความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ กิจกรรม ประสบการณ์ และข่าว/เหตุการณ์อย่างมีเหตุผล เขียนนำเสนอข้อมูล เขียนสรุปใจความสำคัญ แก่นสาระที่ได้จากการวิเคราะห์ เขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข่าว กิจกรรม ประสบการณ์ และเหตุการณ์ ทั้งในท้องถิ่น สังคม และโลก พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ ค้นคว้า/สืบค้น บันทึก สรุป และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น จากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ และนำเสนอด้วยการเขียน โดยใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชน และสังคม

สำหรับหัวข้อในการเรียนรู้ของผู้เรียน ผู้เรียนต้องมีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน) สื่อสารตามหัวเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อ -ขาย ลมฟ้าอากาศ การศึกษาและอาชีพ การเดินทางท่องเที่ยว การบริการ สถานที่ ภาษา และ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 3,600-3,750 คำ (คำศัพท์ที่มีระดับการใช้แตกต่างกัน)

โดยสรุปแล้ว คุณภาพการเขียนของผู้เรียนเมื่อจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 นั้น เน้นที่การเขียนแสดงความคิดเห็น การเขียนแสดงความรู้สึกต่อเรื่องต่าง ๆ กิจกรรม ประสพการณ์ และข่าว/เหตุการณ์ในชุมชน สังคม และโลก อย่างมีเหตุผล ซึ่งเป็นทักษะที่มีความสำคัญในการสื่อสาร จึงเป็นที่มาของการวิจัยในครั้งนี้ โดยผู้วิจัยต้องการที่จะศึกษาการพัฒนาความสามารถในการเขียนแสดงความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เพราะนักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ใน ชีวิตประจำวันต่อไปในอนาคต ดังที่ได้ระบุไว้ในหลักสูตรแกนกลาง พุทธศักราช 2551

กระทรวงศึกษาธิการ (2551) ยังได้กำหนดมาตรฐาน ตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้ แกนกลาง สำหรับกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 – 6 ประกอบด้วย 4 สาระ ได้แก่ ภาษาเพื่อการสื่อสาร ภาษาและวัฒนธรรม ภาษากับความสัมพันธ์กับ กลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และภาษาด้วยความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก ซึ่งสาระการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับวิจัยนี้ ได้แก่ สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร สำหรับมาตรฐาน ตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้ แกนกลางที่เกี่ยวข้องในวิจัยนี้ มีดังรายละเอียดต่อไปนี้

ในสาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร เป็นการใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง พูด อ่าน เขียน แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ตีความ นำเสนอข้อมูล ความคิด รวบรวมและความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม ประกอบด้วยมาตรฐาน ต.1.1 มาตรฐาน ต.1.2 และ มาตรฐาน ต.1.3 ดังต่อไปนี้

1. มาตรฐาน ต.1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล ตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ตัวชี้วัดที่ 4 คือ การจับใจความสำคัญ วิเคราะห์ความสรุปความ ตีความ และแสดงความคิดเห็นจากการฟังและอ่านเรื่องที่เป็นสารคดีและ บันเทิงคดี พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ สำหรับสาระการเรียนรู้แกนกลางของตัวชี้วัดที่ 4 ได้แก่ การเขียนประโยคที่ใช้ในการแสดงความคิดเห็น การให้เหตุผลและการยกตัวอย่าง เช่น

I believe.../ I agree with... but.../ Well, I must say.../ What do you think of /about...?/ I think/don't think...?/ What's your opinion about...?/ In my opinion...

2. มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ มีตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ตัวชี้วัดที่ 4 คือ การพูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล บรรยาย อธิบาย เปรียบเทียบ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่อง/ประเด็น/ข่าว/เหตุการณ์ที่ฟังและอ่านอย่างเหมาะสม สำหรับสาระการเรียนรู้แกนกลางของตัวชี้วัดที่ 4 ได้แก่ คำศัพท์ สำนวน ประโยคและข้อความที่ใช้ในการขอและให้ข้อมูล บรรยาย อธิบาย เปรียบเทียบ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับประเด็น/ข่าว/เหตุการณ์ที่ฟังและอ่าน และตัวชี้วัดที่ 5 คือ การพูดและเขียนบรรยายความรู้สึกและแสดงความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ กิจกรรม ประสบการณ์ และข่าว/เหตุการณ์อย่างมีเหตุผล สำหรับสาระการเรียนรู้แกนกลางของตัวชี้วัดที่ 5 ได้แก่ ภาษาที่ใช้ในการแสดงความรู้สึก ความคิดเห็น และให้เหตุผล ประกอบ เช่น ชอบ ไม่ชอบ ดีใจ เสียใจ มีความสุข เศร้า หิว รสชาติ สวย น่าเกลียด เสียงดัง ดี ไม่ได้ จากข่าว เหตุการณ์ สถานการณ์ ในชีวิตประจำวัน เช่น

Nice./ Very nice./ Well done!/ Congratulations on.../ I like... because.../ I love... because.../ I feel... because.../ I think.../ I believe.../ I agree/disagree.../ I'm afraid I don't like.../ I don't believe.../ I have no idea.../ Oh no! etc.

3. มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็น ในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน ได้แก่ ตัวชี้วัดที่ 3 คือ การพูดและเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม ประสบการณ์ และเหตุการณ์ ทั้งในท้องถิ่น สังคม และโลก พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ สำหรับ สาระการเรียนรู้แกนกลางของตัวชี้วัดที่ 3 ได้แก่ การแสดงความคิดเห็น การให้เหตุผลประกอบและยกตัวอย่างเกี่ยวกับกิจกรรม ประสบการณ์ และเหตุการณ์ในท้องถิ่น สังคม และโลก

จากมาตรฐาน ตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้แกนกลางที่กล่าวมาข้างต้น แสดงให้เห็นว่า หลักสูตรแกนกลาง พุทธศักราช 2551 ต้องการให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้ โดยเน้นให้ผู้เรียนมีความสามารถในการเขียนแสดงความคิดเห็นและแสดงความรู้สึกจากข่าว ประสบการณ์ เหตุการณ์ในชีวิตประจำวัน สถานการณ์ในท้องถิ่น สังคม และโลกได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือ (Cooperative Learning)

ความหมายของการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือ

ราชบัณฑิตยสถาน (2552) ได้ให้ความหมายว่า การเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือ เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่ยึดหลักให้ผู้เรียนช่วยกันเรียนรู้โดยพึ่งพากัน มีปฏิสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด ใช้ทักษะทางสังคมในการทำงานร่วมกัน มีการวิเคราะห์กระบวนการทำงานกลุ่มและมีการตรวจสอบผลการเรียนรู้เป็นรายบุคคล

ทิตินา แคมมณี (2552) กล่าวว่า การเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือ คือ การเรียนที่มีวัตถุประสงค์ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ในเรื่องที่ศึกษาอย่างมากที่สุด โดยอาศัยการร่วมมือกันช่วยเหลือกันและแลกเปลี่ยนความรู้กัน ระหว่างกลุ่มผู้เรียนด้วยกัน ความแตกต่างของรูปแบบแต่ละรูปแบบจะอยู่ที่เทคนิคในการศึกษา เนื้อหาสาระและวิธีการเสริมแรงและการให้รางวัลเป็นประการสำคัญ

Johnson et al (1991) กล่าวว่า การเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือ เป็นการเรียนที่จัดขึ้น โดยการคละกันระหว่างนักเรียนที่มีความสามารถต่างกัน นักเรียนทำงานร่วมกันและช่วยเหลือกัน เพื่อให้กลุ่มของตนประสบผลสำเร็จในการเรียน

Slavin (1987) ได้ให้ความหมายของการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือว่า เป็นวิธีการจัดการเรียนการสอนที่ให้นักเรียนทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ โดยทั่วไปมีสมาชิกกลุ่มละ 4 คน สมาชิกกลุ่มมีความสามารถในการเรียนต่างกัน สมาชิกในกลุ่มจะรับผิดชอบในสิ่งที่ได้รับการสอนและช่วยเพื่อนสมาชิกให้เกิดการเรียนรู้ด้วย มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน โดยมีเป้าหมายในการทำงานร่วมกันคือ เป้าหมายของกลุ่ม

จากความหมายของการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือ (Cooperative Learning) ข้างต้นสรุปได้ว่า เป็นวิธีการจัดการเรียนการสอนรูปแบบหนึ่ง ที่เน้นให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติงานเป็นกลุ่มย่อย โดยมีสมาชิกกลุ่มที่มีความสามารถที่แตกต่างกัน เพื่อเสริมสร้างสมรรถภาพการเรียนรู้ของแต่ละคน สนับสนุนให้มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน จนบรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้

องค์ประกอบของการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือ

Johnson (1987) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่สำคัญของการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือไว้ ดังนี้

1. มีการพึ่งพาอาศัยกัน (Positive Interdependence) หมายถึง การที่สมาชิกในกลุ่มทำงานอย่างมีเป้าหมายร่วมกัน มีการทำงานร่วมกัน โดยที่สมาชิกทุกคนมีส่วนร่วมในการ

ทำงานนั้น มีการแบ่งปันวัสดุ อุปกรณ์ ข้อมูลต่าง ๆ ในการทำงาน ทุกคนมีบทบาท หน้าที่และประสบความสำเร็จร่วมกัน สมาชิกในกลุ่มจะมีความรู้สึกที่ตนประสบความสำเร็จได้ก็ต่อเมื่อสมาชิกทุกคนในกลุ่มประสบความสำเร็จด้วย สมาชิกทุกคนจะได้รับผลประโยชน์ หรือรางวัลผลงานกลุ่มโดยเท่าเทียมกัน เช่น ถ้าสมาชิกทุกคนช่วยกัน ทำให้กลุ่มได้คะแนน 90% แล้ว สมาชิกแต่ละคนจะได้คะแนนพิเศษเพิ่มอีก 5 คะแนน เป็นรางวัล เป็นต้น

2. มีปฏิสัมพันธ์อย่างใกล้ชิด (Face to Face Interaction) เป็นการติดต่อสัมพันธ์กัน แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน การอธิบายความรู้ให้แก่เพื่อนในกลุ่มฟัง เป็นลักษณะสำคัญของการติดต่อปฏิสัมพันธ์โดยตรงของการเรียนแบบร่วมมือ ดังนั้น จึงควรมีการแลกเปลี่ยน ให้ข้อมูลย้อนกลับ เปิดโอกาสให้สมาชิกเสนอแนวความคิดใหม่ ๆ เพื่อเลือกในสิ่งที่เหมาะสมที่สุด

3. มีความรับผิดชอบในส่วนบุคคลที่จะเรียนรู้ (Individual Accountability) ความรับผิดชอบของสมาชิกแต่ละบุคคล เป็นความรับผิดชอบในการเรียนรู้ของสมาชิกแต่ละบุคคล โดยมีการช่วยเหลือส่งเสริมซึ่งกันและกัน เพื่อให้เกิดความสำเร็จตามเป้าหมายกลุ่ม โดยที่สมาชิกทุกคนในกลุ่มมีความมั่นใจ และพร้อมที่จะได้รับการทดสอบเป็นรายบุคคล

4. มีทักษะระหว่างบุคคลและทักษะการทำงานเป็นกลุ่ม (Interdependence and Small Group Skills) ทักษะระหว่างบุคคล และทักษะการทำงานกลุ่มย่อย นักเรียนควรได้รับการฝึกฝนทักษะเหล่านี้เสียก่อน เพราะเป็นทักษะสำคัญที่จะช่วยให้การทำงานกลุ่มประสบผลสำเร็จ นักเรียนควรได้รับการฝึกทักษะในการสื่อสาร การเป็นผู้นำ การไว้วางใจผู้อื่น การตัดสินใจ การแก้ปัญหา ครูควรจัดสถานการณ์ที่จะส่งเสริมให้นักเรียน เพื่อให้นักเรียนสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5. มีกระบวนการกลุ่ม (Group Process) เป็นกระบวนการทำงานที่มีขั้นตอนหรือวิธีการที่จะช่วยให้การดำเนินงานกลุ่มเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ นั่นคือ สมาชิกทุกคนต้องทำความเข้าใจในเป้าหมายการทำงาน วางแผนปฏิบัติงานร่วมกัน ดำเนินงานตามแผนตลอดจนประเมินผลและปรับปรุงงาน

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2550) กล่าวถึงองค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือไว้ว่า ต้องคำนึงถึงองค์ประกอบในการให้ผู้เรียนทำงานกลุ่ม ดังข้อต่อไปนี้

1. มีการพึ่งพาอาศัยกัน (Positive Interdependence) หมายถึง สมาชิกในกลุ่มมีเป้าหมายร่วมกัน มีส่วนรับความสำเร็จร่วมกัน ใช้วัสดุอุปกรณ์ร่วมกัน มีบทบาทหน้าที่ที่ทุกคนทั่วกัน ทุกคนมีความรู้สึกว่าจะสำเร็จได้ต้องช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

2. มีปฏิสัมพันธ์อย่างใกล้ชิด (Face to Face Interaction) หมายถึง สมาชิกกลุ่มได้ทำกิจกรรมอย่างใกล้ชิด เช่น แลกเปลี่ยนความคิดเห็น อธิบายความรู้แก่กัน ถามคำถามตอบคำถามกันและกัน ด้วยความรู้สึกที่ดีต่อกัน

3. มีความรับผิดชอบในส่วนบุคคลที่จะเรียนรู้ (Individual Accountability) เป็นหน้าที่ของผู้สอนที่จะต้องตรวจสอบว่า สมาชิกทุกคนมีความรับผิดชอบต่องานกลุ่มหรือไม่ มากน้อยเพียงใด เช่น การสุ่มถามสมาชิกในกลุ่ม สังเกต และบันทึกการทำงานกลุ่ม ให้ผู้เรียนอธิบายสิ่งที่ตนเรียนรู้ให้เพื่อนฟัง ทดสอบรายบุคคล เป็นต้น

4. มีทักษะระหว่างบุคคลและทักษะการทำงานเป็นกลุ่ม (Interdependence and Small Groups Skills) ผู้เรียนควรได้ฝึกทักษะที่จะช่วยให้งานกลุ่มประสบความสำเร็จ เช่น ทักษะการสื่อสาร การยอมรับและช่วยเหลือกัน การวิจารณ์ความคิดเห็น โดยไม่วิจารณ์บุคคล การแก้ปัญหาความขัดแย้ง การให้ความช่วยเหลือ และการเอาใจใส่ต่อทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน การทำความรู้จักและไว้วางใจผู้อื่น เป็นต้น

5. มีกระบวนการกลุ่ม (Group Process) สมาชิกต้องรับผิดชอบต่อการทำงานของกลุ่ม ต้องสามารถประเมินการทำงานของกลุ่มได้ว่า ประสบผลสำเร็จมากน้อยเพียงใด เพราะเหตุใด ต้องแก้ไขปัญหาที่ใด และอย่างไร เพื่อให้การทำงานกลุ่มมีประสิทธิภาพดีกว่าเดิม เป็นการฝึกกระบวนการกลุ่มอย่างเป็นกระบวนการ

ทศนา แคมมณี (2548) ได้อธิบายถึงหลักการเรียนแบบร่วมมือไว้ว่า หลักการเรียนรู้แบบร่วมมือผู้เรียนควรร่วมมือในการเรียนรู้มากกว่าการแข่งขันซึ่งมีหลักการเรียนรู้แบบร่วมมือ 5 ประการดังนี้

1. การเรียนรู้ต้องอาศัยหลักการพึ่งพาอาศัยกัน กลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือจะต้องตระหนักว่าทุกคนมีความสำคัญเท่าเทียมกันและจะต้องพึ่งพากัน เพื่อความสำเร็จร่วมกัน ดังนั้นทุกคนต้องรับผิดชอบในบทบาทหน้าที่ของตนและในขณะเดียวกันก็ช่วยเหลือสมาชิกอื่น ๆ ในกลุ่มด้วยเพื่อผลประโยชน์ร่วมกัน

2. การเรียนรู้ที่ดีต้องอาศัยการหันหน้าเข้าหากัน มีปฏิสัมพันธ์กัน การที่สมาชิกในกลุ่มมีการพึ่งพาอาศัยกัน เป็นปัจจัยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันและกันเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ข้อมูลและการเรียนรู้ต่าง ๆ สมาชิกในกลุ่มจะห่วงใย ใ่วางใจ ส่งเสริมและช่วยเหลือกันในการทำงานต่าง ๆ ร่วมกัน ส่งผลให้เกิดสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน

3. การเรียนรู้ร่วมกันต้องอาศัยทักษะทางสังคม การที่สมาชิกในกลุ่มต้องทำงานร่วมกัน พึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน การทำงานจะประสบผลสำเร็จได้ต้องอาศัยทักษะที่สำคัญ ๆ เช่น ทักษะการทำงานกลุ่ม ทักษะการสื่อสาร ทักษะการแก้ปัญหา ทักษะการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น รวมทั้งการยอมรับใ่วางใจกันและกันงานจึงจะดำเนินไปได้

4. การเรียนรู้กันควรมีการวิเคราะห์กระบวนการกลุ่ม กลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือจะต้องมี การวิเคราะห์กระบวนการทำงานของกลุ่มเพื่อช่วยให้กลุ่มเกิดการเรียนรู้และปรับปรุงการทำงานให้ดีขึ้น เช่น การวิเคราะห์วิธีการทำงานของกลุ่มพฤติกรรมและผลงานของสมาชิกกลุ่ม

5. การเรียนรู้ร่วมกันจะต้องมีผลงาน หรือผลสัมฤทธิ์ทั้งรายบุคคลและรายกลุ่มที่สามารถตรวจสอบและวัดประเมินได้ (Individual Accountability) สมาชิกในกลุ่มการเรียนรู้ทุกคนจะต้องมีหน้าที่รับผิดชอบ และพยายามทำงานตามที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มความสามารถไม่มีใครที่จะได้รับผลประโยชน์โดยที่ไม่ทำหน้าที่ของตน ดังนั้นกลุ่มจึงจำเป็นต้องตรวจสอบผลงาน ทั้งที่เป็นรายบุคคลและเป็นกลุ่ม อาจจัดเป็นกลุ่มเล็ก ๆ หรือจับคู่ เพื่อจะได้มีโอกาสเอาใจกันและกัน การสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนในกลุ่ม

จากการศึกษาองค์ประกอบของการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือ สามารถสรุปได้ว่า องค์ประกอบของการเรียนรู้แบบร่วมมือทั้ง 5 องค์ประกอบ ต่างมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ในการช่วยให้การเรียนรู้แบบร่วมมือดำเนินไปด้วยดี และบรรลุตามเป้าหมายที่กลุ่มกำหนด โดยเฉพาะทักษะทางสังคม ทักษะการทำงานกลุ่มย่อย และกระบวนการกลุ่มซึ่งจำเป็นที่จะต้องได้รับการฝึกฝน ทั้งนี้เพื่อให้สมาชิกกลุ่มเกิดความรู้ ความเข้าใจและสามารถนำทักษะเหล่านี้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้อย่างเต็มที่ การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือจะประสบผลสำเร็จได้นั้นสมาชิกแต่ละคนต้องมีความรับผิดชอบต่อตนเองและต่อกลุ่ม โดยจะต้องช่วยเหลือ พึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน และในการทำงานร่วมกัน สมาชิกต้องมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ยอมรับใ่วางใจกัน รวมทั้งมีการตรวจสอบผลงานของสมาชิกในกลุ่มเพื่อผลประโยชน์ร่วมกัน

รูปแบบของการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือ

ทิตานา เขมมณี (2548) ได้แบ่งกลุ่มการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือที่ใช้อยู่โดยทั่วไป มี 3 รูปแบบ ดังนี้

1. การเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมืออย่างเป็นทางการ (Formal Cooperative Learning Group) กลุ่มประเภทนี้ครูจัดขึ้นโดยการวางแผน จัดระเบียบ กฎเกณฑ์ วิธีการและเทคนิคต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนได้ร่วมมือกันเรียนรู้สาระต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง ซึ่งอาจเป็นหลาย ๆ ชั่วโมง ติดต่อกัน หรือหลายสัปดาห์ติดต่อกัน จนกระทั่งผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และบรรลุจุดมุ่งหมายตามที่กำหนด

2. การเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมืออย่างไม่เป็นทางการ (Informal Cooperative Learning Group) กลุ่มประเภทนี้ครูจัดขึ้นเฉพาะกิจเป็นครั้งคราว โดยสอดแทรกอยู่ในการสอนปกติอื่น ๆ โดยเฉพาะการสอนแบบบรรยาย ครูสามารถจัดกลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือสอดแทรกเข้าไปเพื่อช่วยให้ผู้เรียนมุ่งความสนใจหรือใช้ความคิดเป็นพิเศษในสาระบางจุด

3. การเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมืออย่างถาวร (Cooperative Base Group หรือ Long – Term Group) กลุ่มประเภทนี้ เป็นกลุ่มการเรียนรู้ที่สมาชิกกลุ่มมีประสบการณ์การทำงาน การเรียนรู้ ร่วมกันมานานมากกว่า 1 หลักสูตร หรือภาคการศึกษา จนกระทั่งเกิดสัมพันธภาพที่ใกล้ชิด สมาชิกกลุ่มมีความผูกพัน ห่วงใย ช่วยเหลือกันและกันอย่างต่อเนื่อง ในการเรียนรู้แบบร่วมมือมักจะมีกระบวนการดำเนินงานที่ต้องทำเป็นประจำ เช่น การเขียนรายงาน การเสนอผลงานของกลุ่ม การตรวจผลงาน เป็นต้น ในกระบวนการที่ใช้หรือดำเนินการเป็นกิจวัตรในการเรียนรู้แบบร่วมมือนี้ เรียกว่า Cooperative Learning Scripts ซึ่งหากสมาชิกกลุ่มปฏิบัติอย่างต่อเนื่องเป็นเวลานาน จะเกิดเป็นทักษะที่ชำนาญในที่สุด

Johnson et al (2000 อ้างใน ไสว พิทขาว, 2544) กล่าวว่า การเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือที่ได้รับความนิยมอย่างกว้างขวาง มีทั้งหมด 8 รูปแบบ ได้แก่

1. รูปแบบแอลที (Learning Together) เป็นการจัดกลุ่มผู้เรียนเข้ากลุ่ม 4 คน ศึกษานี้อาศัยสาระร่วมกันโดยกำหนดบทบาทให้แต่ละคนมีหน้าที่ช่วยเหลือกลุ่มในการเรียนรู้ กลุ่มสรุปคำตอบร่วมกันส่งคำตอบเป็นผลงานของกลุ่ม ผลงานกลุ่มได้คะแนนเท่าไร สมาชิกทุกคนในกลุ่มนั้นจะได้คะแนนเท่ากันทุกคนในการทำกิจกรรม

2. รูปแบบเอ.ซี. (Academic Controversy) เป็นการจัดผู้เรียนเข้ากลุ่ม
 คณะความสามารถ (เก่ง ปานกลาง อ่อน) กลุ่มรับเนื้อหาสาระมาร่วมกันไปศึกษาสืบค้นโดยสมาชิกรับ
 เนื้อหาตามความสามารถให้คนอ่อนเลือกเนื้อหาก่อน เมื่อแต่ละคนศึกษาเนื้อหาแล้ว กลับเข้ากลุ่มเอา
 คำตอบให้กลุ่มร่วมกันอภิปราย และสรุปผลการศึกษา เสนอผลงานหน้าชั้น

3. รูปแบบเอส.ที.เอ.ดี (Student-Team-Achievement- Divisions) เป็นการ
 จัดผู้เรียนเข้ากลุ่มคณะกันตามความสามารถ (เก่ง ปานกลาง อ่อน) กลุ่มละ 4 คน เรียกว่า กลุ่มบ้าน
 ของเรา สมาชิกในกลุ่มรับเนื้อหาสาระศึกษาร่วมกันเป็นหลายตอนและสมาชิกในกลุ่มทำแบบทดสอบ
 แต่ละตอนเก็บคะแนนไว้แล้วหาค่าเฉลี่ยของตนไว้ สมาชิกทดสอบรวมยอดครั้งสุดท้าย เอาคะแนน
 รวมยอดลบคะแนนเฉลี่ยก็จะได้คะแนนเฉลี่ย คะแนนพัฒนาการมารวมกันในกลุ่ม กลุ่มใดได้คะแนน
 สูงได้รับรางวัล

4. รูปแบบที.จี.ที (Team-Games-Tournaments) เป็นการจัดผู้เรียนเข้ากลุ่ม
 คณะความสามารถ (เก่ง ปานกลาง อ่อน) กลุ่มละ 4 คน เรียกกลุ่มนี้ว่า กลุ่มบ้านของเรา สมาชิกใน
 บ้านรับเนื้อหาสาระศึกษาร่วมกัน สมาชิกในกลุ่มแยกย้ายไปแข่งขันกับกลุ่มอื่นตามความสามารถคือ
 คนเก่งแข่งกับคนเก่ง คนอ่อนแข่งกับคนอ่อน และรวมคะแนนของตนได้ตามโบนัสที่กำหนด เมื่อแต่ละ
 กลุ่มแข่งขันเสร็จเอาคะแนนสมาชิกของตนมารวมกันเป็นคะแนนของกลุ่ม

5. รูปแบบจี.ไอ (Group Investigation) รูปแบบนี้ส่งเสริมให้ผู้เรียนช่วยกัน
 สืบค้นข้อมูลมาใช้ในการเรียนรู้ร่วมกัน โดยมีขั้นตอนเริ่มจากจัดผู้เรียนเข้ากลุ่มคณะความสามารถ (เก่ง
 ปานกลาง อ่อน) กลุ่มละ 4 คน ศึกษาเนื้อหาสาระร่วมกัน โดยแบ่งหัวข้อย่อยให้สมาชิกไปศึกษาหา
 คำตอบ โดยให้ผู้เรียนอ่อนเลือกก่อนเมื่อศึกษาเสร็จแล้วก็มาให้กลุ่ม กลุ่มอภิปรายร่วมกัน สรุปผล
 การศึกษา นำเสนอหน้าชั้น

6. รูปแบบจิ๊กซอร์ (Jigsaw) จัดผู้เรียนเข้ากลุ่มและคณะความสามารถ (เก่ง ปานกลาง
 อ่อน) กลุ่มละ 4 คน กลุ่มนี้เรียกว่า กลุ่มบ้าน (Home-group) มอบหมายเนื้อหาให้ย่อยย่อยแตกต่างกัน
 แล้ว กลับไปกลุ่มที่มีเนื้อหาเดียวกัน เรียกว่า กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ เมื่อศึกษาเนื้อหาอย่างละเอียดก็กลับไป
 กลุ่มบ้านสอนเพื่อนในกลุ่มในเรื่องสาระของตน สมาชิกของกลุ่มได้รายละเอียดของเนื้อหาทั้งหมดและ
 ทดสอบ นำคะแนนทดสอบรายบุคคลมารวมกันหาค่าเฉลี่ยเป็นคะแนนของกลุ่ม กลุ่มที่ได้คะแนน
 สูงสุดได้รับรางวัล

7. รูปแบบที.เอ.ไอ (Teams-Assisted-Individualization) เป็นการจัดผู้เรียนเข้ากลุ่มละความสามารถ (เก่ง ปานกลาง อ่อน) เรียกกลุ่ม “บ้านของเรา” สมาชิกในกลุ่มได้รับเนื้อหาสาระศึกษาร่วมกัน และสมาชิกจับคู่ทำแบบฝึกหัดแล้วใครทำแบบฝึกหัดได้ 75% ไปรับการทดสอบรวบยอด นักเรียนไม่ช่วยเหลือกัน คนที่ซ่อมต้องช่วยจนทำได้จึงจะได้จึงจะได้ทดสอบรวบยอดเพื่อแต่ละกลุ่มแข่งขันเสร็จ เอาคะแนนสมาชิกของตนมารวมกันเป็นคะแนนของกลุ่ม

8. รูปแบบซี.ไอ.อาร์.ซี (Cooperative Integrated Reading and Composition) เป็นกระบวนการเรียนการสอนที่ใช้สอนอ่านและเขียน โดยเฉพาะมีขั้นตอนดังนี้ แบ่งกลุ่มนักเรียนตามความสามารถในการอ่าน สมาชิกในกลุ่มมี 4 คน มีพื้นความรู้เท่ากัน 2 คน อีก 2 คน แตกต่างกัน ครูจะเรียกคู่ที่มีระดับความรู้เท่ากันมาสอนให้กลับเข้ากลุ่มแล้วเรียกคู่ต่อไปที่มีความรู้ต่างกันมาสอน และทดสอบรายบุคคลคะแนนที่ได้เป็นทั้งรายบุคคลและทีม

ทั้ง 8 รูปแบบ ให้ผลกระทบในด้านบวกต่อสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีของแจมมณี (2548) โดยกล่าวว่า ทุกรูปแบบของการเรียนแบบร่วมมือต่างมีกระบวนการเรียนรู้ที่พึ่งพาและเกื้อกูลกัน สมาชิกกลุ่มมีการปรึกษาหารือและปฏิสัมพันธ์อย่างใกล้ชิด สมาชิกทุกคนมีบทบาทหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบและสามารถตรวจสอบได้ สมาชิกกลุ่มต้องใช้ทักษะการทำงานกลุ่มและการสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในการทำงานหรือการเรียนรู้ร่วมกัน รวมทั้งมีการวิเคราะห์กระบวนการทำงานของกลุ่มเพื่อประสิทธิภาพและคุณภาพของการทำงานร่วมกัน ในส่วนที่ต่างกันนั้นมักจะเป็นความแตกต่างในเรื่องของวิธีการจัดกลุ่ม วิธีการในการพึ่งพากัน วิธีการทดสอบ กระบวนการในการวิเคราะห์กลุ่ม บรรยากาศของกลุ่ม โครงสร้างของกลุ่ม บทบาทของผู้เรียน ผู้นำกลุ่มและครู

ทฤษฎีของแจมมณี (2548) ได้อธิบายถึงรูปแบบการเรียนรู้การสอนแบบร่วมมือว่า รูปแบบการเรียนการสอนที่ส่งเสริมการเรียนรู้แบบร่วมมือมีหลายรูปแบบจะมีวิธีการหลัก ๆ ซึ่งได้แก่ การจัดกลุ่มการศึกษาเนื้อหาสาระ การทดสอบ การคิดคะแนน และระบบการให้รางวัล แตกต่างกันไปเพื่อสนองวัตถุประสงค์เฉพาะแต่ไม่ว่าจะเป็นรูปแบบใดต่างก็ใช้หลักการเดียวกัน คือ หลักการเรียนรู้แบบร่วมมือ 5 ประการ และมีวัตถุประสงค์มุ่งตรงไปในทิศทางเดียวกัน คือ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ในเรื่องที่ศึกษาอย่างมากที่สุดโดยอาศัยการร่วมกัน ช่วยเหลือกันและแลกเปลี่ยนความรู้กันระหว่างกลุ่มผู้เรียนด้วยกัน ความแตกต่างของรูปแบบแต่ละรูปจะอยู่ที่เทคนิคในการศึกษาเนื้อหาสาระและวิธีการเสริมแรงและการให้รางวัล รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือที่นิยมใช้ทั่วไปในปัจจุบันมี 8 รูปแบบ เช่นเดียวกับ Johnson et al (2000) อางใน ไสว พักขาว (2544) แต่มีอีกหนึ่งรูปแบบเพิ่ม

เข้ามา ได้แก่ กระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบคอมเพล็กซ์ (Complex Instruction) รูปแบบนี้ คล้ายคลึงกับรูปแบบจีไอ ซึ่งมีขั้นตอนคือ จัดผู้เรียนเข้ากลุ่มความสามารถ (เก่ง-ปานกลาง-อ่อน) กลุ่มรับเนื้อหาสาระมาร่วมกันไปศึกษาสืบค้นโดยสมาชิกรับเนื้อหาตามความสามารถให้คนอ่อนเลือก เนื้อหาก่อน เมื่อแต่ละคนศึกษาเนื้อหาแล้ว กลับเข้ากลุ่มเอาคำตอบให้กลุ่มร่วมกันอภิปราย และสรุปผลการศึกษา เสนอผลงานหน้าชั้น

วัฒนาพร ระงับทุกข์ (2545) กล่าวถึง เทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือไว้ว่า เทคนิคที่นำมาใช้ในการเรียนรู้แบบร่วมมือมีหลายวิธี ได้แนะนำไว้คล้ายกับทศนา แคมมณี (2548) และมีรูปแบบการเรียนรู้เพิ่มเติมอีก 2 รูปแบบ ดังนี้

1. กลุ่มร่วมกันคิด (Numbered Heads Together : NHT) กิจกรรมนี้เหมาะ สำหรับการทบทวนหรือตรวจสอบความเข้าใจ สมาชิกกลุ่มจะประกอบด้วยผู้เรียนที่มีความสามารถ เก่ง ปานกลาง และอ่อน คละกัน จะช่วยกันค้นคว้าเตรียมตัวตอบคำถามที่ผู้สอนจะทดสอบ ผู้สอน จะเรียกถามทีละคน กลุ่มที่สมาชิกสามารถตอบคำถามได้มากแสดงว่าได้ช่วยเหลือกันดี มีลักษณะ การจัดกิจกรรม คือ สมาชิกกลุ่มที่มีความสามารถแตกต่างกัน จะร่วมกันอภิปรายปัญหาที่ได้รับ เพื่อให้เกิดความพร้อมและความมั่นใจที่จะตอบคำถามผู้สอน ผู้สอนจะเรียกสมาชิกกลุ่มให้ตอบ ที ละคน แล้วนำคะแนนของแต่ละคนมารวมเป็นคะแนนของกลุ่ม

2. กลุ่มร่วมมือ (Co - op Co - op) กลุ่มร่วมมือเป็นเทคนิคการทำงานกลุ่ม วิธี หนึ่ง โดยสมาชิกในกลุ่มที่มีความสามารถและความถนัดแตกต่างกันได้ แสดงบทบาทตามหน้าที่ ที่ ตนถนัดอย่างเต็มที่ ทำให้งานประสบผลสำเร็จ วิธีนี้ทำให้ผู้เรียนได้ฝึกความรับผิดชอบการทำงาน กลุ่มร่วมกัน และสนองต่อหลักการของการเรียนรู้ และร่วมมือที่ว่า “ความสำเร็จแต่ละคน คือ ความสำเร็จของกลุ่ม ความสำเร็จของกลุ่ม คือ ความสำเร็จของทุกคน”

การเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือมีหลายรูปแบบ ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เลือก ศึกษาเฉพาะการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT (Learning Together) เท่านั้น เนื่องจากเป็นรูปแบบ การเรียนรู้ที่มีความน่าสนใจ เหมาะสมกับนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างที่จะนำไปศึกษา ซึ่งเป็นนักเรียนที่มี ความสามารถต่างกัน ได้แก่ เก่ง ปานกลาง อ่อน อีกทั้งยังสามารถวัดและประเมินผลเป็นรายกลุ่มและ รายบุคคลได้จากการแบ่งหน้าที่รับผิดชอบให้นักเรียนแต่ละคน กลุ่มผู้เรียนจะแบ่งหน้าที่กันทำงาน เช่น เป็นผู้อ่านคำสั่งใบงาน เป็นผู้จัดบันทึกงาน เป็นผู้หาคำตอบ เป็นผู้ตรวจคำตอบ กลุ่มจะได้ผลงาน ที่เกิดจากการทำงานของทุกคน โดยให้นักเรียนทำงานที่ตนได้รับมอบหมายให้สำเร็จพร้อมทั้งยัง

สามารถช่วยเหลือเพื่อนในกลุ่มเมื่อประสบปัญหาได้อีกด้วย นักเรียนที่เก่งก็สามารถช่วยเหลือนักเรียนที่อ่อน ส่วนนักเรียนที่อ่อนก็สามารถเรียนรู้ได้จากการสังเกตจากนักเรียนเก่ง เป็นการเรียนรู้ที่ทุกคนจะต้องช่วยกันเพื่อให้กลุ่มทำงานได้อย่างบรรลุเป้าหมายและวัตถุประสงค์

ขั้นตอนของการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือ

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2550) กล่าวถึงขั้นตอนการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือ ไว้ดังนี้

1. ขั้นเตรียมการ ผู้สอนชี้แจงจุดประสงค์ของบทเรียน ผู้สอนจัดกลุ่มผู้เรียนเป็นกลุ่มย่อย กลุ่มละประมาณไม่เกิน 6 คน มีสมาชิกที่มีความสามารถแตกต่างกัน ผู้สอนแนะนำวิธีการทำงานกลุ่มและบทบาทของสมาชิกในกลุ่ม

2. ขั้นสอน ผู้สอนนำเข้าสู่บทเรียน บอกปัญหาหรืองานที่ต้องการให้กลุ่มแก้ไข หรือคิดวิเคราะห์ หากคำตอบผู้สอนแนะนำแหล่งข้อมูล ค้นคว้า หรือให้ข้อมูลพื้นฐานสำหรับการคิดวิเคราะห์ผู้สอนมอบหมายงานที่กลุ่มต้องทำให้ชัดเจน

3. ขั้นทำกิจกรรมกลุ่ม ผู้เรียนร่วมมือกันทำงานตามบทบาทหน้าที่ที่ได้รับ ทุกคนร่วมรับผิดชอบ ร่วมคิด ร่วมแสดงความคิดเห็น การจัดกิจกรรมในขั้นนี้ ครูควรใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจ ที่น่าสนใจและเหมาะสมกับผู้เรียน เช่น การเล่าเรื่องรอบวง มุมสนทนา คู่ตรวจสอบ คู่คิด ฯลฯ ผู้สอนสังเกตการณ์ทำงานของกลุ่ม คอยเป็นผู้อำนวยความสะดวก ให้ความกระจ่างในกรณีที่ผู้เรียนสงสัยต้องการความช่วยเหลือ

4. ขั้นตรวจสอบผลงานและทดสอบ ขั้นนี้ผู้เรียนจะรายงานผลการทำงานกลุ่ม ผู้สอนและเพื่อนกลุ่มอื่นอาจซักถามเพื่อให้เกิดความกระจ่างชัดเจน เพื่อเป็นการตรวจสอบผลงานของกลุ่มและรายบุคคล

5. ขั้นสรุปบทเรียนและประเมินผลการทำงานกลุ่ม ขั้นนี้ผู้สอนและผู้เรียนช่วยกันสรุปบทเรียน ผู้สอนควรช่วยเสริมเพิ่มเติมความรู้ ช่วยคิดให้ครบตามเป้าหมายการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ และช่วยกันประเมินผลการทำงานกลุ่มทั้งส่วนที่เด่นและส่วนที่ควรปรับปรุงแก้ไข

การเตรียมการจัดกระบวนการเรียนรู้ ผู้สอนต้องเตรียมการ 5 ได้แก่

1. ระบุจุดประสงค์ของบทเรียน โดยกำหนดจุดประสงค์เป็น 2 ประเภท

1.1 จุดประสงค์การเรียนรู้ที่เหมาะสมและสอดคล้องกับระดับผู้เรียนและการเรียนรู้

1.2 จุดประสงค์เกี่ยวกับทักษะการร่วมมือที่ต้องใช้ระหว่างเรียน

2. ตัดสินใจเกี่ยวกับการจับกลุ่ม ได้แก่

2.1 ขนาดของกลุ่ม ประมาณ 3 – 6 คน

2.2 การจัดผู้เรียนเข้ากลุ่มให้ในกลุ่มมีความสามารถคละกันหรืออาจใช้วิธีสุ่ม

2.3 ระยะเวลาในการทำงานด้วยกันอาจเป็น 2-3 สัปดาห์หรือตลอดภาคเรียน

2.4 การจัดชั้นเรียน ที่นั่งของผู้เรียนในกลุ่มควรอยู่ใกล้กันพอที่จะใช้สิ่งของร่วมกัน พูดคุยกันเบา ๆ และมองเห็นหน้ากันทุกคน ควรจัดเป็นรูปวงกลม

2.5 สื่อการเรียนรู้ จำเป็นต้องมีให้พอเพียงสำหรับการทำงานให้บรรลุเป้าหมาย

2.6 การมอบหมายหน้าที่ของสมาชิกในกลุ่ม เช่น ผู้สรุป ผู้ตรวจสอบ ผู้บันทึก ผู้ตรวจงาน

3. อธิบายการทำงาน การมีปฏิสัมพันธ์และกิจกรรมการเรียนรู้

3.1 อธิบายจุดประสงค์และงานให้ชัดเจน อาจต้องสอนความคิดรวบยอด หลักการหรือวิธีการ และตอบคำถาม เพื่อให้ผู้เรียนนำไปใช้ในบทเรียน

3.2 อธิบายเป้าหมายของกลุ่มและความจำเป็นที่ต้องร่วมมือกันทำงาน

3.3 จัดโครงสร้างให้แต่ละคนได้เรียนรู้โดยทำการทดสอบรายบุคคลหรือสุ่มบางคนให้เป็นตัวแทนกลุ่มแสดงผลงาน

3.4 จัดให้มีการร่วมมือระหว่างกลุ่มโดยส่งเสริมให้กลุ่มที่ทำงานเสร็จก่อนไปช่วยกลุ่มอื่น

3.5 อธิบายเกณฑ์ของความสำเร็จ หรือเกณฑ์ที่ผู้เรียนถูกประเมิน โดยอธิบายให้ผู้เรียนทราบก่อนเริ่มบทเรียน การประเมินผลที่ใช้เป็นแบบอิงเกณฑ์

3.6 กำหนดพฤติกรรมที่ต้องการให้เกิด เช่น ตอนต้นบทเรียนต้องการให้ผู้เรียนมีพฤติกรรมนั่งอยู่ในกลุ่ม ใช้เสียงเบา ๆ และผลิตภัณฑ์พูดหรือทำ เมื่อกำลังทำหน้าที่ได้ดีแล้วควรแสดงพฤติกรรม เช่น แต่ละคนอธิบายวิธีได้คำตอบและให้ช่วยกันเชื่อมโยงสิ่งที่กำลังเรียนกับสิ่งที่เคยเรียนไปแล้ว

4. ดูแลประสิทธิภาพของการทำงานกลุ่มและขัดจังหวะเพื่อให้การช่วยเหลือ

4.1 ดูแลพฤติกรรมของผู้เรียน โดยสังเกตการทำงาน/ปัญหาที่เกิดขึ้น

4.2 ให้ความช่วยเหลือด้านเนื้อหา โดยทบทวนความคิดรวบยอด ตอบคำถาม สอนทักษะที่จำเป็น

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้นำขั้นตอนการสอนการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือของอาภรณ์ ใจเที่ยง มาปรับใช้ในแผนการจัดการเรียนรู้ เนื่องจากมีความครอบคลุมและเหมาะสมกับผู้เรียนโดย เริ่มจาก 1.) ขั้นเตรียมการสอน ครูชี้แจงรายละเอียดก่อนเรียน จากนั้น 2.) ขั้นสอน ครูทำการสอน บทเรียนและให้นักเรียนทำแบบฝึกในชั้นการสอน ระหว่างทำแบบฝึก ให้นักเรียนดำเนินการเป็นกลุ่ม 3.) ขั้นทำกิจกรรมกลุ่ม นักเรียนได้รับมอบหมายหน้าที่ภายในกลุ่ม เมื่อทำแบบฝึกเสร็จ ครูตรวจสอบ คำตอบ 4.) ขั้นตรวจสอบผลงานและทดสอบ ครูเก็บคะแนนและสรุปบทเรียน พร้อมทั้งประเมินผล การทำงานกลุ่ม ในขั้นที่ 5.) ขั้นสรุปบทเรียนและประเมินผลการทำงานกลุ่มเป็นลำดับสุดท้าย การ ดำเนินการสอนในแต่ละแผนนั้น จะทำการเรียนรู้และวัดประเมินผลแบบกลุ่ม ส่วนในการทดสอบการ เขียนแสดงความคิดเห็นนั้น จะทำการวัดและประเมินผลเป็นรายบุคคลทั้งก่อนเรียนและหลังเรียนที่ได้ ใช้รูปแบบการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT

การสังเกตพฤติกรรมความร่วมมือในชั้นเรียน

การสังเกตเป็นวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ที่เปิดโอกาสให้ผู้รวบรวมข้อมูลสัมผัสกับ ความเป็นจริงและสิ่งที่ต้องการจะรวบรวมด้วยตัวเอง ทำให้มีโอกาสที่จะรวบรวมข้อมูลได้ตรงสภาพ ความเป็นจริงได้มากและสามารถที่จะรวบรวมรายละเอียดของข้อมูลในแนวคิดได้ การสังเกต พฤติกรรมความร่วมมือในชั้นเรียนของนักเรียนโดยใช้วิธีการสังเกต จะช่วยให้ได้รายละเอียดของ พฤติกรรมที่แสดงถึงการร่วมมือของนักเรียนในชั้นเรียนได้ชัดเจนขึ้น

การสังเกตเป็นวิธีการพื้นฐานที่จะได้ข้อมูลมาตามต้องการ ซึ่งการที่จะได้ข้อมูลที่ เชื่อถือได้นั้น ผู้สังเกตต้องมีลักษณะดังนี้ (ทศนา แชมมณี, 2548)

1. ความตั้งใจของผู้สังเกต (Attention) ในการสังเกตพฤติกรรมของสิ่งใด ผู้สังเกต ต้องมีเป้าหมายที่จะสังเกตว่าศึกษาสิ่งใด ต้องระมัดระวังอย่างแน่วแน่ในการสังเกตแต่สิ่งนั้น จิตใจไม่ ไขว่ไขว่ไปมา และจะต้องสังเกตไปทีละอย่างอย่างถูกต้อง นอกจากนี้ผู้สังเกตยังต้องขจัดปัญหาส่วนตัว หรือความลำเอียงส่วนตัวของตนเองออกในระยะเวลาที่ทำการสังเกต เพื่อจะได้ข้อมูลที่เป็นจริงหรือ ใกล้เคียงกับความเป็นจริง

2. ประสาทสัมผัส (Sensation) ทางด้านประสาทสัมผัสต้องแน่ใจว่าประสาทสัมผัสของผู้สังเกตจะต้องทำงานปกติหรือสภาพร่างกายต้องปกติด้วย เพราะถ้าหากว่าสภาพร่างกายปกติแล้ว จะมีผลต่อประสาทสัมผัสอยู่ในสภาพดี และว่องไวต่อการสัมผัสสิ่งที่กำลังสังเกต

3. การรับรู้ (Perception) ในการสังเกตสิ่งที่กำลังศึกษา ผู้สังเกตจะต้องมีการรับรู้ที่ดี เมื่อรับรู้มาแล้วสามารถแปลความหมายออกมาได้อย่างรวดเร็วและถูกต้อง

หลักการสังเกต

ผู้สังเกตที่ดี คือ ผู้ที่ทำการสังเกตแล้วได้ข้อมูลที่ตรงกับความต้องการมากที่สุด ซึ่งผู้สังเกตจะเป็นผู้สังเกตที่ดีได้นั้นต้องมีหลักในการสังเกต ดังนี้

1. กำหนดการสังเกตให้จำกัดเฉพาะเป็นเรื่อง ๆ ไป ไม่ใช่เห็นสิ่งใดมากระทบแล้วรับไว้หมด

2. สังเกตอย่างมีความมุ่งหมาย มิใช่ว่าสังเกตไปเรื่อย ๆ คือ ต้องมีจุดมุ่งหมายที่จะดู เมื่อพบเห็นแล้วแปลความหมายออกมาว่าคืออะไร

3. สังเกตด้วยความพิถีพิถันระหว่าจนสามารถมองเห็นรายละเอียดของเรื่องนั้นได้อย่างลึกซึ้ง มิใช่ว่ามองเห็นแต่ผิว หรือลักษณะของภายนอกเท่านั้น

4. เมื่อสังเกตแล้วต้องมีการบันทึกไว้เพื่อเตือนความจำ จะได้ไม่หลงลืมรายละเอียดที่ได้สังเกตมา

5. ผู้สังเกตควรใช้แบบตรวจสอบรายการ (Checklist) หรือเครื่องมือวัดอื่น ๆ ประกอบในการสังเกตนี้ด้วย

ประเภทของการสังเกต

การรวบรวมข้อมูลโดยการสังเกต แบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ

1. การสังเกตแบบมีส่วนร่วม (Participant Observation) หมายถึง การสังเกตที่ผู้วิจัยเข้าไปมีส่วนร่วมอยู่ในกลุ่มที่ตนศึกษา และมีการทำกิจกรรมร่วมกัน โดยผู้วิจัยเป็นสมาชิกผู้หนึ่งของกลุ่มหรือสถานการณ์ที่ศึกษา เช่น เข้าไปใช้ชีวิตอยู่ในชุมชนนั้น เมื่อต้องการศึกษาถึงชีวิตของคนในชุมชนนั้น ข้อดีคือ จะได้ข้อมูลที่แท้จริง จุดด้อยคือ อาจเกิดจากผู้สังเกต ซึ่งจะทำให้ข้อมูลที่ได้อาจขาดความเที่ยงตรง

2. การสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม (Non - participant Observation) หมายถึง การสังเกตที่ผู้วิจัยกระทำตนเป็นบุคคลภายนอก ไม่เข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่กลุ่มกำลัง

ทำกันอยู่ การไม่เข้าไปมีส่วนร่วมในความหมายนี้ หมายถึง ไม่เข้าไปร่วมในกิจกรรมของกลุ่มนั้น เท่านั้น ไม่ได้หมายถึงการไม่เข้าไปอยู่ในบริเวณสถานที่ด้วย มักใช้ในกรณีที่ไม่ต้องการให้ผู้ถูกสังเกต รู้สึก ครอบงำจากตัวผู้สังเกต ผู้สังเกตเป็นเพียงผู้สังเกตการณ์เท่านั้น

ประโยชน์ของการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือ

วันเพ็ญ จันเจริญ (2542) กล่าวถึงประโยชน์ของการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือ ดังนี้

1. สร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างสมาชิก เพราะทุก ๆ คนร่วมมือในการทำงานกลุ่ม ทุก ๆ คนมีส่วนร่วมเท่าเทียมกัน
2. สมาชิกทุกคนมีโอกาสคิด พูดแสดงออก แสดงความคิดเห็น ลงมือกระทำ อย่างเท่าเทียมกัน
3. เสริมให้มีความช่วยเหลือกัน เช่น เด็กเก่งช่วยเด็กที่เรียนไม่เก่ง ทำให้เด็กเก่งภาคภูมิใจ รู้จักสละเวลา ส่วนเด็กที่ไม่เก่งเกิดความซาบซึ้งในน้ำใจของเพื่อนสมาชิกด้วยกัน
4. ร่วมกันคิดทุกคน ทำให้เกิดการระดมความคิด นำข้อมูลที่ได้มาพิจารณา ร่วมกัน เพื่อประเมินคำตอบที่เหมาะสมที่สุด เป็นการส่งเสริมให้ช่วยกันคิดหาข้อมูลให้มาก และวิเคราะห์และตัดสินใจเลือก
5. ส่งเสริมทักษะทางสังคม เช่น การอยู่ร่วมกันด้วยมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน เข้าใจกันและกัน อีกทั้งเสริมทักษะการสื่อสาร ทักษะการทำงานเป็นกลุ่ม สิ่งเหล่านี้ล้วนส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้น

การเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือมีประโยชน์ในการเรียนการสอน เพราะทุกคนในกลุ่มสามารถแสดงความคิดเห็น เสนอความคิด มีส่วนร่วมในการทำงาน สร้างสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน มีสิทธิ์เท่าเทียมกัน สามารถนำไปสู่ความสำเร็จต่อไปในอนาคต

การประยุกต์ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

1. ด้านการวางแผนการจัดการเรียนการสอน ประกอบด้วย กำหนดจุดมุ่งหมาย ขนาดกลุ่ม องค์ประกอบของกลุ่ม บทบาทของสมาชิก สถานที่ และงานที่กำหนดให้ผู้เรียนทำ
2. ด้านการสอน ประกอบด้วย อธิบายและชี้แจงการทำงานของกลุ่ม เกณฑ์การประเมิน การฟังพินิจและเกื้อกูลกัน การช่วยเหลือกันระหว่างกลุ่ม การตรวจสอบความรับผิดชอบและหน้าที่ของแต่ละคน และพฤติกรรมที่คาดหวัง

3. ด้านการควบคุมกำกับและการช่วยเหลือกลุ่ม ประกอบด้วย ดูแลให้สมาชิกกลุ่มปรึกษาหารือกันอย่างใกล้ชิด สังเกตการณ์การทำงานร่วมกันของกลุ่ม ให้ข้อมูลย้อนกลับและการเสริมแรง ช่วยเหลือกลุ่มตามความเหมาะสม และสรุปการเรียนรู้

4. ด้านการประเมินผลและวิเคราะห์กระบวนการเรียนรู้ ประกอบด้วย ประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนทั้งทางด้านปริมาณและคุณภาพ ใช้วิธีการที่หลากหลาย ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการประเมิน และวิเคราะห์กระบวนการทำงานและกระบวนการเรียนรู้ร่วมกัน (เพ็ญญา เพ็งวิสาภาพงษ์, 2558)

การเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือ สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ในการวางแผนการจัดการเรียนการสอน ด้านการสอน ด้านการช่วยเหลือกลุ่ม และด้านการประเมินผลและวิเคราะห์กระบวนการเรียนรู้ ซึ่งสามารถนำไปใช้ได้ ในรายวิชาอื่น ๆ ในระดับชั้นอื่น ๆ และพัฒนาเพื่อนำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมายต่อไป

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เลือกศึกษาการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT (Learning Together) เนื่องจากเป็นรูปแบบการเรียนรู้ที่มีความน่าสนใจ เหมาะสมกับนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างที่จะนำไปศึกษา ซึ่งเป็นนักเรียนที่มีความสามารถต่างกัน ได้แก่ เก่ง ปานกลาง อ่อน อีกทั้งยังสามารถวัดและประเมินผลเป็นรายกลุ่มและรายบุคคลได้จากการแบ่งหน้าที่รับผิดชอบให้นักเรียนแต่ละคน กลุ่มผู้เรียนจะแบ่งหน้าที่กันทำงาน เช่น เป็นผู้อ่านคำสั่งใบงาน เป็นผู้จัดบันทึกงาน เป็นผู้หาคำตอบ เป็นผู้ตรวจคำตอบ กลุ่มจะได้ผลงานที่เกิดจากการทำงานของทุกคน โดยให้นักเรียนทำงานที่ตนได้รับมอบหมายให้สำเร็จพร้อมทั้งยังสามารถช่วยเหลือเพื่อนในกลุ่มเมื่อประสบปัญหาได้อีกด้วย นักเรียนที่เก่งก็สามารถช่วยเหลือนักเรียนที่อ่อน ส่วนนักเรียนที่อ่อนก็สามารถเรียนรู้ได้จากการสังเกตจากนักเรียนเก่ง เป็นการเรียนรู้ที่ทุกคนจะต้องช่วยกันเพื่อให้กลุ่มทำงานได้อย่างบรรลุเป้าหมายและวัตถุประสงค์

การเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT (Learning Together)

ความหมายของการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT

Johnson et al (2000) ได้ให้คำจำกัดความไว้ว่า การเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT นั้น เป็นวัฏจักรการเรียนรู้ (Circles of Learning) โดยมีการกำหนดสถานการณ์และเงื่อนไขให้นักเรียนแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและแบ่งปันเอกสาร การแบ่งงานที่เหมาะสม และการให้รางวัลกลุ่ม

ไสว พักขาว (2544) ได้อธิบายความหมายของการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT (Learning Together) ไว้ว่า เป็นวิธีที่เหมาะสมกับการสอนที่มีโจทย์ปัญหา การคำนวณ หรือการฝึกปฏิบัติในห้องปฏิบัติการ เป็นรูปแบบที่มีการกำหนดสถานการณ์และเงื่อนไขให้นักเรียนทำผลงานเป็นกลุ่ม ให้นักเรียนแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและแบ่งปันเอกสาร มีการแบ่งงานที่เหมาะสม และการให้รางวัลกลุ่ม

ทิศนา แคมมณี (2548) ได้อธิบายถึงการจัดการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT ไว้ว่า เป็นการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมืออีกรูปแบบหนึ่งที่มีกระบวนการที่ง่ายไม่ซับซ้อนที่แบ่งกลุ่มผู้เรียนกลุ่มละ 4 คน โดยจัดผู้เรียนเข้ากลุ่มคละความสามารถทั้งเก่ง ปานกลาง อ่อน อยู่ด้วยกัน กลุ่มย่อยกลุ่มละ 4 คน ศึกษาเนื้อหาพร้อมกันโดยกำหนดให้แต่ละคนมีบทบาทหน้าที่ช่วยกลุ่มในการเรียนรู้ เช่น สมาชิกคนที่ 1 : อ่านคำสั่ง สมาชิกคนที่ 2 : หาคำตอบ สมาชิกคนที่ 3 : หาคำตอบ สมาชิกคนที่ 4 : ตรวจสอบคำตอบ กลุ่มย่อยสรุปคำตอบร่วมกันส่งคำตอบนั้นเป็นผลงานของกลุ่ม ผลงานของกลุ่มได้คะแนนเท่าไรสมาชิกทุกคนจะได้คะแนนนั้นเท่ากันทุกคน ดังนั้น ผู้สอนจะต้องใช้เทคนิคการเสริมแรง เช่น ให้รางวัล คำชมเชย เป็นต้น สมาชิกกลุ่มจะต้องมีการกำหนดเป้าหมายร่วมกัน ช่วยเหลือกันเพื่อความสำเร็จของกลุ่ม

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2550) ได้เรียกการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT ว่าเป็นการเรียนรู้แบบกลุ่มเรียนรู้ร่วมกัน (Learning Together: LT) กลุ่มเรียนรู้ร่วมกัน เป็นเทคนิคการจัดกิจกรรมที่ให้สมาชิกในกลุ่มได้รับผิดชอบ มีบทบาทหน้าที่ทุกคน เช่น เป็นผู้อ่าน เป็นผู้จัดบันทึก เป็นผู้รายงานนำเสนอ เป็นต้น ทุกคนช่วยกันทำงาน จนได้ผลงานสำเร็จ ส่งและนำเสนอผู้สอน

จากความหมายของการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT (Learning Together) ข้างต้น สรุปได้ว่า เป็นเทคนิคที่มีกระบวนการในการสอนที่ไม่ยุ่งยากและไม่ซับซ้อน โดยกระบวนการคือ ให้สมาชิกในกลุ่มช่วยกันศึกษาเนื้อหาพร้อมกัน โดยกำหนดให้แต่ละคนมีบทบาทหน้าที่ช่วยกลุ่มในการเรียนรู้ และสรุปคำตอบร่วมกันเป็นผลงานของกลุ่ม สมาชิกในกลุ่มมีการกำหนดเป้าหมายร่วมกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกันเพื่อให้กลุ่มประสบความสำเร็จ

องค์ประกอบของการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT

Johnson (1975) ได้เสนอหลักการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือไว้ว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT จะต้องมียุทธศาสตร์ประกอบดังนี้

1. มีการพึ่งพาอาศัยกัน (Positive Interdependence) ให้เกิดขึ้นในกลุ่มนักเรียน ซึ่งอาจทำได้หลายวิธี

2. มีปฏิสัมพันธ์อย่างใกล้ชิด (Face – To – Face Interaction) ให้นักเรียนทำงานด้วยกันภายใต้บรรยากาศของความช่วยเหลือและส่งเสริมกัน

3. มีความรับผิดชอบในส่วนบุคคลที่จะเรียนรู้ (Individual Accountability) เป็นการทำให้นักเรียนแต่ละคนตั้งใจเรียนและช่วยกันทำงาน ไม่กินแรงเพื่อน

4. มีทักษะสังคม (Social Skills) การทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างดี นักเรียนต้องมีทักษะทางสังคมที่จำเป็น ได้แก่ ความเป็นผู้นำ การตัดสินใจ การสร้างความไว้วางใจ การสื่อสาร และทักษะการจัดการกับข้อขัดแย้งอย่างสร้างสรรค์

5. มีกระบวนการกลุ่ม (Group Processing) เป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนประเมินการทำงานของสมาชิกในกลุ่ม ให้กำลังใจซึ่งกันและกัน และหาทางปรับปรุงการทำงานกลุ่มให้ดีขึ้น

สุวิทย์ มูลคำ (2546) ได้สรุปองค์ประกอบสำคัญดังนี้

1. มีการพึ่งพาอาศัยกัน (Positive Interdependence) หมายถึง การที่สมาชิกในกลุ่มมีการทำงานอย่างมีเป้าหมายร่วมกัน มีการแข่งขันมีการใช้วัสดุอุปกรณ์และข้อมูลต่าง ๆ ร่วมกัน มีบทบาทหน้าที่และประสบความสำเร็จร่วมกัน รวมทั้งได้รับผลประโยชน์หรือรางวัลโดยเท่าเทียมกัน

2. การปฏิสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิดระหว่างการทำงานกลุ่ม (Face to Face Promotion Interaction) เป็นการเปิดโอกาสให้สมาชิกในกลุ่มแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน อธิบายความรู้ให้แก่เพื่อนสมาชิกในกลุ่มฟัง และมีการให้ข้อมูลย้อนกลับซึ่งกันและกัน

3. มีความรับผิดชอบในส่วนบุคคลที่จะเรียนรู้ (Individual Accountability) เป็นกิจกรรมที่ตรวจสอบให้มั่นใจสมาชิกมีความรับผิดชอบต่องานกลุ่ม หรือไม่ เพียงใด โดยสามารถที่จะทดสอบเป็นรายบุคคล เช่น การสังเกต การทำงาน การสุ่มถามปากเปล่า เป็นต้น

4. การใช้ทักษะระหว่างบุคคลและทักษะการทำงานกลุ่มย่อย (Interdependence and Small Group Skills) ในการเรียนรู้แบบร่วมมือนี้เพื่อให้งานกลุ่มประสบความสำเร็จ ผู้เรียนควรจะได้รับฝึกฝนทักษะระหว่างบุคคลและทักษะการทำงานกลุ่ม เช่น ทักษะการสื่อสาร ทักษะการเป็นผู้นำ ทักษะการตัดสินใจ การแก้ปัญหา และทักษะการทำงานกลุ่ม เป็นต้น

5. กระบวนการกลุ่ม (Group Process) เป็นกระบวนการทำงานที่มีขั้นตอน ซึ่งสมาชิกแต่ละคนจะต้องทำความเข้าใจในเป้าหมายการทำงาน มีการวางแผน ดำเนินงานตามแผน ประเมินผลงานและปรับปรุงงานร่วมกัน

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2550) กล่าวถึงองค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือไว้ว่า ต้องคำนึงถึงองค์ประกอบในการให้ผู้เรียนทำงานกลุ่ม ดังข้อต่อไปนี้

1. มีการพึ่งพาอาศัยกัน (Positive Interdependence) หมายถึง สมาชิกในกลุ่มมีเป้าหมายร่วมกัน มีส่วนรับความสำเร็จร่วมกัน ใช้วัสดุอุปกรณ์ร่วมกัน มีบทบาทหน้าที่ทุกคนทั่วกัน ทุกคนมีความรู้สึกว่าจะสำเร็จได้ต้องช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

2. มีปฏิสัมพันธ์อย่างใกล้ชิด (Face to Face Interaction) หมายถึง สมาชิกกลุ่มได้ทำกิจกรรมอย่างใกล้ชิด เช่น แลกเปลี่ยนความคิดเห็น อธิบายความรู้แก่กัน ถามคำถาม ตอบคำถามกันและกัน ด้วยความรู้สึกที่ดีต่อกัน

3. มีความรับผิดชอบในส่วนบุคคลที่จะเรียนรู้ (Individual Accountability) เป็นหน้าที่ของผู้สอนที่จะต้องตรวจสอบว่า สมาชิกทุกคนมีความรับผิดชอบต่องานกลุ่มหรือไม่ มากน้อยเพียงใด เช่น การสุ่มถามสมาชิกในกลุ่ม สังเกตและบันทึกการทำงานกลุ่ม ให้ผู้เรียนอธิบายสิ่งที่ตนเรียนรู้ให้เพื่อนฟัง ทดสอบรายบุคคล เป็นต้น

4. มีทักษะระหว่างบุคคลและทักษะการทำงานเป็นกลุ่ม (Interdependence and Small Groups Skills) ผู้เรียนควรได้ฝึกทักษะที่จะช่วยให้งานกลุ่มประสบความสำเร็จ เช่น ทักษะการสื่อสาร การยอมรับและช่วยเหลือกัน การวิจารณ์ความคิดเห็น โดยไม่วิจารณ์บุคคล การแก้ปัญหาความขัดแย้ง การให้ความช่วยเหลือ และการเอาใจใส่ต่อทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน การทำ ความรู้จักและไว้วางใจผู้อื่น เป็นต้น

5. มีกระบวนการกลุ่ม (Group Process) สมาชิกต้องรับผิดชอบต่อการทำงานของกลุ่ม ต้องสามารถประเมินการทำงานของกลุ่มได้ว่า ประสบผลสำเร็จมากน้อยเพียงใด เพราะเหตุใด ต้องแก้ไขปัญหาที่ใด และอย่างไร เพื่อให้การทำงานกลุ่มมีประสิทธิภาพดีกว่าเดิม เป็นการฝึกกระบวนการกลุ่มอย่างเป็นกระบวนการ

จากองค์ประกอบดังกล่าว จะได้รูปแบบการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบกลุ่มเรียนรู้ร่วมกัน ที่นักเรียนทำงานเป็นกลุ่มเพื่อให้ได้ผลงานกลุ่ม ในขณะที่ทำงาน นักเรียนช่วยกันคิดและช่วยกันตอบคำถาม พยายามทำให้สมาชิกทุกคนมีส่วนร่วมและทุกคนเข้าใจที่มาของคำตอบ

ให้นักเรียนขอความช่วยเหลือจากเพื่อนก่อนที่จะถามครู และครูชมเชยหรือให้รางวัลกลุ่มตามผลงานของกลุ่มเป็นหลัก

วัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT

สุวิทย์ มูลคำ (2546) ได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของเทคนิค LT ดังนี้

1. เพื่อฝึกทักษะเฉพาะเรื่อง เช่น การทดลอง การแก้ปัญหา หรือการสรุปผล
2. เพื่อปลูกฝังคุณลักษณะที่พึงประสงค์ด้านความรับผิดชอบการทำงานร่วมกัน

ทิตินา เขมมณี (2548) ได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของเทคนิค LT ดังนี้

1. เพื่อมุ่งช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เนื้อหาสาระต่าง ๆ ด้วยตนเอง และด้วยความร่วมมือและความช่วยเหลือจากเพื่อน ๆ

2. เพื่อเป็นการพัฒนาทักษะทางสังคมต่าง ๆ เช่น ทักษะการสื่อสาร ทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น ทักษะการสร้างความสัมพันธ์

3. เพื่อเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะการแสวงหาความรู้ ทักษะการคิด การแก้ปัญหา

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2550) สำหรับวัตถุประสงค์ของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือมีดังนี้

1. เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และฝึกทักษะกระบวนการกลุ่มได้ฝึกบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบในการทำงานกลุ่ม

2. เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการคิดค้นคว้า ทักษะการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ทักษะการคิดสร้างสรรค์ การแก้ปัญหา การตัดสินใจ การตั้งคำถาม ตอบคำถาม การใช้ภาษา การพูด ฯลฯ

3. เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะทางสังคม การอยู่ร่วมกับผู้อื่น การมีน้ำใจช่วยเหลือผู้อื่น การเสียสละ การยอมรับกันและกัน การไว้วางใจ การเป็นผู้นำ ผู้ตาม ฯลฯ

สรุปได้ว่า การเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT นั้นมีวัตถุประสงค์เพื่อฝึกทักษะเฉพาะเรื่องปลูกฝังลักษณะด้านความรับผิดชอบ การทำงานร่วมกับผู้อื่น และทักษะการคิดแก้ปัญหา

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT

Johnson et al (1991) ได้เสนอการเรียนการสอนตามรูปแบบการเรียนด้วยกลุ่มร่วมมือ โดยรูปแบบการเรียนรู้อด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT นี้ จะแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มละความสามารถ

เน้นการสร้างกลุ่มเพื่อทำกิจกรรมก่อนที่จะทำงานร่วมกันจริง และเน้นการอภิปรายในกลุ่มว่าสมาชิกทำงานช่วยกันได้ดีเพียงใด ขั้นตอนในการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือ มีขั้นตอนในการเรียนรู้ ดังนี้

1. ครูกำหนดงานให้นักเรียนทำ ซึ่งเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่นักเรียนเคยเรียนมาก่อนกำหนดว่าให้ทำงานอะไร แต่ไม่ได้กำหนดรายละเอียดของงาน เพื่อให้นักเรียนได้มีความคิดสร้างสรรค์ผลงานเอง อาจจะเป็นงานขนาดใหญ่ที่ต้องทำทั้งชั้นเรียน แต่ต้องมีการแบ่งงานกันทำในส่วนต่าง ๆ และนำมารวมกัน และจะต้องรับรู้ในงานส่วนอื่น ๆ ของเพื่อนนักเรียนคนอื่นที่ทำด้วย

2. การจัดนักเรียนเข้ากลุ่ม โดยคละความสามารถ ซึ่งแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม ๆ ละ 3 – 5 คน และทำงานตามที่ครูได้กำหนดไว้ให้ จากนั้นร่วมกันวางแผนการทำงาน มอบหมายบทบาทหน้าที่ของแต่ละคนให้ชัดเจน

3. งานที่ทำนั้นมีลักษณะที่เกิดจากความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียน สมาชิกกลุ่มมีความรับผิดชอบในงานส่วนของตนเอง เมื่องานในส่วนของตนเองเสร็จแล้ว จะนำงานของทุกคนมารวมเป็นงานของกลุ่ม ดังนั้น ความสำเร็จของกลุ่มเกิดจากความร่วมมือของสมาชิกกลุ่มทุกคน

4. มีการนำเสนอผลงานเมื่องานเสร็จสิ้นลง โดยสมาชิกกลุ่มได้ร่วมปรึกษาถึงวิธีการนำเสนอผลงานและวิธีการทำงานของกลุ่ม

5. ครูเป็นผู้ประเมินผลการทำงานของกลุ่ม โดยเน้นผลงานและกระบวนการทำงาน ซึ่งมีวิธีการประเมินโดยคัดเลือกตัวแทนกลุ่มออกมาสอบถามเกี่ยวกับงานที่ได้ทำ และกระบวนการทำงานของกลุ่ม

ประภัสรา โคตะขุน (2556) ได้นำเสนอขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. กำหนดวัตถุประสงค์การสอนให้ชัดเจน

2. จัดกลุ่มให้มีขนาดไม่เกิน 6 คน หากนักเรียนยังใหม่ต่อการเรียนแบบร่วมมือ ควรใช้กลุ่มที่มีขนาดเล็ก เพื่อให้นักเรียนมีส่วนร่วมมากที่สุด นักเรียนในแต่ละกลุ่มมีความสามารถแตกต่างกัน มีเพศหญิงและเพศชาย แต่ในบางครั้งการจัดนักเรียนที่มีความสามารถเหมือนกันเข้ากลุ่มเดียวกันเพื่อฝึกทักษะก็สามารถทำได้

3. จัดให้มีนักเรียนนั่งหันหน้าเข้าหากันเป็นวง เพื่อให้สามารถสื่อสารพูดคุยกันได้ง่าย

สะดวก

4. จัดเอกสารหรือสื่อการสอนที่ทำให้นักเรียนต้องพึ่งพาอาศัยกัน เช่น จัดเอกสารให้กลุ่มละชุดเดียว เพื่อให้นักเรียนแบ่งกันดู แบ่งเนื้อหาออกเป็นส่วนย่อยให้แต่ละคนรับผิดชอบในการอ่าน และทำให้เกิดการแข่งขันระหว่างกลุ่มเพื่อให้สมาชิกภายในกลุ่มต้องพึ่งพาช่วยเหลือกันทำให้กลุ่มของตนเป็นกลุ่มที่ชนะ

5. กำหนดบทบาทของสมาชิกในกลุ่มเพื่อให้เกิดการพึ่งพากัน ตัวอย่างบทบาทในการทำงานกลุ่มได้แก่ ผู้สรุปย่อ ทำหน้าที่สรุปบทเรียน ผู้ตรวจสอบ ทำหน้าที่สอบถามเพื่อนสมาชิก ผู้กระตุ้น ทำหน้าที่ส่งเสริมชักชวนให้เพื่อนสมาชิกทุกคนแสดงความคิดเห็น ผู้บันทึก ทำหน้าที่จดบันทึกการตัดสินใจของกลุ่มหรือรายงานของกลุ่ม ผู้สังเกต ทำหน้าที่ตรวจสอบความร่วมมือระหว่างสมาชิกภายในกลุ่ม

6. อธิบายงานที่มอบหมายให้นักเรียนทำ

7. แจ็งเงื่อนไขเพื่อจัดสภาพให้เกิดความเกี่ยวพันกันในเรื่องของเป้าหมายรวม อาจทำได้โดยกำหนดให้กลุ่มผลิตผลงานร่วมกันเพียง 1 ชิ้น หรือให้รางวัลกลุ่มจากผลงานของสมาชิกแต่ละคน

8. จัดสภาพให้เกิดความรับผิดชอบในการเรียนรู้ของแต่ละคน ซึ่งจะทำให้ทุกคนมีส่วนให้กับกลุ่ม เช่น ครูจัดสอบนักเรียนเป็นรายบุคคล ครูสุ่มเลือกสมาชิกของคนใดคนหนึ่งขึ้นมา รายงานผลงานของกลุ่ม หรือครูเลือกผลงานของสมาชิกคนใดคนหนึ่งมาเป็นตัวแทนของกลุ่มแล้วให้คะแนนกลุ่มจากผลงานของสมาชิกคนนั้น เป็นต้น

9. จัดสภาพให้เกิดความร่วมมือระหว่างกลุ่ม เป็นต้นว่าให้ถามเพื่อนกลุ่มอื่นได้เมื่อต้องการความช่วยเหลือ

10. อธิบายเกณฑ์ของความสำเร็จ การให้คะแนนควรเป็นแบบอิงเกณฑ์มากกว่าอิงกลุ่มสำหรับกลุ่มแบบแตกต่าง (Heterogeneous Groups) เกณฑ์การให้คะแนนสำหรับแต่ละกลุ่มจะต้องพิจารณาเป็นรายกรณีไป

11. ระบุพฤติกรรมที่คาดหวัง ในระยะแรกพฤติกรรมที่คาดหวัง คือ ให้อยู่กับกลุ่มถามชื่อเพื่อนสมาชิกในพฤติกรรมระดับที่ซับซ้อนขึ้น ได้แก่ ให้สมาชิกทุกคนมีส่วนร่วมในการอภิปรายทุกคนเข้าใจ และเห็นด้วยกับคำตอบของกลุ่ม

12. ระหว่างที่นักเรียนทำงานเป็นกลุ่ม ครูมีบทบาท ดังนี้

12.1 สังเกตพฤติกรรมการทำงานของนักเรียนอย่างต่อเนื่อง เพื่อดำเนินการแก้ไข หากนักเรียนประสบปัญหาในการทำงานหรือปัญหาเกี่ยวกับการร่วมมือกัน

12.2 ให้ความช่วยเหลือนักเรียน ครูจำเป็นต้องเข้าไปแทรกในระหว่างการทำงานของนักเรียนเป็นครั้งคราว เพื่อชี้แจงคำสั่ง เพื่อตอบปัญหาข้อสงสัย เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น พูดคุย และเพื่อสอนทักษะการเรียนรู้

12.3 สอนทักษะการร่วมมือเพื่อให้สื่อสารกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

13. สรุปบทเรียนโดยนักเรียนและครู

14. นักเรียนประเมินการทำงานของสมาชิกในกลุ่มและหาแนวทางแก้ไขปัญหการทำงานในครั้งต่อไป

15. การประเมินผล

15.1 ประเมินผลงานของนักเรียน อาจทำได้หลายวิธี เช่น ให้สมาชิกทุกคนในกลุ่มได้คะแนนเท่ากัน ซึ่งเป็นการเสริมแรงให้นักเรียนร่วมมือกัน หรือให้แรงเสริมแบบร่วมมือไปพร้อมกับการให้แรงเสริมรายบุคคล โดยให้คะแนนเป็นรายบุคคลจากผลงานของแต่ละคนและให้รางวัลกลุ่มจากคะแนนรวมของสมาชิกในกลุ่ม หรือนักเรียนได้คะแนนของตนเองรวมกับคะแนนพิเศษ (Bonus Points) ที่ได้จากจำนวนสมาชิกภายในกลุ่มที่ได้คะแนนผ่านเกณฑ์ที่กำหนด

15.2 ประเมินการทำงานของกลุ่มจากการสังเกตระหว่างเรียน และการอภิปรายในชั้นกระบวนการกลุ่ม

ไสว พักขาว (2547) ได้กล่าวถึงขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT ไว้ดังนี้

1. ครูและนักเรียนทบทวนเนื้อหาเดิม หรือความรู้พื้นฐานที่เกี่ยวข้อง

2. ครูแจกแบบฝึกหรือใบงานให้ทุกกลุ่ม กลุ่มละ 1 ชุดเหมือนกัน นักเรียนช่วยทำงานโดยแบ่งหน้าที่แต่ละคน เช่น

2.1 นักเรียนคนที่ 1 อ่านคำแนะนำ คำสั่งหรือโจทย์ในการดำเนินงาน

2.2 นักเรียนคนที่ 2 ฟังขั้นตอนและรวบรวมข้อมูล

2.3 นักเรียนคนที่ 3 อ่านสิ่งที่โจทย์ต้องการทราบแล้วหาคำตอบ

2.4 นักเรียนคนที่ 4 ตรวจสอบคำตอบ

3. แต่ละกลุ่มส่งกระดาษคำตอบหรือผลงานเพียงชุดเดียว ถือว่าเป็นผลงานที่สมาชิกยอมรับ และเข้าใจแบบฝึกหรือการทำงานชิ้นนี้แล้ว

4. ตรวจสอบคำตอบหรือผลงานให้คะแนนด้วยกลุ่มเองหรือครูก็ได้ กลุ่มที่ได้คะแนนสูงสุดจะได้รางวัลหรือติดประกาศไว้ที่บอร์ด

อารมณ์ ใจเที่ยง (2550) ได้กล่าวถึง ขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือว่ามีลักษณะ ดังนี้

1. มีการทำงานกลุ่มร่วมกัน มีปฏิสัมพันธ์ภายในกลุ่มและระหว่างกลุ่ม
2. สมาชิกในกลุ่มมีจำนวนไม่ควรเกิน 6 คน
3. สมาชิกในกลุ่มมีความสามารถแตกต่างกันเพื่อช่วยเหลือกัน
4. สมาชิกในกลุ่มต่างมีบทบาทรับผิดชอบในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย เช่น
 - 4.1 เป็นผู้นำกลุ่ม (Leader)
 - 4.2 เป็นผู้อธิบาย (Explainer)
 - 4.3 เป็นผู้จดบันทึก (Recorder)
 - 4.4 เป็นผู้ตรวจสอบ (Checker)
 - 4.5 เป็นผู้สังเกตการณ์ (Observer)
 - 4.6 เป็นผู้ให้กำลังใจ (Encourager) ฯลฯ

สมาชิกในกลุ่มมีความรับผิดชอบร่วมกัน ยึดหลักว่า “ความสำเร็จของแต่ละคน คือ ความสำเร็จของกลุ่ม ความสำเร็จของกลุ่ม คือ ความสำเร็จของทุกคน”

หมายเหตุ : เมื่อนักเรียนทำแต่ละข้อหรือแต่ละส่วนเสร็จแล้ว ให้นักเรียนหมุนเวียนเปลี่ยนหน้าที่กันในการทำโจทย์ข้อถัดไปทุกครั้งจนเสร็จแบบฝึกทั้งหมด แต่ละกลุ่มส่งกระดาษคำตอบหรือผลงานเพียงชุดเดียว ถือว่าเป็นผลงานที่สมาชิกทุกคนยอมรับ เข้าใจแบบฝึกหรือการทำงานชิ้นนี้แล้ว ตรวจสอบคำตอบหรือผลงานให้คะแนนด้วยกลุ่มเองหรือครูก็ได้ กลุ่มที่ได้คะแนนสูงสุดจะได้รางวัลหรือติดประกาศไว้ที่บอร์ด

หลักในการแบ่งกลุ่มสำหรับการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT

วิลลาร์ตัน สุนทรโรจน์ (2545) ได้อธิบายถึงหลักการแบ่งกลุ่มสำหรับการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT ไว้ 4 ขั้นตอน ดังนี้

1. ตรวจสอบคะแนนที่เคยสอบผ่านมาแล้วของนักเรียนทุกคนในห้อง แล้วเรียงคะแนนจากคะแนนสูงสุดไปหาต่ำสุด
2. ลำดับหมายเลขตามคะแนนจากคะแนนสูงสุดเป็นหมายเลข 1 ไปจนถึงคะแนนต่ำสุดเป็นหมายเลขสุดท้าย ตามลำดับ
3. คำนวณดูว่าสมาชิกในห้องมีกี่คน และครูจะแบ่งนักเรียนออกเป็นกี่กลุ่ม แบ่งกลุ่มนักเรียนดังนี้ จะได้นักเรียนคละกันพอดี ดังตัวอย่าง

ตารางที่ 1 ตัวอย่างการแบ่งกลุ่มนักเรียน

นักเรียน	กลุ่ม 1	กลุ่ม 2	กลุ่ม 3	กลุ่ม 4	กลุ่ม 5
เก่ง	1	2	3	4	5
ปานกลาง	10	9	8	7	6
	11	12	13	14	15
อ่อน	20	19	18	17	16

การแบ่งกลุ่มในลักษณะนี้ จะเห็นได้ว่าทุกกลุ่มจะมีนักเรียนคละ เก่ง ปานกลาง อ่อน เหมือนกัน การเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือนี้จะทำให้นักเรียนมีความสบายใจในการพูดคุย ซักถามกัน การให้อยู่ร่วมกัน ในแต่ละกลุ่มควรมีทั้งเพศชายและหญิงคละกันด้วย คนเก่งจะเกิดความภาคภูมิใจในการให้ความรู้แก่คนปานกลางและคนอ่อน คนปานกลางจะเรียนรู้จากคนเก่ง และทั้งคนเก่งและคนปานกลางจะช่วยคนอ่อน ซึ่งการเรียนรู้แบบนี้ จะช่วยให้คนปานกลางและคนอ่อนมีคะแนนสูงขึ้นและมีความสุขในการเรียนรู้

สำหรับงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้แบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็นกลุ่มละ 3 คน ซึ่งประกอบด้วยนักเรียนเก่ง ปานกลาง อ่อน เนื่องจากนักเรียนภายในห้องเรียน มีทั้งหมด 18 คน สามารถแบ่งกลุ่มได้อย่างลงตัว สะดวกต่อการทำงาน และไม่มีสมาชิกมากเกินไปในการรับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย

ลักษณะและประสิทธิภาพของการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT

จันทรา ตันติพงศานุรักษ์ (2543) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT มีคุณลักษณะและประสิทธิภาพดังนี้

1. ช่วยพัฒนาความเชื่อมั่นของนักเรียน
2. ช่วยพัฒนาความคิดของนักเรียน
3. ช่วยยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน
4. ช่วยส่งเสริมบรรยากาศในการเรียน
5. ส่งเสริมทักษะการทำงานร่วมกัน
6. ทำให้นักเรียนมีวิสัยทัศน์ หรือมุมมองกว้างขึ้น
7. ช่วยให้นักเรียนมีการปรับตัวในสังคมดีขึ้น

ข้อดีและข้อจำกัดของการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT

ข้อดีของการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT

สุวิทย์ มูลคำ (2545) ได้ศึกษาข้อดีของการจัดการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT

ไว้ดังนี้

1. ผู้เรียนมีความเอาใจใส่รับผิดชอบตัวเองและกลุ่มร่วมกับผู้อื่น
2. ส่งเสริมให้ผู้เรียนผลัดเปลี่ยนกันเป็นผู้นำ
3. ส่งเสริมให้ผู้เรียนที่มีความสามารถต่างกันได้เรียนรู้ร่วมกัน
4. ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกและเรียนรู้ทักษะทางสังคมโดยตรง
5. ผู้เรียนมีความสุข สนุกสนานกับการเรียนรู้

ชาญชัย ยมดิษฐ์ (2548) ได้ศึกษาข้อดีของการจัดการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือไว้

ดังนี้

1. นักเรียนทุกคนในกลุ่มมีความรับผิดชอบร่วมกันในการทำงานและการเรียนรู้
2. นักเรียนรู้ทักษะของการอยู่ร่วมกันในสังคม
3. นักเรียนซึ่งมีปฏิริยาต่อกันและกันนั้นได้เกิดการเรียนรู้ในเจตคติ ค่านิยม และความรู้ซึ่งกันและกัน
4. นักเรียนได้ฟังความคิดเห็นจากคนอื่น ทำให้มีความคิดกว้างขวาง

ทิตนา แคมมณี (2551) ได้ศึกษาข้อดีของการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือไว้ ดังนี้

1. ผู้เรียนได้ฝึกการหาข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ ด้วยการฝึกการเขียนการอ่าน

และการค้นคว้า

2. ผู้เรียนได้ฝึกการทำงานเป็นกลุ่ม ฝึกความคิด ฝึกหน้าที่ในการทำงาน และการช่วยเหลือกันในกลุ่มเพื่อที่จะเป็นประโยชน์ในการดำรงชีวิตนำไปปฏิบัติ ในอนาคต

3. ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ ความสามารถและความถนัดในด้านต่าง ๆ

4. ผู้เรียนเรียนด้วยความกระตือรือร้น (Active Learning) เพราะได้ลงมือปฏิบัติตลอดเวลา

5. การทำงานสำเร็จลุล่วงไปด้วยดีเพราะผู้เรียนได้มีเวลาอันจำกัดและได้ช่วยกันคิดช่วยกันทำ พึ่งพาอาศัยกัน

ข้อจำกัดของการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT

สุวิทย์ มูลคำ (2545) ได้ศึกษาให้ข้อจำกัดของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเรียนรู้ (LT) ไว้ดังนี้

1. ถ้าผู้เรียนขาดความเอาใจใส่และความรับผิดชอบ อาจส่งผลให้ผลงานกลุ่มและการเรียนรู้ไม่ประสบผลสำเร็จ

2. เป็นวิธีการที่ผู้สอนจะต้องเตรียมการดูแลเอาใจใส่ในกระบวนการเรียนรู้
ชาญชัย ยมดิษฐ์ (2548) ได้ศึกษาข้อจำกัดของการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT ไว้ดังนี้

1. ถ้านักเรียนขาดความรับผิดชอบ ขาดความเอาใจใส่ ขาดความกระตือรือร้น จะส่งผลต่อกลุ่มการเรียนรู้ไม่ประสบความสำเร็จ

2. ในการทำงานร่วมกัน คิดร่วมกัน คนอ่อนไม่ออกความคิดหรือคิดช้า เป็นผลต่อการทำงานกลุ่มทำให้คนคิดช้าไม่ประสบความสำเร็จ

ทิตินา แคมมณี (2551) ได้ศึกษาข้อจำกัดของการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือไว้ว่า ถ้าผู้สอนไม่เตรียมการสอน ไม่เตรียมสื่อการเรียนการสอน ไม่เตรียมงานมอบหมายอย่างกระจ่างชัดเจน ความสำเร็จของการสอนก็จะไม่บรรลุเป้าหมาย

บทบาทของผู้เรียนและบทบาทของครูผู้สอน

บทบาทของผู้เรียน

ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ จะต้องให้ผู้เรียนได้เรียนรู้งาน 3 งาน คือ (กรวรรณ ภักรัตนพล, 2553)

1. เรียนรู้งานที่ได้รับมอบหมาย
2. แนใจว่าสมาชิกในกลุ่มได้เรียนรู้งานนั้น
3. แนใจว่าทุกคนในชั้นเรียนรู้งานนั้นด้วย

ระหว่างการทำงานที่ได้รับมอบหมาย ผู้เรียนต้องอภิปราย แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับสมาชิกในกลุ่ม อธิบายวิธีทำงานให้สำเร็จ ฟังคำอธิบายของผู้อื่น ส่งเสริมให้แต่ละคนมีความพยายามทำความเข้าใจปัญหา อธิบายเนื้อหา ขอและให้ความช่วยเหลือกันภายในกลุ่ม ซึ่งภายในกลุ่มมีการแบ่งหน้าที่ ดังนี้

- 3.1 ผู้บันทึก ทำหน้าที่รวบรวมคำตอบของสมาชิก และจดบันทึก
- 3.2 ผู้สรุป ทำหน้าที่สรุปเรื่องทั้งหมดที่กลุ่มทำ และเขียนรายงาน
- 3.3 ผู้ตรวจสอบ ทำหน้าที่ตรวจสอบว่าทุกคนรู้คำตอบ หรืองานที่ทำ
4. ผู้ตรวจงาน ทำหน้าที่ตรวจสอบความถูกต้อง แก้ไขตัวสะกด สำนวน และ

ความสมบูรณ์ของงาน

5. ผู้สังเกตการณ์ ทำหน้าที่เตือนให้ทุกคนทำงาน
6. ผู้ให้กำลังใจ ทำหน้าที่ส่งเสริม สนับสนุนการทำงาน

ทศนา แคมมณี (2551) ได้กล่าวถึงบทบาทของผู้เรียนในการเรียนภายในกลุ่ม มีลักษณะ ดังต่อไปนี้

1. มีทัศนคติที่ดีในการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน
2. แต่ละคนมีความรับผิดชอบตนเอง
3. ผู้เรียนมีคุณลักษณะที่แตกต่างกัน
4. มีการสับเปลี่ยนการเป็นผู้นำ
5. มีความรับผิดชอบร่วมกัน
6. มีการอภิปรายและประเมินผลงาน และการมีปฏิสัมพันธ์กัน
7. การแบ่งกลุ่ม ไม่ควรใช้เวลามาก ควรแบ่งเป็นกลุ่มเล็ก ๆ
8. ครูผู้สอนควรแบ่งกลุ่มที่ผู้เรียนสามารถทำงานด้วยกันได้ ไม่ควรให้ผู้เรียน

เลือกกันเอง

9. ควรละผู้เรียนที่มีความสามารถสูง ปานกลางและต่ำให้อยู่ภายในกลุ่มเดียวกันให้ได้มากที่สุด

บทบาทของครูผู้สอน

สำหรับบทบาทของครูผู้สอน แบ่งออกได้ดังนี้ (กรวรรณ ภัทร์ตนพล, 2553)

1. บทบาททางตรง คือการให้ความรู้กับนักเรียนในเรื่องของบทบาทหน้าที่ ความรับผิดชอบ การฝึกทักษะทางสังคมให้นักเรียนมีประสิทธิภาพ ติดตามพฤติกรรมนักเรียนในแต่ละกลุ่มตลอดจนให้ความรู้เพิ่มเติมในส่วนที่นักเรียนไม่ได้อภิปราย รวมทั้งเก็บผลงานนักเรียนมาศึกษา ปัญหา ข้อบกพร่อง เพื่อปรับปรุงต่อไป

2. บทบาททางอ้อม คือ ครูคอยติดตามสังเกตการณ์ทำงานของแต่ละกลุ่ม คอยแนะนำเมื่อนักเรียนมีปัญหา พยายามให้นักเรียนแต่ละกลุ่มทำงานร่วมกัน หากมีปัญหา ไม่ยอมรับสมาชิกคนใดคนหนึ่งในกลุ่ม ครูต้องพยายามช่วยเหลือด้วยวิธีการต่าง ๆ ให้กำลังใจ และชมเชยนักเรียนประสบความสำเร็จ

3. การประเมินผล มีวิธีการประเมินผลจากการทำงานของนักเรียน การทดสอบ การสังเกตการทำงานของนักเรียนแต่ละกลุ่ม และการเสนอความคิดของนักเรียนในชั้นระดมสมอง

วิลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2554) กล่าวว่า บทบาทของครูผู้สอน มีดังต่อไปนี้

1. กำหนดขนาดของกลุ่ม (โดยปกติประมาณ 3-5 คนต่อกลุ่ม) และลักษณะของกลุ่มควรเป็นกลุ่มที่คล่องความสามารถ (มีทั้งผู้ที่เรียนเก่ง เรียนปานกลาง และเรียนอ่อน)

2. ดูแลการจัดลักษณะการนั่งของสมาชิกกลุ่มให้ทำงานร่วมกันได้สะดวก และง่ายต่อการสังเกตและติดตามความก้าวหน้ากลุ่ม

3. ชี้แจงกรอบกิจกรรมให้ผู้เรียนแต่ละคนเข้าใจวิธีการและกฎเกณฑ์การทำงาน

4. สร้างบรรยากาศที่เสริมสร้างการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และกำหนดหน้าที่รับผิดชอบของสมาชิกของกลุ่ม

5. เป็นที่ปรึกษาของทุกกลุ่ม และคอยติดตามความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของกลุ่มและสมาชิก

6. ยกย่องเมื่อผู้เรียนทำงานร่วมการเป็นกลุ่ม ให้รางวัลในลักษณะกลุ่ม

7. กำหนดว่าผู้เรียนควรทำงานร่วมกันแบบกลุ่มนานเพียงใด

ทศนา แชมมณี (2551) ได้กล่าวถึงบทบาทของผู้สอนว่าควรปฏิบัติดังต่อไปนี้

1. ต้องวางแผนทักษะการทำงาน เพื่อถ่ายทอดการเรียนรู้
2. สอนผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้
3. พัฒนาผู้เรียนให้มีความรับผิดชอบ
4. ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริง
5. อำนวยความสะดวกให้ผู้เรียนสามารถประเมินตนเองได้
6. กระตุ้นให้ผู้เรียนเรียนรู้
7. ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ทุก ๆ คน
8. สร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนใช้ความคิดให้มากขึ้น
9. ผู้สอนต้องสอนทักษะการเข้าสังคม
10. มีความสัมพันธ์ที่สมดุลระหว่างครูกับนักเรียน นักเรียนกับวัสดุฝึก

นักเรียนกับนักเรียน

โดยมีเงื่อนไขในการสอน ดังนี้

1. ควรสอนกิจกรรมที่เหมาะสมการเรียนรู้ให้มากที่สุด
2. ห้องเรียนควรจัดให้เหมาะสมและส่งเสริมผู้เรียนกลุ่มเล็กในการทำงานร่วมกันได้ และครูผู้สอนสามารถเดินไปมาหาสู่ผู้เรียนได้โดยสะดวก
3. วัสดุอุปกรณ์การเรียนควรจัดให้ตรงจุดประสงค์การเรียนรู้ในแผนการสอน
4. การสอนวิชาการควรให้รายละเอียดมากที่สุด
5. การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ควรสอบถามผู้เรียนแต่ละกลุ่มตกลงร่วมกันว่าจะให้แต่ละคนช่วยกันทำอะไรบ้าง
6. สื่อวัสดุอุปกรณ์การเรียน ข้อมูลต่าง ๆ และการอาศัยซึ่งกันและกัน ควรผลิต/จัดทำให้เหมาะสม
7. ผู้สอนควรมีปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอ
8. ผู้เรียนทุกคนควรช่วยเหลือ และช่วยกันทำงานตามที่ได้รับมอบหมายร่วมกัน
9. ผู้สอนควรขับเคลื่อนการเรียนรู้จากการทำงานเป็นกลุ่ม โดยให้ความร่วมมือกับผู้เรียนอย่างแท้จริง

10. การวัดผลประเมินผลควรตั้งเกณฑ์การวัดไว้ก่อนเริ่มการเรียนการสอน

บทบาทของครูผู้สอน ในการจัดการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT จะช่วยให้ครูผู้สอนรู้จักวางแผนการสอน การเตรียมการ และการเลือกใช้กลวิธีที่เหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการ ตลอดจนความสามารถของผู้เรียน ซึ่งจะช่วยให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

สรุปได้ว่าการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่นักเรียนได้ทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มเพื่อให้ได้ผลงานกลุ่ม ในขณะที่ทำงานนักเรียนต้องช่วยกันคิดและช่วยกันตอบคำถาม พยายามทำให้สมาชิกทุกคนมีส่วนร่วมและทุกคนเข้าใจที่มาของคำตอบโดยให้นักเรียนขอความช่วยเหลือจากเพื่อนก่อนที่จะถามครู และครูชมเชยหรือให้รางวัลเป็นกลุ่มตามผลงานของกลุ่มนั้น ๆ

สำหรับงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้ปรับใช้ขั้นตอนในการจัดการเรียนการสอนด้วยกลุ่มร่วมมือตามที่ Johnson (1987) และ อารมณ์ ใจเที่ยง (2550) กล่าวไว้ โดยได้ปรับใช้ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้สำหรับใช้ในงานวิจัย ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียมการ : ครูเตรียมเนื้อหาและทำกิจกรรมเพื่อนำเข้าสู่บทเรียน

ขั้นที่ 2 ขั้นสอน : ครูสอนเนื้อหาตามสาระการเรียนรู้ พร้อมทั้งให้นักเรียนได้ลงมือทำแบบฝึกหัด/ใบงาน กิจกรรมภายในชั่วโมงเรียน จากนั้น ให้นักเรียนทำกิจกรรมตามผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ได้แก่ การเขียนแสดงความคิดเห็นจากสิ่งที่นักเรียนสนใจและเกี่ยวกับวัยรุ่น เนื่องจากเป็นการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยเนื้อหาที่นำมาใช้จะเกี่ยวกับเทคโนโลยีและสุขภาพ โดยให้นักเรียนทำงานเป็นกลุ่ม

ขั้นที่ 3 ขั้นทำกิจกรรมกลุ่ม : ครูแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 3 คน โดยใช้หลักการแบ่งกลุ่มนักเรียน นักเรียนช่วยกันทำแบบฝึก/ใบงาน หรือกิจกรรมที่ได้รับมอบหมายเป็นกลุ่ม โดยครูผู้สอนจะต้องมอบหมายหน้าที่ให้นักเรียนรับผิดชอบ ได้แก่

คนที่ 1 รับผิดชอบทำงานในส่วนแรกหาคำตอบ หาความหมายของคำศัพท์

คนที่ 2 รับผิดชอบทำงานในส่วนหลัง หาคำตอบ หาความหมายของคำศัพท์

คนที่ 3 ตรวจสอบงานเขียนทั้งเนื้อหาและการใช้ภาษา นำเสนอผลงานใน

รูปแบบที่น่าสนใจ

ขั้นที่ 4 ขั้นตรวจสอบผลงานและทดสอบ : นักเรียนส่งกระดาษคำตอบหรือชิ้นงาน เพียงชุดเดียว ถือว่าเป็นผลงานที่สมาชิกในกลุ่มเข้าใจและยอมรับร่วมกันแล้ว แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมานำเสนอชิ้นงาน จากนั้น ครูผู้สอนและนักเรียนร่วมกันตรวจคำตอบ แสดงความคิดเห็น พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะ ครูให้คะแนนชิ้นงานแต่ละกลุ่มตามเกณฑ์การประเมินการเขียน โดยสมาชิกในกลุ่มเดียวกันจะได้คะแนนการทำงานเท่ากันทุกคน กลุ่มที่ได้คะแนนสูงสุดจะได้รับรางวัลและตีตประกาศไว้ที่บอร์ด (รางวัลอาจเปลี่ยนแปลงได้ตามความเหมาะสม)

ขั้นที่ 5 ขั้นสรุปทบทวนและประเมินผลการทำงานกลุ่ม : ครูสรุปทบทวนพร้อมทั้งให้ความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับเนื้อหาสาระที่เกี่ยวข้อง จากนั้น ครูและนักเรียนช่วยกันประเมินผลการทำงานกลุ่มทั้งส่วนที่เด่นและส่วนที่ควรปรับปรุงแก้ไข

อย่างไรก็ตาม หน้าที่ความรับผิดชอบของผู้เรียนในกลุ่ม อาจเปลี่ยนแปลงได้ตามความเหมาะสมหรือขึ้นอยู่กับงานที่ครูผู้สอนมอบหมาย นักเรียนแต่ละคนสามารถมีหน้าที่รับผิดชอบได้หลากหลายตามงานที่ได้รับในแต่ละชั่วโมง

การเขียนแสดงความคิดเห็น (Opinion Writing)

ความหมายของการเขียนแสดงความคิดเห็น

จันทร์ไทย บล็อก (2560) ให้ข้อมูลของการเขียนแสดงความคิดเห็นไว้ว่า เป็นการแสดงอารมณ์ ความรู้สึก ความคิด และข้อสันนิษฐานนั้นออกมาให้ผู้อ่านได้รับรู้ การเขียนแสดงความคิดเห็นนั้น จำเป็นที่จะต้องเขียนด้วยข้อมูลที่เป็นข้อเท็จจริง มีเหตุและมีผลและเป็นไปในทางที่สร้างสรรค์ ผู้เขียนจะต้องมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่จะแสดงความคิดเห็นเป็นอย่างดี เพื่อที่จะแสดงความคิดเห็นได้อย่างเข้าใจและตรงประเด็น

กัลยากร มั่นถาวรวงศ์ (2556) ให้รายละเอียดของความหมายของการเขียนแสดงความคิดเห็นไว้ว่า เป็นการเขียนที่ประกอบด้วยข้อมูลอันเป็นข้อเท็จจริงกับการแสดงความคิดเห็นต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ความคิดเห็นนั้นควรมีเหตุผลและเป็นไปในทางสร้างสรรค์

สาวิตรี ทัดพินิจ (2555) ให้รายละเอียดของความหมายของการเขียนแสดงความคิดเห็น (Opinions) ไว้ว่า เป็นการเขียนประโยคที่แสดงถึงความเชื่อ การตัดสินใจหรือความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ บางครั้งความคิดเห็นจะสามารถสังเกตได้ง่าย เนื่องจากจะมีคำที่มายา

ประโยค เช่น as an opinion feel, according to the author, consider, assume, judge, and in my opinion

สรุปได้ว่า การแสดงความคิดเห็น คือการถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ซึ่งประกอบด้วย เหตุผลที่มีความสร้างสรรค์ให้ผู้อื่นได้รับรู้ โดยใช้ภาษาที่ถูกต้องและเหมาะสม ซึ่งมีความแตกต่างจาก ข้อเท็จจริง การให้ความคิดเห็นนั้นไม่มีผิดไม่มีถูก การให้เหตุผลประกอบกับความคิดเห็นที่ สมเหตุสมผลและน่าสนใจจะทำให้ความคิดเห็นนั้นมีความหนักแน่นมากยิ่งขึ้น

ความสำคัญของการเขียนแสดงความคิดเห็น

ในการสนทนาภาษาอังกฤษนั้น แนนอนว่าก็ต้องมีการถกเถียงหรือแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เราสามารถใช้ประโยคไหน ตอนไหน อย่างไร เพื่อแสดงความคิดเห็น โดยความสำคัญของการเขียนแสดงความคิดเห็นนั้น มีดังต่อไปนี้ (จันทร์ไทย บล็อก, 2560)

1. การแสดงความคิดเห็นเพื่อตั้งข้อสังเกตในเรื่องนั้น ๆ
2. การแสดงความคิดเห็นเพื่อสนับสนุนข้อเท็จจริง
3. การแสดงความคิดเห็นเพื่อโต้แย้งข้อเท็จจริง
4. การแสดงความคิดเห็นเพื่อประเมินค่า

ประเภทของงานเขียนแสดงความคิดเห็น

Kwanmanie (2014) ให้รายละเอียดเกี่ยวกับประเภทของงานเขียนแสดงความคิดเห็น ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ประเภท ดังต่อไปนี้

1. การเขียนอภิปราย (Discussion)

งานเขียนประเภทนี้ มักจะตั้งคำถามว่าเรามีความคิดเห็นอย่างไรกับเหตุนี้ ๆ และ/หรือเรามีวิธีการอะไรบ้างที่จะแนะนำ หากถามทั้งสองลักษณะ ก็ควรจะต้องตอบให้ครบ แต่หากโจทย์ถามเฉพาะความคิดเห็นต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่ง แล้วไม่ได้บอกให้เราเสนอแนะวิธีการ ก็ไม่จำเป็นต้องเขียน วิธีการนั้น ๆ เนื่องจากโจทย์ไม่ได้ระบุเอาไว้ งานเขียนประเภทนี้น่าจะเป็นงานเขียนที่ง่ายที่สุด เพียงแค่ตอบคำถามให้ครบ ยกตัวอย่าง เช่น

ตัวอย่างที่ 1 In many countries schools have severe problems with student behavior. What do you think are the causes of this? What solutions can you suggest?

ตัวอย่างที่ 2 Many universities charge higher fees for foreign students. Why do they do this? Do you believe that it is fair?

ตัวอย่างที่ 3 “Telecommuting” refers to workers doing their jobs from home for part of each week and communicating with their office using computer technology. Telecommuting is growing in many countries and is expected to be common for most office workers in the coming decades. How do you think society will be affected by the growth of telecommuting?

2. การเขียนแสดงความคิดเห็น (Proposal)

งานเขียนประเภทนี้ คำถามจะค่อนข้างยาวและอาจเข้าใจยากกว่าประเภทอื่น ๆ เราจึงต้องอ่านอย่างถี่ถ้วนที่สุด และขีดเส้นใต้/วงกลมคำสำคัญเอาไว้ งานเขียนประเภทนี้ มักถามเราว่าเราเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย อย่างไรก็ตามข้อความแสดงความคิดเห็นนั้น ๆ (ส่วนใหญ่จะใช้คำว่า “To what extent do you agree or disagree?” จบท้ายคำถามประเภทนี้) และความยากอีกอย่างของ เรียงความประเภทนี้คือ เราไม่ควรตอบเฉพาะมุมมองของเราเพียงด้านเดียว เราควรอธิบายและให้เหตุผลทั้งสองมุม แล้วจบด้วยการสรุปของเราว่า ความคิดเห็นนี้เป็นความคิดที่ดีหรือไม่ดี ยกตัวอย่าง เช่น

ตัวอย่างที่ 1 Fatherhood ought to be emphasized as much as motherhood. The idea that women are solely responsible for deciding whether or not to have babies leads on to the idea that they are also responsible for bringing the children up. To what extent do you agree or disagree?

ตัวอย่างที่ 2 Currently there is a trend towards the use of alternative forms of medicine. However, at best these methods are ineffective, and at worst they may be dangerous. To what extent do you agree or disagree?

ตัวอย่างที่ 3 Improvement in health, education and trade are essential for the development of poorer nations. However, the government of richer nations should take more responsibility for helping the poorer nations in such areas. To what extent do you agree or disagree?

3. การเขียนโต้แย้ง (Argumentation)

สำหรับงานเขียนประเภทนี้ โดยทั่วไป คำถามจะสั่งให้เราเลือกอย่างใดอย่างหนึ่ง ต้องเลือกว่าความคิดเห็นหรือวิธีการไหนดีกว่ากันระหว่างสองประเด็นนั้น หรืออีกแบบหนึ่งคือ อาจจะระบุความคิดเห็นหรือวิธีการมาแล้ว แต่เราต้องอธิบายทั้งข้อดีและข้อเสีย (Advantages and disadvantages) ของข้อความเหล่านั้น ความยากของงานเขียนประเภทนี้อาจเป็นเรื่องการวางโครงเรื่อง การเขียนประเภทนี้ค่อนข้างซับซ้อน แต่หากฝึกคิดฝึกเขียนบ่อย ๆ ก็จะสามารถเขียนได้ถูกต้อง ยกตัวอย่าง เช่น

ตัวอย่างที่ 1 Television has had a significant influence on the culture of many societies. To what extent would you say that television has positively or negatively affected the cultural development of your society?

ตัวอย่างที่ 2 Unemployment is one of the most serious problems facing developed nations today. What are the advantages and/or disadvantages of reducing the working week to thirty five hours?

ตัวอย่างที่ 3 In many countries, children are engaged in some kind of paid work. Some people regard this as completely wrong, while others consider it as valuable work experience, important for learning and taking responsibilities. Discuss both views.

ตัวอย่างที่ 4 Some people believe that the media, such as the press, TV and Internet should be more strictly controlled. Others feel that controls should be loosened to give people freer access to information. Which opinion do you agree with?

ตัวอย่างที่ 5 Some people argue that universities should provide students with more practical training for their future career. Should university education be more vocational or academic? Discuss.

ประเภทของการเขียนแสดงความคิดเห็น (ครุโบว์, 2553) แบ่งออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ ได้ดังนี้

1. การเขียนแสดงความคิดเห็น คือการเขียนที่มุ่งแสดงความคิดเห็นถึงสิ่งใดสิ่งหนึ่งว่ามีข้อดีข้อเสียอย่างไร จะปรับปรุงแก้ไขได้อย่างไร ผู้เขียนต้องพิจารณาคิดค้นให้รอบคอบละเอียดถี่ถ้วนทุกด้านทุกมุมด้วยสติ ปัญญา ความคิดอย่างชัดเจนแล้วจึงแสดงข้อคิดโดยชี้ข้อตำหนิหรือชมออกมา คิดเห็นเกี่ยวกับศาสตร์ต่าง ๆ ในการเขียนแสดงความคิดเห็นนี้สามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเภทย่อย ดังนี้

1.1 การแสดงความคิดเห็นเชิงวิชาการ เป็นการแสดงความคิดเห็นโดยยึดด้านวิชาการมีเอกสารอ้างอิง

1.2 การแสดงความคิดเห็นโดยทั่วไป เช่น การวิจารณ์เหตุการณ์ทางการเมือง การแสดงออกของวัยรุ่น รวมทั้งการเขียนบทความวิจารณ์ต่าง ๆ เป็นต้น

2. การเขียนโต้แย้ง หมายถึงการแสดงความคิดเห็นที่ต่างกันระหว่างบุคคล 2 ฝ่าย โดยนำข้อมูลสถิติ หลักฐานเหตุผลต่าง ๆ มาอ้างอิงในการสนับสนุนทัศนะของฝ่ายตน เพื่อคัดค้านอีกฝ่ายหนึ่ง กระบวนการโต้แย้งสามารถแบ่งออกได้เป็น 4 ขั้นตอน ดังนี้

2.1 การตั้งหัวข้อโต้แย้ง

2.2 การค้นคว้าหาข้อสนับสนุนความคิดและเรียบเรียงหัวข้อตามลำดับ

2.3 การให้ความหมายคำสำคัญที่อยู่ในประเด็นการโต้แย้ง

2.4 การชี้ให้เห็นจุดอ่อนในความคิดของฝ่ายตรงข้าม

รูปแบบของการเขียนแสดงความคิดเห็น

รูปแบบของการเขียนแสดงความคิดเห็นนั้น Shorteng (2017) และ พรพรรณ (2558) ได้แบ่งรูปแบบตามวัตถุประสงค์ในการเขียน แบ่งออกเป็น 5 รูปแบบ มีดังต่อไปนี้

1. การเขียนแสดงความคิดเห็นเพื่อถามความคิดเห็น (Asking for Opinions) ได้แก่คำว่า What's your opinion? How do you feel about that? What do you think?

2. การเขียนแสดงความคิดเห็น : กรณิเห็นด้วย (Expressing agreement) ได้แก่คำว่า Certainly Definitely I agree... I think so too That's a good point ตัวอย่าง I agree with you to do that. I agree that.. That's a great idea! I couldn't agree more.

3. การเขียนแสดงความคิดเห็น : กรณีไม่เห็นด้วย (Expressing disagreement) ได้แก่คำว่า Yes, but... I don't agree I don't know I'm not sure about that ตัวอย่าง I can't agree on ... I totally disagree with.. It's not a good idea..

4. การเขียนแสดงความคิดเห็น : กรณีสงสัย (Expressing doubt) ได้แก่คำว่า I'm not sure about .. What would happen if.. I don't see how that would work.

5. การเขียนแสดงความคิดเห็น : กรณีลงความเห็นหรือสรุปความ (Drawing conclusions) ได้แก่คำว่า I think ... In my opinion ... My point is... That's what I think. What I really mean is ... I would say that... In my experience... I believe that... ตัวอย่าง In my opinion, I think that is not a good idea. / I would say that you have to think about it.

ตัวอย่างในการแสดงความคิดเห็นที่ยกตัวอย่างมาเป็นเพียงประโยคขึ้นต้น เราควรเพิ่มความคิดเห็นของเราเข้าไปอีก เพื่อสนับสนุนความคิดเห็น การเขียนแสดงความคิดเห็นที่ดี ไม่ควรใช้ประโยคที่สั้นจนเกินไป ควรมีความคิดและเหตุผลเป็นของตนเองเพื่อทำให้ผู้อื่นคล้อยตามความคิด เราได้ตัวอย่างข้อความการเขียนแสดงความคิดเห็นเป็นภาษาอังกฤษ (Example) มีรายละเอียดดังนี้

I agree that it's useful to learn how to surf before going to California, but it is unlikely that you won't have anything to do there if you don't surf. I agree with you up to a point, but what I really mean is that there are many other things to do in California as well.

โดยปกติเราก็จะแสดงความคิดเห็นของเราทั้งแง่บวกและลบด้วยคำว่า "Good" or "Bad" แปลว่า “ดี” หรือ “แย่” และคำว่า "Beautiful" or "Ugly" แปลว่า “สวย” หรือ “น่าเกลียด” ซึ่งเรายังสามารถใส่คำว่า "Very" ซึ่งแปลว่า “อย่างมาก” นำหน้าคำเหล่านี้เพื่อบอกถึงระดับหรือปริมาณของคำแสดงความคิดเห็นที่เพิ่มมากขึ้น โดยเราจะเริ่มอธิบายคำแสดงความคิดเห็นเชิงบวกกันก่อน โดยสามารถจัดกลุ่มตามความหมายของคำจาก “ดีนิดหน่อย” ไปถึง “ดีมาก ๆ” ดังนี้

"Pleasant and Lovely" = Nice กลุ่มคำนี้แปลว่า “ดี, น่าพอใจ หรือน่ารัก”
 "Excellent, Great, Remarkable and Superb" = Very Good กลุ่มคำนี้แปลว่า “ดีมาก, เยี่ยมมาก, ไม่ธรรมดา และ สุดยอด”
 "Fantastic, Magnificent, Marvelous,

Sensational, Terrific, Tremendous, Wonderful, Gorgeous" = Extremely Good กลุ่มคำนี้ แปลว่า "มหัศจรรย์, สง่า, วิเศษ, ยิ่งใหญ่, ยอดเยี่ยม" (นันทน์ภัส ภาวนาภรณ์, 2556)

สำหรับคำแสดงความคิดเห็นเชิงลบ เราก็สามารถอธิบายตามกลุ่มความหมาย ของคำจาก "แย่นิดหน่อย" ไปจนถึง "แย่มาก ๆ" ได้เช่นเดียวกัน ดังนี้

"Inferior, Poor, Wicked" = Bad กลุ่มคำนี้แปลว่า "ด้อยกว่า, แย่" "Awful, Dreadful, Terrible, Horrible" = Very Bad กลุ่มคำนี้แปลว่า "แย่มาก, เลวมาก"

นอกจากนี้เราก็สามารถแสดงความคิดเห็นของเราด้วยการใช้กลุ่มคำเหล่านี้ คือ Exciting = น่าตื่นเต้น Fascinating = น่าหลงใหล Interesting = น่าสนใจ Boring = น่าเบื่อ หากเราอยากให้อีกกลุ่มคำที่มีความหมายแบบนี้แต่เป็นการแสดงความรู้สึกก็ต้อง เปลี่ยนรูปโดยตัด "ing" ออก แล้วใส่ "ed" เข้าไปแทน ยกตัวอย่าง เช่น Excited = รู้สึกตื่นเต้น Fascinated = รู้สึกหลงใหล Interested = รู้สึกสนใจ Bored = รู้สึกเบื่อ

องค์ประกอบและความสามารถในการเขียนแสดงความคิดเห็น

องค์ประกอบในการเขียนเพื่อแสดงความคิดเห็นหรือสื่อความหมายให้เข้าใจตรงกัน ทั้งผู้เขียนและผู้อ่านนั้น ประกอบด้วยองค์ประกอบที่สำคัญ 3 ส่วน คือ (จันทร์ไทย บล็อก, 2560)

1. ที่มา คือ เรื่องราวที่ชี้ให้เห็นถึงความจำเป็นที่ต้องแสดงความคิดเห็นนั้น ๆ ทำให้ผู้รับสารเกิดความเข้าใจและพร้อมจะรับฟังคำคิดเห็นต่อไป
2. ข้อสนับสนุน คือ ข้อเท็จจริง หลักการ กฎเกณฑ์ ความคิด และมติที่นำมาใช้ ประกอบให้เป็นเหตุเป็นผลที่ใช้สนับสนุนข้อสรุป
3. ข้อสรุป คือ ส่วนที่สำคัญที่สุดของการแสดงความคิดเห็น อาจจะเป็น ข้อเสนอแนะ ข้อวินิจฉัย หรือข้อสันนิษฐานเพื่อประเมินค่า เพื่อให้ผู้อ่านพิจารณายอมรับหรือนำไป ปฏิบัติและแก้ไขได้

หลักสำคัญในการเขียนแสดงความคิดเห็นประการสุดท้ายที่สำคัญเหมือนกัน คือ มารยาทในการแสดงความคิดเห็น ผู้เขียนจะต้องใช้ภาษาที่ชัดเจน เข้าใจง่าย และใช้ถ้อยคำที่สุภาพ สมเหตุสมผล ตรงประเด็น ไม่ออกนอกเรื่อง ข้อมูลและหลักฐานที่นำมาใช้ประกอบความคิดเห็นต้อง เป็นเรื่องจริง ไม่ใช่ข้อมูลเท็จ หรือมีจุดประสงค์เพื่อหลอกลวง ไม่แสดงความคิดเห็นส่วนตัวในลักษณะ การใช้อารมณ์ความรู้สึกทั้งหมด โดยปราศจากเหตุผลหรือข้อเท็จจริง และควรใช้คำและภาษาที่สุภาพ ให้เกียรติผู้เขียน ไม่ก้าวร้าวหยาบคาย หรือใช้คำที่คะนอง เป็นต้น

สุพรรณษา ไชยาโส (2556) ได้นำเสนอองค์ประกอบของการเขียนแสดงความคิดเห็นไว้ดังต่อไปนี้

1. การตั้งชื่อ ควรตั้งชื่อเรื่องให้เร้าความสนใจผู้อ่าน และสอดคล้องกับเนื้อหาที่จะเขียน เพราะชื่อเรื่องเป็นส่วนที่ผู้อ่านจะต้องอ่านเป็นอันดับแรก และเป็นการบอกขอบเขตของเรื่องด้วย
2. การเปิดเรื่อง ใช้หลักการเขียนเช่นเดียวกับคำนำ และควรเปิดเรื่องให้น่าสนใจ ชวนให้ผู้อ่านติดตามเรื่องต่อไป
3. การลำดับ ควรลำดับเรื่องให้มีความต่อเนื่องสอดคล้องกันตั้งแต่ต้นจนจบไม่ควรเขียนวกไปวนมา เพราะผู้อ่านอาจเกิดความสับสนจนไม่สามารถแยกแยะได้ว่าส่วนใดเป็นข้อเท็จจริงและส่วนใดเป็นการแสดงความคิดเห็น
4. การปิดเรื่อง ใช้หลักการเช่นเดียวกับการเขียนสรุปและควรปิดเรื่องให้ผู้อ่านประทับใจ

Hipps (2018) ได้อธิบายเกี่ยวกับการเขียนแสดงความคิดเห็นภาษาอังกฤษ ว่ามีองค์ประกอบ 3 ส่วน ได้แก่ Strong feeling, Clear opinion statement, และ Supporting reasons

โดยสรุปแล้ว องค์ประกอบของการเขียนแสดงความคิดเห็น จะประกอบด้วยสิ่งที่สำคัญอยู่ 3 ประการ ได้แก่ การแสดงความคิดเห็นหรืออารมณ์ การให้เหตุผลพร้อมกับการยกตัวอย่างประกอบ และการสรุปความคิดเห็นอย่างชัดเจน

ความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพ มีรายละเอียดดังต่อไปนี้
 กัลยากร มั่นถาวรวงศ์ (2556) กล่าวว่า การใช้ภาษาในการเขียนควรใช้อย่างชัดเจน ไม่เินยื้อ มีการใช้ถ้อยคำอย่างเหมาะสมกับเรื่อง นอกจากนี้ ยังต้องใช้คำที่สื่อความหมายได้ตรงตามอารมณ์และความรู้สึกของผู้เขียน และควรหลีกเลี่ยงการใช้ถ้อยคำที่แสดงอารมณ์รุนแรง ซึ่งอาจก่อให้เกิดความขัดแย้งอย่างรุนแรงตามมาในภายหลังได้

Douglas (2000) ได้แบ่งประเภทการประเมินงานเขียนที่เป้นพื้นฐานไว้ 6 ประเภท ดังนี้

1. เนื้อหา (Content) โดยพิจารณาว่าเนื้อหาสัมพันธ์กับจุดประสงค์การเชื่อมโยงความคิดสอดคล้องกัน การอธิบายที่สามารถใช้ประสบการณ์ของตนเอง ในการยกตัวอย่าง และการแสดงความคิดเห็น
 2. การเรียบเรียงเนื้อหา (Organization) พิจารณาจากความเหมาะสมของคำนำ การเรียงลำดับ ความคิด การสรุป และความยาวของงานเขียน
 3. การใช้ภาษาในการสื่อความของงานเขียน (Discourse) พิจารณาถึงความสัมพันธ์ของเนื้อหาที่เขียนกับประโยคที่เป็นใจความหลักของเรื่องการใช้ภาษาที่หลากหลาย สละสลวย และความสอดคล้องของความคิดในแต่ละย่อหน้า
 4. การเรียงลำดับคำในประโยค และความถูกต้องด้านกฎเกณฑ์ทางโครงสร้างไวยากรณ์ (Syntax)
 5. การเลือกใช้คำศัพท์ (Vocabulary) ที่สื่อความหมายได้ชัดเจน เหมาะสมกับระดับชั้นของผู้เรียน และถูกต้องตามหลักการใช้ภาษา
 6. กลไกทางภาษา (Mechanics) ได้แก่การสะกดคำ เครื่องหมายวรรคตอน การเขียนอักษรตัวใหญ่
- Flower and Hayes (1980) กล่าวว่า การเขียนเป็นกระบวนการในการสร้างความคิดอันเกิดจากการนำภูมิความรู้เดิมมาใช้ ในการสร้างความคิดใหม่โดยผ่านกระบวนการรวบรวมและเรียบเรียงข้อมูลอย่างมีความหมายตามหลักภาษาที่ถูกต้อง โดยคำนึงถึงความรู้สึกรู้สึกของผู้อ่านที่มีต่อเนื้อเรื่องเพื่อให้ผู้อ่านได้เข้าใจวัตถุประสงค์ของผู้เขียน
- Jacobs et al (1981) กล่าวถึงความสามารถในการสื่อความหมายของผู้เขียนว่าเป็นความสามารถที่มีตัวดัชนีบ่งชี้ได้ ซึ่งตัวดัชนีเหล่านี้จะประสานเข้าด้วยกันเพื่อให้เรียงความมีประสิทธิภาพในการสื่อความได้อย่างชัดเจน ตัวดัชนีแสดงความสามารถในการเขียนดังกล่าว ได้แก่
1. เนื้อหา (Content) สามารถเขียนขยายความเนื้อหาได้อย่างต่อเนื่อง สมเหตุสมผล และเกี่ยวข้องกับเรื่องที่เขียน
 2. การเรียบเรียงความคิด (Organization) สามารถเขียนเรียงความได้อย่างสละสลวย แสดงความคิดเห็นได้อย่างต่อเนื่อง
 3. การใช้คำศัพท์ (Vocabulary) สามารถเลือกใช้คำศัพท์ที่มีความลึกซึ้งเหมาะสม รวมทั้งการใช้สำนวนการเขียนที่เหมาะสมด้วย

4. การใช้ไวยากรณ์ (Language Use) สามารถใช้กับประโยคแบบซับซ้อนได้ดี มีความสอดคล้องระหว่างประธานกับกริยาและยังสามารถเรียงลำดับคำในประโยคได้อย่างถูกต้อง

5. การใช้กลไกทางภาษา (Mechanics) สามารถใช้เครื่องหมายวรรคตอน ตัวสะกด อักษรนำ และการขึ้นย่อหน้าได้

พิตรวัลย์ โกวิทวาทิ (2540) กล่าวว่า นอกจากเนื้อหาสาระ การวางรูปแบบไวยากรณ์ ลีลาและกลไกในการเขียนแล้ว องค์ประกอบที่จะช่วยให้นักเรียนเขียนได้ ประกอบด้วย

1. มีความรู้ดีในเรื่องที่จะเขียน
2. มีจุดประสงค์แจ่มแจ้งว่าจะส่งสารเพื่อเหตุใดและสามารถให้ผู้รับเข้าใจสิ่งที่ตนส่งสารไปให้

3. มีความรู้เกี่ยวกับองค์ประกอบของภาษา คือ โครงสร้างทางไวยากรณ์ ใช้คำศัพท์ และรู้จักแบบแผนของการเรียน ได้แก่ เรื่องตัวสะกดเครื่องหมายวรรคตอน

4. มีความสามารถในการสื่อความหมายด้วยการเขียน สามารถเขียนโดยใช้ถ้อยคำสำนวน รูปแบบการเขียนได้เหมาะสมตรงตามจุดประสงค์ที่วางไว้

5. เขียนได้รวดเร็วพอสมควรกับงานที่เขียน

กล่าวโดยสรุป การเขียนที่ดีจะต้องมีองค์ประกอบที่สำคัญที่จะทำให้การเขียนสามารถสื่อสารได้ ถูกต้ององค์ประกอบดังกล่าว ได้แก่ ลีลาในการเขียน การสะกดคำ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน ความรู้เรื่องคำศัพท์ โครงสร้างไวยากรณ์และการเลือกประโยคและสำนวนภาษาได้ถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์ และความสามารถทางการเขียน คือความสามารถในการเรียบเรียงคำศัพท์สำนวน ต่าง ๆ อย่างถูกหลักโครงสร้างไวยากรณ์ เป็นข้อความสละสลวยและเหมาะสมถูกต้องตามความนิยมของภาษาเขียน

การวัดและประเมินผลความสามารถทางการเขียนแสดงความคิดเห็น

การประเมินความสามารถในการเขียน มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินผลงานเขียนของผู้เรียนทำให้ผู้สอนสามารถทราบถึงพัฒนาการของการเรียนรู้ของผู้เรียน และเป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนให้บรรลุวัตถุประสงค์การเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ สำหรับการประเมินความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ประเมินงานเขียนของผู้เรียนในแผนการจัดการเรียนรู้สุดท้าย รวมทั้งประเมินงานเขียนก่อนเรียนและหลังเรียน

พงษ์พิชญ์ นิรุตตินานนท์ (2559) ได้นำเสนอข้อมูลในการพิจารณางานเขียนแสดงความคิดเห็น ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ผู้เขียนควรเขียนเนื้อหาเกี่ยวกับประเด็นที่เป็นที่สนใจของสังคมหรือเป็นเรื่องที่ทันสมัยอาจเกี่ยวกับเหตุการณ์ทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม ศาสนา ศิลปะ วิทยาศาสตร์ หรือข่าวเหตุการณ์ประจำวัน ทั้งนี้ผู้เขียนต้องมีความรู้และเข้าใจเรื่องที่จะแสดงความคิดเห็นเป็นอย่างดี เพื่อที่จะแสดงความคิดเห็นอย่างลึกซึ้ง
2. การให้ข้อเท็จจริงข้อมูลที่เลือกมานั้นจะต้องมีรายละเอียดต่าง ๆ เช่น ที่มาของเรื่อง ความสำคัญ และเหตุการณ์ เป็นต้น
3. ผู้เขียนควรลำดับเรื่องให้มีความต่อเนื่องสอดคล้องกันตั้งแต่ต้นจนจบ ไม่ควรเขียนวกไปวนมา เพราะผู้อ่านอาจเกิดความสับสนจนไม่สามารถแยกแยะได้ว่าส่วนใดเป็นข้อเท็จจริง และส่วนใดเป็นการแสดงความคิดเห็น

Sara Parenzin (2013) ได้ระบุเกณฑ์การวัดและประเมินโดยพิจารณาตามเกณฑ์การประเมินการเขียนแสดงความคิดเห็นตามมาตรฐานการศึกษาของรัฐ ดังนี้

1. ความคิดเห็นที่ชัดเจน (Statement of purpose/Focus)
2. ความต่อเนื่องของเนื้อหา (Organization)
3. การยกตัวอย่างและให้เหตุผลประกอบ (Elaboration of Evidence)
4. การใช้ภาษาและคำศัพท์ (Language and Vocabulary)
5. กลไกทางภาษา (Conventions)

มาตรฐานการศึกษาของรัฐ (Plagiarism & Students, 2012) ได้ระบุเกณฑ์ที่ใช้ในการประเมินการเขียนแสดงความคิดเห็นและการเขียนโต้แย้งไว้ ดังต่อไปนี้

1. ความคิดเห็น (Focus/Claim)
2. ความต่อเนื่องของเนื้อหา (Organization/Structure)
3. การยกเหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ (Evidence/Support)
4. การวิเคราะห์ความเชื่อมโยงระหว่างความคิดเห็นและเหตุผล (Analysis)
5. การใช้ภาษา (Language)

Jacobs et al (1981) ได้เสนอเกณฑ์ที่ใช้ในการประเมินงานเขียน ที่เรียกว่า ESL Composition Profile ซึ่งประกอบไปด้วย 5 ด้าน คือ

1. เนื้อหา (Content)
2. การเรียบเรียง (Organization)
3. คำศัพท์ (Vocabulary)
4. การใช้ภาษา (Language use)
5. กลไกทางภาษา (Mechanics)

โดยมีเกณฑ์การวัดระดับความสามารถในการเขียนไว้ 4 ระดับ ประกอบด้วย ระดับที่ 4 ดีมากถึงดีเยี่ยม (Very good to excellent) ระดับที่ 3 ปานกลางถึงดี (Average to good) ระดับที่ 2 อ่อนถึงพอใช้ (Poor to fair) และระดับที่ 1 อ่อนมาก (Very poor) โดยมีคะแนนเต็ม 20 คะแนน

ผู้วิจัยปรับใช้เกณฑ์การประเมินการเขียนแสดงความคิดเห็นจากมาตรฐานการศึกษาของรัฐ และ Jacobs et al (1981) เนื่องจากครอบคลุมองค์ประกอบของการเขียนแสดงความคิดเห็น โดยปรับเกณฑ์การให้คะแนนด้วยความเหมาะสมกับความสามารถของนักเรียน ทำให้ผู้เรียนทราบข้อบกพร่องในงานของตน และสามารถนำไปแก้ไขและพัฒนาความสามารถในการเขียนของตนเองได้ต่อไป ผู้วิจัยได้ปรับรายละเอียดการให้คะแนนให้เหมาะกับระดับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 2 เกณฑ์การประเมินความสามารถด้านการเขียนโดยประยุกต์จาก
มาตรฐานการศึกษาของรัฐและจาโคปส์

ข้อ	เกณฑ์การประเมินงานเขียน	4	3	2	1
1	การเขียนประโยคแสดงความคิดเห็น (Stating opinions)	เขียนประโยคแสดงความคิดเห็นครบถ้วน และเกี่ยวข้องกับหัวข้อที่กำหนด	เขียนประโยคแสดงความคิดเห็น มีใจความพอประมาณ แต่ยังคงเกี่ยวข้องกับหัวข้อที่กำหนด	เขียนประโยคแสดงความคิดเห็นไม่ชัดเจน และไม่เกี่ยวข้องกับหัวข้อที่กำหนด	ไม่มีการเขียนประโยคแสดงความคิดเห็น

ข้อ	เกณฑ์การประเมินงานเขียน	4	3	2	1
2	การเขียนให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ (Reasons and Examples Providing)	เขียนให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ ได้สมบูรณ์สอดคล้อง ต่อเนื่องและเข้าใจ มีข้อความมาสนับสนุนอย่างชัดเจน	เขียนให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ ยังไม่สมบูรณ์ แต่มีความต่อเนื่อง สอดคล้องกัน มีข้อความสนับสนุน	เขียนให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ ยังไม่สมบูรณ์ ไม่ต่อเนื่อง และไม่มีข้อความสนับสนุนที่ชัดเจน	ไม่มีการเขียนให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ ขาดความสอดคล้อง ขาดข้อความสนับสนุน
3	การเขียนสรุปความคิดเห็น (Conclusion Providing)	เขียนสรุปความคิดเห็นครบถ้วนและเกี่ยวข้องกับหัวข้อที่กำหนด	เขียนสรุปความคิดเห็น ยังไม่สมบูรณ์ แต่ยังคงเกี่ยวข้องกับหัวข้อที่กำหนด	เขียนสรุปความคิดเห็นไม่ชัดเจนและไม่เกี่ยวข้องกับหัวข้อที่กำหนด	ไม่มีการสรุปความคิดเห็น
4	การเรียบเรียงเนื้อหาการใช้คำเชื่อม (Organization : Transition words)	เขียนเรียบเรียงเนื้อหา มีความสอดคล้อง ต่อเนื่อง โดยใช้คำเชื่อมที่มีความถูกต้องและเหมาะสม	เขียนเรียบเรียงเนื้อหา มีความสอดคล้อง ต่อเนื่อง แต่การใช้คำเชื่อมยังไม่เหมาะสม	เขียนเรียบเรียงเนื้อหา ยังไม่มีความสอดคล้อง ต่อเนื่อง และมีปัญหาในการใช้คำเชื่อมหลายที่	เขียนเรียบเรียงเนื้อหา ไม่มีความสอดคล้อง ต่อเนื่อง ไม่มีการใช้คำเชื่อมในการเรียบเรียงเนื้อหา
5	กลไกทางภาษา (Mechanics)	การสะกดคำ การใช้ภาษา การใช้ประโยค การใช้เครื่องหมายวรรคตอนการใช้ตัวอักษรใหญ่ – เล็กมีความถูกต้องเหมาะสม สื่อความหมายได้ชัดเจน	การสะกดคำ การใช้ภาษา การใช้ประโยค การใช้เครื่องหมายวรรคตอนการใช้ตัวอักษรใหญ่ – เล็กมีข้อผิดพลาดเล็กน้อย แต่ยังสามารถสื่อความหมายได้	การสะกดคำ การใช้ภาษา การใช้ประโยค การใช้เครื่องหมายวรรคตอนการใช้ตัวอักษรใหญ่ – เล็กมีข้อผิดพลาดมาก แต่ยังสามารถสื่อความหมายได้	การสะกดคำ การใช้ภาษา การใช้ประโยค การใช้เครื่องหมายวรรคตอน การใช้ตัวอักษรใหญ่ – เล็กมีข้อผิดพลาดหลายที่ สื่อความหมายไม่ชัดเจน

สำหรับงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้พิจารณาเกณฑ์ในการวัดและประเมินงานเขียนแสดงความคิดเห็น ซึ่งในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5 นี้ ผู้เรียนจะต้องสามารถแสดงความคิดเห็นโดยการให้เหตุผลประกอบและยกตัวอย่างในเรื่องเกี่ยวกับเทคโนโลยีและสุขภาพได้ โดยพิจารณาตามเกณฑ์

การเขียนแสดงความคิดเห็นตามมาตรฐานการศึกษาของรัฐและจาคอปส์ โดยเลือกเกณฑ์มาพิจารณาในการเขียนแสดงความคิดเห็น ดังต่อไปนี้

1. การเขียนประโยคแสดงความคิดเห็น (Opinion Statement)
2. การเขียนให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ (Reasons and Examples Providing)
3. การเขียนสรุปความคิดเห็น (Conclusion Providing)
4. การเรียบเรียงเนื้อหา: การใช้คำเชื่อม (Organization: Transition Words)
5. กลไกทางภาษา (Mechanics)

จิตวิทยาสำหรับการสอนเขียนภาษาอังกฤษ

จิตวิทยาเป็นเรื่องจำเป็นในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ซึ่งจะช่วยให้การเรียนรู้บรรลุวัตถุประสงค์และทำให้การเรียนการสอนสมบูรณ์ยิ่งขึ้น จิตวิทยาที่ได้นำมาใช้ในการปฏิบัติการกรรมการเขียนภาษาอังกฤษ มีดังนี้ (พิตรวัลย์ โกวิทวที, 2540)

1. ความแตกต่างระหว่างบุคคล (Individual Differences) นักเรียนแต่ละคนย่อมมีความแตกต่างกัน ทั้งด้านสติปัญญา อารมณ์จิตใจ และทักษะนิสัย ดังนั้น ครูจึงต้องคำนึงถึงเรื่องการจัดกลุ่มจัดชั้นเรียนให้คละกันระหว่างนักเรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อน เพื่อให้นักเรียนได้ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน
2. ความพร้อม (Readiness) นักเรียนที่มีพื้นฐานการเรียนต่างกัน ความพร้อมย่อมไม่เหมือนกัน จึงต้องมีการตรวจความพร้อมของนักเรียนอยู่เสมอ ครูต้องสำรวจความรู้พื้นฐานของนักเรียนว่าพร้อมที่จะเรียนหรือไม่ อาจให้มีการทบทวนความรู้เดิม การที่นักเรียนมีความพร้อมจะทำให้นักเรียนเรียนได้ดี
3. แรงจูงใจ (Motivation) การให้นักเรียนทำงานหรือทำแบบฝึกหัด นักเรียนต้องการความสำเร็จ หรือทำได้เมื่อทำให้เกิดความพอใจและเกิดขวัญหรือกำลังใจ เกิดแรงจูงใจอยากทำต่อไปอีก ดังนั้น หากนักเรียนทำไม่ได้ ครูต้องหาบทเรียนง่ายๆ และทำซ้ำ ๆ จนนักเรียนเข้าใจเสียก่อนจึงจะสอนบทเรียนต่อไป ในการสอนครูจึงควรคำนึงถึงเรื่องต่อไปนี้

แรงจูงใจ → งาน / ความพอใจ / เกิดขวัญหรือกำลังใจ → ความสำเร็จ

ภาพประกอบที่ 1 แสดงผลที่ควรได้รับจากแรงจูงใจ

4. การเสริมกำลังใจ (Reinforcement) เป็นเรื่องสำคัญในการสอน เพราะคนเราเมื่อทราบว่าพฤติกรรมที่แสดงออกเป็นที่ยอมรับย่อมเกิดกำลังใจ การกล่าวชมนักเรียนในโอกาสที่เหมาะสม เช่น เก่ง ดี หรือแสดงท่าทางว่าพอใจในการกระทำของเขา ย่อมเป็นกำลังใจแก่นักเรียนเป็นอย่างมาก

นอกจากนี้ Joyce and Weil (1972) ได้กล่าวว่า เทคนิคการเรียนแบบกลุ่มร่วมมือเป็นเทคนิคที่ช่วยพัฒนาผู้เรียนทั้งทางด้านสติปัญญา ให้เกิดการเรียนรู้จนบรรลุถึงขีดความสามารถสูงสุดได้ โดยมีเพื่อนในวัยเดียวกัน กลุ่มเดียวกันเป็นผู้คอยแนะนำหรือช่วยเหลือ ทั้งนี้เนื่องจากผู้เรียนที่อยู่ในวัยเดียวกัน ย่อมจะมีการใช้ภาษาสื่อสารที่เข้าใจกันง่ายกว่าครูผู้สอน ซึ่งการเรียนการสอนแบบกลุ่มร่วมมือมีหลักที่ผู้สอนต้องคำนึงถึงอยู่ 3 ประการ คือ

1. มีรางวัลหรือเป้าหมายของกลุ่มในการจัดการเรียนการสอน ผู้สอนจะต้องตั้งเป้าหมายหรือรางวัลไว้เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความพยายามในการเรียนรู้มากขึ้นและพยายามปรับพฤติกรรมของตน เพื่อความสำเร็จของกลุ่ม รางวัลที่กำหนดอาจเป็นสิ่งของ ประกาศนียบัตรหรือคำชมเชย การเชิดชูเกียรติ แต่อย่างไรก็ตามครูผู้สอนต้องแจ้งให้ผู้เรียนทราบว่าไม่ควรแข่งขันกันเพื่อจุดประสงค์ต้องการรางวัลอย่างเดียว

2. ความหมายของแต่ละบุคคลในกลุ่มการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ถึงแม้จะอยู่ในรูปของกลุ่ม แต่จะต้องมีขั้นตอนที่สามารถบอกถึงความสามารถของสมาชิกแต่ละคนได้ว่าเข้าใจบทเรียนมากน้อยเพียงไร ในการเรียนแต่ละครั้งต้องมั่นใจว่าสมาชิกทุกคนในกลุ่มเข้าใจ เนื้อหาบทเรียน เป้าหมายของกลุ่มจะประสบผลสำเร็จได้ต้องขึ้นอยู่กับความรู้ความสามารถของทุกคน

3. สมาชิกในกลุ่มมีโอกาสในการช่วยเหลือให้กลุ่มประสบผลสำเร็จได้เท่าเทียมกัน นักเรียนทุกคนในกลุ่มมีส่วนช่วยเหลือกลุ่มของตนเองให้ผ่านกิจกรรมไปได้เท่าเทียมกัน ทั้งคนเก่งปานกลาง และอ่อน

เอกสารเกี่ยวกับเจตคติ

ความหมายของเจตคติ

คำว่า “เจตคติ” เป็นคำศัพท์ที่มีความหมาย เช่นเดียวกับคำว่า ทักษะคติ ตรงกับภาษาอังกฤษว่า “Attitude” ได้มีนักจิตวิทยาและนักศึกษาชาวไทยและชาวต่างประเทศได้ให้ความหมายของ “เจตคติ” ไว้ดังนี้

บุณธรรม กิจปริตติปริสสุทธี (2531) อธิบายความหมายว่า เจตคติ หมายถึง กิริยาท่าทางที่รวม ๆ ของบุคคลที่เกิดจากความพร้อมหรือความโน้มเอียงของจิตใจซึ่งแสดงออกต่อสิ่งเร้าหนึ่ง โดยแสดงออกมาในทางสนับสนุนซึ่งมีความรู้สึกเห็นดีเห็นชอบต่อสิ่งเร้านั้น

ชาญชัย อาจิณสมอาจารย์ (2535) อธิบายคำว่า “เจตคติ” หมายถึง ความรู้สึกของเอกัตบุคคลที่มีต่อวัตถุอย่างใดอย่างหนึ่ง คำว่าวัตถุในที่นี้ ใช้ในรูปของความหมายทั่ว ๆ ไป อาจเป็นวัตถุทางกายภาพ หรือวัตถุชนิดหนึ่ง เช่น คุณมีความรู้สึกอย่างไรต่อรถยนต์ที่ผลิตจากต่างประเทศ

Robbins (1993) อธิบายว่า เจตคติ คือการประเมินสิ่งที่ชอบหรือไม่ชอบ เกี่ยวกับวัตถุบุคคลหรือเหตุการณ์ ซึ่งสะท้อนถึงความรู้สึก เกี่ยวกับบางสิ่งบางอย่าง เช่นเมื่อฉันพูดว่า “ฉันชอบงานของฉัน” เป็นการแสดงความรู้สึกของฉันที่เกี่ยวข้องกับงาน

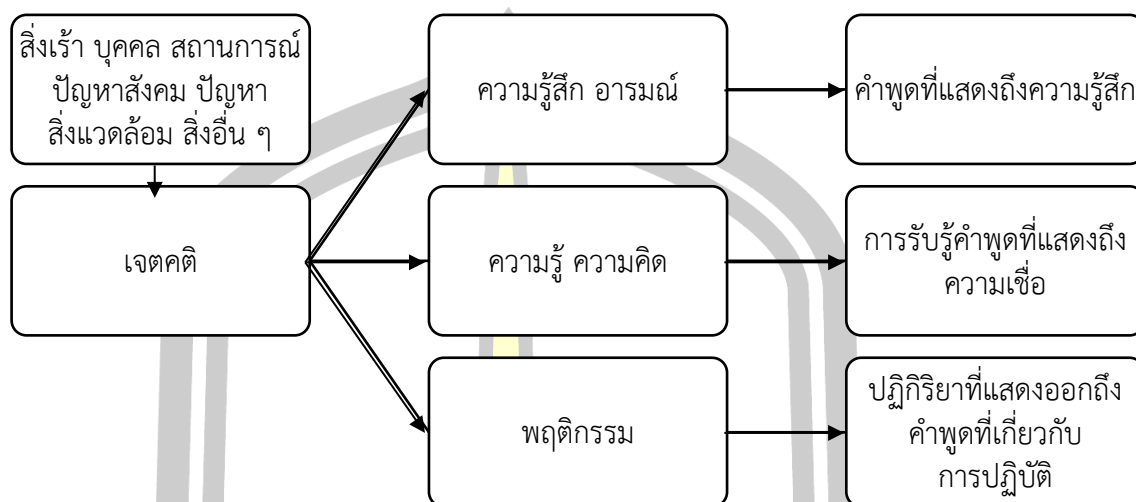
สรุปได้ว่า เจตคติ คือ ความรู้อันเป็นสภาวะความพร้อมของจิตใจ ที่เกิดจากประสบการณ์ซึ่งมีส่วนที่เป็นต่อนามธรรม วัตถุธรรม หรือสมมุติธรรมที่กำหนดต่อบุคคลหรือสิ่งใดสิ่งหนึ่งในแง่ว่าชอบหรือไม่ชอบอย่างไรและพร้อมที่จะแสดงออกมาเป็นความคิดเห็น

องค์ประกอบของเจตคติ

วรรณ เพ็ญอินทร์แก้ว (2529) อ้างถึงการแบ่งองค์ประกอบของเจตคติของ โรเซนเบิร์ก (Rosenberg) ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 อย่างคือ

1. องค์ประกอบทางด้านพุทธิปัญญา ได้แก่ ความเชื่อหรือแนวคิดหรือความรู้ต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งซึ่งอาจเป็นไปได้ทั้งในแง่ดีและแง่ไม่ดี
2. องค์ประกอบทางด้านปฏิบัติ เป็นองค์ประกอบที่มีแนวโน้มที่จะกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งต่อสิ่งของ บุคคล หรือสถานการณ์ ถ้ามีสิ่งเร้าที่เหมาะสมก็จะเกิดการปฏิบัติหรือปฏิบัติกริยาอย่างใดอย่างหนึ่งตอบสนอง
3. องค์ประกอบทางด้านความรู้สึก เป็นส่วนประกอบด้านอารมณ์ความรู้สึกที่จะเป็นสิ่งเร้าความคิดอีกต่อหนึ่ง และความรู้สึกนี้อาจแสดงออกโดยทางสีหน้าท่าทางที่เขาคิดถึงสิ่งนั้น เช่น โกรธเกลียด รัก ชอบ

ดังนั้น องค์ประกอบของเจตคติ ทั้ง 3 องค์ประกอบมีความสัมพันธ์กันระหว่างเจตคติ กับพฤติกรรม แต่เป็นที่เข้าใจอย่างง่ายว่า เจตคติมีความสำคัญอยู่ที่องค์ประกอบด้านจิตพิสัย มีรายละเอียดการแสดงองค์ประกอบของเจตคติ ดังภาพประกอบที่ 2

ภาพประกอบที่ 2 แสดงองค์ประกอบของเจตคติ

ไพบุรย์ อินทวิชา (2517) อธิบายเพิ่มเติมแนวคิดนี้ว่า เจตคติจะเกิดขึ้นเมื่อองค์ประกอบทั้งสามนี้มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน การพัฒนาเจตคติจึงเกิดการเรียนรู้และประสบการณ์ของบุคคลการติดต่อสัมพันธ์กับผู้อื่น การเลียนแบบในสังคม การปรับตัวให้เข้ากับสังคม สิ่งเหล่านี้จะรวมตัวกันเป็นรูปแบบของเจตคติของแต่ละบุคคล เจตคติจะต้องเกี่ยวเนื่องกับกระบวนการทางจิตวิทยาสังคม ได้แก่ การจูงใจ การตั้งใจเรียน การรับรู้ที่มาของเจตคติ

Foster (1952) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับเจตคติว่า ขึ้นอยู่กับสาเหตุ 2 ประการ

1. ประสบการณ์ที่บุคคลมีกับสิ่งของ บุคคล หมู่คณะหรือเรื่องราวต่าง ๆ หรือสถานการณ์ เจตคติจึงเกิดขึ้นในตัวบุคคลจากการได้พบเห็นคุ้นเคย ซึ่งถือได้ว่าเป็นประสบการณ์โดยตรงและจากการได้ยินได้ฟังได้เห็นรูปภาพหรือได้อ่านข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องนั้น ๆ แต่ไม่ได้พบเห็นไม่ได้ทดลองเกี่ยวกับของจริงด้วยตนเอง ซึ่งถือว่าเป็นประสบการณ์โดยอ้อม ดังนั้น บุคคลจะไม่มีเจตคติต่อสิ่งที่เขาไม่มีประสบการณ์ทั้งทางตรงและทางอ้อมเลย ซึ่งในเรื่องประสบการณ์ของบุคคลนี้ Berch (1959) ได้กล่าวไว้ว่า ถ้าบุคคลหนึ่งบุคคลใดมีความพอใจในการได้มีประสบการณ์หนึ่งแล้ว ก็ถือได้ว่าบุคคลนั้นมีแนวโน้มที่จะมีเจตคติที่ดีต่อสิ่งนั้น แต่ตรงกันข้ามก็ถือว่ามีแนวโน้มเจตคติที่ไม่ดีต่อสิ่งนั้นด้วย

2. ระบบค่านิยมและการตัดสินใจ เนื่องจากคนในแต่ละกลุ่มมีค่านิยมและการตัดสินใจตามค่านิยมไม่เหมือนกัน ดังนั้น คนแต่ละกลุ่มจึงอาจมีเจตคติต่อสิ่งเดียวกันแตกต่างกันได้ การที่บุคคลหนึ่งบุคคลใดจะมีเจตคติที่ดีหรือไม่ดีต่อสิ่งหนึ่ง หรือมีความรู้ว่สิ่งนั้นถูกสิ่งนั้นผิด ย่อมขึ้นอยู่กับวัฒนธรรม ค่านิยม หรือมาตรฐานของกลุ่มที่บุคคลนั้นใช้ชีวิตร่วมกันอยู่ เพราะเมื่อบุคคลแต่ละคนอยู่ในสังคมย่อยๆ ได้เห็นตัวอย่างการกระทำต่าง ๆ จากสังคม เช่น สิ่งที่สั่งสอน อบรม ถ่ายทอดกันทางวัฒนธรรมของสังคมนั้น ๆ นอกจากเป็นแนวปฏิบัติให้แก่คนในสังคมนั้น ๆ แล้ว ยังมีระบบการให้รางวัลและการลงโทษอยู่ด้วย ดังนั้น เจตคติของบุคคลจึงเกิดขึ้นจากการเรียนรู้จากสภาพแวดล้อมที่เขาอยู่ ความรู้สึกและข่าวสารต่าง ๆ จากบุคคลและสิ่งแวดลอมที่มีอิทธิพลต่อการสร้างเจตคติเฉพาะตัว และจากการที่บุคคลมีการติดต่อสัมพันธ์กันกับกลุ่มต่าง ๆ ทางสังคม ความต้องการที่จะเป็นส่วนหนึ่งส่วนใดนั้น ทำให้บุคคลต้องเรียนรู้ถึงการสร้างเจตคติบางอย่างให้เหมือนกลุ่มที่ตนอยู่ ซึ่งต่อมาเจตคติที่ได้จากกลุ่มอาจกลายมาเป็นเจตคติเฉพาะตัว

ลักษณะของเจตคติ

เจ็ดศักดิ์ โฆวาสินธ์ (2527) กล่าวถึงลักษณะของเจตคติ สรุปได้ดังนี้

เจตคติเป็นความรู้สึกทางจิตใจที่มีต่อสิ่งเร้าสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เจตคติเป็นผลที่ขึ้นอยู่กับบุคคล ประเมินผลจากสิ่งเร้าแล้วแปรเปลี่ยนมาเป็นความรู้สึกภายในที่ก่อให้เกิดแรงจูงใจที่จะแสดงพฤติกรรม

เจตคติเป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้มากกว่าเป็นสิ่งที่กำหนดขึ้นเองหรือมีมาตั้งแต่กำเนิด เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นแล้วมีลักษณะคงที่และเปลี่ยนแปลงได้ยาก แต่เมื่อการเรียนรู้หรือประสบการณ์เปลี่ยนไปเจตคดีย่อมเปลี่ยนแปลงได้ไปด้วย เจตคติของบุคคลแปรค่าได้ทั้งคุณภาพและความเข้มข้น โดยจะครอบคลุมช่วงของเจตคตินั้น คือ ทางบวก ทางลบ หรือเป็นกลาง

วนิช บรรจง (2515) กล่าวถึงลักษณะของเจตคติที่สำคัญ ๆ ดังนี้

เจตคติเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจากกระบวนการเรียนรู้หรือประสบการณ์ของคน หากเป็นสิ่งที่ติดตัวมาแต่กำเนิด เมื่อเด็กเกิดการเรียนรู้ จะมีความรู้สึกและความคิดเห็นต่อสิ่งที่เรียนรู้นั้น เจตคติเป็นสภาพจิตที่มีอิทธิพลต่อการคิดและการกระทำของมนุษย์เป็นอันมาก เพราะมันจะเป็นส่วนประกอบ ที่กำหนดแนวทางได้ว่า คนประสบสิ่งใดแล้วคนนั้น ๆ จะมีท่าทีต่อสิ่งนั้นอันจำกัด

เจตคติเป็นสภาพทางจิตใจที่มีความถาวรพอสมควร มิฉะนั้นแล้วคงไม่สามารถกำหนดท่าทีของคนได้เป็นประจำ เจตคติเป็นสิ่งที่มิอิทธิพลต่อความคิดและการกระทำของ

บุคคลเป็นอันมาก ถ้าเรามีเจตคติที่มั่นคงต่อสิ่งใดแล้ว เรามักมีแนวความคิดวนเวียนไปตามเจตคติของเราบางครั้งมีอิทธิพลมากถึงขนาดที่ทำให้คนไม่ยอมรับข้อเท็จจริงบางอย่างที่ขัดต่อเจตคติของตนเอง

การเปลี่ยนแปลงของเจตคติ

Colesnik (1970) กล่าวว่า เจตคติของบุคคลจะพัฒนาไปได้เกิดจากสาเหตุ เช่น บุคคลได้มีโอกาสสัมผัสกับบุคคลอื่น เกิดจากการที่บุคคลถ่ายทอดแบบอย่างการกระทำหรือความคิดของคนอื่นมาเป็นของตนเอง การที่บุคคลพยายามที่จะสนองความต้องการของตน

Gear (1970) ได้อธิบายถึงขั้นตอนของกระบวนการเปลี่ยนแปลงเจตคติซึ่งประกอบด้วยขั้นตอนดังนี้

1. การใส่ใจ (Attention)
2. ความเข้าใจ (Comprehension)
3. การมีสิ่งใหม่เกิดขึ้น (Yielding)
4. การเก็บเอาไว้ (Retention)
5. การกระทำ (Action)

โดยอธิบายเพิ่มเติมว่า ตัวกระบวนการสื่อความหมาย หรือการติดต่อข่าวสาร ทำให้ผู้รับเกิดการเปลี่ยนแปลงเจตคติได้แล้วก็จะเกิดขั้นตอนต่าง ๆ ทุกขั้นตอนไม่ใช่เกิดขึ้นเพียงขั้นตอนใดขั้นตอนหนึ่งเท่านั้น การที่ขั้นตอนเหล่านี้จะเกิดในบุคคลหรือไม่นั้นจะต้องอาศัยองค์ประกอบต่าง ๆ เช่น ความสามารถทางสติปัญญา ความขัดแย้งของข่าวสารหลาย ๆ อย่างทางเศรษฐกิจ และอื่น ๆ และสิ่งเหล่านี้จะมีส่วนทำให้ขั้นตอนบางขั้นตอนไม่เกิดขึ้นก็ได้

การวัดเจตคติ

บุญธรรม กิจปริดาบริสุทธิ (2534) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการวัดเจตคติไว้ดังนี้

การศึกษาเจตคติเป็นการศึกษาความคิดเห็น ความรู้สึกของบุคคลที่มีลักษณะคงเส้น คงวาหรืออย่างน้อยเป็นความคิดหรือความรู้สึกที่จะไม่เปลี่ยนแปลงในช่วงเวลาหนึ่ง ดังนั้นเนื้อหาหรือสิ่งเร้าให้แสดงกิริยาท่าทีออกมาต้องมีโครงสร้างแน่นอน เจตคติเป็นสิ่งที่ไม่สามารถวัดได้หรือสังเกตได้โดยตรง ฉะนั้นการวัดเจตคติจึงเป็นการวัดหรือสังเกตได้โดยตรง ดังนั้นการวัดเจตคติจึงเป็นการวัดทางอ้อมจากแนวโน้มที่บุคคลจะแสดงออกหรือ ประพฤติปฏิบัติอย่างมีระเบียบแบบแผนคงที่ไม่ใช่พฤติกรรมโดยตรงของมนุษย์

การศึกษาเจตคติของบุคคลนั้นไม่ใช่เป็นการศึกษาแต่เฉพาะทิศทางเจตคติของบุคคลเท่านั้น แต่ต้องศึกษาถึงระดับความมากน้อยหรือความเข้มของเจตคตินั้นด้วย โดยทั่วไปกำหนดให้เจตคติมีทิศทางเป็นเส้นตรงและต่อเนื่อง

สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ และคณะ (2529) ได้กล่าวถึงการวัดเจตคติว่าทำได้หลายวิธี คือ บางวิธีเน้นความเป็นมิติเดียวกันมากกว่าวิธีอื่น บางวิธีเน้นทางการกำหนดช่วงคะแนนเท่ากัน บางวิธีเน้นในการสร้างทฤษฎีผู้วิจัยสามารถที่จะเลือกตัดสินใจใช้วิธีวัดแบบใดแบบหนึ่งหรือหลายแบบก็ได้ แต่ที่นิยมกันได้แก่การวัดของไลเคิร์ต (Likert) เพราะมาตรการวัดเจตคติแบบวัดโดยใช้ข้อความเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่ง สอบถามความคิดเห็นของบุคคลที่มีต่อเรื่องนั้นแล้วให้บุคคลนั้นแสดงความรู้สึกต่อข้อความดังกล่าว การตอบสนองข้อความนั้นอาจเป็นไปได้ทั้งเห็นด้วยและไม่เห็นด้วยกับข้อความนั้นหรือแสดงความไม่แน่ใจกับข้อความนั้น มีวิธีการสร้างข้อความโดยเขียนข้อความเกี่ยวกับคุณลักษณะของเรื่องที่จะสอบถามให้ครอบคลุมลักษณะที่สำคัญให้ครบถ้วนทุกแง่มุมโดยให้มีข้อความที่แสดงคุณค่าทั้งทางด้านบวกและด้านลบ กำหนดระดับ (Scale) ของการตอบสนองในแต่ละข้อความที่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยโดยแบ่งออกเป็น 5 ระดับ คือ

1. เห็นด้วยอย่างยิ่ง (Strongly Agree)
2. เห็นด้วย (Agree)
3. ไม่แน่ใจ (Uncertain)
4. ไม่เห็นด้วย (Disagree)
5. ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง (Strongly Disagree)

ให้ผู้ตอบอ่านข้อความที่กำหนดขึ้นในแต่ละข้อ แล้วแสดงความรู้สึกว่าเห็นด้วยกับข้อความนั้นมากน้อยเพียงใดหรือระดับใด หรืออีกในแง่หนึ่งให้พิจารณาแต่ละข้อความนั้นกล่าวถึงเรื่องต่าง ๆ ตรงกับความรู้สึกของผู้ตอบในระดับใด ในระดับการให้น้ำหนักคะแนนเพื่อแทนระดับเจตคติตามวิธีการของไลเคิร์ต สามารถให้ได้ 3 วิธี คือวิธีใช้หลักของคะแนนมาตรฐาน วิธีการกำหนดค่าน้ำหนักและวิธีหาผลรวมของน้ำหนัก ความเป็ยงเบนทั้งสามวิธีจะได้น้ำหนักความคิดเห็นของบุคคลได้สอดคล้องสัมพันธ์กัน ในเชิงปฏิบัตินิยม กำหนดค่าน้ำหนักเป็นค่าประจำระดับของแต่ละระดับความเห็น คือกำหนด 5-4-3-2-1 หรือแบบ 4-3-2-1-0 แต่ถ้าข้อความใดกล่าวในลักษณะลบ การให้น้ำหนักความเห็นของข้อความนั้นจะให้กลับเป็น 1-2-3-4-5 หรือ 0-1-2-3-4 เมื่อแต่ละระดับความเห็นของแต่ละข้อความ วัดเจตคติมีค่าประจำตายตัว การที่จะหาว่าบุคคลใดมีเจตคติเป็นอย่างไร ก็ใช้วิธีรวม

น้ำหนักหรือคะแนนการตอบทุกข้อความของแต่ละคน ถ้าน้ำหนักรวมจากการตอบข้อความทั้งหมด มีค่าสูงแสดงว่าระดับเจตคติของบุคคลนั้นต่อสิ่งนั้นเป็นไปในลักษณะพอใจหรือคล้อยตาม แต่ถ้าได้คะแนนหรือน้ำหนักรวมต่ำแสดงว่าบุคคลนั้นมีเจตคติไม่ดีต่อสิ่งนั้นหรือมีความรู้สึกไม่พอใจ คัดค้านสิ่งนั้น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

อรรวรรณ ธีวไสว (2556) ได้ศึกษาผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ LT กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียน จำนวน 40 คน ผลการศึกษา พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้แบบร่วมมือ LT ของนักเรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และ ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือ LT โดยภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

ฟ้าสว่าง พัฒนะพิเชษฐ์ (2555) ได้ทำการศึกษาการเรียนรู้แบบร่วมมือในการลดความวิตกกังวลของนักเรียนในการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งถือว่าเป็นอุปสรรคอย่างหนึ่งต่อการพัฒนาความสามารถทางภาษา ซึ่งเป็นการเรียนรู้แบบร่วมมือที่สมาชิกมารวมกลุ่มกันโดยทุกคนในกลุ่มจะช่วยกันทำงานเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย การวิจัยพบว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือช่วยลดความวิตกกังวลของผู้เรียนได้ โดยบรรยากาศในชั้นเรียนที่ผ่อนคลายจะสามารถช่วยให้นักเรียนไม่เกิดความวิตกกังวลและเรียนได้ดี รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือไม่ได้เป็นการเรียนรู้ที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความกลัว ทั้งยังทำให้ผู้เรียนเกิดมุมมองที่ดีต่อการเรียนและให้ความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรมอีกด้วย

อารยา ช่ออั้งชัย (2554) ได้ทำการค้นคว้าอิสระและเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการเขียนเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่สอนด้วยการสอนปกติและการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ โดยผลการทดลองพบว่า จากการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ นักเรียนมีการสร้างความคุ้นเคยไว้วางใจซึ่งกันและกัน การพูดจาสื่อสารสื่อความหมาย และการช่วยเหลือสนับสนุนให้กำลังใจ ยกย่องชมเชยกันอยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนการจัดความขัดแย้งนั้นอยู่ในระดับมากเมื่อเทียบกับการสอนแบบปกติ

ขวัญตา อาจนตรี (2544) การพัฒนาการสอนภาษาอังกฤษโดยหนังสือการ์ตูนและการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการศึกษาวิจัยพบว่าการพัฒนาการสอนภาษาอังกฤษโดยหนังสือการ์ตูนและการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ มีหลักการและ

เป้าหมายเพื่อนำการกลับมาช่วยเร้าความสนใจของผู้เรียน โดยใช้ภาพการ์ตูนอธิบายเรื่องราว ทำให้เกิดความคิดเข้าใจในเนื้อหาที่สอนง่ายยิ่งขึ้น เป็นการส่งเสริมพัฒนาการทางด้านทักษะความคิดสร้างสรรค์ และจินตนาการ อีกทั้งรูปแบบร่วมมือกันเรียนรู้ยังช่วยให้ผู้เรียนสามารถนำประสบการณ์ในชีวิตประจำวันมาใช้ในการเรียน รวมถึงการช่วยเหลือกันและกันในการเรียนรู้ และการตระหนักใน ความสำคัญของตนเองในการช่วยให้กลุ่มผู้ประสบผลสำเร็จ

งานวิจัยต่างประเทศ

Walter (2016) ได้ศึกษาประสิทธิผลของการทำงานด้วยกลุ่มร่วมมือในการเขียน แสดงความคิดเห็นของผู้เรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยให้ผู้เรียนเขียนแสดงความคิดเห็น โดยให้เหตุผลประกอบ พร้อมกับระบุที่มาให้ชัดเจน จากการวิจัย พบว่า ผู้เรียนรู้สึกสนุกและมีอิสระ จากครูผู้สอนระหว่างกระบวนการเขียน ผู้เรียนเรียนรู้ที่จะทำงานร่วมกันจากการหาคำศัพท์เฉพาะ และเรียนรู้ที่จะสื่อสารในการทำงาน นอกจากนี้ ครูผู้สอนยังได้สาธิตการใช้เครื่องหมายวรรคตอนและการใช้ตัวพิมพ์ใหญ่และตัวพิมพ์เล็ก แต่ผู้เรียนยังไม่สามารถทำได้ แต่สามารถแสดงความคิดเห็น ได้ดีกว่า

Alemayehu (2014) ได้ศึกษาการใช้การเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือในวิชาภาษาอังกฤษ เรื่องโรงเรียนที่ชอบ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่ออภิปรายเกี่ยวกับการนำรูปแบบการเรียนรู้ร่วมกันไปใช้ เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ ศึกษาจุดแข็งและจุดอ่อนของรูปแบบการเรียนรู้ร่วมกัน การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงบรรยายคุณภาพ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสังเกต แบบสัมภาษณ์ และขั้นตอนการทำงาน ผลการศึกษาวิจัย พบว่า การนำรูปแบบการเรียนรู้ร่วมกันไปใช้นั้นมีประสิทธิภาพ ซึ่งช่วยให้การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนในด้านวิชาการ ด้านจุดแข็งของรูปแบบการเรียนรู้ร่วมกัน ได้แก่ 1.) การใช้เครื่องมือที่มีโครงสร้างพื้นฐาน 2.) ครูผู้สอนสามารถออกแบบการเรียนรู้ที่สร้างแรงบันดาลใจให้นักเรียนกระตุ้นความคิด 3.) นักเรียนมีความสำคัญต่อการศึกษาวิจัยครั้งนี้ 4.) รูปแบบนี้สามารถใช้ได้ดี และ 5.) ครูเป็นผู้อำนวยความสะดวก ในขณะที่จุดอ่อนของรูปแบบการเรียนรู้ร่วมกัน ได้แก่ 1.) กระบวนการเรียนรู้ยังใช้รูปแบบแบบดั้งเดิม 2.) ใช้ภาษาอังกฤษไม่เต็มที่ 3.) กระบวนการเรียนรู้มีแนวโน้มสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ของหลักสูตร และ 4.) ในบริบทการเรียนการสอน ครูยังคงสอนตามสถานการณ์และเงื่อนไขของนักเรียน

Sheng (1987) ได้นำเสนอความเชื่อมโยงของการส่งเสริมการเรียนรู้ทางภาษาโดยการพึ่งพาตนเอง (Learner Autonomy) ซึ่งสามารถสร้างขึ้นได้ด้วยการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ

(Cooperative Learning) ซึ่งการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือนี้ สามารถเพิ่มความพร้อมและความสามารถในการเรียนแบบพึ่งพาตนเองได้ เนื่องจากการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือทำให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าของตนเอง (Self – esteem) มีความมั่นใจในตนเอง (Self – Confidence) สร้างแรงจูงใจในการเรียน (Motivation) ส่งเสริมความรับผิดชอบของผู้เรียน (Learner’s responsibility) พัฒนาทักษะการปฏิบัติงาน (Self – management Skills) และเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้จากการเรียนรู้แบบพึ่งพากันไปสู่การเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเองได้ (Moving from interdependence to independence)

Sewell (2009) ได้ศึกษาการเขียนเชิงสร้างสรรค์กับการมีปฏิสัมพันธ์ภายในสังคม ภาษาเป็นสมบัติของสังคมและภาษาเขียนที่มีอิทธิพลเป็นอย่างมากในการติดต่อสื่อสาร การมีปฏิสัมพันธ์ภายในสังคมนั้น ไม่ใช่เพียงการคิดระหว่างคนสองคนเท่านั้น แต่ยังรวมถึงความรู้สึกของผู้อื่นด้วย การเขียนเชิงสร้างสรรค์เป็นวิธีการหนึ่งของภาษาในการสร้างสรรค์ การมีปฏิสัมพันธ์ภายในสังคม แลกเปลี่ยนความคิดเห็นภาพสะท้อนบางเรื่องราวของงานเขียนที่สามารถทำให้ผู้อ่านเกิดภาพเกิดในใจได้

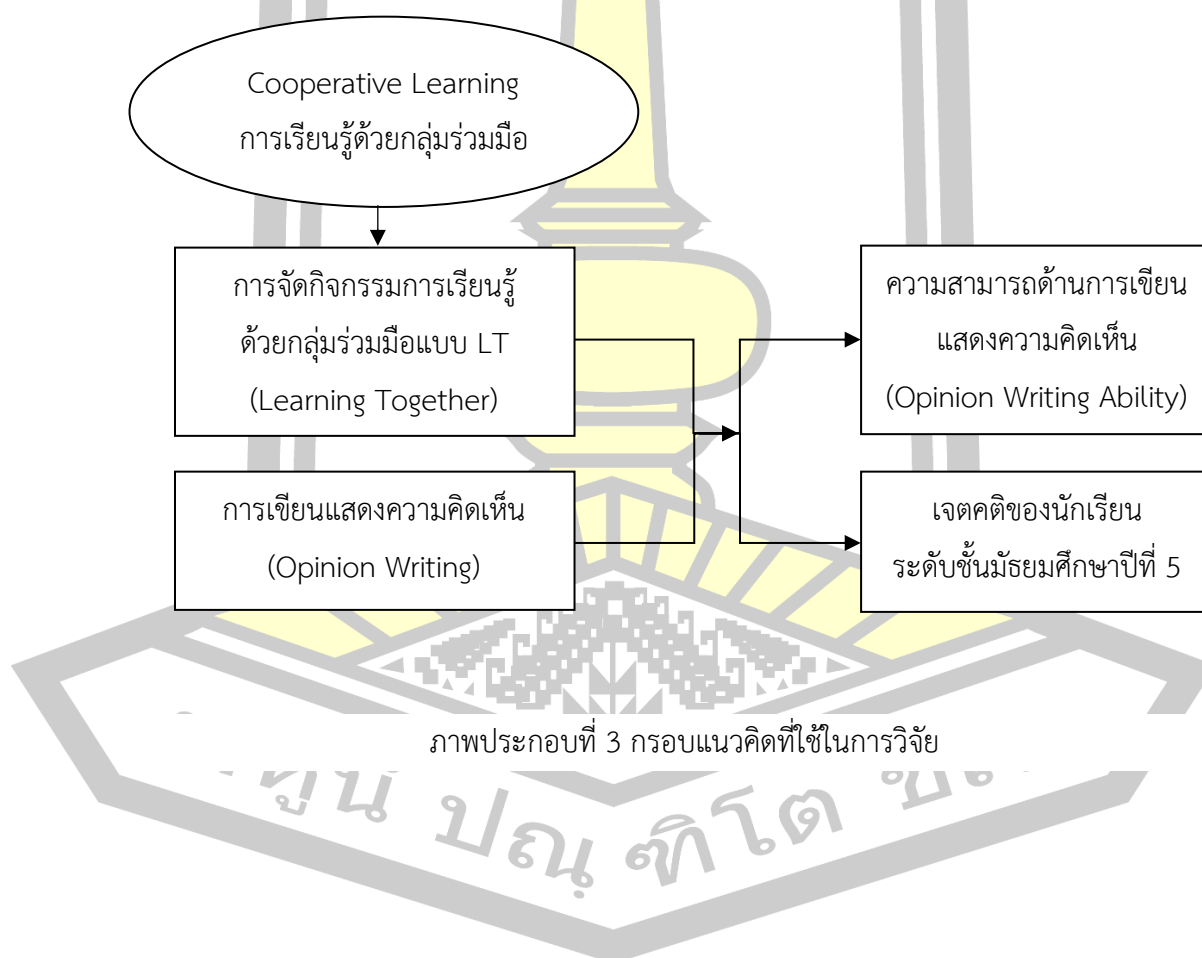
Vass et al (2008) ได้ศึกษาการเขียนเชิงสร้างสรรค์แบบร่วมมือเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของการสร้างแรงบันดาลใจของกลุ่มร่วมมือในชั้นเรียน ซึ่งมีเป้าหมายสำคัญเพื่อช่วยให้เข้าใจถึงความสามารถในการสร้างสรรค์ของเด็ก ๆ และเพื่ออธิบายวิธีการใช้ในการกระตุ้นพัฒนาผู้เรียนโดยใช้กิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์ในชั้นเรียน การทำวิจัยนี้ ใช้การสังเกตการณ์พัฒนาการของกลุ่มเด็ก ๆ ในช่วงชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และ 4 (เด็กอายุ 7 – 9 ขวบ) ในประเทศอังกฤษ โดยจัดให้นักเรียนทำกิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์เป็นคู่ แล้วบันทึกวิดีโอภาพและเสียงเพื่อสังเกตความสามารถในการอ่านการเขียนของเด็ก ๆ ในชั้นเรียน งานวิจัยนี้ได้แสดงให้เห็นถึงรูปแบบของการอภิปรายและวิธีการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มด้วยการเรียนรู้เรื่อง การรับผิดชอบร่วมกันในการร่วมมือทำกิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์ และความเชื่อมั่นในตัวเองของเด็ก ๆ ที่มีต่อการจัดกิจกรรมและสร้างแรงบันดาลใจให้เด็ก ๆ รู้สึกว่าสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นนั้นไม่ยากและเรียนรู้ที่จะรับผิดชอบการทำงานร่วมกับผู้อื่นด้วย

จากการศึกษาวิจัยในประเทศและต่างประเทศ สรุปได้ว่าการเขียนสามารถพัฒนาได้ด้วยเทคนิควิธีการที่เหมาะสม ซึ่งขึ้นอยู่กับตัวผู้เรียน วิธีการสอน และระดับชั้นเรียน โดยพบว่า การเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT (Learning Together) ทำให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีในการเรียนภาษาอังกฤษ สามารถเรียนร่วมกันได้อย่างมีความสุข ส่งผลให้มีความพัฒนาในเรื่องที่เรียน

แต่เนื่องจากในประเทศไทย งานวิจัยที่ศึกษาในเรื่องการนำการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT มาพัฒนาการเขียนภาษาอังกฤษในรูปแบบเฉพาะเจาะจงยังไม่แพร่หลายนัก ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับการนำรูปแบบการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT มาพัฒนาการเขียนแสดงความคิดเห็นภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งเป็นนักเรียนในระดับมัธยมปลายที่จะต้องเตรียมตัวทดสอบในระดับการศึกษาที่สูงขึ้นต่อไป

กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง “การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนแสดงความคิดเห็นโดยใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยใช้กรอบแนวคิดในการวิจัย ดังภาพประกอบที่ 3

ภาพประกอบที่ 3 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ เป็นการศึกษาความสามารถด้านการเขียนแสดงความคิดเห็น ภาษาอังกฤษและศึกษาเจตคติของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการใช้รูปแบบการจัด กิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ Learning Together ผู้วิจัยขอแนะนำวิธีดำเนินการวิจัย ตามลำดับขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดการกระทำกับข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียน สาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคาม ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 8 ห้องเรียน เป็นนักเรียนที่ได้เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานมาแล้ว รวมทั้งสิ้น 277 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/8 โรงเรียน สาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคาม ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 รวมทั้งสิ้น 18 คน ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster random sampling) เนื่องจาก เป็นนักเรียนที่เรียนในแผนการเรียนศิลป์ – ภาษา ได้เรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน รายวิชา การใช้ภาษาอังกฤษ และรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการอาชีพมาแล้ว ผู้วิจัยได้เข้าไปสังเกตการณ์ใน ห้องเรียน พร้อมทั้งมีข้อมูลการเรียนของนักเรียนในชั้นมาก่อน นักเรียนพอจะมีพื้นฐานในการเขียน ภาษาอังกฤษอยู่บ้าง และเป็นห้องเรียนที่ประกอบไปด้วยนักเรียนที่คละความสามารถ ได้แก่ นักเรียน ที่มีผลการเรียนเก่ง ปานกลาง อ่อน จำแนกตามระดับผลการเรียน ซึ่งนักเรียนบางส่วนมีปัญหาในการ เขียนภาษาอังกฤษ

3. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย ใช้เวลาในการทำวิจัย จำนวน 18 ชั่วโมง เวลา 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 ชั่วโมง ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 ไม่รวมการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มี 5 ชนิด ประกอบด้วย

1. แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT เรื่องการเขียนแสดงความคิดเห็น ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 3 แผน แผนละ 6 ชั่วโมง รวมเป็น 18 ชั่วโมง
2. แบบทดสอบวัดความสามารถทางการเขียนแสดงความคิดเห็นภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เป็นแบบทดสอบแบบอัตนัย จำนวน 1 ฉบับ
3. แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง (Semi-Structured Interview)
4. แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียน (Group-Work Observation Form)
5. แบบวัดเจตคติของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 (Attitude Scale)

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ ตามลำดับต่อไปนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้
 - 1.1 ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สารการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และคู่มือครู
 - 1.2 ศึกษาทฤษฎี หลักการ แนวการสอน กิจกรรมที่จะนำมาใช้เป็นแนวทางในการเรียนรู้เนื้อหาเพื่อวิเคราะห์เนื้อหา และกำหนดจุดประสงค์
 - 1.3 ศึกษาวิธีการเขียนแผนการเรียนรู้จากเอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 1.4 วิเคราะห์แผนการเรียนรู้ในเนื้อหาเกี่ยวกับจุดประสงค์และกิจกรรมการเรียนรู้
- โดยเนื้อหาที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ ได้แก่ เนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 เรื่อง การเขียนแสดงความคิดเห็น (Opinion Writing) ประกอบด้วย การเขียนแสดงความคิดเห็นจากข่าว ประสบการณ์ เหตุการณ์ในชีวิตประจำวัน สถานการณ์ในท้องถิ่น สังคม และโลก โดยในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้ใช้เนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีและสุขภาพ ซึ่งเป็นเรื่องที่น่าสนใจและมีความคุ้นเคยในชีวิตประจำวัน ดังรายละเอียดตามตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 3 การวิเคราะห์แผนการเรียนรู้หน่วยย่อย

แผนที่	เรื่อง	เนื้อหา	เวลา/ชั่วโมง
1	Expressing Opinions	- Definition of Expressing Opinions - Difference between Facts and Opinions - Transition Words - Vocabulary of Emotions	6
2	Writing Opinions	- Tenses - Sentences - Giving Reasons and Examples - Parts of Opinion Writing - Donating Blood - Friendship	6
3	Writing your Opinions	- Teens and internet addiction - Is technology good for our society? - Vegetarian eating for young people - 6 ways being a vegetarian could seriously mess you up - Giving Opinion	6

1.5 เขียนแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้จำนวน 3 แผน แผนละ 6 ชั่วโมง รวม 18 ชั่วโมง โดยยึดเนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้ และแนวการสอนจากคู่มือครู ซึ่งรายละเอียดใน แผนการจัดการเรียนรู้จะประกอบด้วยสาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนการสอนและการวัดประเมินผล ดังนี้

- แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Expressing Opinions
- แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง Writing Opinions
- แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง Writing your Opinions

1.6 เสนอแผนการจัดการเรียนรู้ต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้องของรูปแบบการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ ความสัมพันธ์ระหว่างจุดประสงค์ เนื้อหา กิจกรรม สื่อ และแหล่งเรียนรู้ การวัดและประเมินผลรวมทั้งเกณฑ์ที่ใช้วัดและประเมินผล

1.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้กลับมาปรับปรุงตามคำแนะนำและข้อเสนอแนะ

1.8 นำแผนเสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตร และผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดผลการวิจัย เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของรูปแบบการเขียนแผนความสัมพันธ์ระหว่างจุดประสงค์ เนื้อหา กิจกรรม สื่อ และแหล่งเรียนรู้ การวัด การประเมินผล เครื่องมือที่ใช้วัดและประเมินผล รวมทั้งเกณฑ์ในการวัดและประเมินผล

1.9 ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาและตรวจสอบความถูกต้องของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT (Learning Together) ในด้านความสัมพันธ์ระหว่างจุดประสงค์ เนื้อหา กิจกรรม สื่อ แหล่งเรียนรู้ การวัดและการประเมินผล รวมทั้งเกณฑ์ที่ใช้วัดและประเมินผล โดยใช้แบบประเมินที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อประเมินความสอดคล้องและความเหมาะสมของเครื่องมือ เป็นแบบ Rating Scale 5 ระดับ

1.10 นำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มาปรับปรุงตามที่ผู้เชี่ยวชาญเสนอแนะแล้ว เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้องอีกครั้ง เพื่อหาข้อบกพร่องเกี่ยวกับเนื้อหา ระยะเวลา การใช้สื่ออุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แล้วนำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มาปรับปรุงก่อนนำไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง

1.11 จัดพิมพ์แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทั้งหมด เพื่อเตรียมนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

2. แบบทดสอบการเขียนแสดงความคิดเห็น

2.1 ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เพื่อทราบเนื้อหา มาตรฐานการเรียนรู้และผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

2.2 ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนแสดงความคิดเห็น ภาษาอังกฤษ และกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT (Learning Together)

2.3 ศึกษาการสร้างแบบทดสอบ การวิเคราะห์เนื้อหา และจุดประสงค์การเรียนรู้

2.4 สร้างแบบทดสอบอัตร้อย 2 ฉบับ

2.5 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อพิจารณาความถูกต้องตามหลักวิชาและความเหมาะสม แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

2.6 จัดพิมพ์แบบทดสอบเป็นฉบับจริง เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

3. แบบวัดเจตคติ

3.1 ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนแสดงความคิดเห็นภาษาอังกฤษและกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT (Learning Together)

3.2 ศึกษาการสร้างแบบวัดเจตคติ

3.3 สร้างแบบวัดเจตคติ 1 ฉบับ

3.4 นำแบบวัดเจตคติที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษา และหาคุณภาพ (IOC) เพื่อพิจารณาความถูกต้องและความเหมาะสม แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

3.5 จัดพิมพ์แบบวัดเจตคติเป็นฉบับจริง เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

4. แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง

4.1 ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนแสดงความคิดเห็นภาษาอังกฤษและกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT (Learning Together)

4.2 ศึกษาการสร้างแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง

4.3 สร้างแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง 1 ฉบับ

4.4 นำแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อพิจารณาความถูกต้องและความเหมาะสม แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

4.5 จัดพิมพ์แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างเป็นฉบับจริง เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

5. แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียน

5.1 ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนแสดงความคิดเห็นภาษาอังกฤษและกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT (Learning Together)

5.2 ศึกษาการสร้างแบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม

5.3 สร้างแบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม 1 ฉบับ

5.4 นำแบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่มที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อพิจารณาความถูกต้องและความเหมาะสม แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

5.5 จัดพิมพ์แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนเป็นฉบับจริงเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

การจัดกระทำกับข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้จัดกระทำข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการทดลอง ตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. สังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จากการเรียนรู้โดยใช้แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT (Learning Together) โดยวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียน

2. ทดสอบการเขียนแสดงความคิดเห็นของนักเรียนจากแบบทดสอบความสามารถทางการเขียนแสดงความคิดเห็นภาษาอังกฤษ (Opinion Writing Test) ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบประเมินและเกณฑ์ในการประเมินการเขียนภาษาอังกฤษการดำเนินการจัดทำ ดังนี้

2.1 จัดทำแบบประเมินความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ โดยใช้เกณฑ์ประเมินแบบแยกส่วน (Analytic Rubrics) เพื่อให้ผู้ที่ทำหน้าที่ในการตรวจงานเขียน ทราบถึงองค์ประกอบในการเขียนที่ผู้วิจัยต้องการจะประเมินและใช้หลักเกณฑ์เดียวกัน ในการตรวจให้คะแนนงานเขียน โดยเมื่อตรวจให้คะแนนองค์ประกอบงานเขียนในแต่ละด้านเสร็จสิ้นแล้ว จะนำคะแนนทุกด้านมารวมกัน จากนั้นจึงนำคะแนนรวมที่ได้มาวิเคราะห์ เพื่อวัดระดับความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนในภาพรวม

เกณฑ์การตรวจประเมินงานเขียนครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ปรับจากเกณฑ์ของ Jacobs et al (1981) โดยผู้วิจัยกำหนดคะแนนเต็มไว้ 20 คะแนน เพื่อให้เหมาะสมกับความยาวของงานเขียน ซึ่งผู้วิจัยกำหนดให้เขียนเพียง 1 ย่อหน้า มีความยาวอยู่ระหว่าง 80 – 100 คำ หรือ 10 – 15 ประโยค และกำหนดองค์ประกอบของเกณฑ์การประเมิน ประกอบด้วย 5 ด้าน ดังนี้

เนื้อหา (Content)	4 คะแนน
การเรียบเรียง (Organization)	4 คะแนน
คำศัพท์ (Vocabulary)	4 คะแนน
การใช้ภาษา (Language use)	4 คะแนน
กลไกทางภาษา (Mechanics)	4 คะแนน
รวม	20 คะแนน

ผู้วิจัยได้ปรับเกณฑ์การให้คะแนนการเขียนโดยประยุกต์จากเกณฑ์ของ Jacobs et al (1981) ของแต่ละองค์ประกอบ ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4 เกณฑ์การให้คะแนนการเขียนโดยประยุกต์จากเกณฑ์ของจาคอปส์

ข้อ	เกณฑ์การประเมินงานเขียน	4	3	2	1
1	การเขียนประโยคแสดงความคิดเห็น (Stating opinions)	เขียนประโยคแสดงความคิดเห็นครบถ้วนและเกี่ยวข้องกับหัวข้อที่กำหนด	เขียนประโยคแสดงความคิดเห็นมีใจความพอประมาณแต่ยังคงเกี่ยวข้องกับหัวข้อที่กำหนด	เขียนประโยคแสดงความคิดเห็นไม่ชัดเจน และไม่เกี่ยวข้องกับหัวข้อที่กำหนด	ไม่มีการเขียนประโยคแสดงความคิดเห็น
2	การเขียนให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ (Reasons and Examples Providing)	เขียนให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบได้ สมบูรณ์สอดคล้องต่อเนื่องและเข้าใจ มีข้อความมาสนับสนุนอย่างชัดเจน	เขียนให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ ยังไม่สมบูรณ์ แต่มีความต่อเนื่อง สอดคล้องกัน มีข้อความสนับสนุน	เขียนให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ ยังไม่สมบูรณ์ ไม่ต่อเนื่อง และไม่มีข้อความสนับสนุนที่ชัดเจน	ไม่มีการเขียนให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ ขาดความสอดคล้อง ขาดข้อความสนับสนุน
3	การเขียนสรุปความคิดเห็น (Conclusion Providing)	เขียนสรุปความคิดเห็นครบถ้วน และเกี่ยวข้องกับหัวข้อที่กำหนด	เขียนสรุปความคิดเห็นยังไม่สมบูรณ์ แต่ยังคงเกี่ยวข้องกับหัวข้อที่กำหนด	เขียนสรุปความคิดเห็นไม่ชัดเจน และไม่เกี่ยวข้องกับหัวข้อที่กำหนด	ไม่มีการสรุปความคิดเห็น

ข้อ	เกณฑ์การ ประเมินงาน เขียน				
		4	3	2	1
4	การเรียบเรียง เนื้อหา การใช้คำเชื่อม (Organization: Transition words)	เขียนเรียบเรียง เนื้อหา มีความ สอดคล้อง ต่อเนื่อง โดยใช้คำเชื่อมที่มี ความถูกต้องและ เหมาะสม	เขียนเรียบเรียง เนื้อหา มีความ สอดคล้อง ต่อเนื่อง แต่การใช้คำเชื่อม ยังไม่เหมาะสม	เขียนเรียบเรียง เนื้อหา ยังไม่มีความ สอดคล้อง ต่อเนื่อง และมีปัญหาในการ ใช้คำเชื่อมหลายที่	เขียนเรียบเรียง เนื้อหา ไม่มีความ สอดคล้อง ต่อเนื่อง ไม่มีการ ใช้คำเชื่อมในการ เรียบเรียงเนื้อหา
5	กลไกทางภาษา (Mechanics)	การสะกดคำ การใช้ภาษา การใช้ประโยค การใช้เครื่องหมาย วรรคตอนการใช้ ตัวอักษรใหญ่ – เล็ก มีความถูกต้อง เหมาะสม สื่อความหมาย ได้ชัดเจน	การสะกดคำ การใช้ภาษา การใช้ประโยค การใช้เครื่องหมาย วรรคตอนการใช้ ตัวอักษรใหญ่ – เล็ก มีข้อผิดพลาด เล็กน้อย แต่ยังสื่อ ความหมายได้	การสะกดคำ การใช้ภาษา การใช้ประโยค การใช้เครื่องหมาย วรรคตอนการใช้ ตัวอักษรใหญ่ – เล็ก มีข้อผิดพลาด มาก แต่ยังสื่อ ความหมายได้	การสะกดคำ การใช้ภาษา การใช้ประโยค การใช้ เครื่องหมาย วรรคตอน การใช้ ตัวอักษรใหญ่ – เล็ก มี ข้อผิดพลาด หลายที่ สื่อความหมาย ไม่ชัดเจน

ระดับความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษ

เมื่อตรวจงานเขียนของผู้เรียนแล้ว ต้องมีการประเมินระดับความสามารถการเขียน
ของผู้เรียนโดยนำคะแนนการเขียนของผู้เรียนมาเทียบกับระดับความสามารถ ซึ่งผู้วิจัยดัดแปลงจาก
เกณฑ์ของ Jacobs et al (1981) ระดับความสามารถในแต่ละด้าน แบ่งเป็น 4 ระดับดังนี้

ตารางที่ 5 ระดับความสามารถการเขียนภาษาอังกฤษโดยประยุกต์จากเกณฑ์ของจาคอปส์

คะแนน	ระดับความสามารถการเขียนภาษาอังกฤษ
16-20	ดีมาก (Very good)
13-15	ดี (Good)
10-12	พอใช้ (Fair)
0-9	ปรับปรุง (Poor)

2.2 ผู้วิจัยนำเกณฑ์ในการประเมินที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจความถูกต้องเหมาะสมและนำมาแก้ไขปรับปรุง

3. แบบวัดเจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT (Learning Together)

แบบวัดเจตคติฉบับนี้สร้างขึ้นเพื่อสำรวจว่า ผู้เรียนที่มีต่อการเรียนการสอนและกิจกรรมต่าง ๆ ในการจัดการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT (Learning Together) มากน้อยเพียงใด เห็นประโยชน์ที่ได้รับจากการปฏิบัติกิจกรรมตามกระบวนการในการจัดการเรียนรู้ดังกล่าวหรือไม่ ซึ่งผู้วิจัยจะนำผลที่ได้จากแบบวัดไปปรับปรุงข้อบกพร่องในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ดียิ่งขึ้น และสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนในการจัดการเรียนการสอนครั้งต่อไป การจัดทำแบบวัดเจตคติที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT (Learning Together) มีดังนี้

3.1 สร้างแบบวัดเจตคติที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT (Learning Together) โดยศึกษาจากวิธีการวัดจิตพิสัยของลัวัน สายยศ (ลัวัน สายยศ, 2543)

3.2 สร้างแบบวัดเจตคติที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT (Learning Together) จำนวน 10 ข้อ ซึ่งเกี่ยวกับความรู้สึกของผู้เรียนที่มีต่อรูปแบบการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ และประโยชน์ที่ได้จากการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT (Learning Together) ทั้งในทางบวกและลบ แบบวัดเจตคติมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแนวคิดของไลเคอร์ท (Likert) มีเกณฑ์ดังนี้

ความหมายของระดับคะแนนที่ใช้ในการตอบแบบวัดเจตคติที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT (Learning Together)

ตารางที่ 6 ระดับคะแนนที่ใช้ในการตอบแบบวัดเจตคติ

ระดับคะแนน	ความหมาย
5 มีค่าน้ำหนัก	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
4 มีค่าน้ำหนัก	เห็นด้วย
3 มีค่าน้ำหนัก	ไม่แน่ใจ
2 มีค่าน้ำหนัก	ไม่เห็นด้วย
1 มีค่าน้ำหนัก	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

โดยใช้เกณฑ์การประเมินค่าเฉลี่ย (Mean) ของข้อความที่ผู้เรียนแสดงเจตคติที่มีต่อการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT (Learning Together) แปลผลเป็นระดับเจตคติที่ผู้เรียนมีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT (Learning Together) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.50-5.00 หมายถึง นักเรียนมีเจตคติดีมากที่สุดต่อการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT (Learning Together)

ค่าเฉลี่ย 3.50-4.49 หมายถึง นักเรียนมีเจตคติดีต่อการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT (Learning Together)

ค่าเฉลี่ย 2.50-3.49 หมายถึง นักเรียนมีเจตคติดีปานกลางต่อการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT (Learning Together)

ค่าเฉลี่ย 1.50-2.49 หมายถึง นักเรียนมีเจตคติไม่ค่อยดีต่อการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT (Learning Together)

ค่าเฉลี่ย 0.50-1.49 หมายถึง นักเรียนมีเจตคติที่ไม่ดีต่อการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT (Learning Together)

3.3 นำแบบประเมินที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม และนำมาแก้ไขปรับปรุงต่อไป

3.4 นำไปให้ผู้เรียนกลุ่มตัวอย่างทำแบบวัดเจตคติที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT (Learning Together) เมื่อเสร็จสิ้นการทดลองแล้ว

4. สัมภาษณ์นักเรียนเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนการสอนและการพัฒนาตนเองจากการเรียนรู้ โดยใช้แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi – Structured Interview)

5. นักเรียนนำผลงานเขียนของตนเองและของกลุ่มมาจัดทำเป็นแฟ้มสะสมผลงาน พร้อมทั้งให้คะแนนและประเมินผลตามเกณฑ์การตรวจแฟ้มสะสมผลงาน

ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัย การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนแสดงความคิดเห็นโดยใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือแบบ LT ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิจัยตามลำดับดังนี้

1. ผลการศึกษาและเปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียนแสดงความคิดเห็นภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT โดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบค่าที (t-test Dependent Sample)

2. ผลการศึกษาเจตคติของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT เพื่อพัฒนาการเขียนแสดงความคิดเห็นภาษาอังกฤษ โดยใช้ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3. ข้อมูลจากการสัมภาษณ์นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT สำหรับการเขียนแสดงความคิดเห็นภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง

แบบแผนการทดลอง

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยโดยใช้แผนการทดลองแบบวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) ซึ่งผู้วิจัยใช้การแผนการทดลองแบบ One Group Pretest – Posttest Design ดังนี้

ตารางที่ 7 แผนการทดลองแบบ One Group Pretest – Posttest Design

กลุ่มทดลอง	สอบก่อนการทดลอง	ทดลอง	สอบหลังการทดลอง
E	T1	X	T2

ความหมายของสัญลักษณ์

T1 หมายถึง การสอบก่อนการทดลอง (Pre-test)

T2 หมายถึง การสอบหลังการทดลอง (Post-test)

X หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ Learning Together

E หมายถึง กลุ่มทดลอง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนแสดงความคิดเห็นภาษาอังกฤษ โดยใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอน ดังนี้

1. ชี้แจงรายละเอียดขั้นตอนและวิธีปฏิบัติในการเรียนกับผู้เรียนกลุ่มตัวอย่าง
2. ทดสอบก่อนเรียน (Pre-Test) ด้วยแบบทดสอบความสามารถทางการเขียนแสดงความคิดเห็นภาษาอังกฤษ (Opinion Writing) สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
3. ดำเนินการสอนการเขียนแสดงความคิดเห็นภาษาอังกฤษ (Opinion Writing) โดยการใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT (Learning Together) ตามแผนการจัดการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 3 แผน แผนละ 6 ชั่วโมงรวมเป็น 18 ชั่วโมง
4. ทดสอบหลังเรียน (Post-Test) ด้วยแบบทดสอบความสามารถทางการเขียนแสดงความคิดเห็นภาษาอังกฤษ (Opinion Writing) สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
5. สอบถามเจตคติของผู้เรียนหลังการใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT (Learning Together) ในการพัฒนาความสามารถด้านการเขียนแสดงความคิดเห็น
6. นำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์และสรุปผลตามความมุ่งหมายของการวิจัยต่อไป

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้การวิจัยแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนกับกลุ่มเดียว (One Group Pretest – Posttest Design) ผู้วิจัยนำแนวคิดมาใช้กับห้องเรียนที่มีนักเรียนเก่งปานกลาง และอ่อน กระบวนการเรียนการสอนจะเริ่มโดยครูสอนเนื้อหาให้นักเรียนเกี่ยวกับความหมายองค์ประกอบ หลักการเขียน การใช้ภาษา และศึกษาตัวอย่างงานเขียนของการเขียนแสดงความคิดเห็น จากนั้น ครูจะมอบหมายงานให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด โดยให้นักเรียนทำงานเป็นกลุ่มย่อยที่ประกอบด้วยสมาชิกความสามารถ กลุ่มละ 3 คน แบ่งหน้าที่โดยพิจารณาตามความเหมาะสมกับงาน เช่น คนที่ 1 หาคำศัพท์และให้ความคิดเห็น คนที่ 2 วิเคราะห์ประเด็นและให้เหตุผลประกอบ คนที่ 3 ตรวจสอบคำตอบและนำเสนอหน้าชั้นเรียน เมื่อเสร็จกระบวนการกลุ่มแล้ว ก็จะตรวจให้คะแนนและชมเชยแก่กลุ่มที่มีคะแนนสูงสุด ทั้งนี้ นักเรียนทุกคนจะได้รับหน้าที่ของตนเองแตกต่างกันไปตามงานที่ได้รับมอบหมายหมุนเวียนกันไป โดยจะประเมินผลเป็นรายกลุ่ม จากนั้น จะมีการทดสอบการเขียนแสดงความคิดเห็นในชั่วโมงสุดท้าย เพื่อเก็บคะแนนและประเมินการเขียนของนักเรียนแต่ละคนเป็นรายบุคคล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน (สมนึก ภัททิยธนี, 2551)

1.1 ร้อยละ (Percentage) โดยใช้สูตร

$$P = \frac{f}{N} \times 100$$

เมื่อ P แทน ร้อยละ
f แทน ความถี่หรือคะแนนที่ต้องการแปลงให้เป็นร้อยละ
N แทน จำนวนความถี่ทั้งหมดหรือคะแนนเต็ม

1.2 ค่าเฉลี่ย (Mean) โดยใช้สูตร

$$\bar{x} = \frac{\Sigma X}{N}$$

เมื่อ \bar{x} แทน ค่าเฉลี่ย
 ΣX แทน ผลรวมทั้งหมดของคะแนน
N แทน จำนวนคนทั้งหมด

1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Division) โดยใช้สูตร

$$S.D. = \sqrt{\frac{N\Sigma X^2 - (\Sigma X)^2}{N(N-1)}}$$

- เมื่อ S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 $(\Sigma X)^2$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง
 ΣX^2 แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสองทั้งหมด
 N แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

2. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับความแตกต่างของค่าเฉลี่ยก่อนเรียน และหลังเรียน

กรณีกลุ่มตัวอย่าง 1 กลุ่ม หรือข้อมูล 2 ชุด ใช้กับแบบทดสอบวัดความสามารถทางการเขียนแสดงความคิดเห็นภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนเรียน (Pre - test) และหลังเรียน (Post - test) จะใช้สูตรดังนี้

$$t = \frac{\Sigma D}{\sqrt{\frac{n\Sigma D^2 - (\Sigma D)^2}{(n-1)}}} \quad df = n - 1$$

- เมื่อ t แทน ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบกับค่าวิกฤติ เพื่อทราบความมีนัยสำคัญ
 D แทน ค่าผลต่างระหว่างคู่คะแนน
 ΣD แทน ผลรวมค่าผลต่างระหว่างคู่คะแนน
 n แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่างหรือจำนวนคู่คะแนน

พหุ ประถมศึกษา

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ มีความมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในด้านการเขียนแสดงความคิดเห็นภาษาอังกฤษของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังได้รับการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT และเพื่อศึกษาเจตคติของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ต่อการใช้การเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT ในการพัฒนาความสามารถทางการเขียนแสดงความคิดเห็น กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/8 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัทยมหาสารคาม อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคาม รวมทั้งสิ้น 18 คน ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster random sampling) เนื่องจากเป็นนักเรียนที่เรียนในแผนการเรียนศิลป์ – ภาษา ซึ่งได้เรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน รายวิชาการใช้ภาษาอังกฤษ และรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการอาชีพมาแล้ว ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 18 ชั่วโมง เวลา 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 ชั่วโมง ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 ไม่รวมการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ตามลำดับ ดังต่อไปนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

N	แทน	จำนวนนักเรียน
\bar{X}	แทน	คะแนนเฉลี่ย
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
df	แทน	ค่าความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการแจกแจงของที (t-test)
Sig.	แทน	ค่านัยสำคัญทางสถิติ
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ใช้ในการดำเนินการวิจัย นำเสนอในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยาย ดังนี้

1. ผลการศึกษาและเปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียนแสดงความคิดเห็นภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT โดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบค่าที (t-test Dependent Samples)

1.1 ผลการศึกษาและเปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียนแสดงความคิดเห็นภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 8 การเปรียบเทียบระดับความสามารถด้านการเขียนแสดงความคิดเห็นภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังได้รับการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT

การทดสอบ	จำนวนคน (N)	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย (\bar{x})	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ระดับความสามารถ ด้านการเขียนแสดง ความคิดเห็นภาษาอังกฤษ
ก่อนเรียน	18	20	10.17	2.47	พอใช้
หลังเรียน	18	20	14.39	1.61	ดี

จากตารางที่ 8 สรุปได้ว่า ความสามารถด้านการเขียนแบบแสดงความคิดเห็น (Opinion Writing) ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลังได้รับการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT มีค่าเฉลี่ย 14.39 ซึ่งสูงกว่าก่อนได้รับการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT ซึ่งมีค่าเฉลี่ย 10.17 ทั้งนี้ก่อนได้รับการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT นักเรียนมีระดับความสามารถด้านการเขียนแสดงความคิดเห็นภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับพอใช้ และเพิ่มขึ้นเป็นระดับดี หลังได้รับการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT

นอกจากนี้ เมื่อจัดกลุ่มความสามารถด้านการเขียนแสดงความคิดเห็นภาษาอังกฤษ (Opinion Writing) โดยเทียบกับเกณฑ์การแปลความหมาย พบว่า หลังได้รับการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT ไม่มีนักเรียนที่มีความสามารถทางการเขียนอยู่ในระดับอ่อน แต่มีความสามารถในระดับพอใช้ จำนวน 2 คน ร้อยละ 11.11 มีนักเรียนอยู่ในระดับดี จำนวน 12 คน ร้อยละ 66.67 และระดับดีมาก จำนวน 4 คน ร้อยละ 22.22 ผลปรากฏ ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 9 ระดับความสามารถด้านการเขียนแสดงความคิดเห็นภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังได้รับการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT

ระดับความสามารถ	ดีมาก (16-20 คะแนน)		ดี (13-15 คะแนน)		พอใช้ (10-12 คะแนน)		ปรับปรุง (0-9 คะแนน)	
	ก่อนเรียน	หลังเรียน	ก่อนเรียน	หลังเรียน	ก่อนเรียน	หลังเรียน	ก่อนเรียน	หลังเรียน
จำนวน(คน)	0	4	3	12	9	2	6	0
ร้อยละ	0.00	22.22	16.67	66.67	50.00	11.11	33.33	0.00

1.2 ผลการศึกษาและเปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียนแสดงความคิดเห็นภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จากการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT โดยใช้สถิติทดสอบค่าที (t-test Dependent Samples) ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 10 ระดับความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนก่อนและหลังได้รับการเรียนรู้การเขียนแบบแสดงความคิดเห็นโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT

ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ	จำนวนคน (N)	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย (\bar{x})	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	t-test
ก่อนเรียน	18	20	10.17	2.47	12.8356
หลังเรียน	18	20	14.39	1.61	

($p > 0.05$), $df = 17$

ผู้วิจัยได้นำคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการเขียนแสดงความคิดเห็นภาษาอังกฤษก่อนและหลังได้รับการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT โดยใช้สถิติ t-test แบบ Dependent Samples เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนน จากการทดสอบความสามารถของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 พบว่า นักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT มีค่าเฉลี่ยของคะแนนจากการทดสอบความสามารถด้านการเขียนแสดงความคิดเห็นภาษาอังกฤษสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีคะแนนเฉลี่ยก่อนการเรียนคือ 10.17 และหลังการเรียนคือ 14.39 แสดงว่าการจัดการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT ช่วยให้นักเรียนมีความสามารถด้านการเขียนแสดงความคิดเห็นภาษาอังกฤษสูงขึ้น

2. ผลการศึกษาเจตคติของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT เพื่อพัฒนาการเขียนแสดงความคิดเห็นภาษาอังกฤษ โดยใช้ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผู้วิจัยได้ศึกษาเจตคติที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT ในการพัฒนาความสามารถทางการเขียนแสดงความคิดเห็นภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยใช้แบบวัดเจตคติที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นข้อความ จำนวน 10 ข้อ ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ย ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 11 เจตคติที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT ในการพัฒนาการเขียนแสดง ความคิดเห็นของนักเรียน

ข้อ	ข้อความ	ระดับเจตคติต่อการเรียน การเขียนภาษาอังกฤษ		
		\bar{x}	(S.D.)	แปลความหมาย
1.	ข้าพเจ้าได้รับความรู้ในการเขียนแสดงความคิดเห็นมากขึ้น เมื่อได้ทำงานเป็นกลุ่ม	4.53	0.70	มีเจตคติที่ดี
2.	ข้าพเจ้าได้รับภาระหน้าที่ในการทำงาน มากกว่าเพื่อนในกลุ่ม	4.19	0.62	มีเจตคติที่ดี

ข้อ	ข้อความ	ระดับเจตคติต่อการเรียน การเขียนภาษาอังกฤษ		
		\bar{x}	(S.D.)	แปลความหมาย
3.	ข้าพเจ้าเต็มใจรับฟังความคิดเห็นจากเพื่อนในกลุ่ม	4.31	0.75	มีเจตคติที่ดี
4.	ข้าพเจ้าเกิดความมั่นใจเมื่อได้เรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่ม	4.42	0.69	มีเจตคติที่ดี
5.	ข้าพเจ้าได้รับความช่วยเหลือในการทำงาน จากเพื่อนในกลุ่ม	4.47	0.70	มีเจตคติที่ดี
6.	ข้าพเจ้าภูมิใจเมื่อได้ช่วยเหลือเพื่อนในกลุ่ม ในการตัดสินใจ	4.28	0.88	มีเจตคติที่ดี
7.	ข้าพเจ้าเกิดความประหม่าเมื่อต้องรับผิดชอบ ภาระงานของตน	4.44	0.84	มีเจตคติที่ดี
8.	ข้าพเจ้าสื่อสารกับเพื่อนร่วมงานอย่างยากลำบาก เมื่อทำงานเป็นกลุ่ม	4.28	0.88	มีเจตคติที่ดี
9.	ข้าพเจ้าเกิดความเบื่อหน่ายเมื่อได้ทำงานร่วมกับผู้อื่น	4.22	0.99	มีเจตคติที่ดี
10.	ข้าพเจ้าเต็มใจทำงานที่ได้รับมอบหมาย อย่างเต็มที่	4.28	0.88	มีเจตคติที่ดี
	รวม	4.34	0.69	มีเจตคติที่ดี

จากตารางข้างต้น ประกอบด้วยข้อคำถามในลักษณะบวกจำนวน 7 ข้อ ได้แก่ ข้อที่ 1 – 6 และข้อที่ 10 และประกอบด้วยข้อคำถามในลักษณะลบจำนวน 3 ข้อ ได้แก่ ข้อที่ 7 – 9 เจตคติที่มีต่อการเขียนแสดงความคิดเห็นภาษาอังกฤษของนักเรียน พบว่า ประเด็นที่ผู้เรียนมีเจตคติมากที่สุด คือ ข้าพเจ้าได้รับความรู้ในการเขียนแสดงความคิดเห็นมากขึ้นเมื่อได้ทำงานเป็นกลุ่ม มีค่าเฉลี่ย 4.53 เจตคติลำดับต่อมาคือ ข้าพเจ้าได้รับความช่วยเหลือในการทำงาน จากเพื่อนในกลุ่ม มีค่าเฉลี่ย 4.47 และข้าพเจ้าเกิดความประหม่าเมื่อต้องรับผิดชอบภาระงานของตน มีค่าเฉลี่ย 4.44 พบว่า ระดับเจตคติต่อการเขียนแสดงความคิดเห็นภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่

5 หลังได้รับการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT อยู่ในระดับเจตคติที่ดี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.34 และ S.D. เท่ากับ 0.69

3. ข้อมูลจากการสัมภาษณ์นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT สำหรับการเขียนแสดงความคิดเห็นภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง

ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างกับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังต่อไปนี้

3.1 นักเรียนชอบการทำงานเพียงคนเดียวหรือชอบทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม

“ชอบทำงานเป็นกลุ่มค่ะ เวลาที่หนูทำงานไม่ได้ เพื่อนก็ช่วยทำ”

(นักเรียนเลขที่ 3, วันที่ 16 ตุลาคม 2560: สัมภาษณ์)

“ชอบทำงานคนเดียวครับ คิดอะไรได้ก็ทำเลย ไม่ต้องรอเพื่อน”

(นักเรียนเลขที่ 16, วันที่ 16 ตุลาคม 2560: สัมภาษณ์)

ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่เห็นพ้องต้องกันว่าชอบทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 77.78 โดยให้เหตุผลว่าการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม จะทำให้นักเรียนมีกิจกรรมที่ได้ทำร่วมกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน สร้างความสามัคคีในหมู่คณะด้วย แต่มีส่วนน้อยที่เห็นว่าชอบการทำงานเพียงคนเดียว จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 22.22 โดยให้เหตุผลว่าการทำงานคนเดียวมีความสะดวก มีเวลาได้อยู่กับตัวเอง ฝึกตัวเองให้มีความรับผิดชอบ มีอิสระในการคิดและการทำงานมากกว่าการทำงานเป็นกลุ่ม

จากข้อมูลของผู้ให้สัมภาษณ์สรุปได้ว่านักเรียนชอบทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มมากกว่าชอบการทำงานเพียงคนเดียว ดังนั้น ครูผู้สอนควรจัดกิจกรรมหรือโครงการในรายวิชาให้นักเรียนได้ทำงานร่วมกันให้มากขึ้น เพื่อจะได้ให้นักเรียนมีความสุขในการทำงาน สามารถพัฒนาตัวเองและช่วยเหลือเพื่อนด้วย

3.2 การแบ่งหน้าที่รับผิดชอบในกลุ่ม ทำให้การเรียนมีประสิทธิภาพมากขึ้น

“ดีขึ้นค่ะ เพื่อนช่วยบอก มีคนหาศัพท์ มีคนเขียนงาน ได้ทำงานกันทุกคน”

(นักเรียนเลขที่ 5, วันที่ 16 ตุลาคม 2560: สัมภาษณ์)

“ดีขึ้นค่ะ งานที่ครูให้ทำ บางคนก็ไม่ทำนะคะ หนูเขียนคนเดียวเลย”

(นักเรียนเลขที่ 11, วันที่ 16 ตุลาคม 2560: สัมภาษณ์)

ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่เห็นพ้องต้องกันว่า การแบ่งหน้าที่รับผิดชอบในกลุ่ม ทำให้การเรียนมีประสิทธิภาพมากขึ้น เนื่องจากการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม เป็นการฝึกให้นักเรียนมีความเป็นผู้ใหญ่มากขึ้น รู้จักเสียสละ รู้จักให้ รู้จักการอยู่ร่วมกันในสังคม รู้จักรับผิดชอบต่องานหรือหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย ประกอบกับนักเรียนในห้องเรียนนี้ทุกคน รักและสามัคคีกันมากอยู่แล้ว ทำให้การทำงานกลุ่มส่วนมากประสบความสำเร็จ และทุกคนเริ่มโตเป็นผู้ใหญ่แล้ว มีความคิดเป็นของตัวเองมากขึ้น รับผิดชอบมากขึ้น ต้องการแสดงออกให้เพื่อนเห็น เช่น การนำข้อมูล หรือสิ่งที่ตัวเองค้นพบ มาถ่ายทอดให้เพื่อนฟัง เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน

จากข้อมูลของผู้ให้สัมภาษณ์สรุปได้ว่า การแบ่งหน้าที่รับผิดชอบในกลุ่ม ทำให้การเรียนมีประสิทธิภาพมากขึ้น ดังนั้น ครูผู้สอนควรจะมีมอบหมายงานที่ส่งเสริมให้นักเรียนสามารถทำงานร่วมกันได้ และมีกระบวนการวางแผนการปฏิบัติที่ชัดเจน เพื่อที่นักเรียนจะได้ช่วยการแบ่งงานกันได้อย่างทั่วถึง และคอยติดตามดูแลความก้าวหน้าในการทำงาน คอยให้คำปรึกษา คำแนะนำในกรณีที่นักเรียนมีปัญหาจากการทำงาน และช่วยเหลือนักเรียนให้สามารถทำงานได้ตามที่ได้รับมอบหมาย

3.3 นักเรียนมีโอกาสให้ความช่วยเหลือเพื่อนในกลุ่มอย่างน้อยเพียงใด อย่างไร

“ช่วยเพื่อนทำงานคะ หนูก็ช่วยเพื่อนเขียนงานมาส่งครู”

(นักเรียนเลขที่ 13, วันที่ 16 ตุลาคม 2560: สัมภาษณ์)

“ส่งข้อมูลให้เพื่อนค่ะ เอาให้เพื่อนไปเขียนต่อ”

(นักเรียนเลขที่ 18, วันที่ 16 ตุลาคม 2560: สัมภาษณ์)

ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่เห็นพ้องต้องกันว่ามีโอกาสให้ความช่วยเหลือเพื่อนในกลุ่มในระดับมาก เช่น การช่วยคิด วางแผนงานร่วมกัน ช่วยกันทำงานเพื่อให้งานสำเร็จตามเป้าหมาย ช่วยการแก้ไขปัญหาในกรณีที่เกิดปัญหา ช่วยการค้นหาคำศัพท์ ช่วยกันค้นคว้าหาคำตอบช่วย

การศึกษาหลักไวยากรณ์ภาษาอังกฤษและอธิบายให้เพื่อนฟัง ช่วยการฝึกอ่านฝึกเขียนภาษาอังกฤษ ตามที่ได้รับมอบหมายจากครูและกลุ่ม ช่วยกันวิเคราะห์ปัญหาที่เกิดขึ้น ช่วยกันหาวิธีหรือแนวทางแก้ไข และช่วยกันแก้ไขปัญหา ตลอดจนประชุมปรึกษาหารือกันเพื่อหาวิธีพัฒนาความรู้ความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษ

จากข้อมูลของผู้ให้สัมภาษณ์สรุปได้ว่า นักเรียนมีโอกาสให้ความช่วยเหลือเพื่อนในกลุ่มในระดับมาก ดังนั้น ครูผู้สอนควรจะทำให้การสนับสนุนนักเรียนให้ทำงานเป็นกลุ่มมากขึ้น ทั้งด้าน วิชาการ คำแนะนำ เวลา กิจกรรม และหาทุนสนับสนุน เพื่อให้การทำงานเป็นกลุ่มของนักเรียนมีประสิทธิภาพมากขึ้น

3.4 นักเรียนได้รับความช่วยเหลือจากเพื่อนในกลุ่มมากน้อยเพียงใด อย่างไร

“เวลาที่หนูทำงานไม่ได้ เพื่อนก็ช่วยทำคะ”

(นักเรียนเลขที่ 9, วันที่ 16 ตุลาคม 2560: สัมภาษณ์)

“หนูเป็นคนทำงาน แล้วให้เพื่อนช่วยหาคำตอบไว้ให้”

(นักเรียนเลขที่ 10, วันที่ 16 ตุลาคม 2560: สัมภาษณ์)

ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่เห็นพ้องต้องกันว่าได้รับความช่วยเหลือจากเพื่อนในกลุ่มในระดับมาก เช่น การสอนเทคนิคการจำศัพท์ เทคนิคการเขียน เทคนิคการอ่านจับใจความ การแปล และการได้กำลังใจจากเพื่อน เป็นต้น การสื่อสารระหว่างเพื่อนกับเพื่อน การถามปัญหาเกี่ยวกับเพื่อนจะรู้สึกสนิทใจมากกว่าการถามจากครู การได้รับการยอมรับ หรือการได้กำลังใจจากเพื่อน ถือว่าเป็นสิ่งที่มีพลังมากในช่วงวัยรุ่นอย่างนี้ ซึ่งเป็นแรงผลักดันให้เขาต้องการที่จะศึกษาเพื่อหาคำตอบ และเพื่อพิสูจน์ว่าตัวเองทำได้ ดังนั้น อิทธิพลของเพื่อนจึงมีพลังต่อสภาพจิตใจและการเรียนของนักเรียนมาก

จากข้อมูลของผู้ให้สัมภาษณ์สรุปได้ว่า ได้รับความช่วยเหลือจากเพื่อนในกลุ่มในระดับมากเช่น การสอนเทคนิคการจำศัพท์ เทคนิคการเขียน เทคนิคการอ่านจับใจความ และการแปล และการได้กำลังใจจากเพื่อน เป็นต้น ดังนั้น ครูผู้สอนควรจะให้คำแนะนำ และส่งเสริมนักเรียนที่เรียนดีมีความประพฤติดีให้เสียสละช่วยเหลือเพื่อนที่มีการเรียนวิชาภาษาอังกฤษอยู่ในระดับอ่อน เพื่อให้เพื่อนมีกำลังใจและเข้าใจ สามารถเรียนทันเพื่อนหรือตามเพื่อนได้ โดยไม่ให้ความรู้สึกว่าเขาถูกทอดทิ้ง

3.5 การเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือได้สร้างบรรยากาศหรือสถานการณ์การเรียนรู้ในห้องเรียนอย่างไร

“สนุกดีค่ะ ได้ทำงานกับเพื่อน”

(นักเรียนเลขที่ 1, วันที่ 16 ตุลาคม 2560: สัมภาษณ์)

“ก็ดีค่ะ ไม่ต้องทำงานคนเดียว ได้คุยกับเพื่อนด้วย ทำงานไปด้วย คุยไปด้วย”

(นักเรียนเลขที่ 4, วันที่ 16 ตุลาคม 2560: สัมภาษณ์)

ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่เห็นพ้องต้องกันว่าการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือได้สร้างบรรยากาศหรือสถานการณ์การเรียนรู้ในห้องเรียนในระดับมาก เนื่องจากการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษด้วยกลุ่มร่วมมือ มีบรรยากาศที่น่าเรียนมากกว่าการเรียนตามปกติที่ต้องนั่งฟังครูอธิบายอย่างเดียวและทำแบบฝึกหัด ซึ่งบางครั้งก็เข้าใจทำแบบฝึกหัดได้ แต่บางครั้งก็ไม่เข้าใจแต่ก็ไม่กล้าถามครู ทำให้ไม่สามารถทำแบบฝึกหัดได้ รู้สึกเครียดและเบื่อหน่ายที่จะเรียนเพราะไม่เข้าใจ และทำแบบฝึกหัดไม่ได้ แต่ถ้าครูจัดให้เรียนแบบกลุ่มร่วมมือ นักเรียนส่วนมากจะมีความสุขมากกว่า เพราะได้พูดคุยกับเพื่อน กล้าถามเพื่อนในเรื่องที่ไม่รู้ไม่เข้าใจ หรือถ้าผิดก็ผิดกันเป็นกลุ่ม จะไม่รู้สึกอายมากเพราะมีเพื่อน ให้บรรยากาศในการเรียนไม่เครียดเกินไป

จากข้อมูลของผู้ให้สัมภาษณ์สรุปได้ว่า การเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือสร้างบรรยากาศหรือสถานการณ์การเรียนรู้ในห้องเรียนระดับมากกว่าการเรียนตามปกติ ดังนั้น ครูผู้สอนควรจะนำเอาเทคนิคการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือ แบบ LT มาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมให้ผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนดีขึ้น

3.6 นักเรียนคิดว่าความสามารถด้านการเขียนแสดงความคิดเห็น มีการพัฒนาเพิ่มขึ้นหรือไม่

“ก็พัฒนาอยู่ค่ะ หนูก็ลองทำตามเพื่อนดู เพื่อนสอนหนูเขียนอยู่”

(นักเรียนเลขที่ 9, วันที่ 16 ตุลาคม 2560: สัมภาษณ์)

“พัฒนาครับ ออมาก็ช่วยผมทำ ตอนแรกก็เขียนไม่เป็น ตอนนี้อย่างได้แล้วครับ”

(นักเรียนเลขที่ 15, วันที่ 16 ตุลาคม 2560: สัมภาษณ์)

ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่เห็นพ้องต้องกันว่านักเรียนส่วนใหญ่มีความสามารถด้านการเขียนแสดงความคิดเห็น มีการพัฒนาเพิ่มขึ้นหลังจากได้เรียนเทคนิคการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT เนื่องจากทำให้นักเรียนกล้าคิด กล้าเขียนแสดงความรู้สึกมากขึ้น กล้าถามเพื่อน และได้รับความช่วยเหลือจากเพื่อนที่มีความรู้ความเข้าใจมากกว่า เป็นอย่างดี เพราะเพื่อนในห้องเรียนทุกคนส่วนมากจะรู้จักคุ้นเคยและรักกันมาก ทำให้ทุกคนกล้าที่จะแสดงความคิดเห็นและความรู้สึกอย่างไม่เขินอาย ประกอบกับมีครูที่ชำนาญในการสอนการเขียนแสดงความคิดเห็น คอยให้คำแนะนำปรึกษา ทำให้นักเรียนสนใจเรียนและกล้าเขียนแสดงความคิดเห็นของตัวเองออกมา ส่งผลให้การเรียนวิชาภาษาอังกฤษดีขึ้นกว่าการเรียนตามปกติ

จากข้อมูลของผู้ให้สัมภาษณ์สรุปได้ว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีความสามารถด้านการเขียนแสดงความคิดเห็น มีการพัฒนาเพิ่มขึ้นหลังจากได้เรียนเทคนิคการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT ดังนั้น ครูผู้สอนควรจะนำเทคนิคการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือ แบบ LT มาใช้ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้านการเขียนแสดงความคิดเห็น อย่างต่อเนื่อง เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษด้านการเขียนแสดงความคิดเห็นของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ด้วยการจัดให้มีการประกวดการเขียนแสดงความคิดเห็นทุกระดับชั้น และประกาศยกย่องนักเรียนที่ได้คะแนนดีเยี่ยมให้เป็นที่ประจักษ์แก่เพื่อนนักเรียน

พูน ปณ ทิโต ชีเว

บทที่ 5

สรุปผล การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาการพัฒนาความสามารถด้านการเขียนแสดงความคิดเห็น โดยใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยสรุปผลการอภิปรายผลและมีข้อเสนอแนะดังรายละเอียดปรากฏต่อไปนี้

1. ความมุ่งหมายของการวิจัย
2. คำถามการวิจัย
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สรุปผล
7. อภิปรายผล
8. ข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียนแสดงความคิดเห็นภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังได้รับการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT
2. เพื่อศึกษาเจตคติของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT ในการพัฒนาความสามารถด้านการเขียนแสดงความคิดเห็นภาษาอังกฤษ

คำถามการวิจัย

1. การใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT สามารถพัฒนาความสามารถด้านการเขียนแสดงความคิดเห็นภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ได้หรือไม่
2. นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีเจตคติที่ดีต่อการใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT ด้านการเขียนแสดงความคิดเห็นภาษาอังกฤษหรือไม่ อย่างไร

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

1. เครื่องมือที่ใช้ประกอบการจัดการเรียนการสอน

1.1 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT เรื่องการเขียนแสดงความคิดเห็น ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 3 แผน แผนละ 6 ชั่วโมง รวมเป็น 18 ชั่วโมง

1.2 แบบประเมินและเกณฑ์การประเมินความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2.1 แบบทดสอบวัดความสามารถทางการเขียนแสดงความคิดเห็นภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เป็นแบบทดสอบแบบอัตนัย จำนวน 1 ฉบับ

2.2 แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง (Semi-Structured Interview)

2.3 แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียน (Group-Work Observation Form)

3. แบบวัดเจตคติของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 (Attitude Scale)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังต่อไปนี้

1. คัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง

2. ก่อนการทดลอง ทดสอบความสามารถการเขียนแสดงความคิดเห็นภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยใช้แบบทดสอบความสามารถการเขียนแสดงความคิดเห็นภาษาอังกฤษ

3. ดำเนินการทดลองตามแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 3 แผน สัปดาห์ละ 3 ชั่วโมง ชั่วโมงละ 60 นาที

4. หลังจากเสร็จสิ้นการทดลอง นักเรียนทำแบบทดสอบวัดความสามารถการเขียนแสดงความคิดเห็นภาษาอังกฤษซึ่งเป็นแบบทดสอบชุดเดียวกันกับการทดสอบก่อนการทดลองและวัดเจตคติผู้เรียน

5. ตรวจสอบให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ แล้วนำคะแนนของนักเรียนแต่ละคนมาหาค่าเฉลี่ย

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์เปรียบเทียบการพัฒนาความสามารถด้านการเขียนแสดงความคิดเห็นโดยใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือแบบ LT ก่อนและหลังการทดลองโดยใช้ t-test แบบ Dependent Samples
2. การวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความสามารถการเขียนแสดงความคิดเห็นภาษาอังกฤษ จากการประเมินชิ้นงานการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมประมวลผลสำเร็จรูป SPSS
3. วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานจากการวัดเจตคติ

สรุปผล

จากการวิเคราะห์ข้อมูล สามารถสรุปผลได้ดังนี้

1. ผลคะแนนที่ได้จากการทดสอบ ความสามารถด้านการเขียนแสดงความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 พบว่า คะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียน โดยมีค่าเฉลี่ย 14.39 และ 10.17 และระดับความสามารถด้านการเขียนแสดงความคิดเห็นภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน คืออยู่ในระดับมาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าการจัดการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT ช่วยให้นักเรียนมีความสามารถด้านการเขียนแสดงความคิดเห็นภาษาอังกฤษสูงขึ้น
2. ผลคะแนนที่ได้จากการวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ พบว่า การแปลความหมายของเจตคติแบบวัดเจตคติ ได้ค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับเจตคติที่ดี มีค่าเฉลี่ย 4.34 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนมีเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น หลังจากการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT
3. ความคิดของผู้เรียนที่มีต่อการเขียนภาษาอังกฤษก่อนและหลังได้รับการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT สรุปได้ดังนี้
 - 3.1 นักเรียนส่วนใหญ่ชอบทำงานเป็นกลุ่มมากกว่าชอบการทำงานเพียงคนเดียว
 - 3.2 การแบ่งหน้าที่รับผิดชอบในกลุ่ม ทำให้การเรียนมีประสิทธิภาพมากขึ้น
 เนื่องจากการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม เป็นการฝึกให้นักเรียนมีความเป็นผู้ใหญ่มากขึ้น รู้จักเสียสละ

รู้จักให้ รู้จักการอยู่ร่วมกันในสังคม รู้จักรับผิดชอบต่องานหรือหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย ประกอบกับนักเรียนในห้องเรียนนี้ทุกคน รักและสามัคคีกันมากอยู่แล้ว จึงทำให้การทำงานกลุ่มส่วนมากประสบความสำเร็จ และทุกคนมีความคิดเป็นของตัวเองมากขึ้น มีความรับผิดชอบมากขึ้น

3.3 นักเรียนมีโอกาสให้ความช่วยเหลือเพื่อนในกลุ่มในระดับมาก เช่น การช่วยคิด วางแผนงานร่วมกัน ช่วยกันทำงานเพื่อให้งานสำเร็จตามเป้าหมาย ช่วยการแก้ไขปัญหาในกรณีที่เกิดปัญหา ช่วยการค้นหาคำศัพท์ ช่วยกันค้นคว้าหาคำตอบ ช่วยการศึกษาหลักไวยากรณ์ภาษาอังกฤษและอธิบายให้เพื่อนฟัง ช่วยการฝึกอ่านฝึกเขียนภาษาอังกฤษตามที่ได้รับมอบหมายจากครูและจากกลุ่ม ช่วยกันวิเคราะห์ปัญหาที่เกิดขึ้น ช่วยกันหาวิธีหรือแนวทางแก้ไข และช่วยกันแก้ไขปัญหา เป็นต้น

3.4 นักเรียนได้รับความช่วยเหลือจากเพื่อนในกลุ่มในระดับมาก เช่น การสอนเทคนิคการจำศัพท์ เทคนิคการเขียน และเทคนิคการอ่านจับใจความ และการแปล และการได้กำลังใจจากเพื่อน เป็นต้น

3.5 การเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือได้สร้างบรรยากาศหรือสถานการณ์การเรียนรู้ในห้องเรียนในระดับมาก เนื่องจากการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษด้วยกลุ่มร่วมมือ มีบรรยากาศที่น่าเรียนมากกว่าการเรียนตามปกติ

3.6 นักเรียนส่วนใหญ่มีความสามารถด้านการเขียนแสดงความคิดเห็น มีการพัฒนาเพิ่มขึ้นหลังจากได้เรียนเทคนิคการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือ แบบ LT เนื่องจากทำให้นักเรียนกล้าคิด กล้าเขียนแสดงความรู้สึกมากขึ้น กล้าถามเพื่อน และได้รับความช่วยเหลือจากเพื่อนที่มีความรู้ความเข้าใจมากกว่าเป็นอย่างดี

อภิปรายผล

การศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถด้านการเขียนแสดงความคิดเห็นโดยใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนการจัดการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT มีนักเรียนส่วนน้อยที่ยกตัวอย่างเหตุผลสนับสนุนข้อคำถามเพียงเหตุผลเดียวโดยไม่มีที่มาที่ชัดเจน เช่น I think computers have made life easier and more convenient because now the world is changed. ยังมีข้อมูลไม่เพียงพอที่จะมา

สนับสนุนข้อความ topic sentence ที่ยกขึ้นมา เนื่องจากไม่ได้รับการช่วยเหลือ หรือตรวจสอบจากเพื่อนในกลุ่มให้ถูกต้อง ทำให้ผลงานที่ออกมาจึงไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร บางคนเขียนบทความเป็นข้อความแบบแปลไทย ยกตัวอย่าง เช่น it can help we in many things. (มันสามารถช่วยเราได้หลาย ๆ อย่าง) when you have a problem. You can use a computer for help you. (เมื่อคุณมีปัญหา คุณสามารถใช้คอมพิวเตอร์เพื่อช่วยคุณได้) and when you work in computer, you can use it easier. (และเมื่อคุณทำงานในคอมพิวเตอร์ คุณก็สามารถทำมันได้อย่างง่ายดาย) และตัวอย่างผลงาน เช่น I think internet have made life easier and more comfortable because when I lazy and sleep in bedroom but I need shoes. I can buy it in internet now. (ฉันคิดว่าอินเทอร์เน็ตช่วยทำให้ชีวิตฉันง่ายและสะดวกสบายขึ้น เพราะเวลาที่ฉันขี้เกียจ ฉันก็จะไปนอนบนเตียง และถ้าต้องการรองเท้า ฉันก็จะสั่งซื้อมันได้ในทันที) เป็นผลงานที่นักเรียนสามารถใช้ความคิดได้อย่างอิสระ ลงมือทำด้วยตนเอง แม้ว่าจะใช้ภาษาที่คล้ายกับการแปลมาจากภาษาไทยก็ตาม แต่ก็พยายามเขียนเพื่อสื่อความหมายให้เข้าใจได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Sheng (1987) ได้นำเสนอความเชื่อมโยงของการส่งเสริมการเรียนรู้ทางภาษาโดยการพึ่งพาตนเอง ซึ่งสามารถสร้างขึ้นได้ด้วยการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ ซึ่งการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือนี้ สามารถเพิ่มความพร้อมและความสามารถในการเรียนแบบพึ่งพาตนเองได้ เนื่องจากการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือทำให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าของตนเอง มีความมั่นใจในตนเอง สร้างแรงจูงใจในการเรียน ส่งเสริมความรับผิดชอบของผู้เรียน พัฒนาทักษะการปฏิบัติงาน และเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้จากการเรียนรู้แบบพึ่งพากันไปสู่การเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเองได้

สำหรับการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ มีนักเรียนบางคนเขียนคำศัพท์ไม่ถูกต้อง เช่น คำว่า social, believe, และ easy เขียนผิดเป็น socail, belive และ eazy และคำสำคัญ เช่น คำว่า sometimes เขียนผิดพลาดอยู่หลายที่ โดยเขียนเป็น sometime คำว่า cannot เขียนเป็น can not นอกจากนี้ นักเรียนยังไม่สามารถระบุความคิดเห็นของตนเองได้ และเขียนความคิดเห็นไม่ชัดเจน เช่น I think computers have pros and cons. และ For me, computer is important for everyone. ผู้เขียนไม่ระบุ thesis statement ของตนเอง เช่น For someone not good to use technology. แต่เขียนระบุในตอนต้นของผลงานว่า eazy to use and convenient

เมื่อได้รับการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT โดยการเรียนเป็นกลุ่ม นักเรียนได้ช่วยเหลือกันทำงาน และนักเรียนทำแบบทดสอบด้วยตนเอง ก็สามารถทำให้นักเรียนเรียนรู้การเขียน

แสดงความคิดเห็นได้ดีขึ้น มีการเขียน topic sentence ที่บอกความคิดเห็นของตนเอง มีการใช้ Punctuation ที่ถูกต้อง มีการให้เหตุผลและยกตัวอย่างที่เหมาะสม เช่น When I want to send works and chat with my friends, I can use computer because it's quick and easy. For example, if I want to contact with someone, I can use social media to keep in touch with friends in a short time.

ในการจัดการเรียนรู้ในห้องเรียน ได้ให้ความรู้แก่นักเรียนเกี่ยวกับการเขียนแสดงความคิดเห็นพร้อมทั้งให้นักเรียนได้ดูรูปภาพและการ์ตูนจากการนำเสนอบทเรียน นักเรียนจะสามารถจินตนาการได้อย่างสร้างสรรค์และเป็นอิสระจากการดูสื่อการ์ตูนและอ่านเรื่องราว ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ขวัญตา อัจฉมนตรี (2544) ที่ศึกษาการพัฒนาการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้หนังสือการ์ตูนและการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการศึกษาวิจัยพบว่า การสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ มีหลักการและเป้าหมายเพื่อนำการ์ตูนมาช่วยสร้างความสนใจของผู้เรียน โดยใช้ภาพการ์ตูนอธิบายเรื่องราว ทำให้เกิดความคิดเข้าใจในเนื้อหา ช่วยให้สอนง่ายยิ่งขึ้น เป็นการส่งเสริมพัฒนาการทางด้านทักษะความคิดสร้างสรรค์ และจินตนาการ อีกทั้งรูปแบบร่วมมือกันเรียนรู้ยังช่วยให้ผู้เรียนสามารถนำประสบการณ์ในชีวิตประจำวันมาใช้ในการเรียน รวมถึงการช่วยเหลือกันและกันในการเรียนรู้ และการตระหนักในความสำคัญของตนเองในการช่วยให้กลุ่มผู้เรียนประสบผลสำเร็จ

จากผลการศึกษาพบว่า คะแนนทดสอบความสามารถด้านการเขียนแสดงความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนสูงกว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียนโดยมีค่าเฉลี่ย 14.39 และ 10.17 และระดับความสามารถด้านการเขียนแสดงความคิดเห็นภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน คืออยู่ในระดับมาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าการจัดการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT ช่วยให้นักเรียนมีความสามารถด้านการเขียนแสดงความคิดเห็นภาษาอังกฤษสูงขึ้น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการจัดการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT มีขั้นตอนในการดำเนินการที่ชัดเจน คือ มีการกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ชัดเจนก่อนว่าต้องการให้นักเรียนได้ความรู้เรื่องอะไร และจัดนักเรียนเป็นกลุ่มที่ไม่ใหญ่มาก เพื่อให้นักเรียนมีส่วนร่วมมากที่สุด นักเรียนในแต่ละกลุ่มมีความสามารถแตกต่างกัน มีเพศหญิงและเพศชาย แต่ในบางครั้งการจัดนักเรียนที่มีความสามารถเหมือนกันเข้ากลุ่มเดียวกันเพื่อฝึกทักษะก็สามารถทำได้ ลักษณะการนั่งเรียนจัดให้นั่งหันหน้าเข้าหากันเป็นวงกลมเพื่อให้สามารถสื่อสารพูดคุยกันได้สะดวก สมาชิกภายในกลุ่มช่วยเหลือกันทำให้กลุ่ม

ของตนเป็นกลุ่มที่ได้อันดับที่หนึ่ง กำหนดบทบาทของสมาชิกในกลุ่มเพื่อให้เกิดการพึ่งพากัน ช่วยกัน อธิบายและทำงานที่ได้รับมอบหมาย โดยครูมีหน้าที่ในการสังเกตพฤติกรรมการทำงานของนักเรียน อย่างต่อเนื่องเพื่อดำเนินการแก้ไขหากนักเรียนประสบปัญหาในการทำงานหรือปัญหาเกี่ยวกับการ ร่วมมือกัน นอกจากนี้ ยังมีวิธีการประเมินผลงานของนักเรียนหลากหลายวิธี เช่น ให้สมาชิกทุกคนใน กลุ่มได้คะแนนเท่ากัน ซึ่งเป็นการเสริมแรงให้นักเรียนร่วมมือกัน หรือให้แรงเสริมแบบร่วมมือไปพร้อม กับการให้แรงเสริมรายบุคคล โดยให้คะแนนเป็นรายบุคคลจากผลงานของแต่ละคนและให้รางวัลกลุ่ม จากคะแนนรวมของสมาชิกในกลุ่ม หรือนักเรียนได้คะแนนของตนเองรวมกับคะแนนพิเศษที่ได้จาก จำนวนสมาชิกภายในกลุ่มที่ได้คะแนนผ่านเกณฑ์ที่กำหนด เป็นต้น จากผลการดำเนินการจัดการ เรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT ดังกล่าว ทำให้นักเรียนได้ฝึกการหาข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ ด้วยการ ฝึกการเขียนการอ่านและการค้นคว้า ได้ฝึกการทำงานเป็นกลุ่ม ฝึกความคิด ฝึกหน้าที่ในการทำงาน และการช่วยเหลือกันในกลุ่มเพื่อที่จะเป็นประโยชน์ในการดำรงชีวิตนำไปปฏิบัติในอนาคต นักเรียนจะ เรียนด้วยความกระตือรือร้น เพราะได้ลงมือทำเอง และได้ช่วยกันคิดช่วยกันทำ พึ่งพาอาศัยกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ อรวรรณ ธีวไสว (2556) ที่ศึกษาผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้การเรียนรู้ด้วย กลุ่มร่วมมือแบบ LT กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการศึกษาพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้แบบร่วมมือ LT ของนักเรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนแบบร่วมมือ LT โดย ภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับข้อมูลจากการสัมภาษณ์นักเรียนระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT สำหรับการเขียนแสดงความคิด เห็นภาษาอังกฤษที่ว่านักเรียนชอบทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มมากกว่าชอบการทำงานเพียงคนเดียว การแบ่งหน้าที่รับผิดชอบในกลุ่ม ทำให้การเรียนมีประสิทธิภาพมากขึ้น เนื่องจากนักเรียนมีโอกาสให้ ความช่วยเหลือเพื่อนในกลุ่ม และได้รับความช่วยเหลือจากเพื่อนในกลุ่มในระดับมาก เช่น การสอน เทคนิคการจำศัพท์ เทคนิคการเขียน เทคนิคการอ่านจับใจความ และการแปล และการได้กำลังใจ จากเพื่อน เป็นต้น ทำให้นักเรียนส่วนใหญ่มีความสามารถในการเขียนแสดงความคิดเห็นมีการ พัฒนาเพิ่มขึ้นหลังจากได้เรียนเทคนิคการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT เนื่องจากทำให้นักเรียนกล้า คิด กล้าเขียนแสดงความรู้สึกมากขึ้น กล้าถามเพื่อน และได้รับความช่วยเหลือจากเพื่อนที่มีความรู้ ความเข้าใจมากกว่า เป็นอย่างดี เพราะเพื่อนในห้องเรียนทุกคนส่วนมากจะรู้จักคุ้นเคยและรักกันมาก ทำให้ทุกคนกล้าที่จะแสดงความคิดเห็นและความรู้สึกอย่างไม่เขินอาย ประกอบกับมีครูที่ชำนาญใน

การสอนการเขียนแสดงความคิดเห็น คอยให้คำแนะนำปรึกษา ทำให้นักเรียนสนใจเรียนและกล้าเขียน แสดงความคิดเห็นของตัวเองออกมา ส่งผลให้การเรียนวิชาภาษาอังกฤษดีขึ้นกว่าการเรียนตามปกติ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

จากผลการศึกษาพบว่าการจัดการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT ช่วยให้นักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีความสามารถด้านการเขียนแสดงความคิดเห็นภาษาอังกฤษสูงขึ้น ผู้วิจัย มีข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

1.1 จากผลการศึกษาพบว่านักเรียนชอบทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มมากกว่าชอบการทำงานเพียงคนเดียว ดังนั้น ครูผู้สอนควรจัดกิจกรรมหรือโครงการในรายวิชาให้นักเรียนได้ทำงานร่วมกันให้มากขึ้น เพื่อจะได้ให้นักเรียนมีความสุขในการทำงาน และสามารถพัฒนาตัวเองและช่วยเหลือเพื่อนด้วย

1.2 จากผลการศึกษาพบว่าการแบ่งหน้าที่รับผิดชอบในกลุ่ม ทำให้การเรียนมีประสิทธิภาพมากขึ้น ดังนั้น ครูผู้สอนควรมอบหมายงานที่ส่งเสริมให้นักเรียนสามารถทำงานร่วมกันได้ และมีกระบวนการวางแผนการปฏิบัติที่ชัดเจน เพื่อที่นักเรียนจะได้ช่วยแบ่งงานกันได้อย่างทั่วถึง และคอยติดตามดูแลความก้าวหน้าในการทำงาน คอยให้คำปรึกษา คำแนะนำในกรณีที่นักเรียนมีปัญหาจากการทำงาน และช่วยเหลือนักเรียนให้สามารถทำงานได้ตามที่ได้รับมอบหมาย

1.3 จากผลการศึกษาพบว่า นักเรียนมีโอกาสให้ความช่วยเหลือเพื่อนในกลุ่มในระดับมาก ดังนั้น ครูผู้สอนควรสนับสนุนนักเรียนให้ทำงานเป็นกลุ่มมากขึ้น ทั้งด้านวิชาการ คำแนะนำ เวลา กิจกรรม และหาทุนสนับสนุน เพื่อให้การทำงานเป็นกลุ่มของนักเรียนมีประสิทธิภาพมากขึ้น

1.4 จากผลการศึกษาพบว่า นักเรียนได้รับความช่วยเหลือจากเพื่อนในกลุ่มในระดับมาก เช่น การสอนเทคนิคการจำศัพท์ เทคนิคการเขียน เทคนิคการอ่านจับใจความ การแปล และการได้กำลังใจจากเพื่อน เป็นต้น ดังนั้น ครูผู้สอนควรให้คำแนะนำ และส่งเสริมนักเรียนที่เรียนดีมีความประพฤติดีให้เสียสละช่วยเหลือเพื่อนที่มีการเรียนวิชาภาษาอังกฤษอยู่ในระดับอ่อน เพื่อให้เพื่อนมีกำลังใจ เข้าใจ และสามารถเรียนทันเพื่อนหรือตามเพื่อนได้ โดยไม่ให้ความรู้สึกว่าเขาถูกทอดทิ้ง

1.5 จากผลการศึกษาพบว่า การเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือสร้างบรรยากาศหรือสถานการณ์การเรียนรู้ในห้องเรียนระดับมากกว่าการเรียนตามปกติ ดังนั้น ครูผู้สอนควรจะนำเอาเทคนิคการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT มาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมให้ผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนดีขึ้น

1.6 จากผลการศึกษาพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีการพัฒนาความสามารถด้านการเขียนแสดงความคิดเห็นเพิ่มขึ้นหลังจากการใช้รูปแบบการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT ดังนั้น ครูผู้สอนควรจะนำเทคนิคการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT มาใช้ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสำหรับด้านการเขียนอย่างต่อเนื่อง เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษด้านการเขียนแสดงความคิดเห็นของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ด้วยการจัดให้มีการประกวดการเขียนแสดงความคิดเห็น ทุกระดับชั้น และประกาศยกย่องนักเรียนที่ได้รับคะแนนดีเยี่ยมให้เป็นที่ประจักษ์แก่เพื่อนนักเรียน

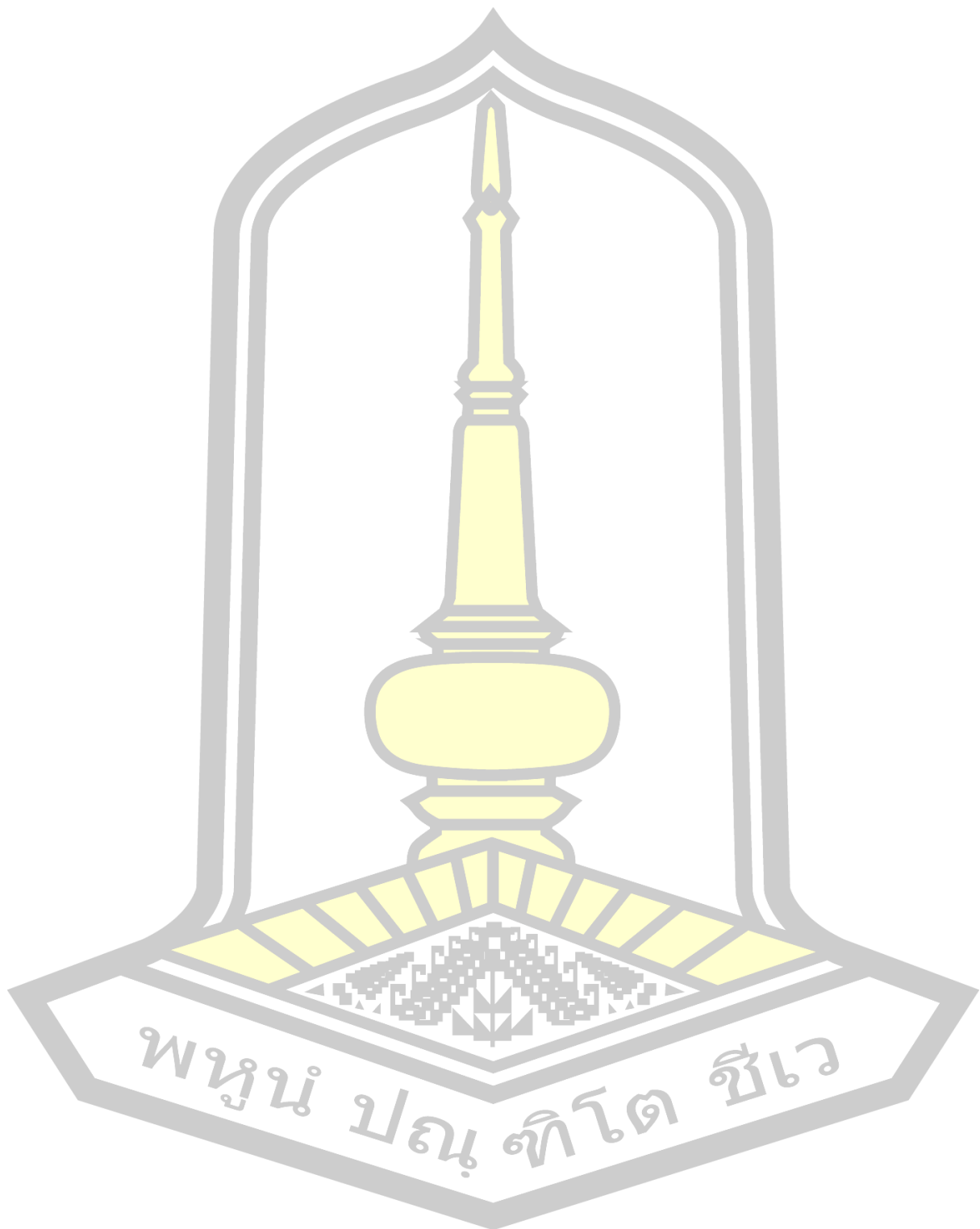
2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาการนำรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT มาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนของนักเรียน

2.2 ควรศึกษาการเปรียบเทียบเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนแสดงความคิดเห็นโดยใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือแบบ LT กับรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบอื่น ๆ สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษา

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรวรรณ ภักรัตนพล. (2553). ผลการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยเรื่องการเขียนจดหมาย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยการเขียนแผนผังความคิดประกอบการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือเทคนิค LT. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- กัลยากร มั่นถาวรวงศ์. (2556). การเขียนแสดงความคิดเห็น. Retrieved February 21, 2017, from <http://schoolweb.eduzones.com/nisarath/content.php?view=20130327214200uDyRCu8>
- ขวัญตา อางมนตรี. (2544). การพัฒนาการสอนภาษาอังกฤษโดยหนังสือการ์ตูนและการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ [Cooperative Learning] สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาการประถมศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น. Retrieved from <https://library.kku.ac.th/abstract/thesis/medu/eed/2544/eed440001t.html>
- ครูโบว์. (2553). การเขียนแสดงทัศนะ. Retrieved June 3, 2017, from <https://www.scribd.com/doc/31805751/การเขียนแสดงทัศนะ>
- จันทร์ไทย บล็อก. (2017). วิธีการเขียนแสดงความคิดเห็น. Retrieved March 14, 2017, from <https://blog.janthai.com/เขียนแสดงความคิดเห็น-5101.html>
- จันทร์ดา ดันติพงษ์ศานุกรักษ์. (2543). การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ. วารสารวิชาการ, 3(12), 37-38.
- ชาญชัย ยมดิษฐ์. (2548). เทคนิคและวิธีการสอนร่วมมือ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์หลักพิมพ์.
- ทศนา แคมมณี. (2548). รูปแบบการเรียนการสอน ทางเลือกที่หลากหลาย. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทศนา แคมมณี. (2551). ศาสตร์การสอน องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทศนา แคมมณี. (2552). ศาสตร์การสอน องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นันทน์ภัส ภาวนาภรณ์. (2556). ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันเกี่ยวกับการแสดงความคิดเห็น. Retrieved August 25, 2018, from <https://www.dmc.tv/pages>
- ประภัสรา โคตะขุน. (2556). การเรียนรู้แบบร่วมมือตามรูปแบบ LT. Retrieved from <https://sites.google.com/site/prapasara/3-5>

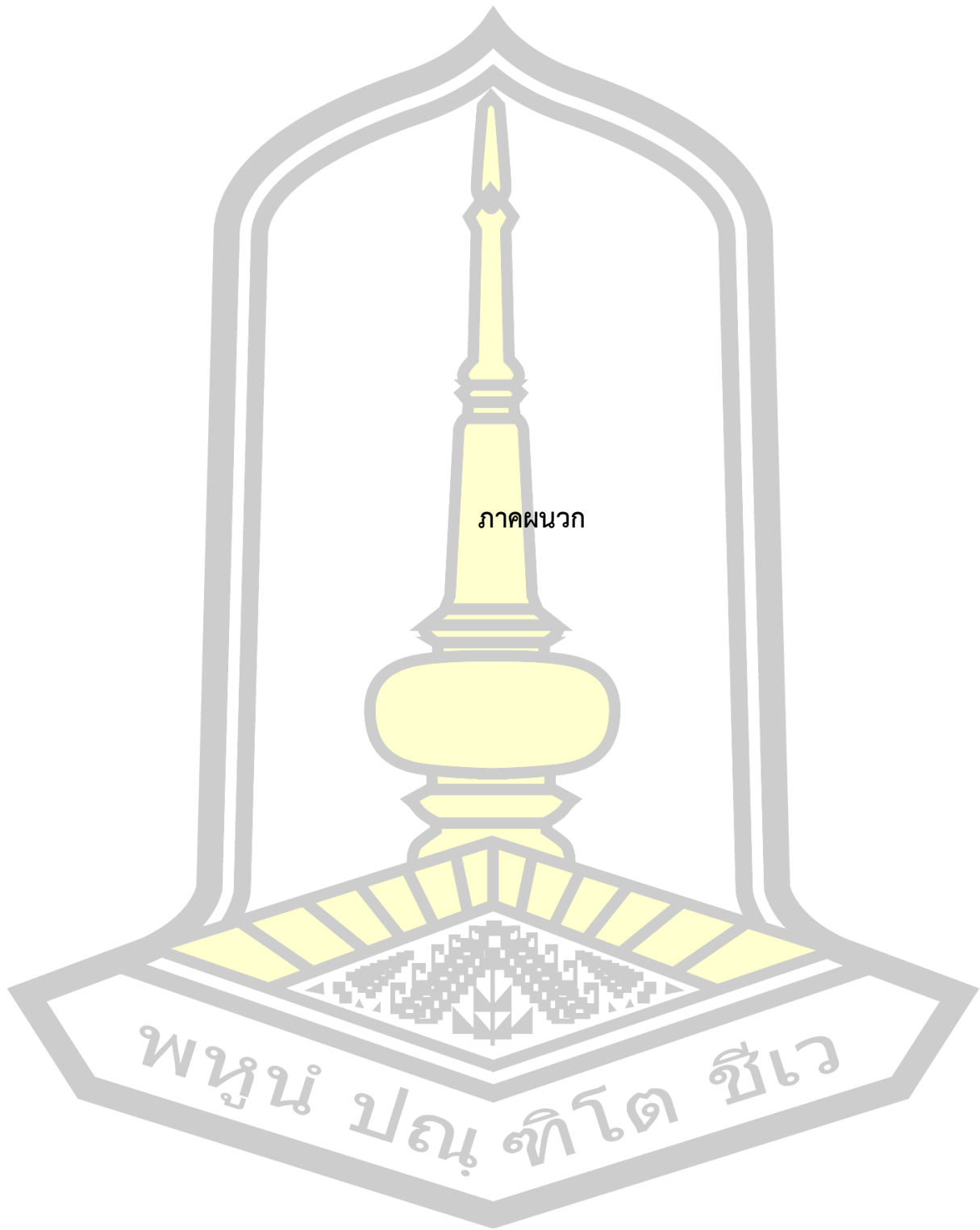
- พงษ์พิชญ์ นิรุตตินานนท์. (2559). *การเขียนแสดงความคิดเห็น*. Retrieved March 16, 2017, from <https://sites.google.com/a/kpp2.go.th/thai-language-teacher-phongphich/kar-kheiyng-saedng-khwam-khid-hen>
- พรพรรณ. (2558). *แสดงความคิดเห็นเป็นประโยคภาษาอังกฤษ*. Retrieved February 21, 2017, from <https://teen.mthai.com/education/103777.html>
- พิตรวัลย์ โกวิทาทิ. (2540). *ทักษะและเทคนิคการสอนเขียนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เพ็ญญา เพ็งวิสาภาพงษ์. (2558). *รูปแบบการจัดการเรียนรู้การเรียนแบบร่วมมือเทคนิค LT (Learning Together)*. Retrieved February 21, 2017, from <https://www.gotoknow.org/posts/598284>
- ฟ้าสว่าง พัฒนะพิเชษฐ์. (2555). *Cooperative Learning: An Approach to Reduce Students' Anxiety in Learning*. *วารสารนักบริหาร*, 32(4), 61-66.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2552). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2551*. กรุงเทพฯ: ยูเนียน อุลตราไวโอเล็ต.
- ล้วน สายยศ. (2543). *เทคนิคการวัดผลการเรียนรู้*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์สุวีริยาสาส์น.
- วัฒนาพร ระงับทุกข์. (2545). *แผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง*. กรุงเทพฯ: แอลทีเพรส.
- วันเพ็ญ จันเจริญ. (2542). *การเรียนการสอนปัจจุบัน*. สกลนคร: สำนักพิมพ์ฝ่ายโครงการเอกสารและตำรา สถาบันราชภัฏสกลนคร.
- วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2545). *การพัฒนาการเรียนการสอนภาควิชาหลักสูตรและการสอน*. มหาสารคาม: สำนักพิมพ์คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2554). *การออกแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดแบบ Backward design*. มหาสารคาม: สำนักพิมพ์คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สมนึก ภัททิยธนี. (2551). *การวัดผลการศึกษา*. กทม: สำนักพิมพ์ประสานการพิมพ์.
- สาวิตรี ทัดพินิจ. (2555). *Distinguish Fact & Opinion*. Retrieved February 21, 2017, from <https://krusawitree.wordpress.com/สาระรายวิชา/reading-comprehension/distinguish-fact-opinion/>
- สุพรรณษา ไชยาโส. (2556). *หลักในการเขียนแสดงความคิดเห็น*. Retrieved June 3, 2017, from http://mcpswis.mcp.ac.th/html_edu/cgi-bin/mcp/main_php/print_informed.php?id_count_inform=12399
- สุวิทย์ มูลคำ. (2545). *21 วิธีจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาระบบความคิด*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ภาพพิมพ์.

- สุวิทย์ มูลคำ. (2546). *19 วิธีจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความรู้และทักษะ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ ภาพพิมพ์.
- ไสว พักขาว. (2544). *หลักการสอนสำหรับการเป็นครูมืออาชีพ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์สถาบันราชภัฏ จันทระเกษม.
- ไสว พักขาว. (2547). *การวิจัยในชั้นเรียน*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์เอมพันธ์.
- อรรณณ ริ้วไสว. (2556). รายงานผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ LT (Learning Together) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3. Retrieved from <http://www.east.spu.ac.th/it/admin/knowledge/A409research.pdf>
- อัปสรสิริ เอี่ยมประชา. (2557). *จิตวิทยาการศึกษาทั่วไป*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี.
- อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2550). *หลักการสอน*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- อารยา ช่ออั้งชัย. (2554). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการเขียนเพื่อการสื่อสาร ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่สอนด้วยการสอนปกติและการสอนแบบ ร่วมมือกันเรียนรู้*. วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- Alemayehu, B. (2014). The impact of education on rural womens participation in political and economic activities. *International Journal of Educational Administration and Policy Studies*, 6(2), 23–31. <https://doi.org/10.5897/IJEAPS2013.0316>
- Brown H. Douglas. (2000). Teaching by Principles An Interactive Approach to Language Pedagogy. *Teaching by Principles An Interactive Approach to Language Pedagogy*.
- David W. Johnson, R. T. J. (1975). *Learning together and alone: cooperation, competition, and individualization*. Prentice-Hall.
- David W. Johnson, R. T. J. (1987). *Learning Together and Alone: Cooperative, Competitive, and Individualistic Learning*. Prentice-Hall.
- Flower, L., & Hayes, J. R. (1980). The Cognition of Discovery : Defining a Rhetorical Problem. *College Composition and Communication*, 31(1), 21–32. <https://doi.org/10.2307/356630>

- Jacobs, H. L., Zinkgraf, S. A., Wormuth, D. R., Hartfiel, V. F., & Hughey, J. B. (1981). Testing ESL composition : a practical approach, (January 1981), 139. Retrieved from <https://eric.ed.gov/?id=ED217708>
- Jamie Marie Walter. (2016). *Investigating the effects of collaboration on first grade writing*. University of Wyoming.
- Johnson, D. W., Johnson, R. T., & Smith, K. A. (1991). Cooperative Learning: Increasing College Faculty Instructional Productivity. *ASHE-FRIC Higher Education Report No.4*.
- Johnson, D. W., Johnson, R. T., & Stanne, M. B. (2000). Cooperative learning methods: A meta-analysis, (December).
- Joyce, B., & Weil, M. (1972). Conceptual Complexity, Teaching Style and Models of Teaching, 1–25.
- Kenneth Beare. (2017). English Second Language: Learning Writing vs Speaking. Retrieved November 20, 2016, from <https://www.thoughtco.com/why-writing-more-difficult-than-speaking-1210489>
- Kru JOJO Talk Blog. (2014). Organizing : Topic, Supporting and Concluding Sentences. Retrieved June 27, 2016, from <https://krujojotalk.blogspot.com/2014/07/organizing-topic-supporting-concluding.html>
- Kwanmanie. (2014). Writing: Different types of essay questions. Retrieved March 16, 2017, from <http://www.kwanmanie.com/writing-differnt-types-of-essay-questions/>
- Plagiarism, P., & Students, E. (2012). *Common Core State Standard*. Retrieved from https://www.csun.edu/sites/default/files/Common%20Core%20Rubrics_Gr11-12_turn_it_in_0.pdf
- Rebecca Hipps. (2018). *Identify and describe opinion writing*. Retrieved August 25, 2018, from https://learnzillion.com/lesson_plans/8649-identify-and-describe-opinion-writing/

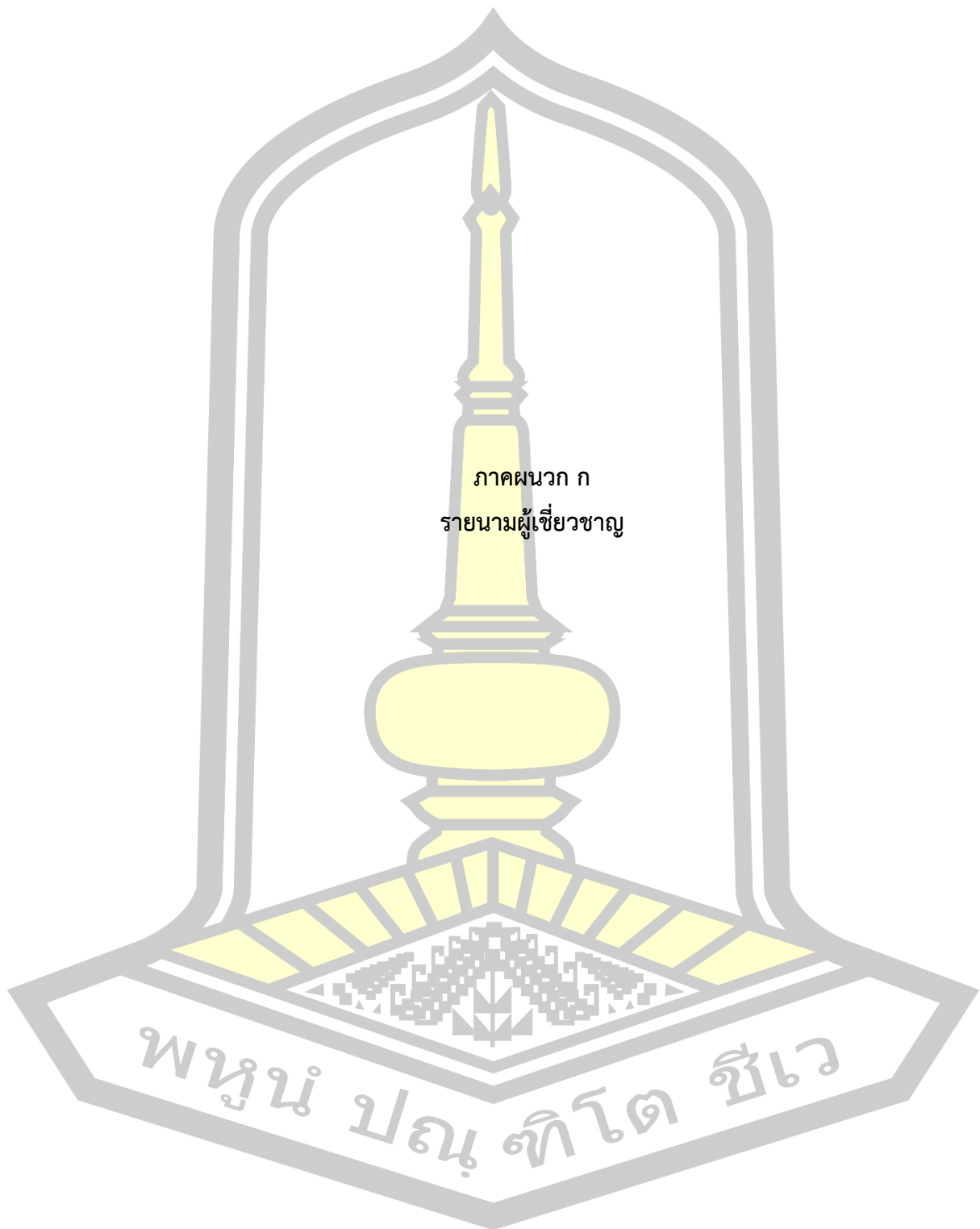
- Sara Parenzin. (2013). *Common Core State Standards Writing Rubric Opinion Writing Rubric (Grade 4)*, Retrieved from https://www.csun.edu/sites/default/files/Common%20Core%20Rubrics_Gr11-12_turn_it_in_0.pdf
- Sewell, K. W. (2009). The Internal Sociality of Creative Writing. *Personal Construct Theory & Practice*, 6, 35–41.
- Shorteng. (2017). *Asking opinion and giving opinion*. Retrieved January 18, 2017, from <https://www.shorteng.com/asking-for-opinions-and-giving-opinions->
- Slavin, R. E. (1987). Cooperative Learning and the Cooperative School. *Educational Leadership*, 45(3), 7–13. Retrieved from <https://eric.ed.gov/?id=EJ367350>
- Vass, E., Littleton, K., Miell, D., & Jones, A. (2008). The discourse of collaborative creative writing: Peer collaboration as a context for mutual inspiration. *Thinking Skills and Creativity*, 3(3), 192–202. <https://doi.org/10.1016/j.tsc.2008.09.001>
- WANG Xu-sheng. (1987). Cooperative Learning and Cooperative School. *Educational Leadership*, 7(2).

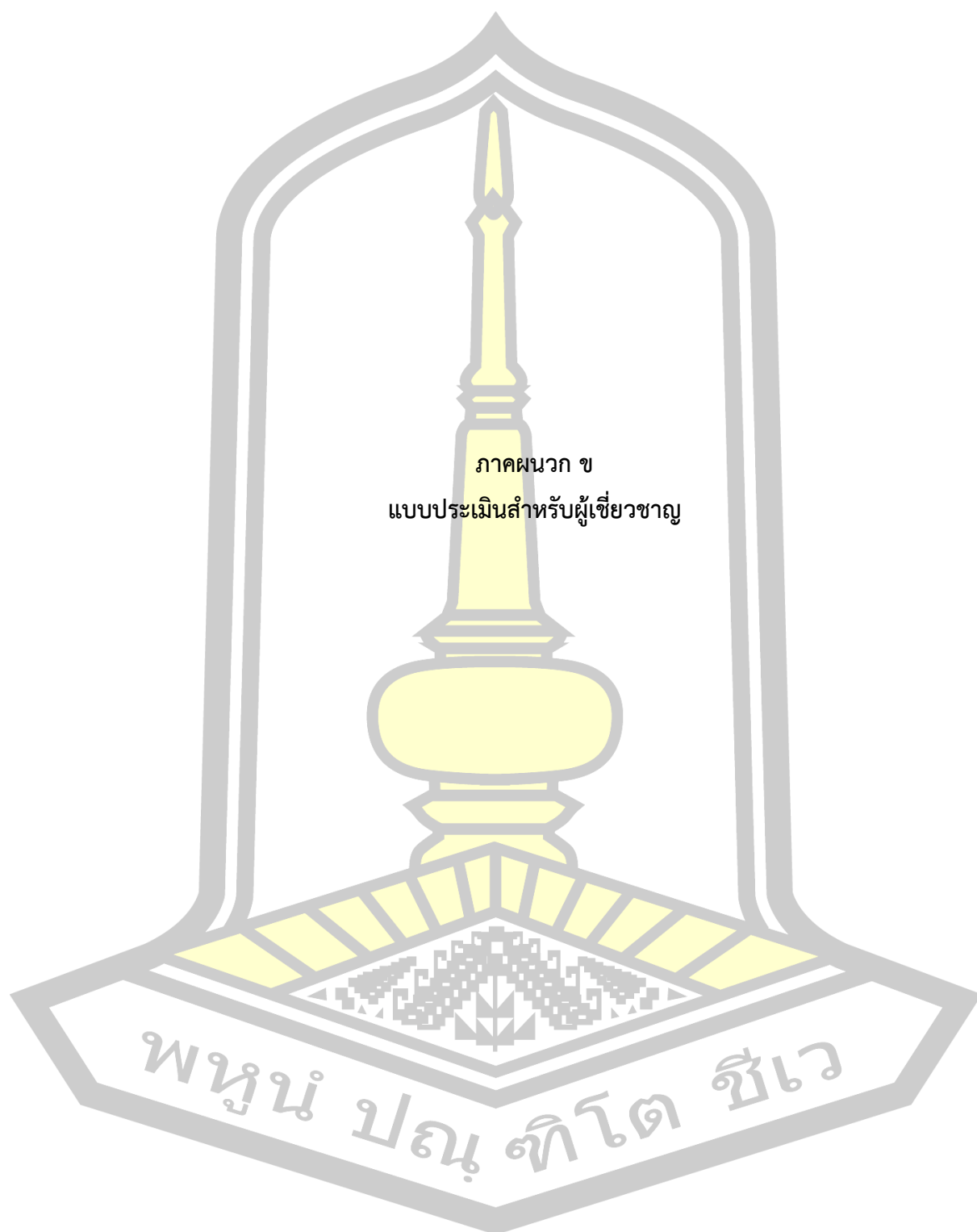
ภาคผนวก

พหุ ประทีป ชัยเว

ภาคผนวก ก
รายนามผู้เชี่ยวชาญ

พหุบัณฑิตยาลัย

แบบประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT

ในการพัฒนาความสามารถด้านการเขียนแสดงความคิดเห็น

(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน ซึ่งมี 3 ระดับ คือ

-1	หมายถึง	ท่านไม่เห็นด้วย
0	หมายถึง	ท่านไม่แน่ใจ
+1	หมายถึง	ท่านเห็นด้วย

ขอขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือ

พูน ปณ ทิโต ชีเว

แบบประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT
ในการพัฒนาความสามารถด้านการเขียนแสดงความคิดเห็น
(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน ซึ่งมี 3 ระดับ คือ

-1	หมายถึง	ท่านไม่เห็นด้วย
0	หมายถึง	ท่านไม่แน่ใจ
+1	หมายถึง	ท่านเห็นด้วย

ข้อที่	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น			หมายเหตุ
		-1	0	+1	
1. สารสำคัญ					
1.1	สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ในหลักสูตร				
1.2	ได้ความคิดรวบยอด				
1.3	มีความเชื่อมโยงกับชีวิตจริง				
1.4	เหมาะกับวัยผู้เรียน				
1.5	มีความชัดเจนเข้าใจง่าย				
2. จุดประสงค์การเรียนรู้					
2.1	สอดคล้องกับเนื้อหา คำอธิบายรายวิชา				
2.2	ระบุพฤติกรรมที่สามารถวัดได้ชัดเจน				
2.3	ข้อความชัดเจน เข้าใจง่าย				
2.4	เหมาะกับวัยผู้เรียน				
3. เนื้อหา					
3.1	มีความชัดเจน เข้าใจง่าย น่าสนใจ				
3.2	สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้				
3.3	เหมาะสมกับระดับชั้นของผู้เรียน				
3.4	เหมาะสมกับเวลาที่สอน				
4. กระบวนการเรียนรู้					
4.1	สอดคล้องกับเนื้อหา				
4.2	สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้				
4.3	เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน				
4.4	เหมาะสมกับเวลาที่สอน				
4.5	เร้าความสนใจ				
4.6	ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการร่วมกิจกรรม				

ข้อที่	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น			หมายเหตุ
		-1	0	+1	
5. สื่อและแหล่งการเรียนรู้					
5.1	สอดคล้องกับกระบวนการเรียนรู้				
5.2	สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้				
5.3	สร้างความสนใจ				
5.4	ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการใช้แผนการจัดการเรียนรู้				
5.5	ส่งเสริมการเรียนรู้				
5.6	เหมาะสมกับระดับชั้นและวัยของผู้เรียน				
6. ด้านการวัดและประเมินผล					
6.1	สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้				
6.2	สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้				
6.3	วัดพฤติกรรมการเรียนรู้ได้จริง				
6.4	การวัดผลที่ระบุไว้สามารถประเมินได้				
6.5	ใช้เครื่องมือวัดผลได้เหมาะสม				
7. รูปแบบการจัดการจัดการการเรียนรู้					
7.1	มีองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ครบถ้วน				
7.2	แผนการจัดการเรียนรู้นำไปปฏิบัติได้จริง				
7.3	แต่ละหัวข้อสอดคล้องกลมกลืนกันเป็นอย่างดี				
7.4	มีการอ้างอิงถูกต้องตามหลักวิชาการ				
7.5	การพิมพ์ สะกด เว้นวรรคถูกต้อง				
7.6	มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์				
7.7	มีประโยชน์ทางวิชาการต่อผู้สอนและผู้เรียน				
7.8	เหมาะสมกับสภาพสถานศึกษาและผู้เรียน				
รวม					

ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(.....)

ผู้ประเมิน

สรุปการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดกิจกรรมการสอนสำหรับผู้เชี่ยวชาญ

ข้อที่	รายการประเมิน	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			รวม	เฉลี่ย	แปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1. สารสำคัญ							
1.1	สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ ในหลักสูตร	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
1.2	ได้รับความคิดรวบยอด	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
1.3	มีความเชื่อมโยงกับชีวิตจริง	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
1.4	เหมาะกับวัยผู้เรียน	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
1.5	มีความชัดเจนเข้าใจง่าย	+1	+1	0	2	0.66	เหมาะสม
2. จุดประสงค์การเรียนรู้							
2.1	สอดคล้องกับเนื้อหา คำอธิบาย รายวิชา	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
2.2	ระบุพฤติกรรมที่สามารถวัดได้ชัดเจน	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
2.3	ข้อความชัดเจน เข้าใจง่าย	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
2.4	เหมาะกับวัยผู้เรียน	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
3. เนื้อหา							
3.1	มีความชัดเจน เข้าใจง่าย น่าสนใจ	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
3.2	สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
3.3	เหมาะสมกับระดับชั้นของผู้เรียน	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
3.4	เหมาะสมกับเวลาที่สอน	+1	+1	0	2	0.66	เหมาะสม
4. กระบวนการเรียนรู้							
4.1	สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
4.2	สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
4.3	เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
4.4	เหมาะสมกับเวลาที่สอน	+1	+1	0	2	0.66	เหมาะสม
4.5	เร้าความสนใจ	+1	+1	0	2	0.66	เหมาะสม
4.6	ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการร่วมกิจกรรม	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม

ข้อที่	รายการประเมิน	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			รวม	เฉลี่ย	แปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
5. สื่อและแหล่งการเรียนรู้							
5.1	สอดคล้องกับกระบวนการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
5.2	สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
5.3	สร้างความสนใจ	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
5.4	ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการใช้แผนการจัดการเรียนรู้	+1	+1	0	2	0.66	เหมาะสม
5.5	ส่งเสริมการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
5.6	เหมาะสมกับระดับชั้นและวัยของผู้เรียน	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
6. ด้านการวัดและประเมินผล							
6.1	สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
6.2	สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
6.3	วัดพฤติกรรมการเรียนรู้ได้จริง	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
6.4	การวัดผลที่ระบุไว้สามารถประเมินได้	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
6.5	ใช้เครื่องมือวัดผลได้เหมาะสม	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
7. รูปแบบการจัดแผนการจัดการเรียนรู้							
7.1	มีองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ครบถ้วน	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
7.2	แผนการจัดการเรียนรู้นำไปปฏิบัติได้จริง	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
7.3	แต่ละหัวข้อสอดคล้องกลมกลืนกันเป็นอย่างดี	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
7.4	มีการอ้างอิงถูกต้องตามหลักวิชาการ	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
7.5	การพิมพ์ สะกด เว้นวรรคถูกต้อง	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
7.6	มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	+1	+1	0	2	0.66	เหมาะสม
7.7	มีประโยชน์ทางวิชาการต่อผู้สอนและผู้เรียน	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
7.8	เหมาะสมกับสภาพสถานศึกษาและผู้เรียน	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
รวม					108	35.96	เหมาะสม
ค่าเฉลี่ย					2.84	0.94	เหมาะสม

แบบแสดงความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อแบบวัดเจตคติ

คำชี้แจง ขอให้ท่านผู้เชี่ยวชาญได้กรุณาแสดงความคิดเห็นของท่านที่มีต่อแบบวัดเจตคติ โดยใส่เครื่องหมาย (✓) ลงในช่องความคิดเห็นของท่าน พร้อมเขียนข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ ในการนำไปพิจารณาปรับปรุงต่อไป

รายการขอความคิดเห็น	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
	เหมาะสม 1	ไม่แน่ใจ 0	ไม่เหมาะสม -1	
1. ข้าพเจ้าได้รับความรู้ในการเขียนแสดงความคิดเห็นมากขึ้น เมื่อได้ทำงานเป็นกลุ่ม				
2. ข้าพเจ้าได้รับภาระหน้าที่ในการทำงานมากกว่าเพื่อนในกลุ่ม				
3. ข้าพเจ้าเต็มใจรับฟังความคิดเห็นจากเพื่อนในกลุ่ม				
4. ข้าพเจ้าเกิดความมั่นใจเมื่อได้เรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่ม				
5. ข้าพเจ้าได้รับความช่วยเหลือในการทำงานจากเพื่อนในกลุ่ม				
6. ข้าพเจ้าภูมิใจเมื่อได้ช่วยเหลือเพื่อนในกลุ่มในการตัดสินใจ				
7. ข้าพเจ้าเกิดความประหม่าเมื่อต้องรับผิดชอบภาระงานของตน				
8. ข้าพเจ้าสื่อสารกับเพื่อนร่วมงานอย่างยากลำบากเมื่อทำงานเป็นกลุ่ม				
9. ข้าพเจ้าเกิดความเบื่อหน่ายเมื่อได้ทำงานร่วมกับผู้อื่น				
10. ข้าพเจ้าเต็มใจทำงานที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มที่				

ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....

ลงชื่อ.....

(.....)

ผู้ทรงคุณวุฒิ

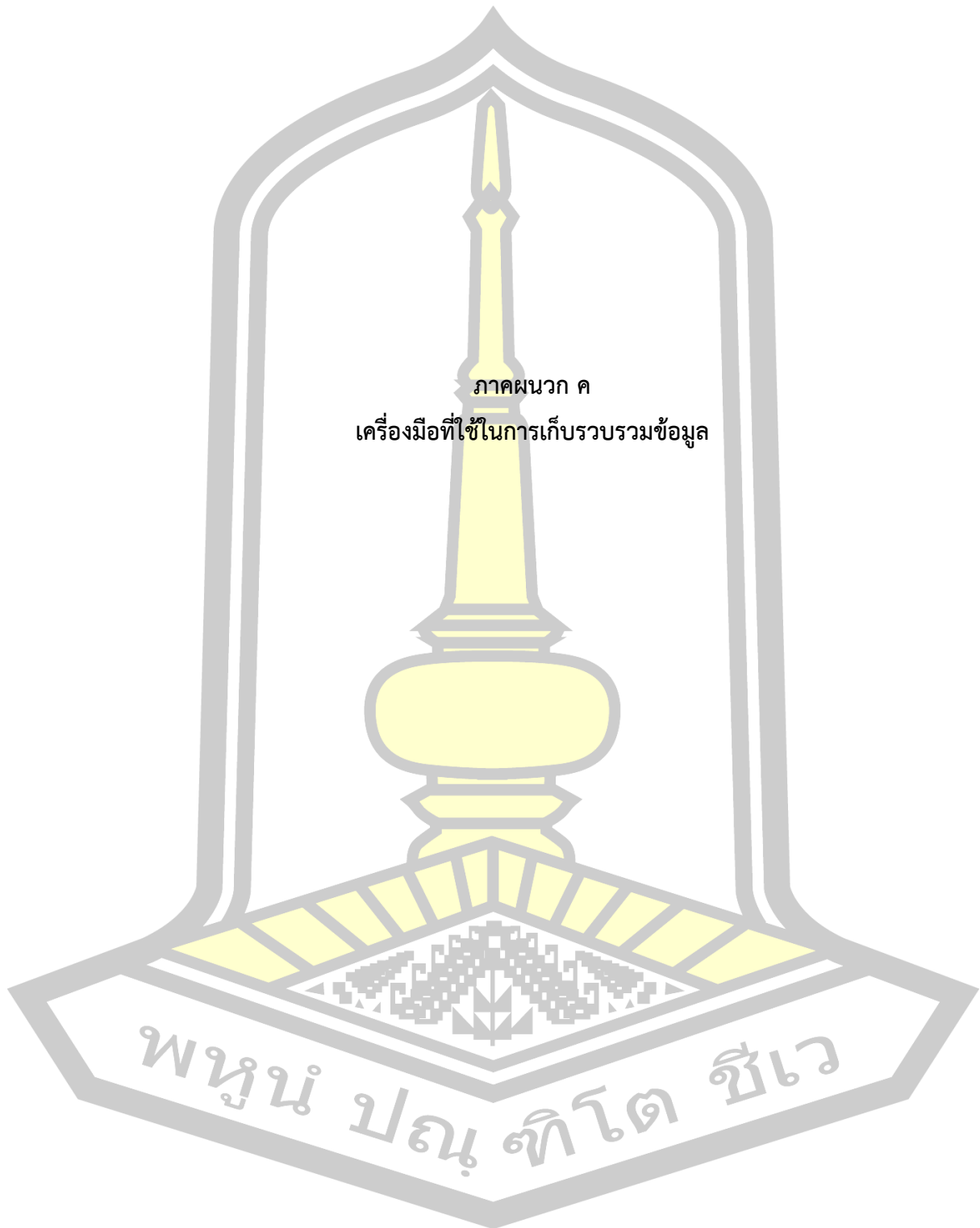
ตารางวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อข้อคำถามจากแบบวัดเจตคติ

รายการขอความคิดเห็น	ประมาณค่าความคิดเห็น ของผู้ทรงคุณวุฒิคนที่			ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3		
1. ข้าพเจ้าได้รับความรู้ในการเขียนแสดงความคิดเห็นมากขึ้นเมื่อได้ทำงานเป็นกลุ่ม	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
2. ข้าพเจ้าได้รับภาระหน้าที่ในการทำงานมากกว่าเพื่อนในกลุ่ม	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
3. ข้าพเจ้าเต็มใจรับฟังความคิดเห็นจากเพื่อนในกลุ่ม	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
4. ข้าพเจ้าเกิดความมั่นใจเมื่อได้เรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่ม	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
5. ข้าพเจ้าได้รับความช่วยเหลือในการทำงานจากเพื่อนในกลุ่ม	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
6. ข้าพเจ้าภูมิใจเมื่อได้ช่วยเหลือเพื่อนในกลุ่มในการตัดสินใจ	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
7. ข้าพเจ้าเกิดความประหม่าเมื่อต้องรับผิดชอบภาระงาน ของตน	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
8. ข้าพเจ้าสื่อสารกับเพื่อนร่วมงานอย่างยากลำบากเมื่อทำงานเป็นกลุ่ม	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
9. ข้าพเจ้าเกิดความเบื่อหน่ายเมื่อได้ทำงานร่วมกับผู้อื่น	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
10.ข้าพเจ้าเต็มใจทำงานที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มที่	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้

$$\text{ค่า IOC} = \frac{1.0+1.0+1.0+1.0+1.0+1.0+1.0+1.0+1.0+1.0}{10}$$

$$= \frac{10}{10} = 1.0$$

สรุปว่า ใช้ได้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

เรื่อง การแสดงความคิดเห็น (Expressing Opinions)

เวลา 6 ชั่วโมง

สอนวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

1. สาระสำคัญ

การแสดงความคิดเห็น คือการถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ซึ่งประกอบด้วยเหตุผลที่มีความสร้างสรรค์ให้ผู้อื่นได้รับรู้ โดยใช้ภาษาที่ถูกต้องและเหมาะสม ความคิดเห็นมีความแตกต่างจากข้อเท็จจริง การให้ความคิดเห็นนั้นไม่มีผิดไม่มีถูก การให้เหตุผลประกอบกับความคิดเห็นที่สมเหตุสมผลและน่าสนใจ จะทำให้ความคิดเห็นนั้นมีความหนักแน่นมากยิ่งขึ้น

2. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

มาตรฐาน ต 1.1 นักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับประโยคที่ใช้ในการแสดงความคิดเห็น
มาตรฐาน ต 1.2 นักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ ประโยค และข้อความที่ใช้ในการแสดงความคิดเห็น

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

- 3.1 นักเรียนสามารถบอกความหมายของการแสดงความคิดเห็นได้
- 3.2 นักเรียนสามารถบอกความแตกต่างระหว่างข้อเท็จจริงและความคิดเห็นได้
- 3.3 นักเรียนสามารถใช้คำเชื่อมและประโยคในการแสดงความคิดเห็นได้
- 3.4 นักเรียนสามารถตอบคำถามเกี่ยวกับคำศัพท์ที่เกี่ยวกับอารมณ์ความรู้สึก พร้อมทั้งเติมคำลงในช่องว่างที่กำหนดได้อย่างถูกต้อง
- 3.5 นักเรียนมีความรับผิดชอบในการทำงานที่ตนเองได้รับมอบหมายในกลุ่ม

4. สาระการเรียนรู้ (เนื้อหา)

- 4.1 Definition of Expressing Opinions
- 4.2 Difference between Facts and Opinions
- 4.3 Transition Words
- 4.4 Vocabulary of Emotions and Feeling

5. กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (6 ชั่วโมง)

ชั้น	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน	ผลลัพธ์
1.) ขั้นเตรียมการ	ครูให้นักเรียนดูภาพเกี่ยวกับเหตุการณ์หรือสิ่งของ และถามคำถามเพื่อกระตุ้นความคิดและการเรียนรู้ของนักเรียน ได้แก่ What do you think about the picture? Do you like him/her? What is he/she thinking about?	บอกอารมณ์และความรู้สึกของตนเองที่มีต่อภาพ	ทราบความคิดเห็นและอารมณ์ของนักเรียนจากการดูภาพ
	ครูบอกเหตุผลในการแสดงความคิดเห็น ทำไมเราจึงต้องแสดงความคิดเห็น บอกประโยชน์ของการแสดงความคิดเห็น		ทราบเหตุผลว่าทำไมจึงจะต้องแสดงความคิดเห็น
2.) ขั้นสอน	ครูแจกใบความรู้ อธิบายความหมายของความคิดเห็น (Opinions)	นักเรียนศึกษาใบความรู้จดบันทึก	ทราบความหมายของ Opinions
	อธิบายความแตกต่างระหว่างข้อเท็จจริงและความคิดเห็น (The difference between Facts and Opinions)	และตอบคำถามจากครูผู้สอน	ทราบความแตกต่างของ Facts and Opinions
	อธิบายคำเชื่อมที่มักใช้ในการเขียนแสดงความคิดเห็น (Transition Words)		รู้จัก Transition Words ที่ใช้ในการแสดงความคิดเห็น
	แนะนำคำศัพท์ที่เกี่ยวกับอารมณ์และความรู้สึก (Vocabulary of Emotion and Feeling) พร้อมอธิบายบริบทในการใช้คำศัพท์		ได้เรียนรู้คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับอารมณ์ ความรู้สึก และแสดงความคิดเห็นของตนเอง

ชั้น	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน	ผลลัพธ์
3.) ขั้นทำกิจกรรมกลุ่ม	ครูชี้แจงรายละเอียดในการทำแบบฝึกหัดในใบงาน	นักเรียนจัดกลุ่มเรียนรู้ และลงมือทำงานร่วมกัน	นักเรียนทำงานร่วมกัน
	ครูแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 3 คน โดยครูแจ้งบทบาทหน้าที่รับผิดชอบของนักเรียนในกลุ่มคนที่ 1 หาคำตอบข้อที่ 1 – 4 คนที่ 2 หาคำตอบข้อที่ 5 – 7 คนที่ 3 หาคำตอบข้อที่ 8 – 10	นักเรียนจะต้องระบุหน้าที่รับผิดชอบของตนเองลงในใบงานด้วย	นักเรียนทำงานเป็นกลุ่ม แต่ละคนมีหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย
4.) ขั้นตรวจสอบผลงานและทดสอบ	ครูรวบรวมแบบฝึกหัดของนักเรียน	เมื่อนักเรียนทำแบบฝึกหัดเสร็จแล้วให้เพื่อนในกลุ่มตรวจสอบก่อนการส่ง เพราะคะแนนที่ได้จากสมาชิกทุกคนถือเป็นคะแนนกลุ่ม	นักเรียนส่งงานเพียงชิ้นเดียวเป็นผลงานของกลุ่ม
	อธิบายและเฉลยแบบฝึกหัดไปพร้อมกับนักเรียน	นักเรียนส่งงานเป็นกลุ่ม	
	ครูให้คะแนนและแจ้งคะแนนให้แต่ละกลุ่มทราบ		
5.) ขั้นสรุปบทเรียนและประเมินผลการทำงานกลุ่ม	ครูสรุปบทเรียนจากใบงาน	นักเรียนแสดงความยินดีกับกลุ่มเพื่อนที่ได้คะแนนสูงสุด	นักเรียนส่งใบงานและทราบคะแนนจากการตรวจแบบฝึกหัดทำยบทเรียน
	ครูให้คำชมเชยกลุ่มที่ได้คะแนนสูงสุด	นักเรียนรวบรวมใบงานจากงานกลุ่มเป็นของตนเองเพื่อรวบรวมจัดทำเป็นแฟ้มสะสมผลงาน	
	ครูสังเกตการทำงานกลุ่มของแต่ละกลุ่ม	นักเรียนประเมินพฤติกรรมการทำงานของเพื่อนในกลุ่มของตนเอง	

6. สื่อการเรียนรู้

6.1 รูปภาพเกี่ยวกับเหตุการณ์หรือสิ่งของ

6.2 ใบความรู้

- Difference between Facts and Opinions
- Transition Words
- Vocabulary of Emotion and Feeling

6.3 ใบงาน

- ใบงานที่ 1 Facts & Opinions
- ใบงานที่ 2 Transition Words
- ใบงานที่ 3 Agreeing and Disagreeing
- ใบงานที่ 4 Emotion Matching Activity

7. การวัดและประเมินผล

จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีการวัด	เครื่องมือในการวัด	เกณฑ์การประเมิน
นักเรียนสามารถบอกความแตกต่างระหว่างข้อเท็จจริงและความคิดเห็นได้	ตรวจผลงานของนักเรียนจากใบงานที่ 1	เฉลยแบบฝึกหัด ในใบงาน	ผ่านเกณฑ์การประเมินแบบฝึกหัด ในใบงานร้อยละ 60
นักเรียนสามารถใช้คำเชื่อมและประโยคในการแสดงความคิดเห็นได้	ตรวจผลงานของนักเรียนจากใบงานที่ 2 และ 3	เฉลยแบบฝึกหัด ในใบงาน	ผ่านเกณฑ์การประเมินแบบฝึกหัด ในใบงานร้อยละ 60
นักเรียนสามารถตอบคำถามเกี่ยวกับคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับอารมณ์ความรู้สึกได้อย่างถูกต้อง	ตรวจผลงานของนักเรียนจากใบงานที่ 4	เฉลยแบบฝึกหัด ในใบงาน	ผ่านเกณฑ์การประเมินแบบฝึกหัด ในใบงานร้อยละ 60
นักเรียนมีความรับผิดชอบในการทำงานที่ตนเองได้รับมอบหมายในกลุ่ม	สังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม	แบบสังเกต พฤติกรรมการทำงาน กลุ่มของ นักเรียน	ผ่านเกณฑ์การประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม ร้อยละ 60

What is your opinion about the pictures below?

How do you feel when you see the pictures?

Do you like the pictures?

Fact & Opinion What is the difference?

What are Facts?

- Facts can be proven to be true or false.

Today is Monday.

- Facts can apply to all people and places.

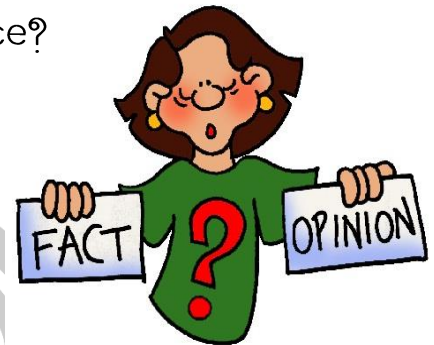
All people must eat to live.

- Facts can be duplicated over and over with the same result.

Yellow and blue make green.

- Facts can be observed or historical.

The Civil War occurred from 1861-1865.

What are opinions?

- Opinions are a person's own thoughts, feelings, beliefs, or speculations.
- Opinions cannot be proven and are not 100% true or false.

Examples of Opinions:

- *It is a beautiful day outside.*
- *Green beans are the best tasting vegetable.*
- *The Harry Potter series is the best book of all time.*

What about websites?

When trying to determine whether something is a fact or opinion online, remember...

- Just because something is posted on a webpage does not make it fact.
- Check the webpage's sources:
 - Generally .gov, .org, and .edu sites are most reliable.
 - ANYONE can start a .com or .net webpage and post whatever information they choose.
 - Wikipedia is not a reliable source.

Just Remember

- Facts can be proven!
- Opinions are subject to personal views.
- Just because more than one person agrees with a statement does not make something a fact.
- Facts can be proven repeatedly.

Transition Words

Transition Words are giving the writing a smooth flow and they help readers move from one point to the next.

Opinion Transition Phrases

Why: To help your writing flow and guide your reader from one reason to the next

Do not use: My first reason, first, second, third, etc.

# 1 Reason	# 2 Reason	# 3 Reason	# Conclusion Paragraph
To begin with,	Furthermore	Finally,	Again I would say,
One reason	In addition,/ Additionally,	The most important reason	Based on my reason,
One important reason	Another reason	The best reason	In conclusion
	The next reason	My final reason	In summary

Evidence- Based Transition Words

because for instance for example
 the author stated according to the text
 from my reading (text), I know that . . .

PHRASES FOR EXPRESSING OPINIONS

I think.... I believe....
 I feel.... In my opinion, ...
 Personally, I think.... Some people say that....

PHRASES FOR EXPRESSING DISAGREEMENT

I completely disagree....
 I'm not sure about that...
 I don't really agree with that idea....
 I agree up to a point, but...
 I don't think so...
 No, I'm not sure about that because...
 I'm afraid, I disagree....

PHRASES FOR

EXPRESSING AGREEMENT

I totally agree...
 Definitely...
 I couldn't agree more...
 That's true...
 Absolutely...
 I think so too...
 You're right, that's a good point...
 Actually, I think you're right...
 Well, I agree with you here...

Vocabulary of Emotions and Feeling

<u>POSITIVE</u>		<u>NEGATIVE</u>	
Amazed	Inspired	Afraid	Hurt
Balanced	Joyful	Alone	Jealous
Beautiful	Kind	Angry	Lonely
Brave	Lucky	Annoyed	Mad
Calm	Loved	Ashamed	Fault
Care	Optimistic	Bad	Nervous
Cheerful	Peaceful	Bored	Enough
Complete	Powerful	Confused	Sad
Confident	Proud	Depressed	Scared
Desire	Quiet	Dirty	Shocked
Empathy	Relaxed	Disappointed	Stressed
Energetic	Safe	Embarrassed	Stupid
Excited	Strong	Failure	Tired
Happy	Surprised	Fear	Ugly
Hopeful	Wise	Hopeless	Worried

Name: _____ No. _____ Role: _____

Name: _____ No. _____ Role: _____

Name: _____ No. _____ Role: _____

Worksheet I

Fact and Opinion

Directions: Read each statement and then answer whether it is a fact or opinion.

1. Eating fast food isn't bad if you only eat it once a week.

2. The chicken sandwiches are more expensive than double cheeseburgers.

3. Copying homework assignments is wrong.

4. Justin Bieber is a very talented entertainer.

5. Cursing in school is inappropriate behavior.

6. A human being will die sooner from lack of sleep than from lack of food.

7. There are more cell phones in Japan than people.

8. The video game industry generated more money than the film industry last year.

9. Playing video games is more fun than doing homework.

10. On average, college graduates earn more money in their lifetimes than high school graduates.

SCORES _____ out of 10

Name: _____ No. _____ Role: _____

Name: _____ No. _____ Role: _____

Name: _____ No. _____ Role: _____

Worksheet II

Transition Words

Directions: Complete the sentences using these linking words:

Although, Because, But, So

Example: I like dancing but I don't like singing.

1. I bought a car _____ I need it for my job.
2. They offered him the job _____ but he turned it down.
3. _____ Norway is a beautiful country, it is very cold in winter.
4. It is warm and sunny today _____ we are going to the beach.
5. Your marks in English are low _____ you don't study hard enough.
6. We invited them to the party _____ they don't want to come.
7. His mother is not feeling well, _____ he needs to take care of her.
8. I love fish and chips _____ it is not healthy.
9. They didn't offer him the job _____ he didn't have any experience.
10. Today is my daughter's birthday, _____ I need to buy her a present.

SCORES _____ out of 10

Name: _____ No. _____ Role: _____

Name: _____ No. _____ Role: _____

Name: _____ No. _____ Role: _____

Worksheet III

Agreeing and Disagreeing

Directions : Decide where to put the following twelve phrases of agreement and disagreement in the box below:

I totally agree with you.	I'm sorry. I can't agree with...
Exactly!	I couldn't agree more.
Perhaps, but...	That's true.
I'm sorry, but I disagree.	I'm afraid that isn't right...
You're absolutely right.	That may be the case, however, ...
Nonsense!	That makes no sense.

I agree	I agree with some, but not all, of what you are saying	I disagree

พหุ ประถมศึกษา

SCORES _____ out of 12

Name: _____ No. _____ Role: _____

Name: _____ No. _____ Role: _____

Name: _____ No. _____ Role: _____

Worksheet IV

Emotion Matching Activity

Directions: Write the letter of the feeling for each definition.

Definition	Emotion
1. _____ Feeling sad, blue, discouraged, and unhappy	a. Ashamed
2. _____ Feeling guilty after doing wrong	b. Confident
3. _____ Feeling alone and nobody cares	c. Confused
4. _____ Feeling full of energy	d. Depressed
5. _____ Feeling uncomfortable because of shame	e. Embarrassed
6. _____ Feeling at ease and without worried	f. Energetic
7. _____ Feeling unable to think clear	g. Jealous
8. _____ Feeling tense, tired, and uneasy	h. Lonely
9. _____ Feeling able to do something	i. Relaxed
10. _____ Feeling unpleased when rival does well	j. Stressed

SCORES _____ out of 10

KEYS

Worksheet I

1. Opinion
2. Fact
3. Opinion
4. Opinion
5. Opinion
6. Fact
7. Fact
8. Fact
9. Opinion
10. Fact

Worksheet II

1. Because
2. But
3. Although
4. So
5. Because
6. But
7. So
8. Although
9. Because
10. So

Worksheet IV

1. d.
2. a.
3. h.
4. f.
5. e.
6. i.
7. c.
8. j.
9. b.
10. g

Worksheet III

I agree	I agree with some, but not all, of what you are saying	I disagree
I totally agree with you.	Perhaps, but ...	I'm sorry, I can't agree with ...
Exactly!	That may be the case, however ...	I'm sorry, but I disagree.
I couldn't agree more.		I'm afraid that isn't right ...
That's true.		Nonsense!
You're absolutely right.		That makes no sense.

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

เรื่อง การเขียนแสดงความคิดเห็น (Writing Opinions)

เวลา 6 ชั่วโมง

สอนวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

1. สาระสำคัญ

การเขียนแสดงความคิดเห็น คือการเขียนถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ซึ่งประกอบด้วย เหตุผลที่มีความสร้างสรรค์ให้ผู้อื่นได้รับรู้ โดยใช้ภาษาที่ถูกต้องและเหมาะสม การเขียนแสดงความคิดเห็นควรมีความชัดเจน ระบุความรู้สึกและความคิดของผู้เขียนอย่างมั่นใจ การเขียนแสดงความคิดเห็นที่ดีควรเริ่มจากการระบุความคิดเห็น/ความรู้สึกของผู้เขียน จากนั้นตามด้วยเหตุผล ข้อเสนอสนับสนุนพร้อมทั้งยกตัวอย่างประกอบ และสุดท้ายควรให้ข้อสรุปที่ชัดเจน หรือให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์

2. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

มาตรฐาน ต 1.1 นักเรียนสามารถแสดงความคิดเห็นโดยให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ

มาตรฐาน ต 1.2 นักเรียนสามารถเขียนบรรยายความรู้สึกและแสดงความคิดเห็นของตนเองอย่างมีเหตุผล

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

3.1 นักเรียนสามารถใช้ภาษาตามโครงสร้างทางไวยากรณ์ในเรื่อง Present Simple, Present Continuous, Present Perfect, Past Simple และ Future Simple ได้

3.2 นักเรียนสามารถเขียนประโยค Simple และ Compound Sentence ได้

3.3 นักเรียนสามารถเขียนแสดงความคิดเห็นตามรูปแบบการเขียนแสดงความคิดเห็นแบบ OREO ได้

3.4 นักเรียนมีความรับผิดชอบในการทำงานที่ตนเองได้รับมอบหมายในกลุ่ม

4. สาระการเรียนรู้ (เนื้อหา)

4.1 Tenses

4.2 Sentences

4.3 Giving Reasons and Examples

4.4 Parts of Opinion Writing

5. กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (6 ชั่วโมง)

ชั้น	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน	ผลลัพธ์
1.) ขั้นเตรียมการ	ครูทบทวนเนื้อหาจากชั่วโมงที่แล้ว	นักเรียนตอบคำถามจากครูผู้สอน	นักเรียนได้ทบทวนความรู้ความเข้าใจจากการเรียนครั้งที่แล้ว
2.) ขั้นสอน	ครูแจกใบความรู้ ครูอธิบายโครงสร้างไวยากรณ์ Present Simple Present Continuous Present Perfect Past Simple Future Simple	นักเรียนศึกษาใบความรู้ จดบันทึก และตอบคำถามจากครูผู้สอน	นักเรียนมีความรู้เรื่องโครงสร้างไวยากรณ์เบื้องต้น
	ครูอธิบายการใช้ประโยค Simple Sentence Compound Sentence		นักเรียนสามารถเขียนประโยคได้หลากหลายรูปแบบ
	แนะนำการเขียนแสดงเหตุผล Giving Reasons แนะนำการเขียนยกตัวอย่าง Giving Example		นักเรียนระบุเหตุผลพร้อมทั้งสามารถยกตัวอย่างประกอบได้
	อธิบายรูปแบบการเขียนแสดงความคิดเห็น โดยใช้รูปแบบการเขียนแบบ OREO เป็นแนวทางในการเขียน		นักเรียนสามารถนำรูปแบบการเขียนแบบ OREO ไปใช้ในการเขียน Opinion Writing ต่อไป

3.) ขั้นทำกิจกรรมกลุ่ม	ครูชี้แจงรายละเอียดในการทำแบบฝึกหัดในใบงาน	นักเรียนจัดกลุ่มเรียนรู้ และลงมือทำงานร่วมกัน	นักเรียนทำงานร่วมกัน
	ครูแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 3 คน โดยครูแจ้งบทบาทหน้าที่รับผิดชอบของนักเรียนในกลุ่ม คนที่ 1 อ่านคำสั่ง + หาคำตอบ คนที่ 2 หาคำตอบ + เขียนคำตอบ คนที่ 3 หาคำตอบ + ตรวจสอบคำตอบ	นักเรียนจะต้องระบุหน้าที่รับผิดชอบของตนเองลงใบงานด้วย	นักเรียนทำงานเป็นกลุ่มตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย
4.) ขั้นตรวจสอบผลงานและทดสอบ	ครูรวบรวมแบบฝึกหัดของนักเรียน	เมื่อนักเรียนทำแบบฝึกหัดเสร็จแล้วให้เพื่อนในกลุ่ม	นักเรียนส่งงานเพียงชิ้นเดียวเป็นผลงานของกลุ่ม
	อธิบายและเฉลยแบบฝึกหัดไปพร้อมกันกับนักเรียน	ตรวจสอบก่อนการส่ง เพราะคะแนนที่ได้จากสมาชิกทุกคนถือเป็นคะแนนกลุ่ม	
	ครูให้คะแนนและแจ้งคะแนนให้แต่ละกลุ่มทราบ	นักเรียนส่งงานเป็นกลุ่ม	
5.) ขั้นสรุปทบทวนและประเมินผลการทำงานกลุ่ม	ครูสรุปทบทวนจากใบงาน	นักเรียนแสดงความยินดีกับกลุ่มเพื่อนที่ได้คะแนนสูงสุด	นักเรียนส่งใบงานและทราบคะแนนจากการตรวจแบบฝึกหัดในใบงานท้ายบทเรียน
	ครูแนะนำชมเชยกลุ่มที่ได้คะแนนสูงสุด	นักเรียนรวบรวมใบงานจากงานกลุ่มเป็นของตนเองเพื่อรวบรวมจัดทำเป็นแฟ้มสะสมผลงาน	
	ครูสังเกตการทำงานกลุ่มของแต่ละกลุ่ม	นักเรียนประเมินพฤติกรรมการทำงาน of เพื่อนในกลุ่มของตนเอง	

6. สื่อการเรียนรู้

6.1 ใบความรู้

- Tenses
- Sentences
- Giving Reasons
- Giving Examples
- Parts of Opinion Writing (OREO)
- Donating Blood/ Friendship

6.2 ใบงาน

- ใบงานที่ 1 Tenses
- ใบงานที่ 2 Sentences
- ใบงานที่ 3 Analyzing parts of Opinion Writing

7. การวัดและประเมินผล

จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีการวัด	เครื่องมือในการวัด	เกณฑ์การประเมิน
นักเรียนสามารถใช้ภาษาตามโครงสร้างทางไวยากรณ์ในเรื่อง Present Simple, Present Continuous, Present Perfect, Past Simple และ Future Simple ได้	ตรวจผลงานของนักเรียนจากใบงานที่ 1	เฉลยแบบฝึกหัดในใบงาน	ผ่านเกณฑ์การประเมินแบบฝึกหัดในใบงานร้อยละ 60
นักเรียนสามารถเขียนประโยค Simple Sentence, และ Compound Sentence ได้	ตรวจผลงานของนักเรียนจากใบงานที่ 2	เฉลยแบบฝึกหัดในใบงาน	ผ่านเกณฑ์การประเมินแบบฝึกหัดในใบงานร้อยละ 60
นักเรียนสามารถเขียนแสดงความคิดเห็นตามรูปแบบการเขียนแสดงความคิดเห็นแบบ OREO ได้	ตรวจผลงานของนักเรียนจากใบงานที่ 3	เฉลยแบบฝึกหัดในใบงาน	ผ่านเกณฑ์การประเมินแบบฝึกหัดในใบงานร้อยละ 60
นักเรียนมีความรับผิดชอบในการทำงานที่ตนเองได้รับมอบหมายในกลุ่ม	สังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม	แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียน	ผ่านเกณฑ์การประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่มร้อยละ 60

Present Simple

Affirmative: Subject + Base Form of the Verb

*Note: for 3rd Person Singular (he/ she/ it) add 's' to the base form

I/ You/ We/ They work in a bank.

He/ She works in a bank.

Negative: Subject + don't/ doesn't + Base Form of the Verb

I/ You/ We/ They don't (do not) work.

He/ She/ It doesn't (does not) work.

Interrogative: Question Word + do/does + Subject + Base Form of the Verb

Where do I/ you/we/they work?

Where does he/ she work?

1. Usual, regular action:

I usually go fishing at weekends. I don't go fishing at weekends.

Do I go fishing at weekends?

She never puts milk in her tea. She doesn't put milk in her tea.

Does she ever put milk in her tea?

We sometimes go to the cinema on Friday.

We don't go to the cinema on Friday. Do we go to the cinema on Fridays?

2. General existence: stating a fact:

An ostrich has two legs. A rabbit doesn't have two legs.

How many legs does a spider have?

The earth goes round the sun. The sun doesn't go round the earth.

Does the moon go round the earth?

3. Dramatic narrative (theatre, sports, etc. events):

Johnson takes the ball, he bounces it to the floor, then he throws and scores two points.

4. Timetables

The train leaves at half past four. The train doesn't leave at five.

What time does the train leave?

The course starts on 1 July. The course doesn't start in June.

When does the course start?

Present Continuous

Affirmative: Subject + BE + Verb-ING

You are cooking.

Negative: Subject + BE not + Verb-ING

You aren't (are not) cooking.

Interrogative: Question Word + BE + Subject + Verb-ING

What are you cooking?

1. Action happening now:

I'm watching a film on TV now. I'm not watching a film. Am I watching a film?

Watch out, a car's coming. It isn't not coming. Is it coming?

The boys are sleeping upstairs. They boys aren't sleeping upstairs.

Are the boys sleeping upstairs?

2. Action happening about this time, but not necessarily now:

He's studying Spanish and German. He's not studying French.

What languages is he studying?

They're going to a business course. They aren't going to a cooking course.

What course are they going to?

You're visiting museums while you're here. You're not visiting factories.

Are you visiting museums in our city?

3. Definite arrangement in the near future:

I'm travelling to Paris tomorrow. I'm not travelling to Paris tomorrow.

Am I travelling to Paris tomorrow?

My son is taking his girlfriend to dinner tonight.

My son isn't taking his girlfriend to dinner tonight.

Is he taking his girlfriend to dinner tonight?

You're going to Italy on holiday this year, aren't you?

You aren't going to Greece. Where are you going on holiday this year?

Present Perfect

Affirmative: Subject + have/ has + Past Participle (3rd Form of the Verb)

I/ You/ We/ They have finished the letter.

He/ She has finished the letter.

Negative: Subject + haven't (have not)/ hasn't (has not) +
Past Participle Negative

I/ You/ We/ They haven't finished the letter.

He/ She hasn't finished the letter.

Interrogative: Question Word + have/ has + Past Participle

Have I/ you/we/ they finished the letter?

Has he/she finished the letter?

1. Action with a result:

Sorry, I've parked at the wrong place. I haven't parked at the wrong place.

Have I parked at the wrong place?

We've (already) done the rooms. We haven't done the rooms yet.

Have we done the rooms (yet)?

He has already repaired the lawn-mower.

He hasn't repaired the lawn-mower yet. Has he repaired the lawn-mower yet?

2. Action in incomplete time:

I've been to the cinema a lot lately. I haven't been to the cinema lately.

Have I been to the cinema lately?

3. Action in the past without saying when:

Jane has already been to Italy. Jane has never been to Italy.

Has Jane ever been to Italy?

You have already swum in this lake. You haven't swum in this lake yet.

Have you ever swum in this lake?

4. Action beginning in the past and still continuing:

He has driven a car since 2002. He hasn't driven a car since 2002.

Has he driven a car since 2002?

You've worked here for two years. You haven't worked here for two years.

How long have you worked here?

Past Simple

Affirmative: Subject + Verb in Past Simple (2nd form)

I/ You/ He/ She/ It/ We/ They lived in London ten years ago.

Negative: Subject + didn't (did not) + Base Form of the Verb

I/ You/ He/ She/ It/ We/ They didn't like the film.

Interrogative: Question Word + did + subject + Base Form of the Verb

Where did I/ you/ he/ she/ it/ we/ they meet Richard?

Actions, events in the past:

I had lunch with Mrs Robinson yesterday.

I didn't have lunch with Mrs Robinson yesterday.

Did I have lunch with Mrs Robinson yesterday?

You did the shopping this morning. You didn't do the shopping this morning.

Where did you do the shopping this morning?

She travelled to Spain last year. She didn't travel anywhere last year.

Where did she travel last year?

Future Simple

Affirmative: Subject + Will + Base Form of the Verb

I/ You/ He/ She/ We/ They will see Jane when she comes back from India.

Negative: Subject + Won't (will not) + Base Form of the Verb

I/ You/ He/ She/ We/ They won't see Jane when she comes back from India.

Interrogative: Question Word + Will + Subject + Base Form of the Verb

Will I/ you/ he/ she/ we/ they see Jane when she comes back from India?

Fact, action or event in the future:

I will be thirty years old next year. I won't be thirty years old again.

Will I be thirty years old again?

We'll meet them at the station at six. We won't meet them at the station.

Where will we meet them?

You'll cross the channel by ferry. You won't cross the channel.

How will you cross the channel?

Sentences: Simple and Compound

There are mainly three kinds of sentences in English: simple, complex and compound. In this lesson, we will focus on simple and compound.

Simple sentence : A simple sentence consists of just one clause.

- The dog barks.
- The kettle boils.
- Birds live in nests.
- The boys are singing.

In its simplest form, a simple sentence consists of a subject and a verb. We can add more meaning to the sentence by including qualifiers, objects, complements etc.

- Sitting on a branch, the monkey gibbered.
- The little girl was carrying a basket on her head.

Compound sentence : A compound sentence is made up of two or more independent clauses.

- The boys sang and the girls danced.

This compound sentence consists of two simple clauses connected by the coordinating conjunction and. Another example is given below.

- Men may come and men may go, but I go on forever.

This compound sentence consists of three independent clauses.

We make compound sentences by joining independent clauses with the help of coordinating conjunctions. More examples are given below.

- You may watch TV or you can go out to play.
- You should either sit quietly or go out.
- The old man could neither see nor hear.
- He took the test several times but he couldn't pass.
- He is famous, yet he is very humble.
- She was angry, still she kept her cool.
- The thieves not only robbed the man of his possessions, but also inflicted injuries on him.

Notes : The words however, therefore and nevertheless are not conjunctions. They cannot be used to connect two independent clauses.

- My car broke down on the way; therefore, I hired a taxi. (NOT My car broke down on the way, therefore I hired a taxi.)
- He lost all his money; nevertheless, he is cheerful.

Two independent clauses need to be connected with a coordinating conjunction or separated with a full stop or a semicolon.

Giving Reasons

Giving reasons show cause–effect relationships and to connect sentences. There are many words such as **because, since, as, because of, due to** etc.

Look at this sentence: because, for giving reasons,

Alice went shopping. Why? She needed to buy bread.

Now let's use **because** to put the two sentences together.

Alice went shopping because she needed to buy bread.

(The second clause explains the reason Alice needs to buy bread.)

We can also say it another way:

Because she needed to buy bread, Alice went shopping.

Notice that when you use because at the beginning of the sentence, you must use a comma (,) after the first part (which is called the adverb clause.)

Because, since, as

I like butterflies. Why? They are pretty.

I like butterflies because they are pretty.

I like butterflies since they are pretty.

I like butterflies. Why? They are pretty.

I like butterflies as they are pretty.

Because they are pretty, I like butterflies.

Since they are pretty, I like butterflies.

As they are pretty, I like butterflies.

Because of, due to + N.

I like butterflies. Why? They are prettiness.

I like butterflies because of prettiness.

I like butterflies due to prettiness.

Giving Examples

Giving examples is phrases to introduce and example in your paragraph.

You can use the following:

For example, For instance, Such as

For example and For instance have the same meaning. When your sentence begins with For example or For instance, put a comma after these words.

For examples, when he buys a chocolate bar, he puts it in a secret place.

For instance, when he buys a chocolate bar, he puts it in a secret place.

A sentence that begins with for examples or for instance must be complete sentence.

For examples, Hetty Green. (*Not correct*)

For examples, Hetty Green was a millionaire. (*Correct*)

Such as: This phrase is most useful when you are giving shorter examples, often as additional information in a sentence.

There are some purchases that are so small, such as buying a bus ticket, that people prefer to use cash.

Phrase that have showing example meaning include:

For instance,...	For example,...	In this case
..., for instance	..., for example	Namely
..., including(:)...	..., including(:)	In other words
The first (second, another, etc.)	...such as	That is
Example/reason is....	As follows:	In particular

I like to travel. Specifically, I enjoy places with old cathedrals.

I love fruits. In particular, I like bananas, pineapple, and berries.

My friend hates skiing for several reasons. The first reason is that she dislikes being cold. Another reason is that she often falls.

Opinion Writing: OREO

Name: _____

Opinion:

Reason #1:

Example:

Reason #2:

Example:

Reason #3:

Example:

Opinion:

Donating blood

People have ideas about donating blood vary from person to person. Some people think that it is glorious to donate blood. They hold this opinion because those who are in urgent need of blood can be saved.

However, others hold that it is foolish for people to donate blood. In their opinion, blood is very precious and losing 200ml or more may do harm to their health.

As to me I am in favor of the first idea. The following are the reasons for my choice. First, while it is true that the loss of too much blood is dangerous to one's health, it does not mean that donating a little blood is also harmful. On the contrary, doctors say that donating a little blood can promote metabolism. Second, there are many people who need our help. If my little donation of blood can pull back somebody on the way to death, will there be anything that can make me happier. In a word, donating blood is glorious.

Friendship

Different people have different views on friendship. It is held that a friend in need is a friend indeed. But it is also held that friendship means understanding each other. Those who hold the first opinion often ask their friends for help when necessary.

They regard those who help them as friends but regard those who don't help them as mere acquaintances. In contrast, those who hold

the second view believe that they have no right to ask their friends to do everything for them,

especially those things that might be inconvenient for their friends.

As to me, I agree with the latter opinion. Admittedly, friends should help each other, but this is not to say that friends must agree to offer help in any circumstances. If we want to keep our friendship, we should cherish it but not use it. What's more, it should be understood that with the modern pace of living most people are busy. They may not have time to lend their friends a hand on short notice. In a word, understanding is preferable to need.

Name: _____ No. _____ Role: _____

Name: _____ No. _____ Role: _____

Name: _____ No. _____ Role: _____

Worksheet I

Tenses

Directions : Fill the gaps with the correct tenses.

1. When I was buying the stamps somebody (call) _____ my name.
2. 'What time (Kevin come) _____?' 'An hour ago.'
3. I (not go) _____ to the cinema last night. I was too tired.
4. Carol invited us to the party but we (not go) _____. We had other things to do.
5. I saw Bridget at the museum when I was going to the restaurant but she (not see) _____ me.
6. 'Where (your parents live) _____?' 'In a village near London. They have always lived there.'
7. She speaks English but she (not speak) _____ French.
8. Jeff is from London. He (live) _____ there all his life.
9. My favorite country is Canada. I (be) _____ there four times.
10. I (never eat) _____ bananas.
11. 'Where are you going on holiday?' 'I don't know. We (not decide) _____ yet.'
12. Who (invent) _____ the washing machine?
13. Somebody (steal) _____ my sunglasses at the swimming pool last week.
14. Where (be) _____ you yesterday?
15. As you (see / can) _____, I (become) _____ a real London fan already.

SCORES _____ out of 15

Name: _____ No. _____ Role: _____

Name: _____ No. _____ Role: _____

Name: _____ No. _____ Role: _____

Worksheet II

Sentences

Directions : Identify each of the following sentences as Simple or Compound.

1. Mary is clever and diligent. _____
2. The little girl wants to go home now. _____
3. Though John is poor, he is happy. _____
4. The old lady is my grandmother. _____
5. My sister works, but I play. _____
6. You can go to the library now or next week. _____
7. Edward handled the gardening, and Anne took care of the cooking.

8. I have black hair, but my sister has brown hair. _____
9. After I had gone to bed, my husband watched television for a while.

10. Last year, Bill went to New York for an international conference on global warming, but he didn't have time to visit his cousins in Boston.

SCORES _____ out of 10

Name: _____ No. _____ Role: _____

Name: _____ No. _____ Role: _____

Name: _____ No. _____ Role: _____

Worksheet III

Directions: State reasons, give examples, and complete the outline of the parts of opinion writing from the text below.

Costa Rica

Costa Rica is a great place to spend a vacation for two reasons. First of all, Costa Rica has an excellent system of national parks where visitors can observe nature. For example, in Tortuguero National Park, visitors can watch sea turtles come ashore to lay their eggs in the sand. Then they can come back several months later to see the new babies crawl down to the sea. In Santa Rosa National Park, visitors can see unusual birds such as toucans and quetzals and exotic animals such as spider monkeys. Second, Costa Rica has many beautiful beaches. For instance, the beaches at Manuel Antonio National Park are among the most beautiful in the world, and the beaches on Canoa and Cocos Islands offer perfect conditions for snorkeling and scuba diving. Indeed, Costa Rica is a wonderful place to go if you love the outdoors.

Costa Rica

Opinion Statement:

Reason A:

.....

.....

.....

Example 1:

.....

.....

.....

Example 2:

.....
.....
.....

Reason B:

.....
.....
.....

Example 1:

.....
.....
.....

Example 2:

.....
.....
.....

Concluding Sentence:

.....
.....
.....

There are three reasons why I prefer jogging to other sports. One reason is that Jogging is a cheap sport. I can practise it anywhere at any time with no need for a ball or any other equipment. Another reason why I prefer jogging is that it is friendly to my heart. I don't have to exhaust myself or do excessive efforts while jogging. Finally, I prefer this sport because it is safe. It isn't as risky as other sports like gymnastics, racing or horseback riding. For all these reasons, I consider jogging the best sport of all.

Topic Sentence:

Reason 1:

.....
.....

Example:

.....
.....

Reason 2:

.....
.....

Example:

.....
.....

Reason 3:

.....
.....

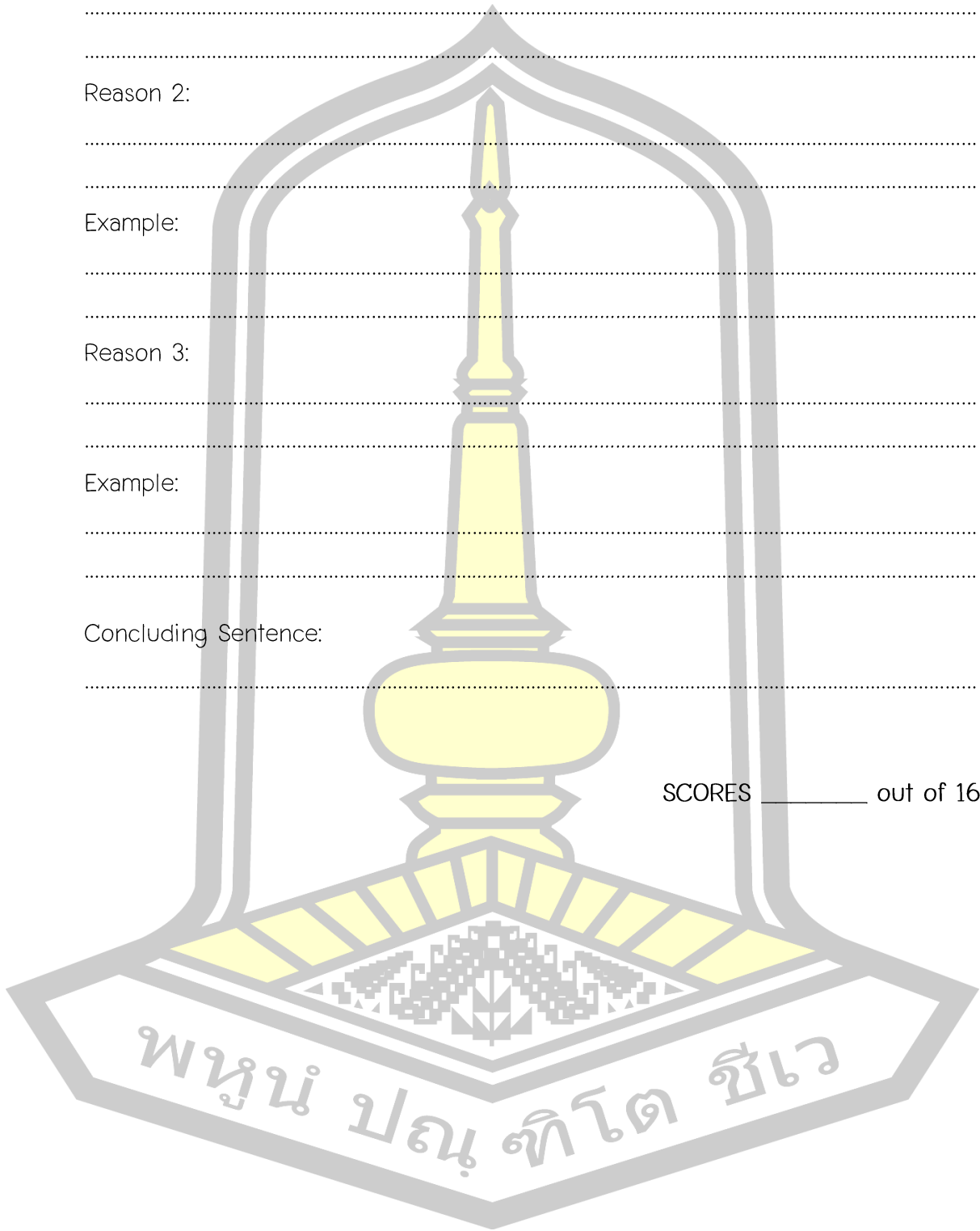
Example:

.....
.....

Concluding Sentence:

.....

SCORES _____ out of 16

Keys

Worksheet I

1. When I was buying the stamps somebody (call) **CALLED** my name.
2. 'What time (Kevin come) **DID KEVIN COME** ?' 'An hour ago.'
3. I (not go) **DID NOT GO** to the cinema last night. I was too tired.
4. Carol invited us to the party but we (not go) **DID NOT GO**.
We had other things to do.
5. I saw Bridget at the museum when I was going to the restaurant but she
(not see) **DID NOT SEE** me.
6. 'Where (your parents live) **DO YOUR PARENTS LIVE** ?' 'In a village near
London. They have always lived there.'
7. She speaks English but she (not speak) **DOES NOT SPEAK** French.
8. Jeff is from London. He (live) **HAS LIVED** there all his life.
9. My favorite country is Canada. I (be) **HAVE BEEN** there four times.
10. I (never eat) **HAVE NEVER EATEN** bananas.
11. 'Where are you going on holiday?' 'I don't know. We (not decide) **HAVE NOT
DECIDED** yet.'
12. Who (invent) **INVENTED** the washing machine?
13. Somebody (steal) **STOLE** my sunglasses at the swimming pool last week.
14. Where (be) **WERE** you yesterday?
15. As you can see, I (become) **HAVE BECOME** a real London fan already.

Worksheet II

1. Simple Sentence	6. Simple Sentence
2. Simple Sentence	7. Compound Sentence
3. Compound Sentence	8. Compound Sentence
4. Simple Sentence	9. Compound Sentence
5. Compound Sentence	10. Compound Sentence

Keys

Worksheet III

Costa Rica (Title)

Opinion Statement: Costa Rica is a great place to spend a vacation.

Reason A: Costa Rica has an excellent system of national parks.

Example 1: In Tortuguero National Park, visitors can watch sea turtles come ashore to lay their eggs in the sand. Then they can come back several months later to see the new babies crawl down to the sea.

Example 2: In Santa Rosa National Park, visitors can see unusual birds such as toucans and quetzals and exotic animals such as spider monkeys.

Reason B: Costa Rica has many beautiful beaches.

Example 1: The beaches at Manuel Antonio National Park are among the most beautiful in the world.

Example 2: The beaches on Canoa and Cocos Islands offer perfect conditions for snorkeling and scuba diving.

Concluding Sentence: Costa Rica is a wonderful place to go if you love the outdoors.

Reasons and Examples: When you write a topic sentence such as Costa Rica is a great place to visit, you need to support it with reasons. You need to explain why Costa Rica is a great place to visit. The writer of the model paragraph gave two main reasons why tourists enjoy visiting Costa Rica:

1. It has many national parks where tourists can see nature.
2. It has beautiful beaches.

After you state your reasons, you need to support them. A good way to support reasons is to give specific examples. Specific examples can be names of specific people, places, things, or events. Transition Signals with reasons: When you give reasons, you should introduce each one with a transition signal. You can use the listing-order transition signals: first, first of all, second, third, moreover, in addition, besides, finally etc.

First,.....

First of all,

The first reason is

The first reason is that.....

Transition Signals with Examples:

There are 3 transition signals used to introduce examples.

For example,.....

For instance,.....such as + n.

Worksheet III

Topic Sentence: There are three reasons why I prefer jogging to other sports.

Reason 1: Jogging is a cheap sport.

Example: I can practise it anywhere at any time with no need for a ball or any other equipment.

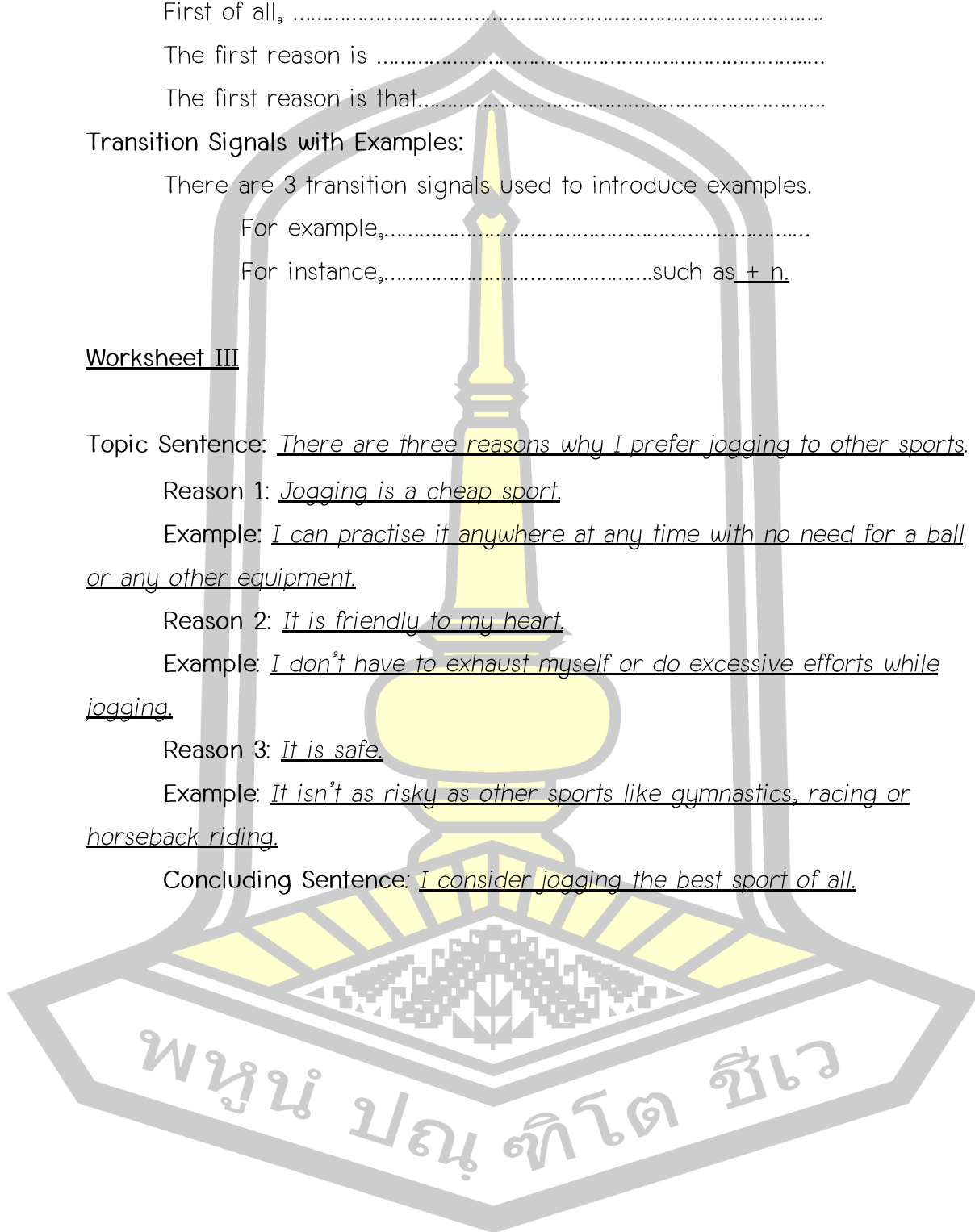
Reason 2: It is friendly to my heart.

Example: I don't have to exhaust myself or do excessive efforts while jogging.

Reason 3: It is safe.

Example: It isn't as risky as other sports like gymnastics, racing or horseback riding.

Concluding Sentence: I consider jogging the best sport of all.

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

เรื่อง การเขียนแสดงความคิดเห็นของตนเอง (Writing your Opinions)

เวลา 6 ชั่วโมง

สอนวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

1. สาระสำคัญ

การเขียนแสดงความคิดเห็น คือการเขียนถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ซึ่งประกอบด้วย เหตุผลที่มีความสร้างสรรค์ให้ผู้อื่นได้รับรู้ โดยใช้ภาษาที่ถูกต้องและเหมาะสม การเขียนแสดงความคิดเห็นที่ดีควรเริ่มจากการระบุมุมมอง/ความรู้สึกของผู้เขียน จากนั้นตามด้วยเหตุผล ข้อเสนอแนะพร้อมทั้งยกตัวอย่างประกอบ และสุดท้ายควรให้ข้อสรุปที่ชัดเจน หรือให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ โดยสามารถเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ใกล้ตัวและเป็นเรื่องที่น่าสนใจ เช่น เทคโนโลยี และสุขภาพในวัยรุ่น

2. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

มาตรฐาน ต 1.3 เขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม ประสบการณ์ และ เหตุการณ์ ทั้งในท้องถิ่น สังคม และโลก พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

- 3.1 นักเรียนสามารถเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเทคโนโลยีในปัจจุบันได้
- 3.2 นักเรียนสามารถเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการดูแลสุขภาพได้
- 3.3 นักเรียนมีความรับผิดชอบในการทำงานที่ตนเองได้รับมอบหมายในกลุ่ม

4. สาระการเรียนรู้ (เนื้อหา)

- 4.1 Technology
- 4.2 Vegetarians

5. กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (6 ชั่วโมง)

ขั้น	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน	ผลลัพธ์
1.) ขั้นเตรียมการ	ครูทบทวนเนื้อหาจากชั่วโมงที่แล้ว	นักเรียนตอบคำถามจากครูผู้สอน	นักเรียนทบทวนความเข้าใจจากการเรียนครั้งก่อน
2.) ขั้นสอน	ครูแจกใบความรู้ เนื้อเรื่องเกี่ยวกับความคิดเห็นในการใช้เทคโนโลยีในปัจจุบัน	นักเรียนศึกษาใบความรู้ จดบันทึก	นักเรียนได้ความรู้เกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีและการรับประทานมังสวิรัต
	เนื้อเรื่องเกี่ยวกับการรับประทานมังสวิรัตสำหรับวัยรุ่น	และตอบคำถามจากครูผู้สอน	
3.) ขั้นทำกิจกรรมกลุ่ม	ครูชี้แจงรายละเอียดในการทำแบบฝึกหัดในใบงาน ครูแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 3 คน โดยครูแจ้งบทบาทหน้าที่รับผิดชอบของนักเรียนในกลุ่ม คนที่ 1 หาคำตอบ + หาคำศัพท์ คนที่ 2 หาคำตอบ + เขียนคำตอบ คนที่ 3 หาคำตอบ + ตรวจสอบคำตอบ	นักเรียนจัดกลุ่มเรียนรู้ และลงมือทำงานร่วมกัน	นักเรียนทำงานร่วมกัน
		นักเรียนจะต้องระบุหน้าที่รับผิดชอบของตนเองลงในใบงานด้วย	นักเรียนทำงานเป็นกลุ่มตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย
4.) ขั้นตรวจสอบผลงานและทดสอบ	ครูรวบรวมผลงานของนักเรียน	เมื่อนักเรียนเขียนเสร็จแล้ว ให้เพื่อนในกลุ่มตรวจสอบก่อน	นักเรียนส่งงานเพียงชิ้นเดียวเป็นผลงานของกลุ่ม
	ครูอธิบายและให้คำแนะนำไปพร้อมกับนักเรียน	การส่ง เพราะคะแนนที่ได้จากสมาชิกทุกคน	
	ครูให้คะแนนและแจ้งคะแนนให้แต่ละกลุ่มทราบ	ถือเป็นคะแนนกลุ่ม นักเรียนส่งงานเป็นกลุ่ม	
		นักเรียนออกมานำเสนอหน้าชั้นเรียน	

ชั้น	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน	ผลลัพธ์
5.) ขั้นสรุปทเรียน และประเมินผล การทำงานกลุ่ม	ครูสรุปทเรียนจากใบงาน	นักเรียนแสดงความ ยินดีกับกลุ่มเพื่อนที่ ได้คะแนนสูงสุด	นักเรียนส่งใบงาน และทราบคะแนน จากการตรวจงาน เขียนในใบงาน ท้ายบทเรียน
	ครูให้คำชมเชย กลุ่มที่ได้คะแนนสูงสุด	นักเรียนรวบรวมใบ งานจากงานกลุ่มเป็น ของตนเองเพื่อ	
	ครูสังเกตการทำงานกลุ่ม ของแต่ละกลุ่ม	รวบรวมจัดทำเป็น แฟ้มสะสมผลงาน นักเรียนประเมิน พฤติกรรมการทำงาน ของเพื่อนในกลุ่มของ ตนเอง	

6. สื่อการเรียนรู้

6.1 ใบความรู้

- Giving Opinion
- Teens and internet addiction
- Is technology good for our society?
- Vegetarian eating for young people
- 6 ways being a Vegetarian could seriously mess you up

6.2 ใบงาน

- ใบงานที่ 1 Socializing on the internet and socializing with friends in person
- ใบงานที่ 2 Is being a vegetarian healthy for your body?

พหุ ประถมศึกษา

7. การวัดและประเมินผล

จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีการวัด	เครื่องมือในการวัด	เกณฑ์การประเมิน
นักเรียนสามารถเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเทคโนโลยีในปัจจุบันได้	ตรวจความถูกต้องซึ่งประกอบด้วยการระบุความคิดเห็น การให้เหตุผลประกอบ การสรุปความคิดเห็น การใช้คำเชื่อม การสะกดคำ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน การใช้คำศัพท์ และการใช้ภาษาและการเขียนประโยค	แบบประเมินความสามารถในการเขียนแสดงความคิดเห็น	ผ่านเกณฑ์การประเมินงานเขียนร้อยละ 60
นักเรียนสามารถเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการดูแลสุขภาพได้	สังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม	แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียน	ผ่านเกณฑ์การประเมินงานเขียนร้อยละ 60
นักเรียนมีความรับผิดชอบในการทำงานที่ตนเองได้รับมอบหมายในกลุ่ม	สังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม	แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียน	ผ่านเกณฑ์การประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่มร้อยละ 60

Giving Opinion

Giving opinion is the attitude that you have towards something, especially your thoughts about how good it is.

Ways of giving your opinion

I think	the most useful and general way of giving your opinion
I reckon	a more informal way of giving your opinion
In my opinion/In my view	a more formal way of giving your opinion
It seems to me/	used to for giving your opinion when you have thought
All things considered	carefully about a situation
If you ask me	used for giving and often critical opinion
To tell you the truth/	a way of giving your opinion when you know that that
To be honest/ frank	people may not like what you say
Personally	used for emphasizing that you are giving your own
	opinion
To my mind/	used for giving your own opinion, when you realize that
As far as I'm concerned	other people may not agree with you

Examples:

I think if you work hard, you'll do very well in the exam.

It'll be cheaper to take the plane, I reckon.

In my view, it was a big mistake not to try to buy the company last year.

It seems to me that John's plans for the website are very convincing.

All things considered, we were wise to cancel our flights.

If you ask me, both Paul and Simon are being extremely immature.

To be honest/ To tell you the truth/ To be frank, I thought the show was pretty awful.

Personally, I think you should apologize to your brother.

To my mind, the way she behaved was inconsiderate.

As far as I'm concerned, tennis is a much more interesting sport than football.

Teens and Internet Addiction

Most teenagers today have never lived in a world without the internet. They are often more tech-savvy than adults and they embrace each new technology that develops. This interest in the internet and technology can evolve into an obsession. Teenagers are known for extremes in moods and behaviors, but extreme internet use can cause everyday living to take a back seat to online time.

Signs and Symptoms of Internet Addiction in Adolescents

The following symptoms might indicate that your teenager has an internet addiction:

- Internet use seems more important than time with friends or hobbies that were previously enjoyed
- Internet use has affected the teenager's grades in school
- Loss of sleep due to internet use
- Meeting strangers or unsafe people online
- Unhealthy eating patterns, or high intake of caffeine to stay awake
- Making many friends who he or she has never actually met in person
- Experiencing anxiety when away from the internet
- Neglect of appearance or hygiene
- Missing money or increased online spending for websites, games and other internet purchases

Why Do Teens Become Addicted to the Internet?

Every teen is different, just as every internet addiction is different. Some of the reasons your teen cannot break away from the computer may include:

- Anxiety over life, school, achievements and relationships may make the internet seem more appealing
- Teenagers with Attention Deficit Hyperactivity Disorder may discover that the internet can hold their attention
- The internet can be an escape from the hormones and emotions of adolescence
- The teenager may suffer from obsessive-compulsive disorder, other anxiety disorders or depression

Is technology good for our society?

YES

Technology is great. We Benefit From Technology. Technology has given human beings the ability to streamline your life. Technology has made it possible to be in touch with people across the world. Technology has boosted efficiency from factories to homes. Technology has improved research and studying efforts. Technology has provided people with an abundance of knowledge. I believe society has greatly benefited from technology.

Technology is good. It helps people talk from far away, entertain us when we are bored, help and teach us learning, help people and animals get medical health and have fake body parts, make things for us on mass production. Those are just some of the reasons why technology is good for people, all around the world.

Is technology good for our society?

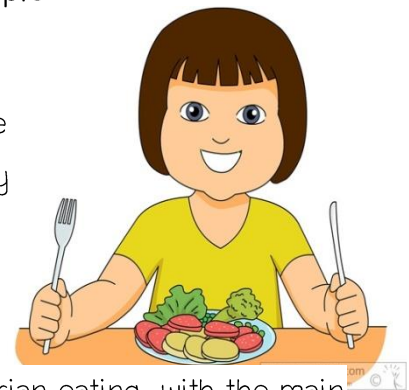
No

Technology is bad because we get addictive to it and we lose time with our friends and family. Making us really addicted, it could be the reason that most people won't have any friends because technology is always there to communicate with other people. Also social media could be categorized as a deadly substance that could heavily impact our brains, damaging it and making us unhealthy. Based on the article Is Technology Making Us Loners, it states that “Another recent study found that 48% of respondents only had one confident, or close friend, compared to a similar study done 25 years ago, when people said they had about three people they could really trust.” This piece of evidence shows us how people that are surrounded with technology and social media, are losing really close friends and are just depending everything on technology.

Technology waste our time. More than ever students have spent playing more games on computers than studying for a test or something important that can happen later in life. So that's why I say that technology is horrible for kids and adults too but mostly our kids today. So I hope people will agree with me.

Vegetarian eating for young people

People become vegetarians for a whole range of reasons. Whatever the reason, it is important to have a well planned and balanced diet in order to be healthy and fit with energy to enjoy life and fun times. There may be health benefits to well-planned and properly balanced vegetarian eating.

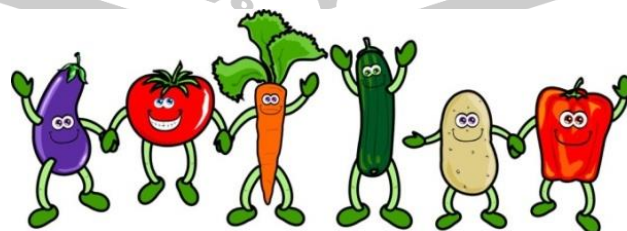
There are a number of different styles of vegetarian eating, with the main ones being: vegetarian, lacto-ovo vegetarian and vegan

- 1.) Vegetarian – avoids all meat or fish products
- 2.) Lacto-ovo vegetarian – avoids meat, but eats egg and milk products
- 3.) Vegan – avoids all foods of animal origin, eg. dairy foods, eggs, and gelatin.

Some people will eat limited amounts of meat, chicken and fish – but this is not a true vegetarian diet. An increasing number of young people, especially young girls are choosing not to eat meat, particularly red meat. Vegetarianism may be a short lived decision for some young people – for others it may be for a lifetime. Reasons for choosing to become a vegetarian include:

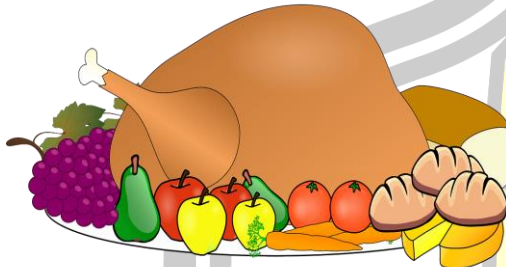
- Concerns about the killing of animals
- Some young people choose not to eat meat because it makes them feel 'heavy'
- Taste – they don't like meat
- Living in a vegetarian household
- Religious beliefs
- It is trendy
- Budget reasons – meat can be expensive

In conclusion, a well planned vegetarian diet will help keep excellent health and may lessen the risk of some diseases such as high blood pressure, heart disease and some cancers. For young people especially, they have high needs for the right kinds of food because they are growing quickly.

6 Ways Being a Vegetarian Could Seriously Mess You Up

Consider these downsides before you go meatless.

Going meatless can be awesome for your physical health as well as the planet's, but being a vegetarian doesn't come without its own risks. Whether you've lived meat-free for years or you're just about to get started, here are six health risks all non-animal eaters need to look out for.

1. **Low Vitamin D** Yes, you can get vitamin D from plant sources and supplements. But there's a certain version of vitamin D3 that only comes from animals. Low calcium is also a common problem among non-meat-eaters.
2. **Not Enough Zinc** Beef and lamb are two of the highest sources of zinc. So it's easy for those who keep these items out of their mouths to not get enough of the mineral that undergirds your immune function.
3. **Anemia** Animal proteins are a prime source of iron, which helps your blood cells transport nutrients throughout your body. Low iron levels can lead to a condition called anemia, which makes you fatigued, increases your heartbeat, and leaves you more winded from climbing the stairs.
4. **Anxiety** Nutrient deprivation could be one explanation for why there's more anxiety among vegetarians. But how about the stress of worrying whether you can ever eat anything at the restaurants your friends pick, or fielding judgment for your eating habits?
5. **Depression** The researchers reasoned it might have to do with low vitamin B12 levels, which has been linked to depression — and can happen when you're not eating. But they also noted that feeling blue might incline people to try out a vegetarian diet as an attempt to make themselves feel better through (supposedly) healthier habits.
6. **Eating Disorders** If you thought your friend's veganism was always a cover for something more sinister, your hunch might be spot on. Nearly 4 percent of the vegetarians in the above study said they'd binged, purged, taken diet pills, or severely restricted their food intakes over the course of their lives. Only 0.8 percent of the meat eaters said the same.

Not all vegetarians and vegans need to check into an inpatient facility. But if you can't stop obsessing over the avoidance of animal protein or you panic about no vegan options being nearby when you're starving, your dietary choices may be a red flag signaling deeper issues.

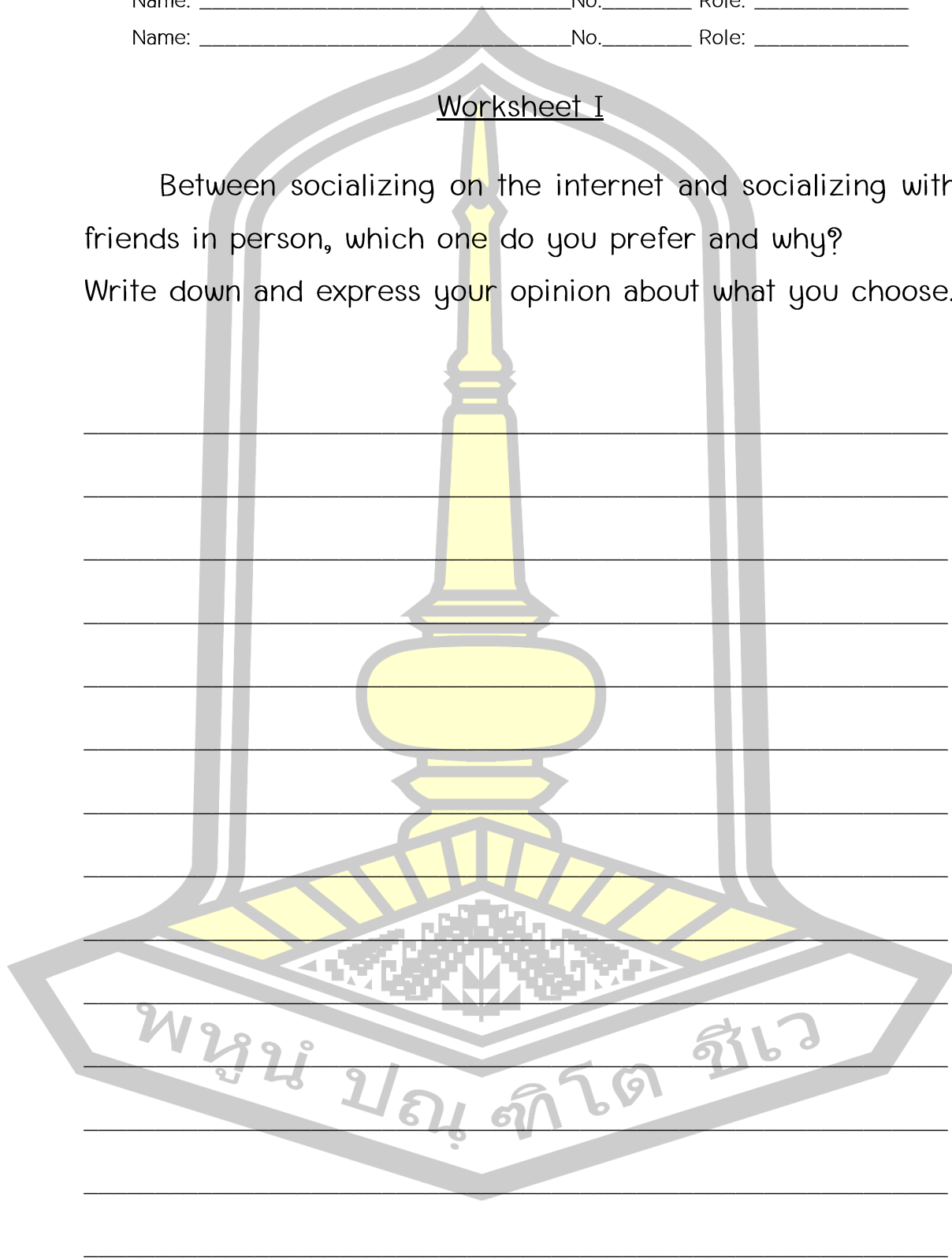
Name: _____ No. _____ Role: _____

Name: _____ No. _____ Role: _____

Name: _____ No. _____ Role: _____

Worksheet I

Between socializing on the internet and socializing with friends in person, which one do you prefer and why?
Write down and express your opinion about what you choose.

Name: _____ No. _____ Role: _____

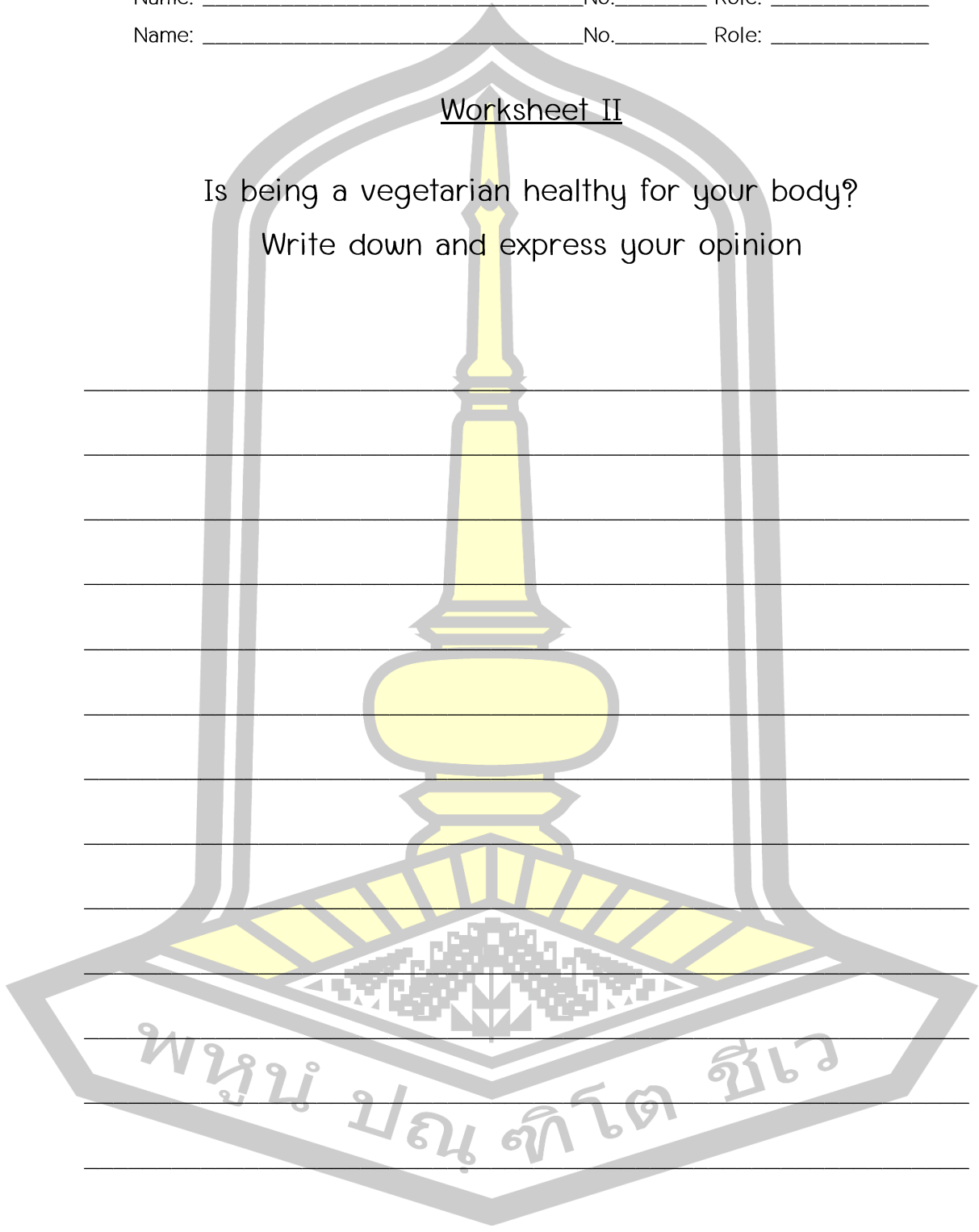
Name: _____ No. _____ Role: _____

Name: _____ No. _____ Role: _____

Worksheet II

Is being a vegetarian healthy for your body?

Write down and express your opinion

แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียน

กลุ่ม.....

ลำดับ ที่	ชื่อ-สกุล สมาชิกในกลุ่ม	พฤติกรรม																รวม				
		ให้การ ช่วยเหลือ สนับสนุน สมาชิกในกลุ่ม				มีปฏิสัมพันธ์ พูดคุยกัน ในกลุ่ม				ทำงานตาม หน้าที่ที่ได้รับ มอบหมาย				มีทักษะในการ แก้ปัญหา และยอมรับ ซึ่งกันและกัน					การทำงาน เป็นกลุ่มมี ประสิทธิภาพ			
		4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1		4	3	2	1
1																						
2																						
3																						
4																						
5																						

เกณฑ์การให้คะแนน

ดีมาก	=	4	ประสิทธิภาพอยู่ในเกณฑ์ 90-100% หรือปฏิบัติบ่อยครั้ง
ดี	=	3	ประสิทธิภาพอยู่ในเกณฑ์ 70-89% หรือปฏิบัติบางครั้ง
ปานกลาง	=	2	ประสิทธิภาพอยู่ในเกณฑ์ 50-69% หรือปฏิบัติครั้งเดียว
ปรับปรุง	=	1	ประสิทธิภาพต่ำกว่าเกณฑ์ 50% หรือไม่ปฏิบัติเลย

หากมีประสิทธิภาพอยู่ในเกณฑ์ 60% ขึ้นไป ถือว่าผ่าน

พูน ปรน ทิโต ชีเว

ลงชื่อ.....ผู้สังเกต

(.....)

...../...../.....

แบบสัมภาษณ์กิ่งโครงสร้าง

ชื่อเรื่อง : _____
 ชื่อ-สกุล ผู้สัมภาษณ์: _____ วัน/เดือน/ปี ที่สัมภาษณ์ : _____
 ชื่อ-สกุล ผู้ให้สัมภาษณ์: _____ ชื่อเล่น: _____
 เวลา: _____ สถานที่: _____
 เพศ: _____ อายุ: _____ โรงเรียน: _____
 ระดับชั้น: _____ เกรดเฉลี่ย: _____ วิชาที่ชอบ: _____

คำถามในการสัมภาษณ์

- 1.) นักเรียนชอบการทำงานเพียงคนเดียว หรือชอบทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม

- 2.) การแบ่งหน้าที่รับผิดชอบในกลุ่ม ทำให้การเรียนมีประสิทธิภาพมากขึ้นหรือไม่ อย่างไร

- 3.) นักเรียนมีโอกาสให้ความช่วยเหลือเพื่อนในกลุ่มมากน้อยเพียงใด ช่วยเหลืออย่างไร

- 4.) นักเรียนได้รับความช่วยเหลือจากเพื่อนในกลุ่มมากน้อยเพียงใด ช่วยเหลืออย่างไร

- 5.) การเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือได้สร้างบรรยากาศหรือสถานการณ์การเรียนรู้ในห้องเรียนอย่างไร

- 6.) นักเรียนคิดว่าความสามารถด้านการเขียนแสดงความคิดเห็น มีการพัฒนาเพิ่มขึ้นหรือไม่

แบบวัดเจตคติของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ต่อการเรียนการเขียนแสดงความคิดเห็น
โดยใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT

คำชี้แจง

1. แบบวัดเจตคติฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อสอบถามความรู้สึก ความคิดเห็นของผู้เรียนต่อการเรียน การเขียนภาษาอังกฤษ โดยเลือกคำตอบตามความคิดเห็นและความรู้สึกที่แท้จริง
2. คำตอบของผู้เรียนจะไม่มีถูกหรือผิด และไม่มีผลต่อการพิจารณาคะแนนสอบของผู้เรียน แต่อย่างใด คำตอบทั้งหมดจะถูกเก็บรักษาไว้เป็นความลับและนำไปใช้ในการวิจัยทางวิชาการเท่านั้น ขอให้ผู้เรียนตอบด้วยความสบายใจและแสดงความคิดเห็นอย่างเสรี ทั้งนี้ ผลของการสอบจะนำมา พัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ
3. วิธีตอบแบบวัด ให้ผู้เรียนอ่านข้อความแต่ละข้อแล้วให้ขีดเครื่องหมาย / ลงในช่องทางขวามือ ที่ตรงกับความคิดความรู้สึกของผู้เรียนมากที่สุด เพียงข้อละ 1 ช่องเท่านั้น ซึ่งในข้อหนึ่ง ๆ จะมี คำตอบให้เลือก 5 ระดับ

5	หมายความว่า	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
4	หมายความว่า	เห็นด้วย
3	หมายความว่า	ไม่แน่ใจ
2	หมายความว่า	ไม่เห็นด้วย
1	หมายความว่า	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

พูน บัณฑิต ชิว

ขอขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือ

แบบวัดเจตคติของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

จากการเรียนการเขียนแสดงความคิดเห็น

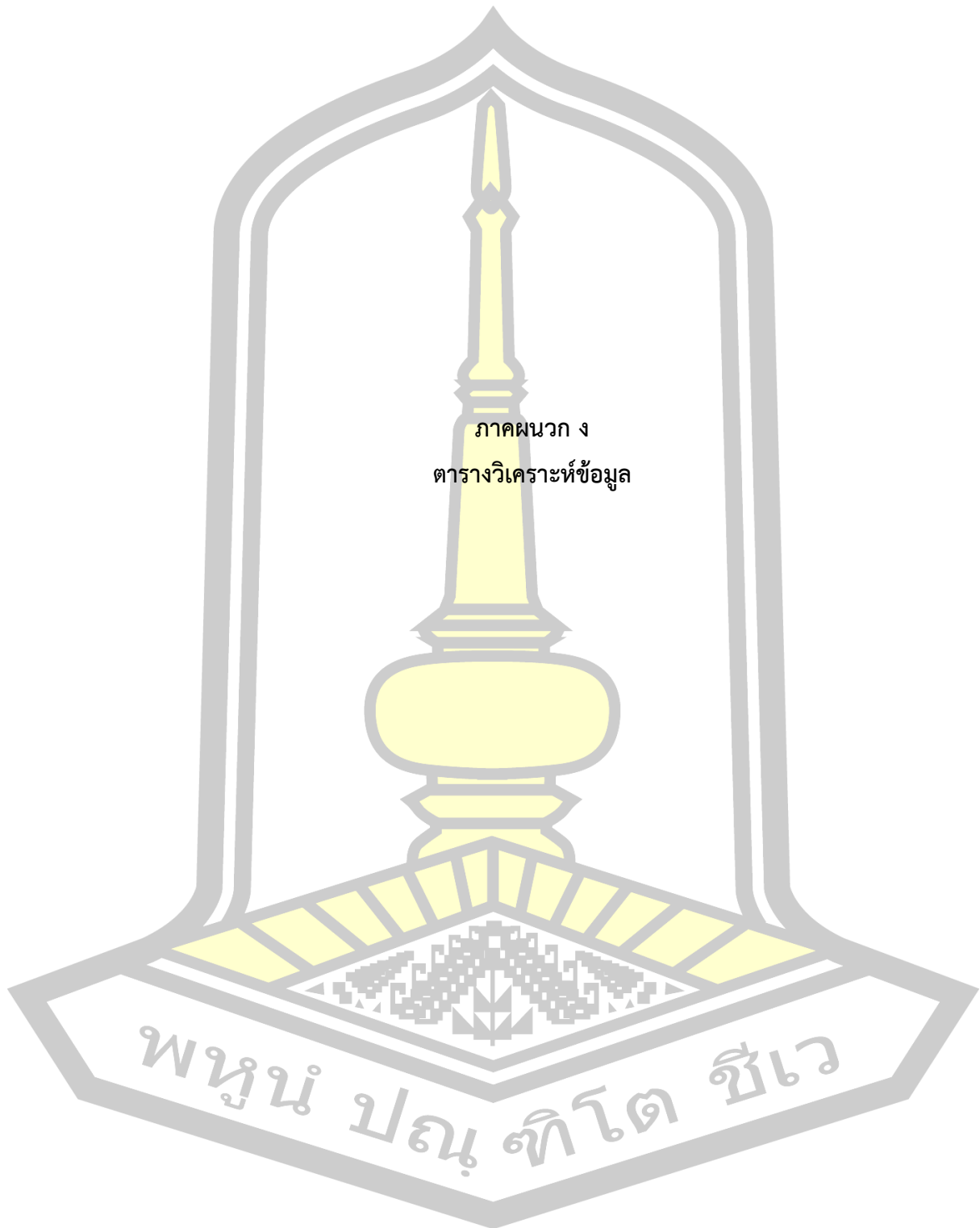
โดยใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT

ข้อที่	เจตคติของนักเรียน	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
1.	ข้าพเจ้าได้รับความรู้ในการเขียนแสดงความคิดเห็นมากขึ้นเมื่อได้ทำงานเป็นกลุ่ม					
2.	ข้าพเจ้าได้รับภาระหน้าที่ในการทำงานมากกว่าเพื่อนในกลุ่ม					
3.	ข้าพเจ้าเต็มใจรับฟังความคิดเห็นจากเพื่อนในกลุ่ม					
4.	ข้าพเจ้าเกิดความมั่นใจเมื่อได้เรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่ม					
5.	ข้าพเจ้าได้รับความช่วยเหลือในการทำงานจากเพื่อนในกลุ่ม					
6.	ข้าพเจ้าภูมิใจเมื่อได้ช่วยเหลือเพื่อนในกลุ่มในการตัดสินใจ					
7.	ข้าพเจ้าเกิดความประหม่าเมื่อต้องรับผิดชอบภาระงานของตน					
8.	ข้าพเจ้าสื่อสารกับเพื่อนร่วมงานอย่างยากลำบากเมื่อทำงานเป็นกลุ่ม					
9.	ข้าพเจ้าเกิดความเบื่อหน่ายเมื่อได้ทำงานร่วมกับผู้อื่น					
10.	ข้าพเจ้าเต็มใจทำงานที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มที่					
	รวม					

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

**เกณฑ์การประเมินความสามารถด้านการเขียนโดยประยุกต์จากมาตรฐานการศึกษาของรัฐ
และจากอปัส**

ข้อ	เกณฑ์การประเมินงานเขียน	4	3	2	1
1	การเขียนประโยคแสดงความคิดเห็น (Stating opinions)	เขียนประโยคแสดงความคิดเห็นครบถ้วนและเกี่ยวข้องกับหัวข้อที่กำหนด	เขียนประโยคแสดงความคิดเห็น มีใจความพอประมาณ แต่ยังคงเกี่ยวข้องกับหัวข้อที่กำหนด	เขียนประโยคแสดงความคิดเห็นไม่ชัดเจนและไม่เกี่ยวข้องกับหัวข้อที่กำหนด	ไม่มีการเขียนประโยคแสดงความคิดเห็น
2	การเขียนให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ (Reasons and Examples Providing)	เขียนให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบได้สมบูรณ์สอดคล้องต่อเนื่องและเข้าใจ มีข้อความมาสนับสนุนอย่างชัดเจน	เขียนให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบยังไม่สมบูรณ์ แต่มีความต่อเนื่องสอดคล้องกัน มีข้อความสนับสนุน	เขียนให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบยังไม่สมบูรณ์ ไม่ต่อเนื่อง และไม่มีข้อความสนับสนุนที่ชัดเจน	ไม่มีการเขียนให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ ขาดความสอดคล้อง ขาดข้อความสนับสนุน
3	การเขียนสรุปความคิดเห็น (Conclusion Providing)	เขียนสรุปความคิดเห็นครบถ้วนและเกี่ยวข้องกับหัวข้อที่กำหนด	เขียนสรุปความคิดเห็นยังไม่สมบูรณ์ แต่ยังคงเกี่ยวข้องกับหัวข้อที่กำหนด	เขียนสรุปความคิดเห็นไม่ชัดเจน และไม่เกี่ยวข้องกับหัวข้อที่กำหนด	ไม่มีการสรุปความคิดเห็น
4	การเรียบเรียงเนื้อหา การใช้คำเชื่อม (Organization :Transition words)	เขียนเรียบเรียงเนื้อหา มีความสอดคล้องต่อเนื่อง โดยใช้คำเชื่อมที่มีความถูกต้องและเหมาะสม	เขียนเรียบเรียงเนื้อหา มีความสอดคล้องต่อเนื่อง แต่การใช้คำเชื่อมยังไม่เหมาะสม	เขียนเรียบเรียงเนื้อหา ยังไม่มีความสอดคล้องต่อเนื่อง และมีปัญหาในการใช้คำเชื่อม หลายที่	เขียนเรียบเรียงเนื้อหาไม่มีความสอดคล้องต่อเนื่อง ไม่มีการใช้คำเชื่อมในการเรียบเรียงเนื้อหา
5	กลไกทางภาษา (Mechanics)	การสะกดคำ การใช้ภาษา การใช้ประโยค การใช้เครื่องหมายวรรคตอน การใช้ตัวอักษรใหญ่ – เล็ก มีความถูกต้องเหมาะสม สื่อความหมายได้ชัดเจน	การสะกดคำ การใช้ภาษา การใช้ประโยค การใช้เครื่องหมายวรรคตอน การใช้ตัวอักษรใหญ่ – เล็ก มีข้อผิดพลาดเล็กน้อย แต่ยังสามารถสื่อความหมายได้	การสะกดคำ การใช้ภาษา การใช้ประโยค การใช้เครื่องหมายวรรคตอน การใช้ตัวอักษรใหญ่ – เล็ก มีข้อผิดพลาดมาก แต่ยังสามารถสื่อความหมายได้	การสะกดคำ การใช้ภาษา การใช้ประโยค การใช้เครื่องหมายวรรคตอน การใช้ตัวอักษรใหญ่ – เล็ก มีข้อผิดพลาดมาก สื่อความหมายไม่ชัดเจน

ตารางแสดงคะแนนความสามารถด้านการเขียนแสดงความคิดเห็นภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน

นักเรียน เลขที่	คะแนนการทดสอบ ก่อนเรียน	คะแนนการทดสอบ หลังเรียน	ความต่าง	ร้อยละ ของความต่าง
13	14	17	+3	15
12	13	15	+2	10
17	13	16	+3	15
10	12	14	+2	10
11	12	16	+4	20
15	12	16	+4	20
9	11	15	+4	20
14	11	15	+4	20
18	11	15	+4	20
7	10	14	+4	20
8	10	14	+4	20
16	10	14	+3	15
3	9	15	+6	30
6	9	14	+5	25
2	8	13	+5	25
4	7	12	+5	25
5	6	14	+8	40
1	5	10	+5	25
คะแนนเฉลี่ย	10.17	14.39	4.17	20.83

พหุ ประถมศึกษา

ผลวิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียนแสดงความคิดเห็นภาษาอังกฤษของนักเรียน
ก่อนและหลังการใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT

Samples Statistics

	Mean	N	Std. Deviation	Std. Error Mean
คะแนนหลังเรียน	14.39	18	1.613869624	.380392718
คะแนนก่อนเรียน	10.17	18	2.479326284	.584382809

Samples Correlations

	คะแนนหลังเรียน (Post test)	คะแนนก่อนเรียน (Pre test)
Mean	14.388888889	10.166666667
Correlations	0.850211884	
df	18	
t- test	12.835563013	

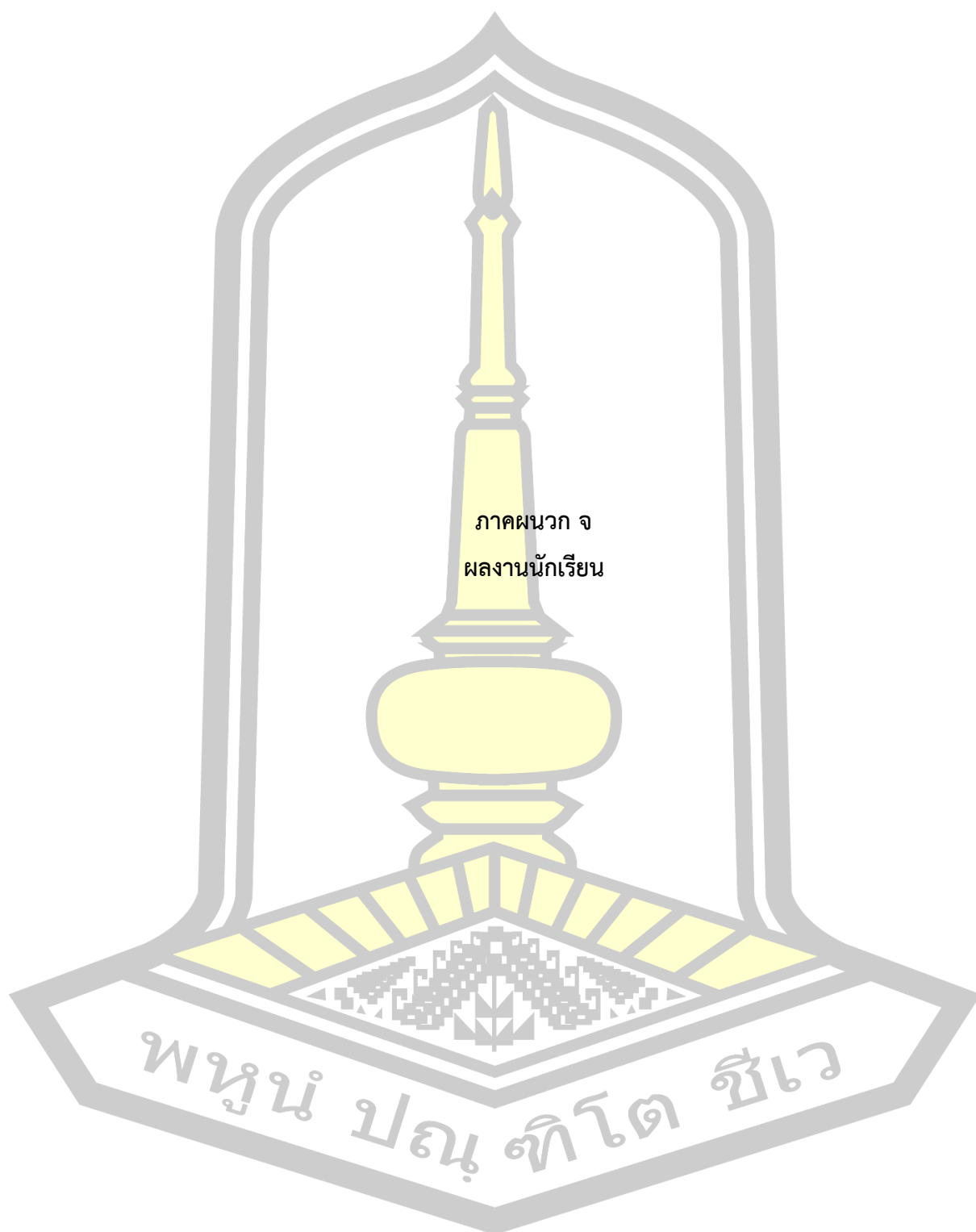
t- test: Pair Two Sample of Means

	Pre test	Post test
Mean	10.166666667	14.388888889
Variance	6.147058824	2.604575163
observations	18	18
Pearson Correlation	0.850211884	
df	17	
t Stat	12.835563013	

ตารางแสดงระดับเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการพัฒนาการเขียนแสดงความคิดเห็นภาษาอังกฤษ

โดยใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT

ข้อ	ข้อความ	ระดับเจตคติต่อการเรียน การเขียนภาษาอังกฤษ		
		\bar{x}	(S.D.)	แปลความหมาย
1.	ข้าพเจ้าได้รับความรู้ในการเขียนแสดงความคิดเห็นมากขึ้น เมื่อได้ทำงานเป็นกลุ่ม	4.53	0.70	มีเจตคติที่ดี
2.	ข้าพเจ้าได้รับภาระหน้าที่ในการทำงานมากกว่าเพื่อนใน กลุ่ม	4.19	0.62	มีเจตคติที่ดี
3.	ข้าพเจ้าเต็มใจรับฟังความคิดเห็นจากเพื่อนในกลุ่ม	4.31	0.75	มีเจตคติที่ดี
4.	ข้าพเจ้าเกิดความมั่นใจเมื่อได้เรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่ม	4.42	0.69	มีเจตคติที่ดี
5.	ข้าพเจ้าได้รับความช่วยเหลือในการทำงานจากเพื่อนใน กลุ่ม	4.47	0.70	มีเจตคติที่ดี
6.	ข้าพเจ้าภูมิใจเมื่อได้ช่วยเหลือเพื่อนในกลุ่มในการตัดสินใจ	4.28	0.88	มีเจตคติที่ดี
7.	ข้าพเจ้าเกิดความประหม่าเมื่อต้องรับผิดชอบภาระงาน ของตน	4.44	0.84	มีเจตคติที่ดี
8.	ข้าพเจ้าสื่อสารกับเพื่อนร่วมงานอย่างยากลำบาก เมื่อทำงานเป็นกลุ่ม	4.28	0.88	มีเจตคติที่ดี
9.	ข้าพเจ้าเกิดความเบื่อหน่ายเมื่อได้ทำงานร่วมกับผู้อื่น	4.22	0.99	มีเจตคติที่ดี
10.	ข้าพเจ้าเต็มใจทำงานที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มที่	4.28	0.88	มีเจตคติที่ดี
	รวม	4.34	0.69	มีเจตคติที่ดี

ภาคผนวก จ
ผลงานนักเรียน

พหุ ประยูร จุฬาลงกรณ์

ตัวอย่างงานเขียนของนักเรียนก่อนการทดลอง

Pretest

Directions: Write your opinion about the topic stated below.

Some people say that computers have made life easier and more convenient. Other people say that computers have made life more complex and stressful. What is your opinion? Why?

In my opinion I think computer is a equipment
 easy to use and convenient. But some time it difficult
 to portability. For someone not good to use technology,
 it might complex and stressful when use it.

Name Thitinan Janloy Class 5/8 Student No. 5610063

Pretest

Directions: Write your opinion about the topic stated below.

Some people say that computers have made life easier and more convenient. Other people say that computers have made life more complex and stressful. What is your opinion? Why?

I think computer have made life easier because when we want to search on internet we use computer and some the time we can shopping on internet and we can learn on the internet

Name: Patara raj pora seranovi Class: M.5/G Student No. 12

Pretest

Directions: Write your opinion about the topic stated below.

Some people say that computers have made life easier and more convenient. Other people say that computers have made life more complex and stressful. What is your opinion? Why?

I think internet have made life easier and more comfortable, because when I lazy and sleep in bedroom but I need shoes I can buy it in internet now. And internet can chat with my friends or my boyfriend, it make life easier and have feel good.

Name.....Piyathida Chaiyarat.....Class.....5/8.....Student No.11.....

ตัวอย่างงานเขียนของนักเรียนหลังการทดลอง

Posttest

Directions: Write your opinion about the topic stated below.

Some people say that computers have made life easier and more convenient. Other people say that computers have made life more ^{ซับซ้อน} complex and ^{เครียด} stressful. What is your opinion? Why?

I think computer have made my life comfortable and important for me. When I want to send works and chat with my friend I can use computer because it quickly and easy. For example If you want to contact with someone. You can use computer and social media for keep in touch with your friends in a short time.

However, Computers have a lot of advantages. It can made me happy and relax. I always surf the internet, watch youtube as far as i want. For example, when you have stress, you can use computer for relax. I think it can make you have a good mood and make you happy.

Name: น.ส.กมลพร อธิสุข Class: 5/8 Student No. 3

Posttest

Directions: Write your opinion about the topic stated below.

Some people say that computers have made life easier and more convenient. Other people say that computers have made life more complex and stressful. What is your opinion? Why?

I think computers have made life easier sure! because in a daily life we have use phone, social a samples are Google, Facebook like we can search, share something to friend and many thing you can do in computer. The last computers can made you life difficult to because in the socials have many people important we don't know who good who not good so it easier for cheap trick and most people believe in lying. Thank you 😊

Name Kunanya Uttaracha Class M.8/8 Student No. 0

Posttest

Directions: Write your opinion about the topic stated below.

Some people say that computers have made life easier and more convenient. Other people say that computers have made life more complex and stressful. What is your opinion? Why?

I think computers have made life easier sure! because in a daily life we have use phone, social a samples are Google, Facebook like we can search, share something to friend and many thing you can do in computer. The last computers can made you life difficult to because in the socials have many people important we don't know who good who not good so it easier for cheap trick and most people believe in lying. Thank you 😊

Name Kunanya Uttaracha Class M. 8/8 Student No. 0

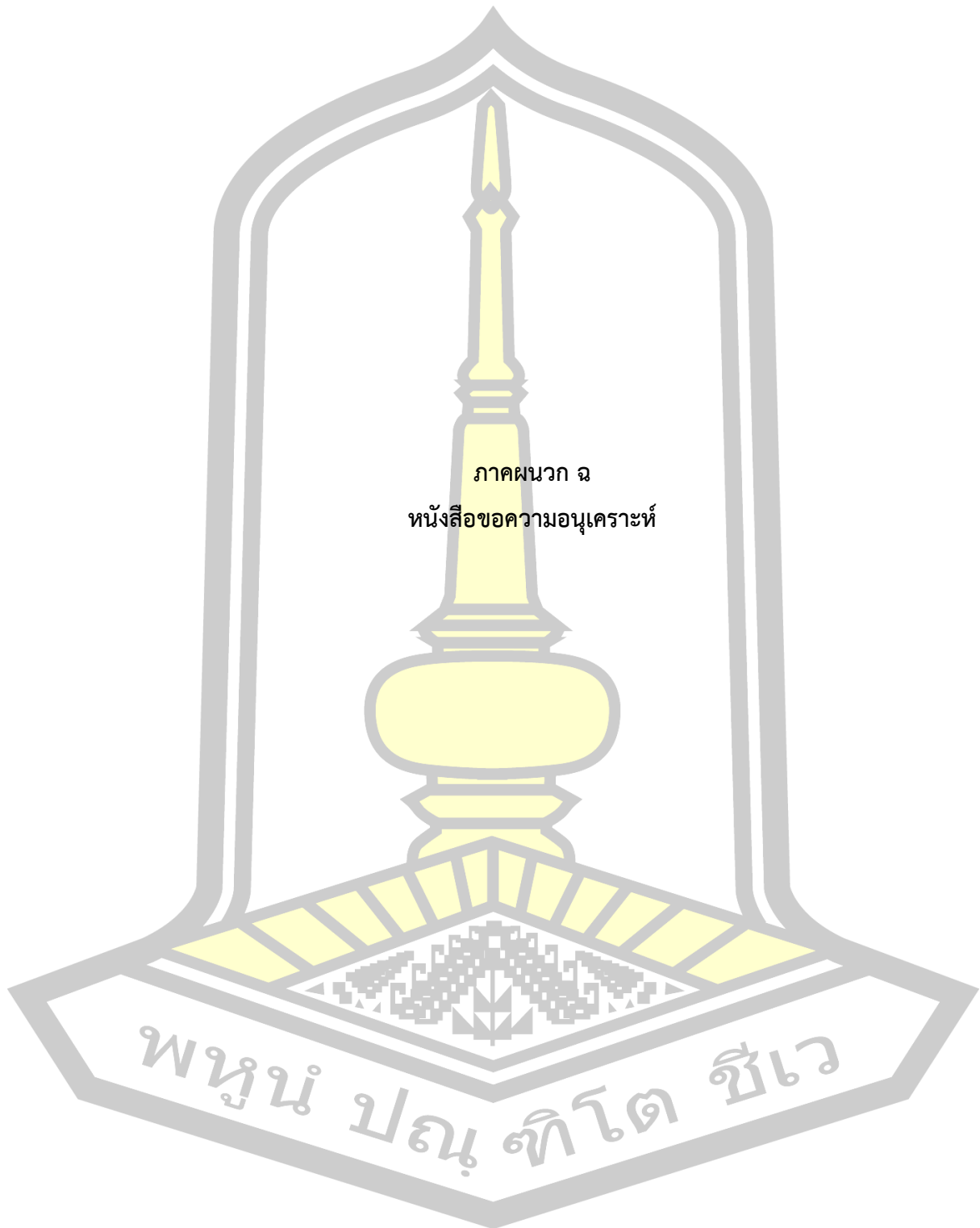
Posttest

Directions: Write your opinion about the topic stated below.

Some people say that computers have made life easier and more convenient. Other people say that computers have made life more complex and stressful. What is your opinion? Why?

for me, I think computers and internet also help my life easier and more convenient because I use the internet almost day and night. if I don't know something I can search and it will appear in a few minutes. ... especially use internet in the computer, it more convenient because the computer has many features that can be used in many ways. You can think I'm obsessed with it because when I use I feel comfortable and relaxing. I like listening to music so much and I'm addicted to music too! so my frequently accessed web is Youtube. Yes, I love this!

Name Patchavarn Sapphert Class 518 Student No. 13

ภาคผนวก ฉ
หนังสือขอความอนุเคราะห์

พูน ปณ ทิโต ชีเว

ที่ ศธ 0530.3/1349

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
ตำบลขามเรียง อำเภอกันทรวิชัย
จังหวัดมหาสารคาม 44150

14 กรกฎาคม 2560

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน นางสาวภัทรภรณ์ ศรีมีเทียน โรงเรียนสุวรรณภูมิพิทยไพศาล

ด้วย นางสาวศิมิน นันทะแสน นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนแสดงความคิดเห็น โดยใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) โดยมี อาจารย์ ดร.พิลาณู ภูษาวิโสธรณ์ เป็นประธานควบคุมวิทยานิพนธ์

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และมีประสบการณ์ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี ดังนั้น จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและประเมินความเหมาะสมของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ก่อนที่ผู้วิจัยจะดำเนินการในขั้นต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะฯ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน ด้วยดี จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กนกพร รัตนสุธีระกุล)
คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดีมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

ฝ่ายบัณฑิตศึกษาและกิจการต่างประเทศ
โทรศัพท์ (043) 754361

ที่ ศธ 0530.3/135๐

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
ตำบลขามเรียง อำเภอกันทรวิชัย
จังหวัดมหาสารคาม 44150

/4 กรกฎาคม 2560

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน นางณัฐพัชร์ สล้างสิงห์ โรงเรียนสุวรรณภูมิพิทยไพศาล

ด้วย นางสาวศิมิน นันทะแสน นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนแสดงความคิดเห็น โดยใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) โดยมี อาจารย์ ดร.พิลาณูช ภูษาวิโคธน์ เป็นประธานควบคุมวิทยานิพนธ์

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และมีประสบการณ์ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี ดังนั้น จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและประเมินความเหมาะสมของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ก่อนที่ผู้วิจัยจะดำเนินการในขั้นต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะฯ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน ด้วยดี จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กนกพร รัตนสุธีระกุล)
คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดีมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

ฝ่ายบัณฑิตศึกษาและกิจการต่างประเทศ
โทรศัพท์ (043) 754361

ที่ ศธ 0530.3/ 1357

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
ตำบลขามเรียง อำเภอกันทรวิชัย
จังหวัดมหาสารคาม 44150

14 กรกฎาคม 2560

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน นางอรพิน ศรีวงศ์แก้ว โรงเรียนคูน้อยประชาสรรค์

ด้วย นางสาวศิมิน นันทะแสน นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนแสดงความคิดเห็น โดยใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) โดยมี อาจารย์ ดร.พิลาณูช ภูษาวิโสธรณ์ เป็นประธานควบคุมวิทยานิพนธ์

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และมีประสบการณ์ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี ดังนั้น จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและประเมินความเหมาะสมของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ก่อนที่ผู้วิจัยจะดำเนินการในขั้นต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะฯ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน ด้วยดี จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กนกพร รัตนสุธีระกุล)
คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดีมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

ฝ่ายบัณฑิตศึกษาและกิจการต่างประเทศ
โทรศัพท์ (043) 754361

บันทึกข้อความ

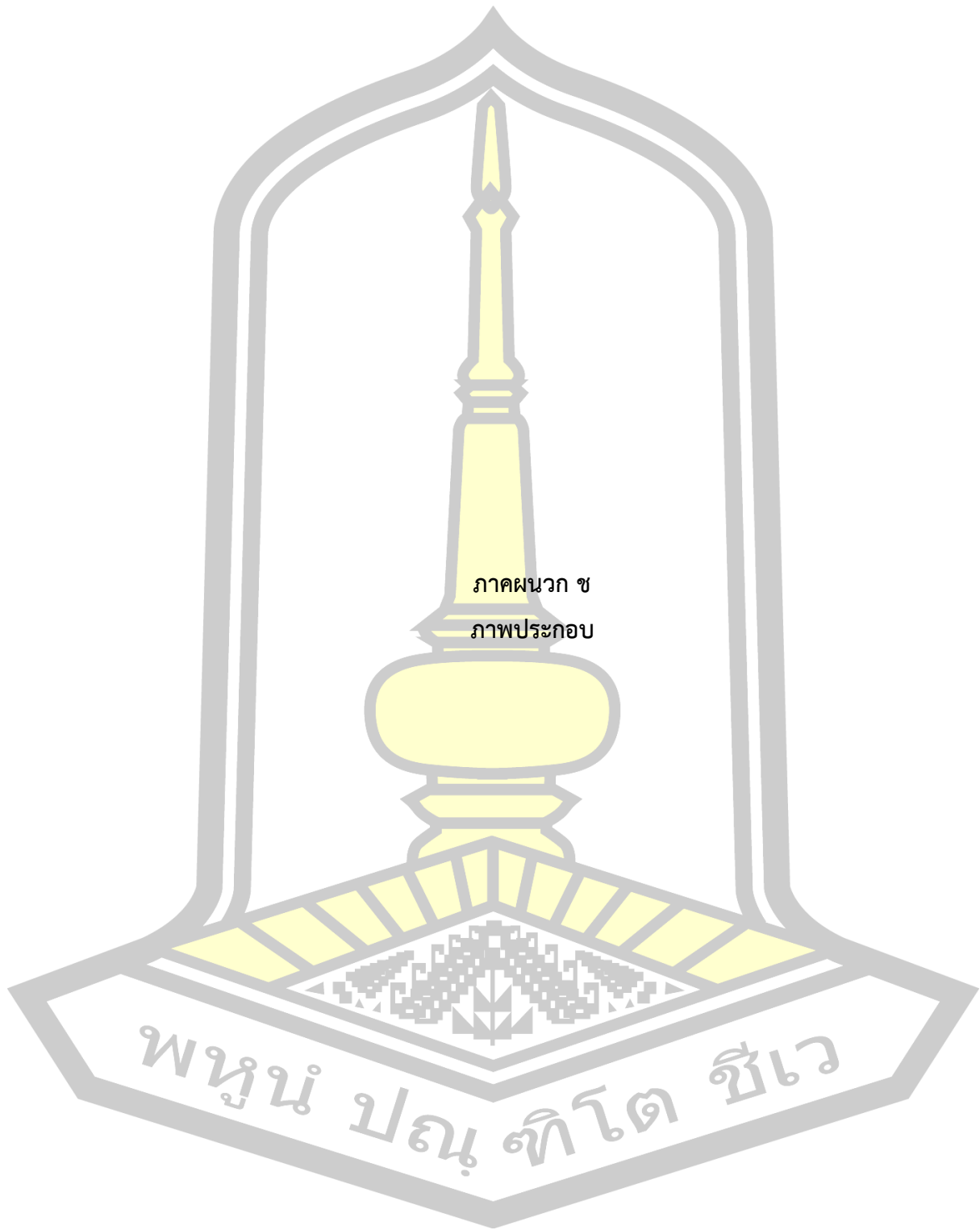
ส่วนราชการ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สำนักงานเลขานุการ โทร.4734
ที่ ศธ 0530.3/575 วันที่ 3 เมษายน 2560
เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ขอใช้เครื่องมือและเก็บข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม (ฝ่ายมัธยม)

ด้วย นางสาวศิมิน นันทะแสน นิสิตปริญญาโทสาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนแสดงความคิดเห็นภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) โดยมีอาจารย์ ดร.พิลานุช ภูษาวิโสธน์ เป็นประธานควบคุมวิทยานิพนธ์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ พิจารณาแล้วเห็นว่า โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม (ฝ่ายมัธยม) มีคุณสมบัติเหมาะสมแก่การเข้าเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง ดังนั้น จึงขอความอนุเคราะห์ขอใช้เครื่องมือและเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 30 คน ตลอดภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 (รวม 20 ชั่วโมง)

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กนกพร รัตนสุธีระกุล)
คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

ภาคผนวก ช
ภาพประกอบ

พหุณฺ์ ปณฺุ ทิโต ชีเว

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ	นางสาววศิมน นันทะแสน	
วันเกิด	วันที่ 14 กรกฎาคม พ.ศ. 2533	
สถานที่เกิด	อำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น	
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 19 ถนนราษฎร์อุทิศ ตำบลตลาด อำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม รหัสไปรษณีย์ 44000	
ตำแหน่งหน้าที่การงาน	ครูผู้ช่วย	
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนบ้านห้วยแร่ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน อำเภอเปือยน้อย จังหวัดขอนแก่น รหัสไปรษณีย์ 40340	
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2549	มัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสารคามพิทยาคม ตำบลตลาด อำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม
	พ.ศ. 2552	มัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสารคามพิทยาคม ตำบลตลาด อำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม
	พ.ศ. 2556	ปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.) สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ตำบลขามเรียง อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคาม
	พ.ศ. 2561	ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ตำบลขามเรียง อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคาม

พจนัน ปณุกิจ